

ده سنوئڙي شاعر

- سرشناسه
عنوان و نام پدیدآور
مشخصات نشر
مشخصات ظاهری
شابک
وضعیت فهرست نویسی
یادداشت
موضوع
موضوع
رده بندی کنگره
رده بندی دیویی
شماره کتابشناسی ملی
- نجاری، محمدسعید، ۱۳۳۵ -
ده سنوئیزی شیعر / محمهد سهعید نه چاری (ناسو).
سنندج: کانی کتیب: شوان، ۱۳۹۵.
۳۹۵ ص؛ ۱۴/۵×۲۱/۵ س.م.
۲-۱۹-۷۹۶۸-۶۰۰-۹۷۸
فیپا
کردی.
شعر کردی -- قرن ۱۴
Kurdish poetry -- 20th century
PIR/۳۲۵۶/س ۱۳۹۵۷۴۳ ۳
۲۱/۹فا۸
۴۳۱۸۶۳۷:

دهسنويزی شيعر

محمد مهدي سعيد نه جاري (ناسؤ)

کتابخانه

۱۳۹۴

ناسنامه‌ی کتیب

ده‌سنوئیزی شیعر

محمدهد سه‌عید نه‌جاری (ناسۆ)

هه‌له‌گری: نه‌جمه‌دین براخاسی (هه‌وار)

دیزاین: سه‌یران (سه‌مه‌ن) په‌رویزی

ناشر: کانی کتیب

ناشر همکار: شوان

نوبت چاپ: اول/۱۳۹۷

ناظر چاپ: شوان طاهری

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۷۹۶۸-۱۹-۰

تیراژ: ۱۰۰۰ جلد

حقوق چاپ برای انتشارات کانی کتیب محفوظ است.

مركز پخش: کانی کتیب

+۹۸ ۸۷ ۳۳۱۲۵۲۵۹

۱۳۹۴

پېرست

به شی کوردی

- ۱۴ لهو گه لا زهردانهوه ئینسان به پاییز پهی دهبا.
- ۱۵ تاسه.
- ۱۶ سهرم گيژه که بؤ له منی ههژار ئهو یاره سهر نادا.
- ۱۷ دل و گول.
- ۱۸ لهو سهرهوه.
- ۱۹ بهم گه لاویژهش دلم ههر ئاره زوووی کوستان ئه کا.
- ۲۰ له گه رده نهی سلاواتاواوه بؤ همهدان.
- ۲۲ ماسی ئه وینی ههستی من له ئاوی مهنده رهو ده کا.
- ۲۳ غه زهل با نازیه تی بگری، جهوانی تازه ههر دهروا.
- ۲۷ شاری دل.
- ۲۸ جتی کلؤ بهرده.
- ۲۹ له نیو پؤلی گولی سووردام و رهنگی رهش پتر دیاره.
- ۳۰ وهره.
- ۳۱ ده لئی ئهم ههوره وهک من دل پره و بارانی پی خۆشه.
- ۳۲ بهیتی ژین.
- ۳۵ وا مه که.
- ۳۶ با ههناسهی شیعه کهم بؤن خۆش بی، زولفت شانه که.
- ۳۷ حیفی که بهری داری جهوانی کهم و کهسکه!
- ۳۸ من ئه مرۆ مات و بی هۆشم، دلم تا چهز ده کهی تهنگه.
- ۳۹ شهوه زهنگ.
- ۴۱ په یکی شادی.
- ۴۵ دلداری مو حال.
- ۴۸ پاییز.

۵۰ له دواى يار
۵۱ خەرمانه
۵۲ ريڭگا
۵۳ به پيريت داوه پيټم ماچي له ئەو دوو ليوه هەنگوينه
۵۴ جوابى «ئاسۆ» بۆ راوچى
۵۶ ئەگەرچى كاتى نەورۆزه كەژ و كيو پاكى پاراوه
۵۹ باويشكى بولبول
۶۰ ئەو گري و گۆلهى شريتى ژين، ئەوين دەيكاتهوه
۶۱ وهك دەلئين ياران ئەوا نەورۆزى جاران هاتهوه
۶۲ تاسەبار
۶۳ باغى گول
۶۴ (....)
۶۵ ئاواره
۶۶ هەستى ژارى ماري هيشتا دياره بهم رووى شارهوه
۶۷ سيزده بهدەر
۶۸ پينج خسته كى له سەر غەزەلى سيزدهبهدهرى ۷۵
۷۱ حەسەرت
۷۳ تازيهدارى
۷۴ ژيانهوه
۷۵ رەمزەيه
۷۷ ژيلهمو
۷۸ بيزنگى هەله
۷۹ بۆمهىلى قەديم
۸۰ چاو
۸۲ دەرياي ئەوين تۆفانيه
۸۴ سەرزەوى عيشق و ئەوين وەرزی خەزانی بۆ نيه
۸۵ پيکه نينى گول
۸۶ گۆله پاييزه
۸۷ بئوه فايى

- ۸۸.....خۇزگە دەترانى كە چەن شېۋاۋە خالىم بەۋ نىگات.....
- ۸۹.....گولدانى غەزەل.....
- ۹۰.....لە نىۋو خالخالى بەفرى بەر نىساران سەيرى دونىام كردد.....
- ۹۲.....تاسەبار (۲).....
- ۹۳.....تاۋ لە بن ھەورا ئەگەر جارجار سەرى دېنىتتە دەر.....
- ۹۴.....كەۋ دەبىنىم.....
- ۹۵.....ھەۋىرى ۋەفادارى.....
- ۹۶.....كىيە ناترسى لە شمشىرى برۆى دوو چاۋى كال؟.....
- ۹۷.....دەر كەۋى گوشەيى چاۋت بە جىھانى نادەم.....
- ۹۸.....(....)
- ۹۹.....ھاۋارانە.....
- ۱۰۱.....چەندە ھەسرە تكىشى ساتى سەيرى نىۋو باغانە كەم!.....
- ۱۰۲.....جىژنى نەۋرۆزە ۋ ئەمن ھەر يادى رۆزى كۆن ئە كەم.....
- ۱۰۳.....كاتى سەيرى دەشت ۋ كىۋو ۋ قەلبەزەى بەفراۋ ئە كەم.....
- ۱۰۴.....ۋىسالى نوور.....
- ۱۰۵.....بىر.....
- ۱۰۶.....بى قەرار.....
- ۱۰۷.....تۆبە چۆن دە كرى لە عىشق ۋ خۆشەۋىستى گىانە كەم؟.....
- ۱۰۸.....قەت مەپرسە ۋ پىم مەلى تۆ بۆچى نابەى ناۋە كەم!.....
- ۱۰۹.....باغى بى گول.....
- ۱۱۰.....شەرتە تا ماىم لە ژىن سەرمەستى دوى ئىۋارە بىم.....
- ۱۱۱.....لەرزانە.....
- ۱۱۲.....ترپەى پىي خەيالت.....
- ۱۱۳.....نمى باران.....
- ۱۱۴.....لە دەنگى بالى مەل شىتېم، لە ھارەى سەر شەتاۋ شادم.....
- ۱۱۵.....(....)
- ۱۱۶.....ژىلەمۇ.....
- ۱۱۷.....ياد.....
- ۱۱۸.....بە يادى تۆۋە ئەمشەۋ چاۋە كەم كارپزە دەرۋانم.....

- ۱۱۹..... گەردال
- ۱۲۰ دەمەو ئىۋارىپى پايىزە و من مات و داملوم
- ۱۲۱..... غەربىيە
- ۱۲۲..... ھىند دلم تەنگە دەلېم بەم شەۋە لەم شارە برۆم
- ۱۲۳..... خەزانە و زەرد و غەمگىن چەمەنزار و بەراو و دېم
- ۱۲۴..... لە كوېستان
- ۱۲۶..... ياساغ
- ۱۲۸..... لە بېستوون
- ۱۲۹..... پىرسىار
- ۱۳۰ بارۆ دەيەۋى سابىتى كا گەر نەتەۋىم من
- ۱۳۱..... نەزەر
- ۱۳۲..... فەرمان
- ۱۳۳..... لاسايى قورپە تولعەين
- ۱۳۴..... «تاسە»
- ۱۳۶..... زىندانى غەزەل
- ۱۳۷..... بۇ مامۇستا حەقىقى
- ۱۳۸..... جۋابى مامۇستا حەقىقى
- ۱۴۰ خۇزگە بەو رۆژانە وا قىبىلەى ئەمن بوو چاۋى تۆ
- ۱۴۱..... ياد
- ۱۴۲..... كۆترى سووكبال لە گويسوانەم ھىلانەى كردبوو
- ۱۴۳..... باۋەفايىكم نەبوو
- ۱۴۴..... دوورە يار
- ۱۴۶..... گىريان
- ۱۴۷..... گىرمانى دل
- ۱۴۸..... شەۋنم
- ۱۴۹..... شەمالى كاتى نەورۇزە و لاي داۋە پەچەى دوورى
- ۱۵۰ پايىز
- ۱۵۱..... نىزىكە گەل نەجاتى بى و گولۇلەى بىتتە سەر راستى
- ۱۵۲..... چاۋى چاۋم! تۆ گولالەى جوان و نەخشىنى منى

- ۱۵۳..... دەرۆی
- ۱۵۴..... ترووسکەى ھیوا.
- ۱۵۵..... پیکەنینى گولەباخ
- ۱۵۶..... کە سەرم گىژی خەيالى غەزەليکی سل ئەبى
- ۱۵۷..... خویندەوارى عاشقانه
- ۱۵۸..... بە يادی ئەدەب
- ۱۵۹..... ئەو دەمەى چاوم بە چاوشینی دەريات روون دەبى
- ۱۶۰..... لە پاش مردن بە من چى ھەر چى پارکە پەیکەرەى من بى!
- ۱۶۱..... پەيمان
- ۱۶۵..... پىيى بلئى
- ۱۶۶..... پارکى نامۆ
- ۱۶۸..... دەنگى زەنگى ئاشنا
- ۱۷۰..... من دەلیم مەگرى کە بسکەى زەردە لەو دوو لىوہ دى
- ۱۷۲..... ئەگەر ئاوينە ئىشتىاي لى بى عەکسى ھەلگرى جارى
- ۱۷۳..... نان و ھەژارى
- ۱۷۴..... ئەگەر غەم لىم گەرئى
- ۱۷۵..... کە ترپەى لاقى باران دىت و دەرکەى پەنجەرەم دەگرئى
- ۱۷۸..... دلەم ... دەشکى
- ۱۷۹..... ماندوو
- ۱۸۰..... (....)
- ۱۸۲..... بەھار لە پاییزدا
- ۱۸۳..... ئىجرامى ئەوین
- ۱۸۴..... نامەوئى
- ۱۸۶..... دەسنوئىژى شيعر
- ۲۰۰..... ھەلمى فرمىسک
- ۲۰۴..... لەگەل بولبول
- ۲۰۷..... وەنەوزى ئارەزوو
- ۲۱۰..... يەکى ئەيار
- ۲۱۲..... تۆزى غوربەت

۲۱۴.....	هه‌ورامان، هه‌وری بارانی شیعره
۲۱۸.....	باغی به‌روئ
۲۲۴.....	بینهری نازیزی کوردی دل‌به‌غهم
۲۲۶.....	شینى قه‌له‌م
۲۲۹.....	له کۆنگره‌ی ئه‌رکه‌وازی ئیلام
۲۳۲.....	مه‌رسییه «؟»
۲۴۳.....	تۆزی خه‌مى
۲۴۵.....	خه‌مى په‌نگین
۲۴۹.....	دوو به‌یتى
۲۵۳.....	به‌هار
۲۵۶.....	باوه‌خولئ
۲۵۸.....	قوربانى
۲۵۹.....	دوایین په‌یام
۲۶۱.....	بی‌وه‌فایى
۲۶۳.....	دوو به‌یتى
۲۶۴.....	له به‌رزبیه‌وه
۲۶۶.....	شه‌پۆل
۲۶۹.....	شه‌وی یه‌لدا
۲۷۳.....	هاوتای هه‌تاو
۲۷۶.....	خه‌مى په‌نگاو په‌نگ
۲۷۸.....	خۆت مه‌شاره‌وه
۲۷۹.....	زه‌لکه
۲۸۳.....	ته‌پکه
۲۸۵.....	باران
۲۸۶.....	سه‌فه‌ریکی بی‌کۆتایى
۲۸۹.....	ئاگر
۲۹۰.....	رامانیک
۲۹۲.....	ماچ
۲۹۳.....	هیرۆ

۲۹۴.....	که لکه له
۲۹۵.....	سهماى پهرى
۲۹۷.....	شهوئ له نياگارا
۲۹۸.....	غهریبه
۲۹۸.....	دهنا کورتئ
۳۰۵.....	سهوزه پوښ
۳۰۹.....	ولاتى من
۳۰۹.....	شاعیر
۳۱۰.....	کووچه
۳۱۱.....	قسه ی دل
۳۱۲.....	هه وری له مل
۳۱۴.....	به تهنیا
۳۱۵.....	وهر گپړاوی غه زه لیکى حافظ

به شی فارسی

۳۱۷.....	لاله ی هجران
۳۱۸.....	دیار
۳۱۹.....	برای تعمیر مسجد قبله
۳۲۰.....	تضمین
۳۲۱.....	یاری
۳۲۲.....	نگاه (۱)
۳۲۴.....	آن - این
۳۲۵.....	همراه
۳۲۶.....	رسوا
۳۲۷.....	یاد
۳۲۸.....	عشق جاودانی
۳۲۹.....	بازگشت
۳۳۰.....	دانه
۳۳۱.....	آرزومندی
۳۳۲.....	راز

۳۳۳.....	مراد
۳۳۵.....	مهمان
۳۳۶.....	گل پرست
۳۳۷.....	بهار بوکان
۳۳۸.....	دوبیتی
۳۳۹.....	تخمیسی بر غزلی از مهدی اخوان ثالث
۳۴۱.....	تب(۱)
۳۴۶.....	برف
۳۴۸.....	تخمیس غزل بوی دوست از دکتر عبدالله جاسبی
۳۵۰.....	تخمیس غزلی از حاج سید انور هاشمی
۳۵۲.....	نگاه(۲)
۳۵۴.....	تب(۲)
۳۵۶.....	خون جگر
۳۵۹.....	چرخ فلک
۳۸۶.....	نالهی جدایی
۳۹۶.....	عقاب
۳۹۷.....	گریه

بهشی کوردی

لەو گەلا زەردانەوێ ئینسان بە پاییز پەیی دەبا
گۆل هەیه؛ ئەمما هەر ئێو زریانەیه نەشئەیی دەبا
وا دەروونم بۆتە کانگەیی زەردی رەنگ و هەلوەرین
جییی نەماوێ بۆ غەمییک؛ ئەمما هەتا سەر مەیی دەبا
راستە مەیی دەرمانە بۆ غەم، من وەها ماتم، مەیش
وێک نیگای چاویکی تۆ پەیی بە دەروونم کەیی دەبا؟
بۆ شکاتی دەردی دووری نەیی دەنالینیی بە کۆل
شیعری ئاگرداری من هاوارە، دل بۆ نەیی دەبا!
من خەزانی عاشقی کوا هەست دەکەم تا گەر هەبی؟
سۆزی عیشقم ئابرووی سەرما و کەپووی دەیی دەبا
کئی وەکوو من پادشای کۆشکی خەیاالی دلێتی؟
ئەرخەوان سووری ئەوینم کۆشکی ملکی کەیی دەبا؟
باغی سینەت چاوەکەم پاوانی ناوی لیبی گەپیی
بای خەزانی زوورەسی پیری هەنار و بەیی دەبا
تاوێ کوو تیشکی تەلایینی بەیانی دەرکەوی
چاوی «ئاسۆ» روو بە قیبلەیی خۆرەتاو سوجدەیی دەبا

ورمئ- ۷/۸/۷۶

تاسە

كە زەردەى رۆژپەرى ئىوارە ھەلدە كىشى بە سەر شاخا
پەپولەى يادى رابردوو دەھارووژىن لە نىو ناخا
بە يادى ئەو چەلانەى چاوەرپى ئاورپىكى تۆبوو دل
لە كاتىك دا كە وەك ئاسك ئەھاتى تۆبە رپى باخا
لە ترسى گرشەگرشى چاوەكەت ئەستىرە ھەلناھات
پەناى بۆشەو دەبرد تا بى و لەوى چارشىوى خۆى راخا
لە دەشت و چۆم و كەژ بارانى خەندە و عىشق ئەبارى بۆم
دەبوو فووى شادمانى فاتىحا بۆ مەرگى غەم داخا
دەئالۆزكا بە شەوبا پەرچەمت، پەنجەم دەبوو شانەى
كەچى نەمزانى ئاخىر سەر دەكەى پەنجەم بە نىو زاخا
كەچى نەمزانى ئەم ھەست و ئەوینەش پايىزى دادى
كزەى زىيانى خەم ھەرگىز بزەى شادىم وەبەر ناخا
ھەزار ئاواتى سەوزم چاوى رەشيان كال بوو و ئىستا
دەبى شىن ھەلگەرپىن يەك يەك لە ناو توونى رەشى ناخا
بەلئى ھەر وایە كەردەى كۆخ نشىنى روتى پى خاوس
دەبىتە شەربەتى پيالەى ئەوانەى وان لە نىو كاخا
بلىى تا كەى وەھا بى چارەنووسى ئەم گەلە «ئاسۆ»؟
كە ھەر ئاواتى رابوردووى بلاوتى لە تۆى داخا

سەرم گێژە کە بۆ لە منی ھەژار ئەو یارە سەر نادا
گولم! داری بەزەت بۆ من چ قەوماوە کە بەر نادا؟
بە دووی تیشکیکی ئاواتی مەحالم دەربەدەر و ئیلم
ھەتاوی خۆشەویستی تۆ دەلیی ئەم شەوقە ھەرنادا
نەکە ی تۆش دەربکە ی ھەستی ئەوینداری لە ترسی گەل
ئەوین ڕووی کردە ھەر مالى لە پێشدا قەت خەبەر نادا
ئەمن شیتی و شەتاو و شەوق و شۆرم کردە دەسمایەم
کەسى عەقلى ھەبى شادی بە بەدبەختی و کەسەر نادا
کەچی من شادی و خۆشیم لە نیو عیشق و ئەگەردا دی
لە نیو گێژى ئەوین دیارە عەقل قەت قەت نەزەر نادا
ئەگەر وا بى، ئەگەر چا بى، ئەگەر تۆ بى، ئەگەر کۆ بى
دەزانم ئەم شەتاوەی من ئەبەد داری ئەگەر نادا
بەلام ھەر خۆم فیدای پەنجەى ئەوین بى ھەر کەسێکی گرت
دەلیی نیچیری ئەووەلیە و سکالات قەت سەمەر نادا
پەریلەى دوور ولاتی من! بزانه تا ھەبى «ئاسۆ»
بەرەو جادەى بەلینداری دەچى و ئەو ڕیگە بەر نادا

بۆکان - ۷۸/۱/۱۱

دل و گول

هەر گوله و بو دل ده بیته روو گه لهه گولزاره دا
هەر دلّه و بو گول ده کور کینئ له نیو ئەم شاره دا
ده چمه سابلانخ دل ده لئ ئا ئیره یه جئ گول چنن
دیمه وه بو کان ده خنکئ دل له ئەم پرسیاره دا:
بوچی دل بو گول ده نالئ و گول به دل ههست ناکرئ؟
چاو چیه نه قشی ئەدی لهه گومبه زه ده واره دا؟
په نجه ره ی دل چاوه، ئەی بو دل له چاو خو شبین تره؟
مالئ دل شیوئ که پیری بو نییه لهه کاره دا
چاوی دل روون بی ئەدی نوور زهرد و سووری بو نییه
زهرد و سوور جوانی ده به خشی بهم خه تی په رگاره دا
تاوه کوو سوور و سپی و سه وزی نه بینئ دل به چاو
پوژی رووناکئ بهدی نایئ له ئەم شه و گاره دا
پوژی کورد رووناکه یاره ب زور شوکور دیتم به چاو
وا سنوور ریگر نییه لهه شیعره پر دلداره دا
باری عامی داوه دیمو کراسی بو «شهرقی وهسه ت»
خوا شوکور جئ کورد له شانی شاویه لهه باره دا
پیم مه لئین گورا مه بهستی شیعره که ی نا وا نییه
فهلسه فه ی «ئاسو» ئەوینه جا به هەر دوو باره دا

له و سه ره وه

دار و بهرد و دهر و دهشت پاکی گیانی تیدا
هەر گولێ لهم دهوونه بۆنی ژيانی تیدا
پێ به سه لاسکی گولدا تۆ خودا هینده مه نین
به سه دان ئیسکی کچی نهرم و نیانی تیدا
لاده له و فلهسهفه گهر باسی ئهوین حاشار دا
کۆنه گهر باسی شهش و چوار و سیانی تیدا
هەر شهقاویکت ئه گهر بۆنی ئهوینت گوم کا
لاده له و رینگه بزانه که زیانی تیدا
ئه گه پیت خۆشه خودا رزق و پلهت لێ نه بری
نانی کهس مه بره برا، هەر ئهوه نانی تیدا
به کهم و زۆر نییه ژین خۆشی و ناخۆشی ههوه
ژینی خوین مژ ئهوه میژوو ده لێ ژانی تیدا
ناسۆ ئه م رینگه له گه ل یاری دل و گیان تهی که
قهت وه ره ز نابی له ئه و شوینته جوانی تیدا

کۆسه - ۸۲/۵/۲۰

دەسنوئىژى شىعر

بەم گەلاويزەش دلم ھەر ئارەزووى كويستان ئە كا
ئارەزووى بۆنى شەمامەى نەورەسى بېستان ئە كا
گەورەىى عىشقە كەوا قىلەى دلم ھەر جوانىيە
دل وە كوو حاجى تەوافى خالى مەحبوبان ئە كا
گەر بە چاوى دل تەماشاي دەفتەرى شىعرم بکەى
تېدەگەى ھەر باسى عىشق و نىشتمانى جوان ئە كا
فەرشى بەر پىم تا چەمەن بى و پەردەشم چارشىوى گول
كوا دلم ئىدى خەيالى كۆشكى شا و خانان ئە كا؟
بالى سەوزى ھەلفرېنى كۆترى ھەز شل بووہ
بۆيە ھەر ئاواتى تاوى سەر خەوى ھىلان ئە كا
ھەر شەتاو و جۆگەلە و كانياو و چۆمىكت كە دى
باسى كۆر و مەجلىس و بەزمى گەلى ياران ئە كا
ئاهى ساردى عاشقانەى سىنەمە بۆ دەم بەيان
ھەر وہ كوو ئاگر بە گرپەى، جەرگى شەو برىان ئە كا
وا لە ئاسۆى دوورەوہ سۆزى بە گويمدا دى و دەلى
ھەر لە سۆزەى شاعىرانەى شىتەكەى بۆكان ئە كا

مەھاباد - ۷۶/۵/۲۷

لە گەردەنەى سلواواتاواوہ بۆ ھەمەدان

گەردەنە ھیند بەرزە چاوی تێروانین سەر دە کا
تک تکهى شۆرابه کانی ھەر لە ھى کہوسەر دە کا
سەلۆه تاوا ئەوپەرى میژووی گەلى کورده ئە گەر
باسى دەنگ و حەنجەرەى سەید عەلى عەسکەر دە کا
دیگولان و قورووہ وا کہوتونە سەر پشتى چیا
سەد ئە گەر بیگانەشى کەن باسى کوردى ھەر دە کا
تا دە گەیتە «ھەگمە تانە» دەشت و کێو و راستیە
گوئى گری جوان، بەفرى «ئەلۆن» باسى «ئەسکەندەر» دە کا
مستى ئەو لەم شارەدا قووچا بە تەگبیری کەسى
بووعەلى ھەر بۆیە لێرە کورد بە دانشوەر دە کا
بۆیە زانکۆى «کورد ئەلى» وە ک چقلى چاوی دوژمنە
«بابە تاهیر» دارگۆلى شیعەرە و چرۆ و پەل دەر دە کا
سەد وە کوو «سیمین» ئە گەر «شیرین» بى ناوی سەیر نییە
چونکہ تیشەى شیعری فەرھادانى کوردى سەر دە کا
کى ئەو ھەندە وە ک «شەریف» ملوینكى شینی شیعەرە کەى
باسى تووسى نەوزەر و ئاریز و سەر ئاویەر دە کا؟
ھەر بە تەنیا شیعری ئاسۆیە لە نێو جەرگەى جەوان
جیى جەلالى چۆل بوو ھەر شیوون و چەمبەر دە کا

گەردەنەى سەلواواتاوا- سنە

٨٦/١/٢٧

نىگا

چاۋە كەت ۋا چاۋ لە چاۋى من دە كا
تيرە كەى شووشەى نەناسى كون دە كا
تۆش ئە گەر ۋە ك من ئە سىرى چاۋ نە بووى
غەمزە كەت بۆ كارى سەد دوژمن دە كا؟
هەر نىگا يىكت لە چاۋ دە شىتتە ۋە
رئ لە رېبوارى تە ماشات ون دە كا
هەر دلە بۆ دل دە كور كئ، چاۋە كەم!
هەر دلە و زۆر بئى حەيا شەرمەن دە كا
شاعىرى ئاشق بە شمشىرى شىعر
شوورەيى و شەرم و شكۆ جن جن دە كا
من لە چاۋى ئاشقىش غەم كۆ دە كەم
گەرچى تالى زە وقمان شىرن دە كا
بىرى ئازادى و پەھايى مىللەتئ
مەسخەرەى بەند و قەلاى ئاسن دە كا
شادى قەت ئاومالى حالى من نىيە
جارى دئ و دووسەت كەرەت خۆى ون
دە ك

بۆيە «ئاسۆ» نەرمە رەوتى شىعرە كەى
بىرى سەربازى و قسەى هېمەن^۱ دە كا

بۆكان / مەھاباد - ۸۵/۶/۱

۱ - كۆرى دووھەمى ئاسۆيە لە ۋا كاتەدا لە سەربازى بوو.

ماسی ئەوینی هەستی من لە ئاوی مەندە پەو دە کا
تیشکی هومیدە پاکە کەم گالته بە مانگە شەو دە کا
لێی گەپێ با کۆشکی دلم تیشکی برووسکە لێی بدا
تاوہ کوو هەستی کا رەقیب، تانە ورەم پتەو دە کا
تۆز و غوباری پێگە وە ک سورمەیی چاوی تینگەیین
زەین و خە یالی شاعیریم لە حزە بە لە حزە نەو دە کا
دەنگی ئەوینی تۆیە وا چە شنی تریشقە خۆی نواند
ئێستە کە چاو بە مووی موژە ئەسپێ خەزانی کەو دە کا
قومری غەریبی ئارەزووم زەردە گەلای بە چاو کە دی
مەنعی مە کەن بە ئارەزووی زەردە بەھی یی سەو دە کا
تینووہ کۆتری هەستی من؛ کورتە، شکاوە دەستی من
بۆیە شەپایی خەستی من مە ی زەدە زیددی خەو دە کا
پەنجەرە کان پاکی بەرەو هەتاوی رەش خالی دەبن
کوانی بزە ی پەریلە کەم غونچە بە قەستی لەو دە کا
دەرد و ژیانی سەخلە تی تەنگی بە «ئاسۆ» هەلچنی
غوربە تی شیتی ئەسپی خۆر لە حەییە تا جدەو دە کا

ده سنوئیزی شیعر

غه زهل با نازیه تی بگری، جه وانی تازه هر دهروا
گولم من پیر بووم تو بو جه وایت وا هه دهر دهروا؟
دهسم له و رۆژوه بوئی شه مامه ی باغله ی گرتووی
ئه وه نده بو شیعر مهسته، قه له م تیدا به سهر دهروا
به لام خو تو خه یالی عاتیفهت هیند ناسک و سوو که
به ناهی عاشقانه ی من وه کوو عومری به شهر دهروا
ئهری بو کهس نه بوو جارئ به شه و ئه ستیره یه ک بگری؟
من ئه ستیره ی دوو چاوی تو م به شه ودا دیوه گهر دهروا
سه دان جارم چنیوه نهرگسی ته پر له و گولستانهت
به لام ئیستا به هارم چه شنی پاییز بی سه مه ر دهروا
شه تاو و چۆم که گۆرانی هه زینی میلله تم ئه چرن
ده زانم وه رزی زستانی له خاکم بی خه ته ر دهروا
که زیزه شین ده بی و مزگینی وه رزی بانه مه ر دیتی
کچی بی ری له بو ران چه شنی ئاسکی پر نه زهر دهروا
ئه وه ی بو شنگ و گیتلاخه دهر و دهشت و ده مه ن ده گری
به دهنگی خاله ریوار وه ک په پوله بی زهره ر دهروا
له دهنگی شیعی «ئاسۆ» «حاجی کیمی»^۱ رچه نی یاران
که سی کیویش به مه عشوقی نه زانی بی خه به ر دهروا

چۆمی قهره گوئز - ۸۰/۱۲/۳

۱ - کیوکی هه ماسییه له قهره گوئز .

هەوای سەردەم

سەیری ئەم گۆلزارە کەن چۆن تیی ورووکاون شەتە!
رانەمەر خەوتووی پەچە و، شوان بۆتە دەس کیسی چەتە
دەرکی عیلم و تیگەیین قوفلی نەزانی لێ درا
گەرچی خۆتندکار و قوتابیش دەرسیان لا زەحمەتە
هێندەمان باسی بەدیھی کردوو و هیچ ناکرێ
شیر و نەسڕیش لای خەلک کەوتۆتە سەر ئاوی پەتە
شیرێ ئاگردار ئەبینی هەلەلەرزێ وە ک هەتیو
ناوەرۆکی باسی پۆمانیش هەناوی لەتەتە
ئێستە شادی بووکی بن تارای پەشە و زۆر نابەدل
چۆپی گرمان دەرد و ئاخ و ئیش و ئۆف و حەسرەتە
جار بە جار هیندی لە دەس ئەم تاریکە بازارە ی هەلێ
داخی جەرگت زۆر دەکا ئەو هاووەلە ی بی هیممەتە
ئیفیخاری گەورە کە ی خاریجە یە، پێرار کە چوو
خواردی دوو بیرە ی لە باکو و بەمبەئی یا کەلکەتە
تۆش کە ئەهلی فەنن و فەزلی جارێ ترکاشەش نەچوو ی
بەحسی شیر و عیلم و رامیاریش بکە ی بی لەزەتە
کەس نییە هەنگاوی هەلێنی لە بۆ ئیسلایحی گەل
گەورە تر باسی سیاسیش ئیختیلافی دەولتەتە
بالی ئەم باشە و جەناحی ئەو خراپە و کۆن پەرەست
خۆ لە ئەسلا هەردوو بالیش بەستراوی یە ک پەتە
بی کەس و ماف و هەناسە و پیکەنینە ئەو کەسە ی

دەسنووتژی شیعر

لەم شەپری زەرگەر یەدا لاگیر و سست و بێخەتە
ریشی بێئیش و درۆ بەرپرسی گەل دیاری دەکا
لیوی حەقووتی بە قامکی سستی یارانەت کەتە
غیرەت و ئازایەتی وا کۆچی کرد لەم عەسەردا
ئەو شتە ی وە ک پوولی شا باوی نە مابێ غیرەتە
سوور درۆت تەحویل ئەدەن مەجبووری راستی ناو بنی
ئاوی تالت پی بدەن مەجبووری بیژی شەربەتە
راوی نین دالی درۆ، قومری سەداقەت راگرن
ئەو پەری پەردەش بینن بیتوو کە بن زیللەتە
گەر لەبەر دوو تیکە نانە دەک بە ژەهری ماری بێ
کوانی قووت دەدری لە ژێر ئەم هەموو رەنج و زەحمەتە؟
راپەڕین و داخوڕین بۆ ساندنی حەق هەر بوو
باری شەری و دینە کەیشی فەرزە نە ک هەر سووننەتە
چۆن لە داری سیو دەبێ تۆ چاوەڕپی کالە ک بکە ی؟
پشت لە قەومی خۆت بکە ی بۆ نان ئەویش بەو شیددەتە؟
چای مەزن تا شین دەبێ هەرز ن لەوئ سەربەرزە کورد
بەستە دوو بز ن و کلاشی ژینی ئاوا دەرفەتە
گەورە یی و ژێردەستە یی وە ک ئاو و وە ک ئاگر دەچن
خۆلی تەرمەت گەر بە با کەن بۆ ولاتت عیززەتە
کێ هە یە حەز کا لە ژینا پی بلین پەست و زەلیل؟
لاوی کورد! هەستە دەخیلم، سا درەنگە، نۆرەتە
کیژی ئازای چاوشە هین! چاوی تەماحیان بینە دەر
تۆ پەتی سیدارە بێشک حەلقە حەلقە ی کەز یەتە

محەمەد سەئید نەجاری (ناسۆ)

وا بە زۆر پیتیان لە بن کوئینیکی رەش پەستاوتوو
مانگی ڕووت دەرخە لە بن ئەم هەورە تار و نەگبەتە
ڕوو لە «ئاسۆی» ڕوونی دواپۆژ کەن بەیان بەردانە شو
تا بە کەمی ژالەیی گۆلی ڕووت دەنکی ئەم فرمیسکەتە؟
دڵنیا بن هەر دەبێ پۆژی بە ئازادی بژین
ئەو ولاتە جوانە کەم! پیروزی بێ لیت ئەو شەو کەتە!!!

بوکان - پاییزی ۷۷

شاری دل

بۆ شاعیری ھاورپیم: رەحیم لوقمانی

وەرە بروانە شاری دل چ ھارووژاوە! پەر دەردە
گۆلی باخی زەمەندی ناخی دلداریم چ رەنگ زەردە!
سەر اسەر شینە، ھەلقەرچانە، ھەر سووتانە، نالینە
گۆلم! بەشکم بە شیعری تۆ لە رازم ھەلگری پەردە
مەللی تینووی کەوا رەش بوونەو ھە ناخی نیگا کانت
و ھە کوو ئەندامی ریکت داری ھەز سەرسەوز و بی گەردە
لە سەر لیوت و شەھ شیعرم دەللی تیری کە پەر دوو کەل
ھەمیشە چاوپرپی کیشانە، سادە ی گەر لەویش بەردە
دەزانم تەختی سینەت جیی قوماری تاسی ئیھساسە
مەھیلە بی ھونەر قەت مۆرە ھەلباویتە ئەو نەردە
و ھەر مەن دارە تینوویە کی لاپالی چیای کوردم
شەواوم و یدە، ریشەم کۆلە، بن پیم زەردوما و بەردە
لە بادە ی جامی شیعری خەم گەللی سەرمەست و ریسوا بووم
بە لیوی سووری تەر ئاوی لە جامی شیعەرە کەم و ھەردە
منیش ھەر گەشکە داری بی ھەواری دەشتی ھەلبەستم
فیدای چاوانی تۆ «ئاسۆ» ھەتا کە ی دیلی ئەم دەردە؟

سەقز - ۷۳/۶/۱۱

جیئی کۆ بەردە

لە نیو باغی بەھاریدام و ڕەنگم پاییزی زەردە
ئەووی هەستم دەبزوینی شەنی بای ماتەم و دەردە
دەمیکە ژیر چە پۆکەیی ماتەمیکە ڕەنگ بزرکاوم
دەلیم ئەمجارە بێ وەحشەت لە ڕازم هەلگرم پەردە
ئەووی هەستی هەبێ لەم ژینە نەمدی هەندی ڕووگەش بێ
لە تەختی سینگی پڕغەمدا هەموو کەس شەش دەری نەردە
عەزیزم! نەوبەھار و سالی ساواھات و من غەمگین
بەھاری تیشکی ئازادی نەبێ ھەر وەرزی نامەردە
نەچی تۆش وا بەھاوێژی کۆلۆی جەورت بەرەو سینەم
لە ئەلمانێ کۆلۆی باوی جیگەیی ئاخری بەردە
منی ئیستا لە حەفتا ئاسمان بێ شەوقی ئەستیرە
ترووسکەیی شۆرەت و ناوم لە دونیا ساف و بێ گەردە
ھەزاران چلکە ھەوری چاوچنۆک بگرن بەری «ئاسۆ»
ھەتاوی گەل بەرەو سەرکەوتنە، ڕووی دوژمنم زەردە

بۆکان- جەژنی قوربانی ۷۶

دەسنوئىژى شىعر

لە نيو پۆلى گولى سووردام و رەنگى رەش پتر ديارە
بەلئى وايە لە شەوگارا رەشى سالار و سەردارە
خراپى کرد ئەوەى وای کرد و چارشىوى بە گولدا دا
جوانى خۆى وە کوو نوره، چ باكى بەند و ديوارە؟
لە گەل يەك رۆچنە پەيدا كا هەموو عالەم دە كا رۆشن
لە نيو چۆمىكى رۆشندا ئەوەى ناپاكيە ديارە
گولى سوورم! لەبەر تۆيە هەدا نادەم بە رۆژ و شەو
هەتا دوایین نەفەس هەر وا گول و جوانیم لەسەر زارە
بە پيريش لاوترە عيشقم، وشەم هەر وا تەر و پاراو
ترووسكەى بىرى ئازادیم دژى تاريكى شەوگارە
ئەوەى شادى بە دلما بئى و ئەوەى گەر غەم بتارىتم
لە خۆشى تۆيە لەم دونيايە بئى ئاوازی دلدارە
لە خۆشى تۆرە ديفى شيعرە کانم گۆشەيى عيشقە
لەبەر تۆ قافیەم زەربە، قەلەم ميزرابە، دل تارە
نەكەى «ئاسۆ» لە ئاھەنگى ئەوينى خۆت بکەى خاریج
لە کاتیکدا مەلى پىرى لە سەر دارى بەلامارە

مەھاباد- ۸/۶/۸۵

وەرە

ئەى تريفەى رۆشنى شەوگارى تەنيايم! وەرە
نەمى بارانى وەرزی سالى وشكاييم! وەرە
گەر دەپرسى چۆنە حالى تازيەداريم؟ دوور لە تۆ
سەد ئەوەندەى چاوەكانت شين و دەريايم وەرە
كەى بەليني ئەمن و تۆ وا بوو كە ئاوا بى لە پر؟
ئەى سوهەيلى دەم بەيان و نوورى بيناييم وەرە
خۆ منى سوختەى ئەوين لای تۆم خەتم كرد عاشقى
ئايەتى سوورپەى ئەوينى وەرزی گەرمايم وەرە
گەر دەزانى خولفى وادەى بەندەگيم كردوو مەيى
خۆ ئەمن وەك گوارەكانت ئالقهئاساييم وەرە
كۆرى هەلپەركيش دەچم هەر دل بە يادت پر خەمە
ئىستە وا تىكەلاوى نيوان شيوەن و شاييم وەرە
رۆژ نيە سوورپىكى تازەم پى نەدا دەستارى ژين
هيندە هارپاوى گەمەى گەردوونى مينايم وەرە
خۆ دەزانم تۆ ئەوەند لەيلا دلى ون نابى ليم
ئىستە وا بى تۆ وەكوو مەجنوونى شەيدايم وەرە
بەختى من بۆخۆى رەشە، رەش پۆشى ناكەم رۆحە كەم!
تاوەكوو ئاسۆى غەمى تۆ شيت و سەوداييم وەرە

دەلێی ئەم ھەورە وە ک من دل پەرە و بارانی پێی خۆشە
عەرز وە ک ھەستی من وشکە و تەپری جارانی پێی خۆشە
کەژ و کێو شالی سەوزی کردە بەر، کفنی درێ یە کسەر
بەلێ بەردیش لە ئەم وەرزە نەوای یارانێ پێی خۆشە
بەھارە و بۆلبول و سێروو لە بادە ی شەونمان مەستن
مەلێش ھەر وە ک بە شەر سەیرانی گۆلزارانی پێی خۆشە
کەسێ ھەستی ھەبێ لەم وەرزەدا شار کونجی زیندانە
بە حال عەقلی ھەبێ سەیرانی ئیوارانی پێی خۆشە
گولان و خاکەلیوہ وە ک تەمەن زوو پادەبوورن ھا!
کەسێ گۆل شک بەرێ کوا پارکی نیو شارانی پێی خۆشە؟
گۆل و بۆلبول، دەر و دەشت و رەفقیکیک و قەرغاوی
کە بیتوو دەست بدا، کێ سەیری بیکارانێ پێی خۆشە؟
مەلێن شاعیر خەیاڵی خاوە ئەو زۆر تیزترە چاوی
خەلک زاری دەوێ، ئەو ماچی نیو زارانی پێی خۆشە
لە ئەم وەرزە ی بەھارەدا «ئاسۆ» ھیندی پڕوانە
ئەگەر چاکسازییە ک بکری لە بۆ تارانێ پێی خۆشە

بەیتی ژین

ژیان بەیتیکی بی ئەنجامه، چیرۆکیکی سامناکه
هه‌مووی باسی پهری و دیو و فریشته و دیو و ئەلهاکه
ئەگەر پیت وایه من چاکی ئەکه‌م بیهووده‌یه من چیم؟
له‌ دهستی ئیمه‌ نایئ ئەو خراپه، تو دلت چاکه
شه‌هیدی بی سهر و بی شوینه‌ ئاواتی که‌می شادی
که‌ وابوو شورشی گه‌وره‌ به‌ غه‌م له‌م چه‌رخه‌ به‌ریا که
به‌ زلله‌ش سووری که‌ی رووی خۆت، له‌ ده‌ست زالم مه‌نالینه
به‌ خوین سوور بی سهری کولمت وه‌ها رووسوورتری کاکه
فه‌ساده، زولمه، بی‌عه‌دلی و درۆ ئەم‌رۆ له‌ کارایه
له‌ ئەم تاریکه‌ بازاره‌ی چرای عه‌شقی موه‌ه‌ییا که
نیه‌ دوکتور له‌ عه‌شقی میلله‌ت و حه‌ق پاک و پیرۆزتر
ئەگەر سهر که‌وتنی ژینت ده‌وئ هه‌ر له‌و ته‌مه‌ننا که
به‌شهر مه‌یلی به‌ گل زۆره‌ ئەگەر رۆحی کز و له‌ر بی
ئه‌ویش چونکا سرشتی وی له‌ ئەسلا تیکه‌لی خاکه
برا بیهووده‌یه، مه‌یلی هه‌وای نه‌فس و دراو به‌سیه
له‌ نیو‌قه‌رنی ئەتۆم ئیستا هه‌زار هه‌ر دیده‌ نمناکه
به‌شهر وا گه‌یه‌ مانگ و موشته‌ری ناهیده‌ ئەمجاره

دەسنوئیزی شیعر

کەچی ھیستا خەمی نان بۆ گەلی کەس ماری زەحاکە
لە سەر رەیلی ھەوای خۆی چۆتە دەر ئیستا قەتاری ژین
قەتار چی! تۆش بەجی ماوی، ھەلی، فریای کەو، را کە
خەساری بۆ دەکەیتۆ کارەبای فیکرت لە کاتیکدا
کە باغە و کارەبا بی قەدرە ئەورۆ قیمەتی لاکە؟!
لە کوێستان قاسپەقاسپی کەو، لە شاریش ھارەھاری ئەو
لە بۆ ئەھلی نەزەر دیارە لە ژیندا کامەیان چاکە
زمانی خۆت لەبەر چاو کەوتوو و موسیقە بی تامە
بە دووربینی ئەوینداری گەلت ھیندی تەماشاکە
درووی فەرھەنگی بیگانە لە چاوی لاوی ئەم عەسرە
وہ کوو سورمەیی ئەوینداری ئەوینیی بی غەش و پاکە
جەوال شەلوارە، پاتۆل توورە کەیتۆ، دوگمە قاچاخە
برایان رینگە شیواو، ئەمە کەیتۆ بەرگ و پۆشاکە؟
رفاقەت پیر و زورھانە، شەر و ئازاوە ھاوڕیہ
دە تۆ بی خوا پەری پاکی! کەمیککی دیش زگوزا کە
وہرە وەک فووی مەسیحاشی مردوو پاکی ھەستینە
بە ئاھەنگی سەحەر نووستووی وەتاغی پوول لە خەو پاکە
ھەناسیکیش بدە بەو کوردە بی ھەستانە و نووستوون
بە شەوقی عیلم و زانین مالی چۆلی کوردی ئاوا کە
بەلی تەنیا بە ناوی میلیت ئیوہ مەلین کوردین
جلیکی کردەوہش کاکە بە بالای گوڤتە کەتدا کە
ئەگەر یەکتەر بەجی بیلین لە تەنھایی شەوی ژیندا
گرانە سەختەری بیڕین کە رێ دوور و ترسناکە

لە فیکری ژینی خۆدا بوون لەسەر ئەم ئەرزەدا نەنگە
لە بۆ کۆی سەبتی کرد یەزدان قەبالە ی ژینی ئەم خاکە؟
زەوی سوفرە ی هەموو ئینسانە زەرد و سوور و ڕەش تیکرا
گەلی کوردیش لە ناویاندا شەریکی بێ بەش و تاکە
خودایە ئاسۆیی ڕوون دەرخی لە بۆ ئەم میللەتە، بەسیە
دەوای دەرد و نەخۆشی ئەم گەلە بێ ماف و ئالاکە

ساروقامیش- ۷۳/۵/۱۲

وا مەكە

ھىند لە گەل من كىشە بەو دوو نىرگسى شەھلا مەكە!
دەورە سەخت و ھەستەمە، ئەم شۆرشە بەرپا مەكە!
چاۋەكەت وا جوانە رەمزی خۆشەويستى بىئە قىن
دارە بى سەرسەوزى عىشقم، قەت لە گەل من وا مەكە!
تۆلە ئىو گۆلدانى شىعرا تا بمىنى گەشتىرى
تا گۆلى مالى دلم بى ئارەزووى سەھرا مەكە
گەر شەم و پەروانە باسئە كۆنە، فىكرت تازە بىئە
دەم بەيانى شەم بىنە و كارى بىئە پەروا مەكە
تا دەپشكۈن غونچە لەو باغەت مەلئە دل دىتە كول
گۆبى دەيە قەت مەنئە نالەى بولبولى شەيدا مەكە
دىارە تۆش رېبۋارى شارى خۆشەويستىت چاۋەكەم!
تەرزە لووكەى ساردى رېگاي ژىن بە سەر مندە مەكە
من خەتى چاۋت لە سەر سەفحەى نىگا دەخوئىتمەو
گۆفتى وىم لى تىك مەدە، خۆت گىل و بىئە ئاگا مەكە
رەمزی لىۋانت بە «ئاسۆ» كوانئە ھەلدئە چاۋەكەم؟
ئاشكرائى كە ۋەك نىگا كەت ھىندە من رېسوا مەكە

بۆكان - ۷۴/۱۱/۲۰

با ھەناسەى شیعەرە کەم بۆن خۆش بێ، زولفت شانە کە
تا بزانی ھەر و ھا ماوم لە سەر پەیمانە کە
ھێندە خالی بووم لە خۆشى، خۆزگە دەخوازم بە خەم
فۆرسەتە ساقى دەخيلم! پەر کە دەى پەیمانە کە!
تۆ لە خاکی ھەندەراندا ھەستى خۆمالى دە کەى
من لە مالى خۆم غەریبم، چاۋ لە ئەم دەورانە کە!
گەر لە خاک و خۆل پیرسن چۆنە تامى دابەران
دیتە نالین چەشنى نالى، سەیرى ئەم ھیجرانە کە!
دوێ لە سابلاغا دە گریام بۆ خەمى دووریت؛ کە چى
چاۋ لە ھەلقەرچانى دل لەم مەرکەزى ترکانە کە!
من بە گەردن پێوہ بووم، تۆ گەردن ئازایى دە کەى
تۆ خودا ھەر وا ئەوینتم بۆ بە داۋ و دانە کە!
تۆ پەرى بوویت و بە بالى گەر لە کن من ھەلفریت
ئاسیا جیى تۆى نەبوو؟ دەى رۆو لە ئەو دورگانە کە!
ھەر بە یە ک نامە و پەيامى رۆحى «ئاسۆ» گەش کەوہ!
مانگى گۆل ھات و نەبارى، چاۋ لە ئەم بارانە کە!

دهسنوٲٲژى شيعر

حه يفيٲى كه بهرى دارى جهوانى كه م و كهسكه!
پارچهى نهشهيى بو بهرى ئه م عومره چ تهسكه!
ئهى دل! وهره له م باغه گولان بچنه؛ مهلى بو
تو مهردى موعه ممامى «چيه» نيت، فهلسه فه بهس كه!
شهرحى ههيه يا باسى نيه، بو گهلى بهلگه
بى بهلگه دلت له و مهيه بى وينهيه مهس كه!
ئهستيره ژومارى چيه؟ كوا هدد و ژومارى؟
جوابى دمى كوڤ فيكرى به مستى قورى خهس كه!
ههنگوينى شه مه تروو كه بهلى شيرينه؛ ئه مماما
دهستى كه نه دا تاله، ده كه م ئيدى هه وهس كه!
من كه نكي ده ليم دارى به هي قه يسيه ميوهى؟
يا كه نكي ده ليم چاو له هه واي ئه هلى جه رهس كه؟
تو چاو له گولى عاشقى ئه و شوينه كه شين بووى
ئاودپرى گولى باغى به، ئه و قه ومه به كهس كه!
تا يادى په ريله ي كه ژ و كۆى كوردى بمينى
شابالى قسه ي لاوه كى وه ك كه و له قه فهس كه!
وه ك «ئاسۆ» به غه يره ز گولى روو، سوورى وه لانا
توش هه ژ گه ل و چيلكه ي ئه ده بى كوردى هه رهس كه!

قه له ندهر - ۷۸/۲/۳

من ئەمڕۆ مات و بئەهۆشم، دلم تا حەز دەکەم تەنگە
زەمین و ئاسمانی خواش لە حاند ئەم دەردە بئەنگە
نە شیعەر و نەسر و پەخشانم زمانی حالی زاریمە
نە هەست و ویست و ئیحساسم وە کوو جارانی خۆی
شەنگ

یە کئی نایئە هەوالتیکم بیرسئە بۆچی غەمگینم!
زمانی خۆشی دلداریم لە شیعرا بئەنەشە و لەنگە
ژیانم ژانە، هیوام پووچ و دەردم شەرمی لە دوایە
سەرم گەر ئاشکرا بئە تێدەگەن چەن پازئە بئەنگە
هەموو کەس وە ک منە؛ ئەمما فەقەت من دیل و ئاوارەم
لە بەحرە چاوی جوان بینم شەتی فرمیسکی غەم پەنگە
مەلئە بۆ دەردەداری؟ دەردی سالانم وەبیر دینئە
تەرازووی بەختی ئەم کوردە لەمێژە نزم و لا سەنگە
حەرامە بادەئەم عەشقی خودایی بئە غەل و خەوشە
ئەوێ ئەمڕۆ حەلالە خوین پزان و جەردەیی و جەنگە
مەنالە ئەئە دلی شەیدا! مەلئە بۆ هەستی من سستە!
وە کوو پیری کلیسایی خەیاڵم چاوەرپی زەنگە
دەراوی خۆشەویستی قوولە، نامە حەرەم دەخنکینئە
لەویدا بەحرە کەئە سیدنی بە قەت یە ک قەترە ئاوەنگە
یە کئی بولبول نەبئە وە ک «ئاسۆ» قەدری غونچە نازانئە
لە نیو شاری گولان گیانە مژینی لیوی گول نەنگە!

شه وه زهنگ

بؤ گيانى بئ تاوان كوژراوانى برا كوژى

ئه وهى ئه مپؤ به ميشكا دئ خه مى شيعرى دل تهنگه
به جئى پيالهى بلوورينى دهسى ساقى زهه زهنگه
هه تاويكم به دى كردبوو، به يانى ديم كه پرشنگى
تكهى خوينى براى خؤى بوو، به لئى حاشا شه وه زهنگه
هه تاو كهى وايه گهر ئاگر له ميرگى كا كه شان به ردا؟
خومى سهر شانى ئه سستيرهن، هه تاوى وا گه لئى نهنگه
ئه من رؤلهى بزهى لاله و شه قايق بووم كه ئيستاكه
درووى دوژمن له چاومدا له ههر چوار لاهه سئى بهنگه
هه ناسهى پاكي ريحانهم به رؤحم هه لمژى و مه ست بووم
كراسى سوورى شهر تازه به بالاي هه ستي من تهنگه
گه لئى لهنگيزه بارانهم له سه رما سؤله دا چه شتون
براىان وا مه كه ن توخوا، كه وان زي پرينه حه وت رهنگه
له سايهى باوه شى يه كتر وه ها نه خشاو و دلگيرن
وه نه وشه ش بؤ چه مه ن مل كه چ ده كا ههر بؤيه هئند شهنگه
وه ره ئهى بولبولى شهيدا له سهر گول بار كه خيله وخوار
ته رى سهر ليوى گولباخى تكهى ئه سرينى ئاوهنگه
منيش غه مبارى وه رزيكى وه ها پر ئؤف و ئازارم
له «ئاسؤ» ره خنه قهت مه گرن ته رازووى تهبعى لاسهنگه

محمد مد سه عید نه جاری (ناسؤ)

پەيكى شادى

كوردەوارى! رۆژى ھەولە چاۋەكانت ھەلبەرە
تۆ فرىشتەى، من دەبىنم، بالەكانت ھەلفرە
باى شەمالى خاكەلىۋەت بىنە گۆرۈى و پىيى بلىى
دىۋى بىى ھەست و ئەوینی زالى باغم ھەلبەرە
بولبولى گۆرانى بىئىژى جوانى باغت كوا؟ بلىى
بىتە باغ و بىى چرىكەى وا بەھارە بۆچ كەرە
وا گولالەى شاخەكانت سوورە دەترووسكىى لە دوور
سوورە ۋەك خوینى شەھیدانت ئەۋەى شاخ و چرە
زۆر لە رپى ئازادى و سەربەستى تۆدا خوین رژا
ئىستە ئەۋ خویتانهیە وا بوونە پشت و بربەرە
دیۋتە چۆن زەبرى پەلامارى دلیرانت ۋەشا؟
ۋاى لە ماری دوژمنى كورد كە ھىشتا ھەر سەرە
تەپلى ئازادى لە گوپى ئەم كوردە لى نەدراۋە ھەر
ئىستە گوئى بگرن گەلۆ ئەم تەپلە دەنگى چەن زەرە
بۆچى ناپرسن لە من لەم لاۋە چۆن لىم دە گوزەرى؟
حالە كەم چەشنى دللى مەجنوونى بىى لەیلا شەرە
میللەتى كورد! بەسیەتى بىت و لە دەس چى ئەم ھەلە
رۆژى وا ئىدى ۋە گىرى ناكەۋى قەت ئەم گەلە

كوردەوارى بەسەتە گى و دەستە گى و لىك جايە تى
و ەرنە باغى يە كىە تى و كۆشكى بلىندى براىە تى
بىن بىنن ژىنى سەربەستى چ خۆش و دل كەشە!
نۆكەرى يەك ساتى ئازادى گەلى بى شايە تى
و ەرنە سەيرى باغى ئاواتى گەلم ھاتوونە بەر
بولبولى خنكاوى جارەن ئارەزووى غەو غايە تى
مەدرەسەى عىشق و ئەوین دەركى كراو ە ئاو ەلا
خۆشەوېستى ئەم و لاتە دەرسى مامۆستايە تى
سەنگەرى ھەست و شەرف ئاواتى ھىناوینە جى
خوینى سەدھالاوى كوردە و مافى پىشمەرگايە تى
تۆ خودا ئىدى لە نەفعى خۆ گەرىن چاوكەن لە گەل
چارەسەر كەن برسەتە تى و بى عىلمىى ناو كوردايە تى
دیوتە دوژمن وا لە داخان شىت و بى ھۆقرە و كزە
ھەر دەلىى لەم چەرخەدا ئازارى ماخوليايە تى
گوپو لە داىكى نىشتانمان راگرن پىمان دەلىى:
رۆلە كانم ئەى نمونەى مەردى و ئازايە تى!
بەسەتە تى بىت و لە دەس چى ھەر بەفەرۆ ئەم ھەلە
رۆژى وا ئىدى وە گىرى ناكەوئ قەد ئەم گەلە
ئەشكى شادى كىژ و لاوى كوردە ئەترووسكىتە وە
گول بە باى خەندەى ئەوان وەك كۆرپە بۆم ئەشنىتە وە
رەوتى شىعەرم وەزن و سەربەندى بە دەستى خۆم نىبە
وا لە خۆم ئاگام براو ە سەیرە ھەر خۆى دىتە وە

دەسنوئىژى شىعر

زۆر لەمىژە چاوەرپىي ئەم ساتە بووين هاتۆتە دى
لام وە کوو ئەفسانە بوو باوى ولاتم بىتەو
زىرماڤى ھەول و خوڤن پڙانە ھەروە کوو بىکەس کوتى
«رۆژى ھەولە، ھەر بە ھەولە گۆى ھونەر ئەبىریتەو»
بەفر و سەرما پۆى، نەما و باى وادەيە و «ھىدى» دەلى:
«بەفرى بەفرانبارە بى باى وەعدە قەت ناچىتەو»
چاوى پىسى دوژمنان و دل پەشانی خوڤن مژە
تيزە بو ئازاوە ياران وەك تەشى دەخولیتەو
گەر بەھيلن جارى دى ئاواتە كانمان نەيتە دى
لالەزارى ويستی گەل وا زوو گران شين بىتەو
گوپو لە دەنگى داىكى دلسۆزى ولاتمان بى بە كۆر
والە گوپچكەى تەك تەكى لاوانە دەزرىنگىتەو
لاوى كورد بىت و لە دەس چى ھەر بەفیرۆ ئەم ھەلە
رۆژى وا ئىدى وە گىرى ناکەوئ قەت ئەم گەلە
ئەى بە خوڤن سووراوى خاكەم! موژدە بى خوشى لە خۆت
ئىستە سەربەرزى و لە پىي لاوت پسا زنجير و كۆت
سوورە گول شين بوو لە سەر گۆرى شەھيدانى گەلت
ئەو جەھىلانەى كە سەريان كرده نەورۆزانە بوت
كىوى «قەندىل»! موژدە بى شىرانی لانت دەربەرىن
ئەى «سەفین» ئازانە مزگىنى بەرە بو لای «گمۆت»
مامە ھىمن! ھەستە ئىمپرو ھاتە دى ئاواتە كەت
بەسيە ئەسرىن بو پەراكەندە و لە بو ئەلەوندى كۆت

هەستە ئەى كاكى «پەشيو»! كوا جيگە تە مۆسكۆ و پراگ؟
چاوه رپى شيعيرىكى ديكەن خاك و خۆلى بيره كۆت
قانع! ئەمەرۆ رۆژى ئاواتى ئەتۆ بوو هاتە دى
پاكى ئازادى و بەجەرگين شيعر و هەست و تان و پۆت
«بووكى ئازادىم دەوى و خوینم خەنەس بو دەست و پىي»
ئىستە «ئاسۆ» بانگ دە كا كە متر قوتابى شيعرى خۆت
لاوى كورد بىت و لە دەست چى هەر بەفیرۆ ئەم هەلە
رۆژى وا ئىدى وە گىرى ناكەوى قەت ئەم گەلە

قەلادزى. ۸۰/۶/۲۰

دلدارى موھال

تۆ پاكى وه كوو شەونمى سەر پەلكى گولالە
بە قسەى گەلى بى ھەست مەكە، زۆريان قسە تالە
تۆ چاۋ لە شەمامەى سەرى تەرزى يەخە كەت كە
ھىشتاكوو نەگە يۈە بە خودا ديومە كە كالە
چاۋت پىرى مەعنا بە تەماشاتەۋە دەدوى
كى تىغى زوبان تىژە لە حاندى تور و لالە
باۋەر مەكە بە ھە شەخسە دەلى ئاشقى نەقسە
دلدارى لە گەل تۆ بە خودا عەينى كەمالە
پاسپورتى ئەتۆ عىشقى منە ھەلفرە زوو كە
ۋىزاي نىيە شارى دللى من، مولكى حەلالە
شەو چارشىۋى وا داۋە بە سەر رۆژى ئەۋىندا
رۆژۋوى من و تۆ بە ھە قسە ئاشقانە بەتالە
فايدەى نىيە لەم عەسرە ئەۋىن چەشنى فەلاتوون
زۆر حەيفە ۋە كوو لاۋى زەمان نەيكە يە گالە
ئاسۆ بە خودا خەۋنە ئەۋەى تۆ بە خەياليت
دلدارى لە گەل تىشكى گول ئەستىرە موھالە

تہ خمیسی غہ زہلی «دلڈاری موحال»

پینج خشتہ کی خۆم لہ سہر شیعری خۆم

تازیز وەرہ گوئی بگرہ لہ ئەم سیحری حەلالہ
تہ شیبھی گولی رۆوتہ دەلیی ئاوی زولالہ
خۆی جوانہ چ دەربہستی بە ئارایش و خالہ؟
تۆ پاکى وہ کوو شەونمی سہر پەلکی گولالہ
بە قسەى گەلى بئەست مەکە، زۆریان قسە تالہ
جاریکی گولم باسیکی ئەو باغی گولت کہ
یادیکی بە دل لہم خەم و ئازارہی ئەمەت کہ
جەرگی بەد و بەدخا بە وشەى ئاشقی لەت کہ
تۆ چاو لہ شەمامەى سەرى تەرزى یەخە کەت کہ
هیشتا کوو نہ گە یوہ، بە خودا دیومہ کہ کالہ
ئەبرۆت کہ دەلیی مانگہ وەدەر کہ وتووہ لہ سوئ
بەختى منى بیچارہ لہ دووریت ئەوہ دەنوی
زولفت وہ کوو ریحانہ لہ باغى دلہ دەروئ
چاوت برى مەعنا بە تەماشاتەوہ دەدوی
کئی تیغى زوبان تیژہ لہ حاندی تور و لالہ
سوئی کہ دەلیی مەیکە نہ زەر ہەر ئەوہ لہ قسە
خۆ گشتی دە کا بئەمەلى چاکەیی بە قسە
دوژمن بە ئەوینداری و مؤسیقہ وو رپەقسە

دهسنوئیزی شیعر

باوهر مه که بهو شه خسه دهلی ناشقی نه قسه
دلدارى له گهل تۆ به خودا عه ینى که ماله
بهو ناز و قسه ت عومری که رۆیی قهره بوو که
جاری گوله کهم چاوی له ئه و ژینه که چوو که
خۆ من دله کهم بۆ گولی جوان عه ینى هه لوو که
پاسپۆرتی ئه تۆ عیشقی منه هه لفره زوو که
ویزای نییه شاری دلی من، مولکی حه لاله
لاوی هه موو رابورد و ته مه ن خۆی له که میندا
تیراو نه بوو ئه و رۆحه له پاناو کی زه ویندا
دلما هه موو پیر بوو له چله ی حوققه یی دیندا
شه و چارشپۆی وا داوه به سهر رۆژی ئه ویندا
رۆژووی من و تۆ بهم قسه ناشقانه به تاله
ناشق ئه وه یه ترسی نه بی قه ت له فه دابوون
ده سنوئیزی به فرمیسک و ته هاره ت به خه م و خوون
بگری و نه بی ئه ندیشی له پرسیار و چهن و چوون
فایده ی نییه له م عه سره ئه وین چه شنی فه لاتوون
زۆر حه یفه وه کوو لاوی زه مان نه یکه یه گاله
تۆ یاری منی پیری، ئه گه رچی که منالیت
گه یوی به بلوغیت و که چی ماوته وه کالیت
پیاله ی مه یی شیعرم قسه ته، حه یفه که خالیت
«ئاسۆ» به خودا خه ونه ئه وه ی تۆ به خه یالیت
دلدارى له گهل تیشکی گول ئه ستیره مو حاله

پاییز

پاییزه، وەرە سەیری چیا که وه کوو زیڤه
دار چه شنی کراس زهردی قهراخ قۆپی و لیرپه
هەر زهرده گهلای سهد وهرهق و لاپهڤ و دیرپه
وه یخوینه وه، چت داوه له ئەم فەلسەفه گیرپه
هیگل به هه موو هیزه وه له م فەلسەفه لاله
بروانه له یه ک قه تره خوناوه ی گولی رهنگ زهره
فرمیسه که باریوه له هه سرهت خه فهت و دهره
یان بولبوله گریاوه له بهر تۆفی هه وای سهره
یان ئەسری منه بۆ خه می دووری گولی بیگهره
قومی! وهره لیکی ده وه، له م حاله بناله!
بۆ ئەو که سه ههستی هه بی کوا مه تله بی رهنگه
عه شقت له دلا بی غه م و دهره عه بیه یه، نه نگه
چاو قیله بی، دل ریگه بی، هه ر جی یی فه رهنگه
ماسیله بی نیو به حری ئەوین عه ینی نه هه نگه
هه ر ئیسه که له یی چه شنی ته لای خالیس و قاله
ئەو داره که رهنگ زهرده گهلای ماوه یه ک و دوو
جار جار نه فه سی ساردی به زیرانی ده بی ڤوو
بۆ تافی جه وانی نییه وا مفته له ده س چوو
دوایین سه مه ری عاشقی هه ر زهرده یه تا بوو
ریشه ی ته ری تا مابی به ئومیدی و یساله

دەسنوئىژى شىعر

پايىزە، وەرە زوقمى بەيانى وە کوو زىوہ
وہک پەنگى ئەمن زەرد بووہ ھەرچى کەژ و کيوہ
تۆ خوئىنى خەياللى منى وا ھاتى لە پىوہ
دەک پەبى بە خىر بى بە ھەنار و بەى و سىوہ
وا ئىدى قەبالەى غەمى بى دۆستى بە تالە
من راستە کە وەرزی تەمەنم پايىزەوارە
ئەو کاتە کە دەمدوئى ئەتۆ وەرزی بە ھارە
چاوت کە دەبىنم دللى من بە حرى وتارە
شىعرم بە ھەموو شىوہى بۆ دى بە قەتارە
سابلاخ و سنەت شىت بووہ، بۆکانى موخالە
تا تۆم ھەبى ماتەم چىيە ھەددى کە بللى ھەم
دەستم بدە دەستى کە لە دەست مەينەتى خەستەم
لەم ژىنە کە وەک ژانە بە غەيرەز غەم و وەرھەم
سەرمايە نىيە بۆيە کەوا کۆن بووہ بەرھەم
لەم کۆنە دنى کەنگى دەمى تازە خەيالە
قوربانى غەمت بىم کە منى خستەوہ پەرەواز
ھەيرانى لەبت بىم کە منى خستە سەر ئاواز
ھەرچەندە کە پايىزە مەلى دل بووم بى ناز
تۆم دىوہ مەلى تەبعى دلەم کە يفى بوون ساز
ئاسۆت بە فىداى خال بى ئەتۆ پىي مەللى خالە

بۆکان- گەلاپىزانی ۸۱

لە دوای یار

لە کوچەیی سەرۆی بئۆی ئەنیم هەنگاوی کوێرانه
لە پاش تۆ چاوه‌که‌ی چاوم دەلێی ئەم شارە وێرانه
ئەتۆ ئیستا لە خاکی هەندەرانی، باشە ئازادی
ئەمن چۆن هەلبکەم بئۆ، لە نیو ئەم پۆله کوێرانه؟
مەلێکی کۆچەری بووی چووێتە کوێستان بەختە که‌ی «ئاسۆ»
نەبوو هیلانەیه‌ک بۆ تۆ لە نیو ئەم کاو له ئێرانه!
تەواری سەر چیا‌ی کورد بووی فریت بۆ ئەوپەری دونیا
مەترسی، پوورەشە پێوی ئەویش هەر لانی شیرانه
بەلام گیانه ئەمن کوردم، بە ژینی سەر چیا زیندووم
که پیریش بم بەبئۆ تۆی دەکه‌م ژینی دلێرانه
ئەتۆ بووکی خەیاڵی شیعری «ئاسۆ»ی، تاو له دلتایه
مەم هیشتا بە تاریکی دلم گەش‌بینە لێرانه
هەتا نووری هومییدی ئاشقانه‌ت شک بەرم شەرته
نەبەز بم گیانه پاوەستم لە سەر ژینی بوێرانه
مەترسی، پوونه «ئاسۆ» که‌ت، که‌می سەبەرت هەبئۆ چاوم!
لەمێژە کورد دەلێ: هەر که‌س له سەر سەبره له خێرانه

بۆکان - ۸۵/۱۰/۲۱

خه زمانه

ئهو زولف و قژه جوانه وا په خش و په ریشانه
چاوی بهدی لی دوور بی، خه زمانه یه چهن جوانه!
پووت مانگی شهوی چارده، ئه و هه وره که دای ده وره
تیکه ل به هه ناسه ی من، بۆی بوونه ته خه زمانه
تۆ تاوی دلی «ئاسۆ»ی، دهی ده رکه وه شه و پۆیی
تا بزانی له خیللی شه و چۆن شامی غه ربیانه
ئه ی ئاسکی سلّم بۆچ وا ده مبینی ده بی ون لیم
یان به فری ده ترسیی تۆ له م تیشکی نیگا هانه
حالیم له بزهی لئوت ده خوئتمه وه خه تتی چاو
له م مه کته به دا پیرم هه رچه نده که حه و خانه
پووم تیکه هه تا که نگئی ئه م شه رمه له به ینا بی؟
بۆ تویه ئه گه ر ویلم چه شنی مه لی بی لانه
دیواری خده ی کۆنه به ربه ندی ئه وینی مه
پووخانی به سیلاوی خوئنی دلّه، هاسانه!
ئه م خه لکه له میژر ساله خوئنی دلّه شه ربه تیان
سه ربه ندی مه قامات و شیعریش خه می یارانه
وه ک زولفی ره شت شه و گار پۆژی گه لی داپۆشی
بی خه م به، به چاوی تۆ شه و پۆژی له پاشانه
ئه ی تیشکی ئه وینی من! پوونی که وه «ئاسۆ» که ت
پایماله به یه ک خه نده هه وری ته شهر و تانه

رېگا

پەرى شىعرم دەمىكە لى نەبانە
پەپولەى ھەستى شىعرىم بى نىشانە
لە گەل ئەستىرە بۆ جىژوانى گول چووم
بەلام گول سىس و ژاكاوى خەزانە
بە تاقيم كردهو بەرمال و بادە
ھەموو يەك رېن و رېى مەنزل گرانە
فېداى رېگەى ئەوینى راستەقېنەم
كە ھەم وەك پردە، ھەم وەك نەردىوانە
دەزانن ئەوجى زانین كامە دەرسە؟
بەرەو لووتكەى حەقىقەت ھەلكشانە
وەرە و تۆ رابەرى ئەم رېگەىەم بە
كە رېگایان تەنىوہ داو و دانە
ئەمن رېبوارى رېگەى باغى سېنەم
ئەوئ پېم وا بەھەشتى عاشقانە
پەناى من ھەر ئەوئ و شىعر و خەيالە
لە دەست دەردى گەل و جەورى زەمانە
بە «ئاسۆ» ناكشى دەردى ولاتى
كە نالەى چووكەيان ھاوارى نانە

به پىرىت داوه پىم ماچى له ئەو دوو لىوه هەنگوینە
به لاویشم نەزانىوو مەزەى ماچ هیندە شىرىنە
هەتا ئاشق نەبووم گیانە هەموو رۆژىكى دەت دىتم
ئەگەر پىت خۆشە بمناسى وەرە ئىستاکە بمىنە
شەهیدى دەردى دل بووم و لە فرمىسکم بەدەرنایى
بەللى باغى ژيان وایە دەمى سوورە، دەمى شىنە
لە تۆ دوور بم بەھارم پایزە، رۆژم شەوى تارە
کە تۆم لابی چلەى زستانە کەم وە ک فەسلى ھاوینە
ئەگەر سوڤى دە کا مەنعم کە بۆ چم دل بە تۆ داوه
نزا لە و چاوه بۆ ناکا کە وە ک پرشنگى پەروینە؟
دەلین حاجى بە ماچى بەردى رەش قەت ناگرى ئاور
ئەمن گول ماچ بکەم بۆچى دەسووتىم؟ کەى ئەو دەینە؟
ئەگەر تۆ پاک و بى غەش بى، خودا بۆچت دەسووتىنى؟
ئەویندارى چ دەربەستى شەپ و تەحیات و ئامینە؟
مەلین «ئاسۆ» لە سەر رى لاجووه، نا، نا، خودا ديارە
مەبەستى دین و ئایینىش لە ئاکاما خودادینە

بۆکان - ۱۹/۵/۸۵

جوابی ئاسۆ بۆ راوچی^۱

برام «راوچی» خەیاڵت ئیستە ھۆبە ی سەوزی ھەلداوہ
خەیاتە ی تای خەیاڵی تۆ ھەمیشە کرژە، کە ی خواہ؟
دەلین مزگەوت بپرووخی جینگە میحرابی دەمینێ ھەر
ئەوہی «راوچی» بە یادی دايمە شادە، دیارە ھەر راوہ

۱) لە ولامی شیعری مەلا کەریم راوچی (ساردە کویتسانی) دا نووسراوہ:

بۆ برام مامۆستا ئاسۆ

لە ئاسۆ تیگە ییم ھیشتا بە یانم بی بزە و تاوہ
پەپوولە ی تەبعی سڤ تەنھا لە ئاواتی بە جی ماوہ
لە ژیر چارشپیو رەش بەندە ھەوینی شیعەر و ھەلبەستم
مەبەستم لێ ونە، ھەستم نەخۆشە، خۆی لە جی ناوہ
دلم توورە ی رەشی چارشپیوہ وا شارم بە جی ھیشتی
لە دێھاتم پەری شیعرم ئەوینی خۆی بەوئ داوہ
گولئ دوینی گلە ی ماچی لە من بوو، سەیرە ئەورۆکە
گولئ ماچ و گەمە ی نازی لە سازی پووز و پئ داوہ
لە جیژوانی خەیاڵم دا بەرۆکی دامە دەس جوانئ
بە گیانی تۆ برا «ئاسۆ» خەیاڵی خۆم دەوئ ناوہ
دەزانم کۆرئ تۆ کۆرئ ئەدیبانە لە شاری دا
دەلئ شاعیر لە دێھاتا بە بی کۆرئ ئەدەب ماوہ
ئەتۆ کۆرئ «عوروز» و قافیە ی قاقەر دەسازینی
بەلا «راوچی» لە دئ کۆرئ بە سپوی کال و بی داوہ

ترکاشە - ۷۳/۱۱/۱۴

دەسنوئىژى شىعر

لە «ئاسۆ» ون بووى بەينىكە، چارشىو تەبەئى تاراندى
لە ئاوينەى جەمالى جوانى لادى پۈوت و دەر ناوہ
برام حەقتە، بە يەزدان، تۆ دەزانى جوان و ناحەز چىن
حەشار قەد نادىرئ جوانى، ئە گەر ھەورە، ئە گەر ساوہ
و ەز بووم گيانە كەم ئەمنىش لە ژىنى تال و شىعى كالى
لە «شار» و «گرمە» وو «ھاژە» و «سەف» و «كوپىن» و «ئاژاوہ»
ئە گەر من لىرە سەر گەرمى «عەرووز» و قافىەى شىعرم
لەوئ تۆ راوى «بۆرچىن» ت ھەيە! «چى تىرت ئەوئ باوہ؟»
لە مەيخانەى تەرەب نۆشان ھەتا ساقى مەيى مابئ
ئەوہى «عەشقى» لە دلدا بئ سەرى ھەر مەستە تا ماوہ
ئە گەر وەك دارە تەنياكەى كەلى «ئەلقەبرى» تەنيا بى
پەرە دەوروبەرت تاكوو دل ت پەر تىن و پەر تاوہ
فیدای بەزم و بىساتى ئەھلى دل بم چون لەوئ دايم
مەلا و سوؤفى و بەگ و شىخى لە كاتى پىرىيالاوہ
يەقىن حەق ھەر بەوانە، چونكە ئاكامى ژيان لەم لا
بگاتە عەرشى ئەعلا پاىە كەت، بەش ھەر گەزى جاوہ
ئە گەر خوسرەو ھەبووى جامى جىھان بىن، خو دلى شاعىر
وہ كوو جامى جىھان بىنە، كە ئاوينەى قسەى چاوہ
بەلئى من ھەر و ھە «ئاسۆ» ى فیدایى تەبەئى روونى تۆم
لەسەر ھىللى غولامى ئەھلى دل رووم و ەرنە گىراوہ

ئاسۆ- ۷۳/۱۲/۱۷

ئەگەرچى كاتى نەورۆزە كەژ و كىيو پاكى پازاۋە
شەپۆلى ئاگرى شەپ دى جىهان پىر بوو لە ئازاۋە
بەھارە و گول، كچە و جوانى، ھەوارە و غونچەيە و باران
ھەموو كۆرپ كەچى ھەر دل لەبەر ئەم حالە گىراۋە
چلۆن خۆش بى دلەم ئاخىر تەمەن دەروا و غەم و شەپ دى
كەچى بەم حالە غەمبارەش دلەم ھەر گەرمە تا ماۋە
كە رادەخوشى بە نىو دلدا ترووسكەى چاۋى ئەستىرە
لە سەحراى سىنە كەى مندا دەلىي مەحشەر ھەلستاۋە
لە گرمەى ھەورى باران پىژ زراۋى كانىيە كان تۆقى
كەچى لە ھولاي ولاتى من كرىئوھى شەپ پەلەى داۋە
ئەوا چەندىن سەرى سالە گەلى من ئاگرى نەورۆز
لە مالى ۋەردەبى لە جيات گرى نەورۆزە كەى كاۋە
بەلام من دلنىام رۆژى بەھارى ئىمە ھەر دادى
دەبىنىن دارى سەربەستى گەلى ئىمەش گولى داۋە
لە «ئاسۆ» سەر ۋەدەر دىنى ھەتاۋى روونى رۆژى مەش
شەوى رەش ھەرچى توولى بى سەرەنجامى بزەى تاۋە

بۆكان - ۸۲/۱/۴

خهون

خهویکم دی، له خهونمدا له لووتم خوین دهچوړاوه
بهیانی غهم دللی گرتم، بهیانم بوو به گيژاوه
به تهعبیری بنوسیرین دهبی ماللی حهرامی بی
خودا بو خوی دهزانی من حالیشم نه بهشراوه
کهچی خهو بی سه به ب نابی، نهوهی وا قبیله بوو بو من
وهفای بوم بوته قاچاخی دهلی ههر هیچ نه قهوماوه
له بهر نهو دهفتهرم پرپر له شیعی پاک و بی غهش کرد
نه گهرچی زادی نهو پاکه، له سهر نهو هیله لای داوه
منم ته نیا له کوړی ناشقاندا سووک و ریسوا بووم
منم شووشه ی نهوینداریم وه کوو ناوینه چرپاوه
وهفاداری فقهت ئیسمیکه یه کجار بی موسه مایه
کراسی عاتیفه تا سهر به بالای کهس نه دووراوه
دل و دلداری نهوړوکه هه وه سبازی و پله و شوغله
نهوهی نه شقی له دلدا بی سهرپا ژینی دؤراوه
نه دهب پوولیکی بی قه دره، دهلی هی دهوله تی کونه
نهوهی نه هلی قسه ی دل بی دهلی ئاومالکی لافاوه
وه کوو «ئاسؤ» له نیو کوړی نه دیانا وه لا ده خری
جهه لانگایه دانیشگا و به شوخی کالجی ناوه

بە زارى زار ئەدر كينى ئەوهى دل بۆى پەشوكاوه
دەلاقەى رۆشنى نيو دل لە لاي ئەهلى نەزەر چاوه
ئەوئەندەم تيرى موژگان لى دراوه خۆشە بووم؛ ئەمما
نىگاي چاوى خەوالووى تۆ دەلىي شامارى بى ئاوه
مەگەر فرىام كەوى نووكى زمانى خامە بۆ شيعرى
دەنا جۆگەى تەرى هەستم دەلىي كارىزى وشكاوه
پەريشانى مەكە زولفى خەيالانى دلى كەيلم
ئەوان خۆ زولفى هەورىشى ئەتۆ نين تا بلىي خاوه
ئەتۆ رووت وەك پەلەى بەفرى دەمەو هاوينى سەر شاخە
بە ئاھى ساردى من هيچ نابى ئادەى روو بكە بەم لاوہ!
نەچى تۆش هەلفرېنى بولبولى تەبعم لە سەر غونچەت
سەرى خۆى هەلگىرى، شىت حەستەمە قەت يىتەوہ دواوہ
شەنى بۆن خۆشى كازيوەش كەمى فينكايى نادا پىم
پەپوولەى ئارەزوو و خۆزىام ئەوئەند سەربالى سووتاوہ
كەچى تا شك بەرم «ئاسۆ» يى روون هەروا لە سەر زەوقم
ھوميد و كۆلنەدانە خەتتى رېنگاي تۆرەمەى كاوہ

بۆكان - ۷۶/۶/۱

باویشکی بولبول

به هاره و فهسلی لاله و سوئسنه و سه حرا و کهژ و ئاوه
ئه وهند بی شه و قه گول، بولبول ئه دا باویشک و داماو
نیسه هاوال و هاوړیسه ک پرسی لیم هه والیکی
خه یاته ی ههستی دلداریم ده می کرژه، ده می خاوه
ده لی گو میلکه یه چاوانه که ی چاوانم ئیستا که
ئه وهند «ئاسۆ» ی هومیدم لیله هه ر وه ک ئاوی سه رچاوه
زنه ی بهر به فری قه د کوئستانی ئاواتم خوړه ی نایه
به جیی به فراوه که ی خوینی دلی کوئستانچی تیزاوه
بزه ی لیوی هه لاله ش نابزیوی ههستی خنکاو
له بهر دووری دیاری لاله روویان دل په شو کاوه
نه بولبول نه شه که ی جارانی هه ن تا کوو ورینگه ی بی
نه گول خر مه ی هه یاسه ی وه ک به هاری پیشتی ماوه
که چی ئه ی بۆچ به یادی چاوه کانت شاره گی شیعرم
وه کوو لاله ی ترۆپکی شاخه کانی کورد هه لیداوه؟
به قوربانی نیگای چاویکی تو بی سه د به هاری وا
به هاری چی له کاتیکا که قومری به ندی قالاوه؟
ئه وه ی شه رتی نه سیمی نه وه به هاری بی به جیی نایه
ته نانه ت تووی گه زیزه ش هه ر له جیی سالانی فه و تاوه
وه ره «ئاسۆ» هومیدم روون که وه ئه ی روچی بارانه
هه تا شه تلی هومیدی من له بی ئاوی نه خنکاو

ئەو گری و گۆلەي شریتی ژین، ئەوین دەیکاتەو
ئاوی ئەشقه واکەي شووشەي دلت دەشواتەو
ئەم ژیانە چەشنی پیش برکییە بو پیشکەوتنە
با بە ئارامیش برۆی هەر راستەپۆ دەیاتەو
خەم وە کوو دۆلپایە سواری شان دەبی و دانابەزێ
بی خەمی بە! خو دەنا وە ک خۆرەخەم دەتخواتەو
لی گەپۆ روخساری ژینت گەردی مەینەت نەگری
با شەنی بای پیکەنین سەفحەي دلت هەلداتەو
ئەو خەمی واکۆی لە خو گرتوون وە کوو بەفری نسا
هەر بە تیشکی خەندەیی دەتویتەو و دەپواتەو
نووری هیوای مەعنەوی گەر روون بکا شەوگاری ژین
با هەچی بەردی رەقە باوژنە سەر پیکاتەو
ئەي گەدای بەر دەرکی یار! شەرمی مە کە لەو دەر کە دە
ئاقیەت چاو کالی هەر دێ پەنجەرەت لی بکاتەو
تۆ سوھەیلی دەم بەیان بووی بوچی شەوقت لی بر؟
خۆزگە بەو رۆژەي بلین واکەیری گەرمین هاتەو
دلنیام ئەو رۆژەيە نامینی خەمی تاراوگەي
نامەي ئازادی گەلم دینی بە بال و پاتەو
ئەو دەمەي «ئاسۆ» بە تیشکی رۆژی رووت تیرا دەبی
هیندە ئاوی تالی رەنجی رۆژەلات ناخواتەو

وهك ده لپن ياران نه واورؤزي جاران هاته وه
به فري دووري بوته ئاو، ژهنگي دل ده شواته وه
ئادهي نه و پهردهي وه لا دن، دهنگي سيروو دي ده لپي
ليوله سهر شمالي لپوه بيني ماچ ده خواته وه
ههر به تهنيا من له نيو ده راي غه متدا گيژ و خول
مات و به سته زمان ده لپي خه وني شاعر ده مباته وه
كه ي وه كوو نه ستيره ده خوشي، روون ده كه ي ئاسماني من؟
بانه رووشئ خه لوه تي دل بهم هه موو ئاواته وه
ده ردي دووريت كوشتمي كه ي وه ك مه لي گه رمين گولم
نامه ي ئازادي گه لم ديني به بال و پاته وه؟
تا به يادي خاله كه ي ليوت له خالوان وه رگه ريم
ديم به جي بي بيلم سهرم ماسيوه بهم سه وداته وه
كي وه كوو «ئاسؤ» غه ريبني نيشتماني خويه تي؟
قولفي زولفي نه م گه له م دنيا له مل ناكاته وه

بؤكان - به هاري ۸۰

تاسەبار

ئۆخەي ئەمجاریش نەمردم خۆم بە زولفت بەستەوہ!
تاسەبارت بووم؛ کہ چی تۆم دی بە چاوی مەستەوہ
خۆش بە حالم وا ھەمیسان تۆم لە نیزیك دیتەوہ
لیوی ئالت جامی بادهی پرشتە نیو ھەلبەستەوہ
چاوە کەم بو خۆت دەزانی حالە کەم لەم شارەدا
وا لە نیو شاری گولان، چەپکی گولی دیم بەستەوہ
دیم بە تۆی پیشکەش بکەم لەرز و تەب و ترس ئەمگری
نەک گولی بگرینەوہ تۆ مەیگرە بەو دەستەوہ
لیی گەری با ھەر بە رۆح بۆنی ولاتمان ھەلمژین
جا بە کار چی دی لە گەل ژینی و ھا ژێردەستەوہ؟
گەورەیی و ژێردەستەیی و ەک یە کترن لەم عەسرەدا
سەر، بەرەوژیرە، لە بن ژێردەستی حوکمی پەستەوہ
ھیند تراوہ مەیلی یاران و عەزیزانی ولات
تۆ مەھیلە وشکەوہ بێ من بە ھەستی خەستەوہ
تۆ پەرلەھە دوور ولاتی و من لەبەر پیتدا گەدام
خۆم بە شای دنیا دەزانم بیتری «ئاسۆ» ھەستەوہ

بۆکان- ۷۷/۱۲/۲

باغی گول

ناحهقت ناگرم که دهر کهت بۆچی قهت نا کریتسه وه
سینه کهت به فره به هه لمی یه ک نیگا ده تویتسه وه
ههر نیگایکت که هه لده فری له چاوی وه ک هه لو
چۆله کهی دل دهر کی شیعیکی له پروو ده کریتسه وه
چاوه کهم! نه یکهی دهری کهی نهو دلای ناشق به خوئ
نهو مه لهی توؤرا له هیلانهی مو حاله بیتسه وه!
بای خه یالم دوور له پرووت ده خزی له سهر پوخساره کهت
جامه گهر بیکه م به خاک و بیخه مه ژیر پیتسه وه
ده ک سهرم قوربانی نهو خاکه ی نه توئی پهروه رده کرد!
هیچ مه ترسی باوی ئازادی گه لی مهش دیتسه وه
هینده سهخت و پرژده ریگای باغی ئازادی گه لم
باسی جوانی تو نه بی نه م ریگه قهت نابریته وه
لیم گه ری تاوی له باغی سینه که تدا سهیر بکه م
سهیری باغی گول، دلی غه مگین ده لاوینیتسه وه
من زمانی گول ده زانم با خه زانیش بی ته مه ن
تیغی درکه، زامی کوئی کوردی پی ده کولیتسه وه

(...)

تاكوو چاوى تىنگەيىن ھىندى پتر گەش بۆتەوہ
لەم ولاتە بالى شىنى راستى رەش بۆتەوہ
سالى سالان گەر درۆ چارشىويى تۆپىنى ھەبوو
خۆ بە ناشوكرى نەبى ئىستا لەوہەندەش بۆتەوہ
پىكەنىن پاكى لە بن چارشىويى چاوەروانىيان
ئاشى گريە و پىكەنىن ئەورۆ لە نۆرەش بۆتەوہ
چۆنە گول ناپشكوئ و ھىند دوورە بەستىنى بەھار؟
خۆشە مال ئىستا لە جەولەى وەرزی سى شەش بۆتەوہ!
بۆچى بابادەم دەبى خويناو لە چاوانى نەبى
وا دەبىنى ملىكە كەى ديسان بە دوو بەش بۆتەوہ؟
كرمى ئەندىشەى پر و پوچ كەوتە مەزراى پىكەنىن
بۆيە كۆرپەى يەكەتى ئىستا لە باوہش بۆتەوہ
ھەلفرى كۆترى ئەوين، دالى درۆ مەيدانىيە
سافى شووشەى دل ھەميسان پر غەل و غەش بۆتەوہ
گەر لە بۇ باران تەمى كەللەى چيا دەبووہ ھەوين
ھەورى بارشتى نەشەى گەل لەم ھەوينەش بۆتەوہ
لاوى كورد ھەستن! لە «ئاسۆ» تان كەوي و شيار بن!
لاچووہ بەفرى چلە، چاو كەن نسا رەش بۆتەوہ

بۆكان - ۲۰/۱۰/۷۷

ئاواره

كى دهزانى بۇچى ويلم من به لادى و شاره وه؟
بۇ هه دادانم نييه بهم حاله ته غه مباره وه؟
كى دهزانى چۇن له دهرس و دهور و مه كته ب بووم وه پرز؟
له وه عه زابهى ديم به دهستى تا قمى هوشياره وه
خۇزگه ده تزانى كه چهندهم دل پر له حاله ته م
دهست وه ها كورت و كه چى خورماش به نووكى داره وه
تا بزانى چۇن له شه تره نجى ژياندا مات و كش
بى كهس و جى، كه وتووم به شوين كلاوى لاره وه
وه ك گولينك بۇ گهر دنى نوبووكى ناوات و هزم
تهرمى شۇرپوبوى چوارچراى دلمه به سهر سىداره وه
جاله جى بى هاوه لانم يه ك به يه ك ليم بوونه دژ
خۇزگه به و تيره كه ده خرى دايمه لاي ئه غياره وه
وه زنى شيعرم سووك و بى تين، هه نجه رهى ئه شقم گر
سارده با، به ستويه تى په نجه م به سيمى تاره وه
جامه گهر ته نها وه سهر خۇم كه م كه مى له وه خۇله وا
باى شه مال جار جاره بۇم دىنى له كووجهى ياره وه
تانه چرپى رازه كه ت ئه ورپۇ به گوپى نامه حره ما
شه و له توى شيعريكى پر هيواي سبهى بيشاره وه
هيچ مه ترسى، راده بوورى وه زنى سه رما و به سته له ك
تاو له «ئاسو» دىته دهر به و تيشكى زىرپن كاره وه

هەستی ژاری ماری هیشتا دیاره بەم پووی شارەو
شیرینی هەر ماوه هیشتا بەم گ ژاری مارەو
تۆزی غوربەت قەت لە کورد نانیشتی لەم خاکەیی؛ بەلام
تۆزی فەقر و ماتەمە نیشتون بە سەر هەر دارەو
ئێرە کابەیی تیک پماوه، کوا خەلیلی پاپەرپی؟
سازی کا چوار گۆشەیی بەم جەرگە چوار پینج پارەو
هیند بە ترس و لەرزەو هەستم دەنوسم دل دەلی
ئێرە هەستی خۆت بلی، ئازادییە، مەیشارەو
بازی خۆشەختی لە سەر شانی مە زۆر کەم نیشتو
ئێستە دەبیینم لە کووچەیی شاری پراوارەو
دەنگ و خەت و بەرگ و لیاسی ئەگەر ئازادە بی
تازە شیعرم ناکەوێتە شوین کلاوی لارەو
دەچمە هەر شوینی چریکەیی دی مەلی ئاشتی و سەفا
خوایە هەر بەرز بی چریکەیی ئەم مەلە بەو دارەو
من بە دەنگی بالی ئەو بالندە هاتم وەک هەلۆ
پیمە پەیغامی لە شاری زیرەک و سەردارەو
پوونە «ناسۆ» ی ئەم گەلە یاران! بدەن مزگین بە یەک
دەم لە سەر لیوی ئەوینە و دەست بە سیمی تارەو

قەلادزی - ۸۰/۶/۱۷

سیژده به‌دهر

هات هه میسان بۆم خه‌میکی خه‌ست له کیوی ژانه‌وه
گرتی بهر تاوی که چه‌سپابوو به پرووی ئاسمانه‌وه
تاوی بی‌هۆقره‌ش له چه‌سره‌ت عاره‌قه‌ی ساردی به‌خور
هاته سه‌ر روخساری زه‌ردی و بوونه‌هه‌لم و مانه‌وه
هه‌لمه‌که‌ی گرتی هه‌ناسه‌ی شادمانی نه‌وبه‌هار
چاو به‌مۆله‌ق مال له پشتی په‌نجه‌ره‌ی تاوانه‌وه
سیژده وه‌رزى ژینه‌من، وا ده‌ربه‌ده‌ر ماوم که‌چی
شوومی ئەم به‌ختم نه‌شۆراوه به‌ده‌م گریانه‌وه
ئهی ته‌وژمی هه‌ووری شیعراوه‌ر! له سه‌رما لیه‌وه
به‌سمه ئیدی جه‌زه‌به‌ت، قرچام به‌ده‌س ئەم ژانه‌وه
تا به‌که‌ی قاچاخی هه‌ست و عه‌شق و شه‌وق و عاتیفه
هه‌لبقرچی شه‌م به‌یادی سو‌بجی زووی په‌روانه‌وه؟
به‌سمه توخوا لیم‌گه‌رین بارانی سه‌وزی چاوه‌کان
تا به‌که‌ی هه‌روا به‌یادی خه‌نده‌یی شیتانه‌وه؟
تا به‌که‌ی کۆرپه‌ی نه‌شه‌ی هه‌لبه‌ست و شیعرم چاوه‌رئ؟
چاو‌رپی چۆرئ ژه‌کی خه‌ست بی‌له‌مه‌مکی نانه‌وه؟
سیژده وه‌رزى ژینه‌چاوی نه‌رگسی هیوام به‌کول
گل ده‌که‌ن، سوور بوون به‌یادی قه‌تره‌یی بارانه‌وه
ئیدی بۆ چی بچمه‌ده‌ر خۆم سیژده‌م و «ئاسۆ»ی به‌لا
لیم‌گه‌رین خۆم ژیر ده‌که‌م تا هه‌م به‌ئهم شیعرانه‌وه

پینچ خستەکی لە سەر غەزەلی سێز دەبە دەری ٧٥

هات بە ھار و کیو و دار و گیای ولات بوو ژانەو
ھەر جریوێ بولبولە و گەر دی لە سەر شاخانەو
رەنگە مەنگور بە ئەمن پیم عەیب نەبی بادانەو
هات ھەمیسان بۆم خەمێکی خەست لە کیوی ژانەو
گرتی بەر تاوی کە چەسپابوو بە رووی ئاسمانەو

تاوی چی؟ بەم تاوێ من پەنجەم دەبی پێی سارد و سەر
من بە هیوام تاو کەمێ پەنجەم دەسم بینیتە گور
بێ کەسی و بێ دەستە لاتیم شیعری شادی کردوو قەر
تاوی بێ ئۆقرەش لە حەببەت ئارەقە ی ساردی بە خور
کەوتنە سەر پوخساری زەردی و بوونە ھەلم و مانەو

راستە وەرزی خاکە لێوێ خۆشە بۆ تێپی تەیار
بۆ منی بێچارە فەرقی کوا ھەبە ئاب و ئەیار؟
ئاهی سەردم بوو بە ھەلم و دیدی کردم تار و مار
ھەلمە کە ی گرتی ھەناسە ی شادمانی نەو بە ھار
چاو بە مۆلەق مالە پستی پەنجەرە ی تاوانەو

ده سنوئیزی شاعر

ئەو دەلی و سیزدە یە و نەخسە، ئەمان بئ مە ی نەچی
ساقی بئ پەیمانە یە و مە ی خالییە و ھەر مل کەچی
ماوہ بۆ ئەمنی بەخت رەش، ئیدی دل خۆش کەم بە چی؟
سیز دە وەرزی ژینە من و دەربەدەر ماوم کەچی
شوومی ئەم بەختەم نەشۆراوہ بە دەم گریانەوہ

یارئ دلسۆزم ھە یە ھەر تاقە دلخۆشیم بەوہ
لەم شەوہ ی ئەنگوستەچاوہ بۆ چەم مانگەشەوہ
ئە ی ترووسکە ی نەوبەھارم! زەنگی دیکەش لی دەوہ
ئە ی تەوژمی ھەووری (شاعر اوہر) لە سەر مالی بۆ بەوہ
بەسمە ئیدی جەزربەت، قرچام بە دەست ئەم ژانەوہ

من بەلی شاعر م ھەتا بئ دە ی پسیم داوہ کان
مووش سپی بئ خۆم دەھاویمە ھەریمی لاوہ کان
چاوی شینی یار دەبیتە ریبەری رووداوہ کان
بەسمە ئیدی لیم گەرین، بارانی سەوزی چاوہ کان!
تا بە کە ی ھەر وا بە یادی خەندەیی شیتانەوہ؟

ھیندی کەس پنی وایە شاعیر ھەق نەوئیزی خایفە
زۆر لە مێژە نووری ھیوای ھەق پەرەستی زایفە
تا بە کە ی قاچاخی برۆا لای رەفیق و تایفە؟
تا بە کە ی قاچاخی شاعر و ھەست و ئەشق و عاتفە؟
ھەل بقرچی دل بە یادی سووچی زووی پەروانەوہ؟

زۆر لە مێژە ڕۆ دە پێوم داخە کەم ھەر ماوہ ڕۆ
ھەرچی من پارێز دە کەم ھەر پەر لە دانە و داوہ ڕۆ
تا بە کە ی لە جیە ی قەناری دێلی خوێری داوہ ڕۆ؟
تا بە کە ی کۆرپە ی نە شە ی ھەلبەست و شیعرم چاوہ ڕۆ؟
چاوہ ڕۆ چۆری ژە کی خەست بی لە مەمکی نانەوہ

سێز دە وەر زە من لە رۆژی سێز دە دا دە گریم بە دل
سێز دە وەر زە چە شنی بولبول مات بووم بۆ وەسلی گول
سێز دە وەر زە شادمانی لیم ونە وە ک ئاسکی سل
سێز دە وەر زە چاوہ کانی نەرگسی هیوام بە کول
گل دە کەن، سوور بوون بە یادی قەترەیی بارانەوہ

شار وە کوو زیندانە ئەمما دەر کە کە ی بۆم ئاوہ لا
کوانی قوچاخ خوشتەر تا حەوزە گەورە و سەر قە لا؟
من کە ئاوا دەس بە سەر ماوم بە یاسای مامە لا
ئیدی بۆچی بچمە دەر، خۆم سێز دەم و «ئاسۆ» ی بە لا؟
لیم گەرین خۆم ژیر دە کەم تا ھەم بە ئەم شیعرانەوہ

غزل: ۷۵/۱/۱۳

پینج خشتە کی: ۸۶/۱/۱۳

حهسرهت

داخه کهم ره مزی وه فاداری له خه لکی ون بووه!
له م ولاته جوانه دا شووشه ی موحیبهت کون بووه
من چه لان چاکم ده زانی وه سفی خه نده ی پر ئه وین
ئیسته ناو مالی ئه وینم تار و بی رۆچن بووه
سوورپی ده سرپی کیژی سه رچۆپی ده له رزینی دلم
داخه کهم په رده ی خه یالی عاشقیم چلکن بووه!
شوست و شوریککی ده وی ئه ماما به ئاونگی نه شه
چونکه ئیسته هه ر غه مه و هۆگر به رۆحی من بووه
ئه ی گولی خه شخاشی چۆپی گر! به تیشکی چاوته
په نجه ره ی هه سته نه شه ی ویستی دلم رۆشن بووه
تیر ته ماشا که، مه ترسی، هه ر بهاوی تیری چاو
من دلم زور جار له شاییدا نیگائازن بووه
شه رمی پی ناوی ده زانم سووره سیوی روومه ت
تيله کۆ هه ر تا بووه هه ر جیی کچی شه رمن بووه
بۆیه «ئاسۆ» جوان په ره سته بۆته مایه ی شیعره که ی
چونکه چه ن رۆژی له ژین شاگردی «مام هیمن» بووه

ساحیب- سه قز- پاییزی ۱۳۷۶

لە تاق وەسان

عیشقی شیرینه که فەرهادی به کۆکن کردوو
زولمی خەسرو هەستی شاپووری بەبی فەن کردوو
گەر جەزە ی ئاواتی بنیادەم لە خەرمانانی عیشق
چاو بکە ی، جا تیدە گە ی کۆ ئەو جەزە ی شەن کردوو
کیوی بیستوون بەم هەموو کانیاو دە گری بو گە لی
بینکە سی، زۆر شیتی وە ک فەرهادی ئە هون کردوو
لەنج و لاری کێژە کوردی خەتی میژووی ئاشقین
عیشقی دلدار زۆر سەری بی هاوە لی تەن کردوو
فەخر و فاقە ی میللە تی کوردە لە میژووی ئاریا
کان و سەرچاوە ی شەوی ئیرانی پەوشەن کردوو
شوینە واری پەر لە شانازی بەرە ی پیشووی مە یە
کرمە شانی هەر وە کوو پاریس و لە نەن کردوو
پۆژی پووناکی گە لی مە ش و لە «ئاسۆ» دەرکە وت
تیشکی شانازی، پەشی شەو گاری پاوەن کردوو
هەر بە تەنیا شیعری «ئاسۆ» یە غەریب و بی نە و
خۆی لە سەر سەربانی شیعری کوردیان بەن کردوو

کرماشان- تاق وەسان- ٨٥/٨/٤

تازیه‌داری

«بی‌وه‌فایی تۆم به رۆژدا سهد که‌رەت بیر دیتە‌وه»
زامه‌که‌ی کاک ئە‌حمده‌ له‌ دلێ منا ده‌ کولیتە‌وه
سهد که‌رەت وه‌عه‌ده‌ت به‌ من دا جامی ئاوم پی‌ بده‌ی
خالییه‌ په‌یمانە‌که‌ت، ئە‌وه‌ ئاوه‌ که‌ی ده‌خوریته‌وه؟
هینده‌ تامه‌زرۆی زره‌ی زه‌نگی ئە‌لۆیه‌ کتم ئە‌گه‌ر
هه‌ر که‌سی دێ لیم پرسی، دل ده‌لی نا هه‌ر ئە‌وه
چاوه‌که‌م! من تازیه‌داریش بم ده‌بی لوتفت نه‌بی؟
کوانی گه‌رمی گوفته‌کانت؟ زه‌نگی دیکه‌ش لی‌ ده‌وه!
سهد ئە‌وه‌نده‌ی چاوه‌کانت شین و ده‌ریاییم وه‌ره
قه‌ت به‌ قه‌د من زولفه‌که‌ت ئالۆز نییه‌، به‌ریان ده‌وه!!
پیاو له‌ په‌نجاش با بی، جیی بیلی سه‌غیره‌ چاوه‌که‌م
شادی لیم تۆراوه‌ توخوا تۆ وه‌ره‌ و ناشتمان که‌وه
کی به‌ قه‌د من شیعه‌که‌ی گولزاری جوانی و سه‌وزیه‌؟
نه‌یگه‌زی با شه‌خته‌یی ئە‌م کۆچباره‌، ساقی! با ده‌وه
تیکه‌ جامی گه‌ردی کۆچی باب و یاران گه‌یه‌ سه‌ر
تۆش برۆت ده‌رخه‌ له‌ «ئاسۆ» با بلین مانگی نه‌وه

بۆکان - ۱۳۸۵/۹/۶

ژيانەوہ

چاوە کەم! ھەودای خەيالێ عاشقێم مەپسێنەوہ
لێی گەرێ با تۆوی غونچە ی ھەلۆھریو برۆینەوہ
شووشەیی تەنیا یی من ئاوتنە یە بۆ عیشقی تۆ
خۆ چ نابێ خۆت بیینی جارێ لەو ئاوتنەوہ
پایزە و دار و دەوہن رەنگزەردە وە ک کۆرپە ی ھەزم
چاوەرێم ئە ی خوا یە کەنگێ تەیری گەر مین دینەوہ؟
سەر لە سەر بالی مەلی عیشق و ئەوین کەن لاوہ کان
بەو ھەناسە ی گەر مێ عاشق ئەم تەمە بتوینەوہ
کێ دلی دێ نازی گول رانە گرێ وە ک تامی ئەوین
ئەو دەمە ی وا گولپەری بۆ بولبولان دەشنینەوہ؟
کێ ھە یە گەر ھەز لە ئاھی ئاشقانە ی دل نە کا
گەرچی مالی دل لە داخاش بیتە گۆمی خوینەوہ؟
ھۆ بەژن داری ھەنار و دیمەنت باغی ئەوین!
کێ دەلێ پیری ھە یە؟ تۆ ئەم چە لە ش بەر بینەوہ
جا دەبینی ھەرچی ئەستیرەن لە ھە یەت چاوی تۆ
رپوو لە «ئاسۆ» تا بە یان ھەلدین و دەزرینەوہ

رەمزىيە

رەمزی ئەو چاۋە بە من ھەلئايە
بىيە لا بى تەمەشا كوا وايە؟
مەيلە كەت سارده ئە گەر، خۆ تەماشات
«تەزوو، لەرزە، مچور كە، تايە»
خالە كەت نوختەيە كى پەر نوورە
رۆشنى قەلبى ئەمن لەودايە!
چى دەلەين خەلكى دەبا ھەر بيلەين
پەند و مۆژگارى لە گویمایە
وہ ك خەتى خامەيى عەشقن لىوت
كە ھەزار ھەستى ئەوينى تىايە
بە فیدای گەرمى دلى عاشق بم
كە دژى بەستەلەك و سەرمایە
كى گەدای دەر كى ئەوينداری بى
لە قەلای مەينەتى ژيندا شايبە
تۆ ھەتاوى بە ھەور ناشارپى
وەرە گوئى بگرە لە ئەم سەودايە
لە سەرمدايە خەياللى گوللى پرووت
منى كرىارى بەبى سەرمایە
من لە خالى رەشى تۆ بۆم دەر كەوت
دلى بەفریش رەشى ھەر تىندايە

حەیفە تۆ بەو جلە بیگانە وەبی
مەلئ ئەم بیره گەلئ ساوايه
دامەنی پەلکی گولالەش بدرووی
هێشتە لەو بەژنە لە تیفەت نایە
شل دە کا هینزی مە پشتویندی شلت
چاو لە دەسمال که دەلئ ئالایە
من که ئالای نەبوو قەت میللەتە کهم
پەرچەمت بۆ دلە کهم سوکنایە
چییه «ئاسۆ» بەتەمای تیری تری؟
بەزەییەت بەو دلە تا بۆ نایە؟

بۆکان - ۷۴/۱۲/۳

ژىلەمۆ

بە چاۋى تۆ قەسەم گىيانە ئەوينت ھەر لە دلمايە!
نەسىحت گەر لە بۆ خۆى كوت، نەسىحت لاي ئەمن بايە!
ئەمن ئەمەرۆ لە مولكى عاشقاندا «قەيسى» كوردانم
فېداى توركى دو چاوت بىم ئەدى بۆ نايىيە «لە يلايە»
ھەزار خۆزگەم بە ھالى خۆم كە بوومە مەھرەمى رازت
بە قوربانى دو چاوت بى ھەموو ژىنى ئوروپايە
پەپولەى نيوەسووتى شەمەى روخسارت تەماشە كە؟
بە خەندەى لىوە كەت بووژاۋە؛ ھالى ژىلەمۆ وايە!!
نە قاسد مردوۋە چاوم، نە كاغەز بۆتە قاچاخى
ئەدى بۆ سالىە جارېكىش ھەۋال و نامەيەك نايە؟
ئەگەر پىت وايە بۆ سوجدە لە نىو مزگەوتى دل نايەم
بە دەستى خۆتە ئايىنم دەلەى يىمە كلىسايە
بەرەۋلاى خۋاى «كەرىم» بەرزە بەدايم دەستى «ئامىن»
دلەم ئىدى لە چالى «بىژەن» ايە و تازە دەرنايە
ھەتا ھەورى ئەوينى تۆ دە كا سىيەر لە سەر «ئاسۆ»
ھەرامى بى بە غەيرى ئەو لە ھاوين سىيەر و سايە!

بیژنگی هەلە

کاری گەردوونە که هەر رێیی دەپیوم هەلە یە
دەچمە سەر هەر که ژ و کیوی گولەکانی تەلە یە
نەبوو دایژێرێ که سێ تۆوی وەفاداری لە خاک؟
یا نە بیژنگی خەباتی گەلی من هەر هەلە یە؟
من که زەر دە ی سەری لیوانە گەشی باغی دلم
چاو لە هەر لیوی دە که م باری وە کوو ریزەلە یە
دەستی نیو باغی شەمامان شەتە که و بی دەسەلات
سینگی ئەم خاکە لەبۆ دەستی نە یار ئاوەلە یە
سەردەمی کۆچی وەفادارییە، راستی که مە که م
گۆرغەریب که و تووە حەق، وەرزی درۆ و تەشقەلە یە
کیلگەیان سیس و کز و زەر دە هەموو دیم و بەراو
وەرە ئە ی هەوری بە هاری، وەرە وادە ی پەلە یە
وەرە بیشۆووە لە ئەم خاکە تەمی دوورە بەشی
وەرە وشکی که رەگی هەرچی بژار و کەلە یە
ئە ی بەر و باغی بە هارم! بە بزە ی تۆو دە ژیم
تۆم نە بی شووشە یی هیوا پیری خەوش و خەلە یە
چاو لە «ناسۆ» که دە کە ی هیندە و رەم دە چتە سەری
هەرچی شمشیری جەفا بی بە نەزەر تیخەلە یە

بۆمه یلی قه دیم

چاوی دل هەر چاوه پئی نامه و خه تی جانانه یه
تهیری دل دهن دووکی قفلی داوی سهر بی دانه یه
بهخته بارانی ته می ده رژتته سهر مه یلی قه دیم
شاری دل ئیستا ته پ و پاراوی ئهم بارانه یه
فهللی هاوینه و له مه زرای رۆحی من زستانه ههر
چون ده ماغم بی هه ناسه ی شه ونمی ریخانه یه
ورد و خاشی به ردی نامه ردی بووه بالی خه یال
تازه هیوای هه لفرینی، شه وخه وی هیلانیه!
دل ده بیرستانی ده رده و کاسه یی سه برم پره
خالیه په یمانه، پیم وا ئیشی ئهم په یمانه یه
مه ی نییه، ساقی نییه، ساغر شکا، مه یخانه چۆل
سازی ئاهه نگگی شه وان هاره ی تفه نگگی تانه یه
سووک و ریسوای شاری دل بووم و هه دادانم نییه
چ بکه م ئاخو خۆ دلیشم له و دلّه شیتانه یه!
تا نه بیته بهر ته وانج و ته وس و گه پجاری که سان
نایه ته جه زبه ی شه وانه و عه شقی لائنه فسانه یه
نیشتمانیش ده وری ته نراوه و ده لئی زیندانه بۆم
سه یره دل چۆن به ندی زولفی به ندی ئهم زیندانه یه
هیچ مه ترسی «ئاسۆ» له م ئه حواله چون قانع ده لئی:
«قور به سهر ئه و دوژمنه ی هیوای به به ندیخانه یه»

چاۋ

وہہای گیش کردم ئەو چاۋ و برۆیہ
بە ھەر چیتکت بشو بہینم درۆیہ
لە بەر چاۋم لە چاۋی چاۋە کە ی تۆ
ئەوہی بەر چاۋ نە یە چاۋی ھەلۆیہ
وہرە سەر بانێ چاۋم با نەبێ زین
کە بانە مەسکەن و جێ خێلی تۆیہ
لە «ئاربابای» ئەوین دا ھیندە بەرز
«سلیمان بەگ» لە تاوت رە نچەر پۆیہ
فیدای دەردی ئەوینت بم چ خۆشە
وہ کوو شەھدی لەبت تامی گەزۆیہ
گوتت: «وشیاری تانە ی بی دلان بە»
گوتم عاشق لە کوئی ناگای لە خۆیہ؟
نیگار کیش نە خشی تۆ کەنگی دە کیشی؟
ئە گەر ئەو لافە لیدا پیم دەویہ
ئە تۆ نووری، دەبی بکشیی بە دلدا
وہ سیلە ی وان ھەموو رەنگ و پە پۆیہ
وہرە سەر چاۋی دل، وینت دە کیشی
گلینە ی چاۋە کانم قاپی تۆیہ

دەسنوئیزی شیعر

غەزەل وەك پارچەیی بی قەدر و سوو كە
ئەوئەندە بەژنی تۆ خاوەن شكۆیە
لە سەد یەك هەستی «ئاسۆ» نانوئیی
هەتا دەربەستی بەیتی هەشت و نۆیە

بورهان- ۷۵/۵/۲۰

دەرياي ئەوين تۆفانيه

سەردى مەيلى تۆيه وانەورۆزه كەم زستانيه
رۆژى بەختى عاشقىشم وەك برۆت قەترانيه
ئاگرى عىشقت لە خرمانى خەيالەم بەر بوو
بۆيه دەنكى تۆوى سەبرى بۆ نمونەش تيانيه
رامەبوورئى وا بە لامابى تەفاوت، چاوە كەم!
چاوە لە نالەى بولبولى دل! دل رەقى هيند چا نيه
ئەم هەناسەم ئاگرە، ئاگات لە خۆبى نەتگرئى
تۆ كە تافى عومرە كەت واناوەراستى جوانيه
دل لە بەردەركى ئەوينت وەك گەداى مەيخانەيه
چاوەرپى چۆرئى شەرابە، مەى نيه، سەهبا نيه
ئاوەلا جارئى بينئى دەر كى مەيخانەت دەلئى!
مالئى دل ئاوا، دەنا گول هيندە دل ئاوا نيه
ناوە كەت وەك شەمە بۆ من، خۆ منيش پەروانەوار
بۆ ويسالى شەمەى رۆو، كەس هيندە بى پەروا نيه
شەو مەلى دل تا بەيانى هەر دەنالئىنى و دەلئى
گول وەها دوور و گرانجان، عەينى سەر گەردانيه
دیده وا گەوهر دەرپژئى و عەشقى تۆش كەشتى نەجات
پىي لە سەر دانئى، مەترسى، دیدەيه دەريا نيه
وەك ئەمن كەم كەس دەزانئى شەرحى رەمزى عاشقى
وەك ئەمن كەس بۆ ويسالى شەمەى رۆو شەيدا نيه

دەسنوئىژى شىعر

سەد كەرەت لۆمەم بىكەن ھەر دەر كەوانى عىشقى تۆم
گەر دەرم كەى دېمەو، بى تۆ دلم بىنا نىيە
تۆ لە «ئاسۆ» ت ھەر نەپرسى بۆ وەھا بى دەنگ بوو
دەورە كەى سەختە گولم، دەرياي ئەوين تۆفانىيە

بۆكان - ۷۶/۳/۸

سەرزەوى عىشق و ئەوين وەرزى خەزانى بۆ نىيە
شېئىي ئەم شارۆچكە يە عەودالى دەشت و كۆ نىيە
زۆر نىگا تووى خۆشەويستى چاندى نىو مەزراى دلىم
چاودە كەم هېچيان پەيامى وەك تەماشاي تۆ نىيە
هيندە بى ويستى بە رېي عىشقا بچى ئەژنۆي چەما
تازە پىي زانى ئەوئ پىويستى هات وچۆ نىيە
هەر خەمى بى دەيچە مېنى پىشتى تاقەت، سەيرە پىم
ئەو خەمى وا تاسەبارى تۆم دەكا بى هۆ نىيە
داوەتى شاي خۆشەويستى وەك يەكە رۆينە و چەپى
دەستى گەرمى ئاشنا بى قاتى پەنجەي دۆ نىيە
شيعرى تازە چاوى تۆ هەر قالبى بى تازە يە
خۆ ئەوين شەرمى لە شيعرى دوئتەكە و ئەو رۆ نىيە
بى نىگاي چاوى ئەتۆ رەنگى نىيە ئاواتى من
كەس بەقەد من بۆ پەيامى تازە تامەزرۆ نىيە
بىتو شيعرى بى خەيالى تەر بە من نىسبەت درى
پاش لە مەرگىشم بلى ئەو شيعرە هى «ئاسۆ» نىيە

بۆكان / مەھاباد - ۷۷/۸/۲

پىكە نىنى گول

بى سەبەب بولبول لە باغا شىن و نالىنى نىيە
پىكە نىنى گول نەبى قومرى ھەوای شىنى نىيە
لابە سۆفى ويشكە لانىت چاۋ لە چاۋى جوانى كە
ھەر كەسى زەوقى نەبى ھەستى خودادىنى نىيە
كوشتەى ئەو چاۋانە پىم ۋا لای خودا رزقى ھەيە
ۋەك شەھىدى بى نەۋا ياسىن و تەلقىنى نىيە
چۆن لە شەۋگارى رەشا رى دەردە كا ئە ۋ بى كەسەى
گەر ترووسكەى نيونىگەى چاۋىكى شىن شىنى نىيە؟!
دەر كى ناكا دەرسى عىشق ۋ خۆشەۋىستى چاۋە كەم
ئە ۋ كەسەى لەم مەدرەسە تىكرار ۋ تەمرىنى نىيە
تا نەرووخىنى بەراستى گەر كەسى كۆشكى درۆ
زەمزەمەى بن لىۋ بە پووشى؛ چونكە ھەر دىنى نىيە
من پەپوولەى دەۋرى روۋى تۆم چون گولالەى ھەستى
زۆرە گول؛ ئەمما ھەموۋى ھەر گەردى ھەنگوۋىنى نىيە
كى ۋە كوۋ «ئاسۆ» لە گولزارا تەۋافى گول دە كا؟
حەزرەتى گول تا ھەبى، چاۋى درۆۋ بىنى نىيە

گولە پاییزە

گولە پاییزە نەشەى وەرزی بەھارانى نىيە
لە قەراخ جۆگەلەيە و ئاوە لە کەنارانى نىيە
گەرچى پشکووتوو ئەمما بە خەزان پىدە کەنى
وەک ئەمن تەنگە دلى و بانگى ھەزارانى نىيە
غونچە وەک زەرنەقوتە پوو لە ھەوان بۆ نىيە ئاوە
ھەورى وەرزی خەفەتیش قەترەيى بارانى نىيە
بۆ لە وەرزی غەمە پشکووتوو غونچەى دلە کەم؟
لەم ھەموو شارە بزەيەک لە ھەزارانى نىيە
سەروى سەرسەوزى خەيال! دايمە ھەر خۆزگە بە خۆت
چون گەلات سەوزە ئەبەد، زەردى لە بارانى نىيە
خۆش بە حالى ئەو شارى دلى رەنگاوە بە گول
شارى دل فەرق و ھەواى لەندەن و تارانى نىيە
داوەل و پەيکەرى سەر کۆشک و شەقامە بە خودا
ئەو کەسەى خاتىرەيى خۆشى لە يارانى نىيە
بە ھەواى سروھيى کويستانە کە «ئاسۆ» نەشەيە
بۆيە گويى بيستنى خيىل خواری ھەوارانى نىيە

بی وه فایی

دیاره دونیا رهوشی وایه «وه فا» دهمده مییه
لوتفی جوانان وه ک شیخ تاوی هه یه و تاوی نییه
خۆم فیدای ناز و کریشمهی نه فهسی ساقی که ئه و
لوتفه که ی بو گه لی مه یخوره وه هه ر دایمییه
گه ر نه بی هاوه لی چاک و چه مهنیک و چۆمیک
تۆ که شا بی به تهنی ژینی وه ها تامی چیه؟
ئه و گول ئه ستیره چه لان باسی وه فاداری ده کرد
هه ر دره وشانه وه یه ک بوو ئه دی هیچ نووری نییه
من که په روانه ی ئه و نووره که مهش بووم سووتام
ئه و ئه گه ر تینی نه ما دیاره که تاوانی وییه
داخه که م ئیسته که نامه حره مه سیمی ته له فون
تیشکی گوفتاری ئه وین وه ک سه مهری داری بییه
تاقه یه ک سیبهره بو ماندوو له بهر تاوی زه مان
هه ر که ئیواره گه یی مانه وه که ی شووره یی یه
ئه ی گولی باخی خه زانیم! چیه ناپرسی له من؟
یان له بهر چاوی ئه تۆش عیشق و ئه وین هی زه ویه؟
من له ئاسمانه وه «ئاسۆ» دلّه که م کرده وه بۆت
که چی تۆ غه یبه ته که ت شه مسه ده گه ل مه وله وییه

خۆزگە دەتزانى كە چەن شىۋاۋە ھالەم بەۋ نىگات
چۆن دلت بەن كىر دووم بەۋ زولفى كالى تابەتات
تۆ ترووسكەى تاۋى ۋوونى بۆ بە ناز سەر دىتپە دەر؟
دەر خە ۋووت با تىشكى كولمت ۋوون بكا ئاسۆى ولات
ۋىلى كىنە ئەۋ تەماشايەت كە ئاۋا بىۋچان
چاۋە كانت ھەلدە سوۋرپىن ھەرۋە كوۋ سانىەى سەعات؟
پە نچە رەى جوانىت بەرەۋ كى ئاۋەلا كىر دۆتەۋە؟
ۋا كە دەرۋانىتە ھەر كۆى شەۋقى جوانى تۆ ئەدات
شايى بە، بەزەمە، زەماۋەندە؛ كە چى كۆترى نىگام
بۆ تەماشايىكى تۆ، بى دەستەلاتە ۋ گىز ۋ مات
دەى ۋەرە ئەى ھىزى بالى ھەلفىرپىنى ئارەزۋو
تىنى شىعەرىكم دەرئى با دل بە ئاۋاتى بگات
خەم خە يالى ۋەى ھەيە خۆى كاتە نىچىرى خە يال
چاۋ كە تاكوۋ خەم بە دوۋخەم زەربە كا چاۋى سيات
بىتوۋ «ئاسۆ» پىر بە دل ۋەسفى جەمالى تۆ بكا
شەق دەبى نوۋكى قەلەم يان ھەلدە چۆرپىنى دەۋات

بۆكان - ۱۳۷۵/۶/۱۰

گولدانى غه زهل

که دیته گیانی ههلبهستم تهوژمی یادی جیژوانت
ختیلکهی دئی دلی ویلم له سهیری باغی سیوانت
شقهی بالی پهری له گوپی خه یالا قوتبی نامینی
که دهمدوینی به ئیما چاوه شینی به حری عه ممانت
ئه تو رۆحی ئه وینی، دهی وهره نیو قالبی شیعرم
له گولدانى غه زهل دا ههر ده مینی بوئی ریحانت
ههزار فه رزانه بی شاعیر له ده ریای چاوتا گیتزه
که ئالای ههسته کهی راژئ به بای بسکی په ریشانت
وه کوو پووش و په لاشم بای شه مالی ههستی تو ده مبا
ههزار خوژگه م به ئالوژی خه یاته ی خاوی سه ر شانت
وه ره و مه شکینه شابالی مه لی ئاواتی بی نازم
له نیو هیلانی ئامیزت په نای ده خیری ئیمانت
به لئیم داوه باسی دهردی کورد و کوپله تی ناکه م
نه کا برژی له تاوان گه وه هری فرمیسکی چاوانت
ئه من هاواری بی دهنگی هه ز و ئاواتی خنکاوم
به بی قه درى ته ماشای من مه که ئه ی رۆح به قوربانته!
له ههوزی گه ردنت جارئ که ده سنوئیزی غه زهل بگرم
ده لئیی «ئاسۆ» ته بهر که ناو و بهیت و شیعر و دیوانت

لە رێکەوتی ۱۰ی جۆزەردانی ساڵی ۱۳۸۶ هەتاوی لە گەڵ یارانی
هاورپم مامۆستا مەلا عوسمان خان یەغما، مامۆستا مەلا محەممەد ئەحمەدیان،
کاک سەید رەحیمی ئارام، وەستا کەریم رەحیمی، وەستا کەریم چاچانی،
کاک حوسەین ئەمین و کاک حوسەین حەبیبی چووینە کۆیستانی
ماین بلاغ. کاتی لەو سەر چیا یە روانیمە ئەو بەهەشتە ی خاکی کوردان
چوومە سەر لووتکە ی بلیندترین کۆی و مامۆستای سووروشت ئەم
هۆنراوانە ی پێ هۆنیمە وە.

ناسۆ

لە نێو خالخاللی بەفری بەر نسا ران سەیری دونیام کرد
هەتا چاوم هەتەر کا و گۆل بینێ تیر تەماشام کرد
هەتا دل باو هەشی بگری گۆلی جوان هەن لە دونیادا
منیش وە ک بولبولی شەیدا ئەوی گۆل جوانە سەودام کرد
و نەوشە مل کەچ و ناشق سەری بۆ لۆ و کەما دانا
کورادە ی نێو گۆلی گۆینی قەدی ئەلفی وە کوو لام کرد
سلاویکم بە دل کرد لەو ولاتە ی خاکی کوردانە
هەزار قومی وە لامیان دامە وە ئەمنیش هەر تەمە نام کرد:
خودایا ئاوە دان بێ خاکی ئاوا پر گۆل و کانی
لە چاوی مە ی لە گەڵ یاران کە چۆر یکم لە نێو جام کرد

دهسنویتیژی شیعر

هه‌وای شیعرئ له که‌لله‌م دای و مه‌ستی شیعرئ کوردی بووم
له‌سه‌ر لووتکه‌ی که‌ژی خۆم دیته‌وه، کاتی که‌ ئاگام کرد
قه‌لام وه‌ک چاوی چاوجوانان له‌راوی گول‌وشه‌ی کوردی
خه‌ریک بوو واژه‌ی ئه‌رفاند و منیش سه‌د باره‌قه‌للام کرد
له‌سه‌یری سوور گول و به‌فری سپی و سه‌وزی و هه‌تاوی زه‌رد
به‌دل یادی خه‌یاته‌ی په‌رچه‌می یار که‌وتم و ئینشام کرد
له‌نیو ماین‌بلاغا گه‌وره‌یی کورد دیته‌به‌ر چاوم
که‌دیتم که‌و ده‌خوینی یادی قاقای لیوی سارام کرد
هه‌وا‌رووناکه، تاو گه‌رمه، شنه‌ی با‌فینکی نیو جهر‌گه
له‌سۆزه‌ی بای شه‌مال هه‌واشی مال‌اوایی سه‌رمام کرد
گه‌دای به‌ر ده‌رکی یار بووم ئه‌و ولاته‌م هه‌نده‌ ئاوا دی
هه‌تا مردن ئه‌دی ته‌رکی قه‌لا و به‌رده‌رکی پاشام کرد
مه‌لین «ئاسۆ» شیعاره‌ شیعره‌کانی خۆی له‌سه‌ردا دی
دل‌م مالیکی چۆل بوو عه‌شقی هاتی و ئه‌منیش ئاوام کرد

هه‌واری کانی ترشۆکه‌- کوپستانی ماین‌بلاغ

۸۶/۳/۱۱

تاسەبار (۲)

دەچمە ھەر شوئىنى بە يادى خاكى خۆمم تاسەبار
ھىچ لە بۆم فەرقى نىيە پارک و زرى و كۆشك و تەلار
چاۋ لە ھەر چاۋى دەكەم دل بۆى دەكوركىنى كەمى
رۆشنى ناكا دلەم وەك بەرقى شەوقى چاۋى يار
تىنى تاۋى خۆشەويستى شك نەبەم سەرمام دەبى
بىئەوين بى فەرقە لاي من بەھمەن و ئاب و ئەيار
شارى بۆكانم لە باكۆ خۆشترە زالم نەبى
چۆم لە دەريا جوانترە گەر لىم گەپى ئەفكارى لار
لىم گەپىن با پر بە دل بمژم ھەناسەى سوورە گول
تېشكى ئازادى بدا لەو شىعرەم و بىتتە شىعار
ھىندە تىرى شەو دلى داگرتووم رەشېن بووم
دېمە پاتەختى ولاتى سۆفېەتېش ناگرم قەرار
ئەى كچە توركى دل ئەپىن خۆت لە بۆ من با مەدە
پىرى كرددووم چەوتە ياسا و ترس و لەرزى عەيب و عار
خۆ دەنا من وەك پەپوولە ھەر گولم بوو بۆ تەواف
جىبى شەوم خۆش بايە قەت قەت نەمدە كوت خوزگەم بە پار
داخە كەم ئەو ھەستە «ئاسۆ»ى فېرى ئاشقېنى دە كرد
كەس نەبوو تىمارى كا غەيرەز چەقۆى دەستى نەيار

باكۆ- ۲۷/۳/۸۶

تاو لە بن ھەورا ئە گەر جار جار سەرى دىنیتە دەر
تیشكى زىرپىنى دەللى تاجىكە كيو ئە نىتە سەر
ئەو خەمەى لە دلەم گرانە ھەر دەللىن زىر جواترە
كوانى تابلۆ جواترە تا سەوزەلانى دەشت و دەر؟
وینە گر کوا رەنگى زەردى نەر گسى بو ساز دەبى؟
چاوى مەستى يارە كەى بىت و بە فرىای بى مە گەر
رەنگى ئەسلى ھى نىگایە، زەرد و سوور و شىن چىيە؟
رەنگ ھەموویان ھەر رەشن تا نووریان نەرژیتە سەر
ئەى بە روو باغى بەھارم! تۆم نەبى مانام نىيە
چاوى تۆ دىكتەى دە كا پىم شىعر و پەخشان و ھونەر
تاو و ئەستىرە و شەو و باران و بادە و مانگەشەو
بى بزەى لیوى ئەوین گشت دەبنە خەرمانەى كەسەر
دىتە یادم، سەر لە بادەى تالى خەم سەر مەست ئەبى
لیم دەتۆرپى، پىكەنن قاچاخە نایىت كارىگەر
بۆیە خۆم پى پىر نىيە ئىستەش نىگا لاوم دە كا
ئەو دەمەى پىرم ئە گەر چاوم نەبىنى چاوم سەقەر
ھەور ئە گەر بگىرى بەرى «ئاسۆ» مەترسىن وادەىە
داىكاتە رىژنە بارانەى شىعر بو ژانە سەر

كەو دەبینم

كەو دەبینم رەوتی كیژی تیلە كۆم دینیتە بێر
شەو دەبینم زولفی قەترانی ئەتۆم دینیتە بێر
دەچمە سەر بالی خە یالی رۆحی عەشقی تۆ لە ویش
یادی چاوت زەینی تیژی وەك هەلۆم دینیتە بێر
باسی دلداریم بەبێ دل گەر دەكەن لێرە و لەوئ
پاکی عەشقی چاکی تۆ و ناكامی خۆم دینیتە بێر
هەر دەبینم كیژی سادەى كورد سەرئیشەى شیعرمە
چونكە یادی شەنگەبیری و شیر و چۆم دینیتە بێر
قەت نەبوو جارێ خە یالی لێو كەت شە كرىن نەبێ
چونكە لێوت عومرى شیرین وەك گەزۆم دینیتە بێر
هەلفرینی من بە یادی چاوی تۆ سەیری نیە
گرشە گرشى چاوە كەت میزان و كۆم دینیتە بێر
گەر بە هار دى من بە جیى شادی دلّم نوقمى غەمە
چونكە فەسلای كۆچى سوور و شین و رۆم دینیتە بێر
باسى شیعری دەرد و رەنج و عەشق و شەیدایی مەكەن
چون مەبەستى شیعری «ئاسۆ»ى شیتى تۆم دینیتە بێر

ساحیب- سەقز- بەهاری ٧٤

هه ويري وه فاداري^۱

چيه ديسان دلّه؟ بؤچ ناسره وي ئه وشوڪه؟ زه ويرا!
به كه مهندي دلي كام ڀاوجيهه كه وتوويه وه گير؟
نه مڪوت ئه م ڀيگه به ره وه جه بهه يئ دهر وا كه له وي
زولفه زنجير و برؤ شير و نيگاي ڀر قسه تير؟!
من به مندالي، خه دنهنگي موڙه يه ك جهرگي گه زيم
ئيسه سي^۲ وه رزه كه چي يه ك نه فسم ناچي له بير
ناني تيدا نيهه، لني لاده؛ مه گه به وه شه رته ي
(كه له تهن دووري وه فاداري يئ بؤي بيه هه وير)
ڪوٽري ته قله له هه وران كه بدا بي خه به ره
له يه كه م چهرخي هه لؤي چاوه كه ده يڪاته نه چير
ڀه ننگه ئاواتي فرينت هه بي تاوي له چيا
هر كه ديت باوه شي گولزاري له بؤي ده بيه ئه سير
به سيه تي بالي فرينت هه يه بؤ ته شقي هه وا
به وروڙينه به شابالي شيعر ڪوشكي ئه مير
قه د نه ترسي له هه ڙاري ده بي شايته گهدات^۳
به خودا «ئاسؤ» قه لا هه ده بي بشكي به فه قير

ڀاركي شاري سه قز- ۷۴/۴/۵

۱ - ئه م شيعره له شوينيكي تردا ناوي «گورن» بوو.

۲ - له «گورن» دا چل وه رز بوو.

۳ - له «گورن» دا ئه م باله ئاوه ها بوو: هينده عاشق به هه تا «ڀوڙ» ده بي ڪرڻوش به ري بؤت.

كییه ناترسی له شمشیری برۆی دوو چاوی كال؟
كی دلی دی چاوی میوانی ئەوین دەر کالە مال؟
مەیکە دەر سۆزی ئەوینداری لە ترسی ناکەسان
رۆحی ئەم ئاھەنگی عەشقەت بێتە گوئی، نە ک زپری قال
هەر بەھاری ترسی پاییز وادە کال چوار وەرزه کەم
شەو لە خزمەت گول بنالیم تا کوو رۆژ بە زمانی حال
تا خشە ی پیی خۆشەویستی دی بە چۆماوی غەما
توورە کە ی مەینەت ئەدی پرپر دەبی لە شتی بەتال
سۆفی و پەروانە، حال و بالە هیزی رپگەیان
ئەو کە حالی خۆی بەسە و پەروانە بیزارن لە بال
شاپەری برۆا لە ئاسمانی نیگا تا هەلۆهری
جا ئەدی چۆن هەلفرێ تەیری کزی بیر و خەیاڵ؟
هیزی هەلبەستی نییە وەستای ئەوین و ئاوەزم
چت دەوی تو ئیستە لە منی لاوی زەوق و پیری سال
هەلفرینی بالی بولبول چەپلە یە بو وەزنە کە ی
شیعری «ئاسۆ» تاوێ کوو دەشنی بە سروە ی بای شەمال

دەرکەوئى گۆشەيى چاوت بە جىھانى نادەم
غەمى تۆ ھاودەمى من بى بە کەسانى نادەم
قەدى تۆ گەر لە قەدەم ھالى چەلکى چ دەبى؟
ئەو دەلى دووخە قەدى من بە کەوانى نادەم
چاوى تۆ چەشنى ھەلوى چىن و لە دووى دل دە گەرین
دلى من پارچەيى گۆشتە و بە ئەوانى نادەم
پىم دەلى شاعىرى تۆ لووسە زمانت لە قسە!
تىغى خۆم تىژە ئەدى من لە ھەسانى نادەم
من دەلیم زۆر کەوى وە ک تۆم بە قەلەم خستوو تە داو
ئەو دەلى بەستەيە پىم بۆيە تە کانى نادەم
شىعرى «ئاسۆ» ت کە ھەبى بى خەمى بى تا قەتى بە
بايى ماچىکە مەترسى بە گرانى نادەم

بۆکان / سەقز - ھاوینی ۸۶

(...)

ئەم ھەوا ھیند ئاشنایە بۆنی شیعەر و ھەست ئە کەم
چونکە «جەو» سارد و سەر پەنجە دەبەسری دەستە کەم
سەوزە یە ک دیم گەر بە یادی سەوزە ییکی چاوە کە ژال
پەر غەمی یادی منالی و کاتی لاوین بەستە کەم
شۆرە پەلکە ی وە ک خە یاتە ی یارە کەم یادی بە خیر
ئێستە بۆ یادی مە گەر زولفی خە یالم دەستە کەم
مەستی و بادەش ئە وەند قاچاخە خۆ ناو پرمە مە ی
بۆ یە پینووسی خە یالی شاعیرانە مەست ئە کەم
گەر چە ی دلداریانە ی تۆ نە بی تە نگە دل م
دە ی وەرە ئە ی غەم پەوین ئاگر دە جەستە ی ھەستە کەم
کۆشکی سەد «سوارە ی» لە بن ھیناوە ئە م چەرخە ی چە پە ل
سەیری چاوی تۆ نە بی من دل بە چی وابەستە کەم؟
پەخنە گر موختارە ھەر پینی وابی پینگە م ھە تە یە
گەر بە گۆچانیش برۆم یادی برۆی پە یووست ئە کەم
تا کوو «ئاسۆ»! چاوی تۆ پوونی دە کاتاری دل م
فەلسە فە ی چی؟ ئیدی کە ی من باسی «قبض و بسط» ئە کەم

قەرە گوێز - ھاوینی ۷۷

ھاوارانە

بۇ كۆچى دوامى خوالى خۆشبوو «شېرزەى سەقرى»

وا ھەمىسان شىوھنى كۆچبارى نازداران ئە كەم
دل بە تاسەى خاكەلىئوھم ئارەزووى باران ئە كەم
كاتى جى پىيى ھاوھلان ديارن لە بەرزايى و نەوى
يادى شادى و شىعر و شىن و مەجلىسى ياران ئە كەم
من كە جارن لاوكى گوفتارى تەر بوو زەمزەمەم
ئىستە شىن بۇ گەرد و تۆزى كۆچى دلداران ئە كەم
ھاوھلان! مەنعم مە كەن بۇ شىوھنى ئەھلى قەلەم
پىش ئەوھى گەر رەخنە بگرى، گوئى گرە ھاوارانە كەم
كەس نەما، باخ چۆل و، قومرى نالەنالى دى لە دوور
شوان كونى شىمالى گىراو، وشكەلە ئارانە كەم
ئىستە چۆپى گر غەمە و شىن گىرە گۆرانى دەلى
ھەر ھەنىسكە بۆتە جىگر قەھقەھەى جارن ئە كەم
من كە جارن شايەرى «شايى» پەپوولەى دى دەبووم
ئىستە ماتەم گىرى «شىنى» بولبولى شارن ئە كەم
كوا ھەژار و ھىمىن و ئاوات و حافز؟ وا لە كوئىن؟
پىنە پىشوازى شېرزە و گوئى بدەنە گریانە كەم؟
كوا حەقىقى و مارف و ژىلا "بە خىر پىيى" پى بلىن؟
«باغى داغاتىش» ئەوا چۆل بوو لە كوردوستانە كەم

محەمەد سەئید نەجاری (ئاسۆ)

واله بهر يه ك تىكچوووه ريزى قه تارهى قافيه م
رؤحى «شيخ نافع» مه گهر فريام كهوى باوانه كه م
من دهنه «ئاسۆ»ى هوميدم هينده ليل و پر ته مه
حه سته مه شيعرى بلیم و ديار نه بى گريانه كه م

بۆكان- ۱۰/۱۰/۷۷

چەندە ھەسرەتكىشى ساتى سەيرى نىو باغانە كەم!
چۆن بە وینەى تەيرى شارى شەر نەما ھیلانە كەم!
تاوہ كوو تۆم بووى لە زستانا بەھارم ھەست ئە كرد
دیوتە ئیستا چەندە سارد و چۆل بووہ جى ژوانە كەم!
مەى رژا، ساغەر شكا، ساقى نەما، مەيخانە چۆل
باسى دل تەنگى گەلى بادە پەرەست ھەر با نە كەم
باى شەمالى خاكە لىوہ بوو بە زىيانىكى در
داى بە سەر يە كدا ھەموو بادە و نەشە و پەيمانە كەم
غەيرى ئاواتى دەمى سەيرانى نىو باغت نەبى
دەنكى تۆ دەرمان نەما ئاواتە رەنگى و جوانە كەم
دەى وەرە با سوو كى تانەى خۆشەوېستىت بىم، دەنا
دەمكوژى لەم حالەدا قورسى خەمى سەرشانە كەم
چۆم و دار و سەوزە لانى و بانەمەر بانگم دە كەن
من خەيالى پەرچەمى تۆيە شنى كويستانە كەم
با ولاتىشم لە ناو خىلى قەل و دالا بژى
من ھەلۆم ھەر يادى بەرزى و شىرى كا كيشان ئە كەم
چونكە «ئاسۆ»م چاۋ لە ئاسۆى روونى دوارپۆژ چۆن نە كەم؟
چاۋەرپىم رپۆژى دەبى روون بى منىش چاۋانە كەم

جیژنی نەورۆزە و ئەمن ھەر یادی رۆژی کۆن ئە کەم
تا خەفەت بگري بەری دل، ھەست بە شادی چۆن ئە کەم؟
ئەرخەوان سووری ھومیدم لیلە کانیاویش وشک
لوورەلووری دئ لە گوپی چۆم و دەراوہ کۆنە کەم
راستە وا وەرزى بەھارە و شینکە سەریان ھاتە دەر
پر بە دل لۆمەى ژبانى ئەم ھەوايەى بۆ نە کەم؟
کەس بەھاران گوئ لە تەققەى نووکی لە کەلەک ناگرئ
بۆ منیش سفەرەى خەيالئ شيعر و ھەستم کۆ نە کەم؟
کەس لە بۆ چۆم و شەتاوی بەربەیان راناپەرئ
چۆن لە بۆ مەرگی بزەى ئەم خاکە من رۆرۆ نە کەم؟
نان و دۆ وابوونە پەردەى چاوی جوانبىنى خەلک
شەرتە بشزانم کە دەمرم یادی نان و دۆ نە کەم!
وا بە کۆرپارانئ «تەنیا» جئ دەھیلن یە کترى
بۆ منیش ئیستا بە تەنھا شیوہنئ بۆ خو نە کەم؟
راستە ژین مەرگی لە شویتە و دارى ژین میوہى ئە جەل
بۆ بزەى لیوی گولالان حەیفە وەک «ئاسۆ» نە کەم

بۆکان- ۷۷/۱/۵

کاتی سهیری دهشت و کیو و قهلبهزه ی به فراو ئه کهم
جوان سه مای په ریان ئه بینم، ههستی ماچی تاو ئه کهم
تیشکی تاوی نه و به هاری کاتی ده نگیوئسته کیو
ههستی زیندوو بوونه وهی بنجی گولی فه و تاو ئه کهم
من له شاگردانی مامۆستای سوروشتم داخه کهم
ئسته بی مافم له وئی، هه ر تیشکی یادی راو ئه کهم
سه رده می لانه ی دلم نیو بسکی خاوی سه وزه بوو
دهر کراوه دل له وئی، بویه خه یالی خاو ئه کهم
دوو ره بیری و ناته بایی بۆته خۆره ی تیگه یین
بویه په نجه م سر بووه و هه ر ئاره زووی بهر تاو ئه کهم
بی کهسی و بی دهسته لاتی و عاشقی دۆستی یه کن
بویه تا هه م چاو له چۆن ژینی گولی لاو لاو ئه کهم
چشم بر راهی و فقر و تنگدستی بس نبود؟
ای حسود سنگدل! کم زن به زخم ناو کم
تاوه کوو وایم ره وای بی شه ربه تی تالی ژیان
که ی له «ئاسۆ» ی بیری خۆم دا ئاره زووی شه کراو ئه کهم؟

ويسالى نوور^۱

سەردەمىكە ئارەزووى چاويكى وەك دەريا دەكەم
ئارەزووى بەرتىنى تاوى بەندى دەست سەرما دەكەم
لىنى گەرى با ھەر لە فىلى بن گەلى خۆخۆرە كان
من بە يادى چاوى تۆم، تۆ چى بلى ھەر وا دەكەم
سىبەرى عىشقم لە سەر بى تاجى شاھىم بۆ چىيە؟
تىشكى چاويكم ھەبى گالتە بە شىخ و شادەكەم!
تا ترووسكەى بەرقى جوانى دەركەوى پەروانەيم
بۆ ويسالى نوور ھەمىشە كارى بى پەروا دەكەم
گەر ھەوالى تۆ بە شەودا باى شەمال بىنى لە بۆم
رېزە ملوئىكى وشەى جوان پىشكەشى شەوبا دەكەم
من دلەم كانگەى ئەوين و دار و بىرى و كانىيە
نا، پەشىمان نىم لە رېگەم، دلنيا بە، چادەكەم
نايەلى تاوى لە ئاوتىنەى خەياللا دەركەوى
بۆيە وەك مەجنوونى بىكەس دايمە يا لەيلا دەكەم
تۆ ھىلالى دوو برۆت دەرخە لە «ئاسۆ»ى جەژنەو
تا بزانى چۆن بە يادت مەحشەرى بەرپا دەكەم

بۆكان - ۷۵/۱۱/۲۵

۱ - ئەم شىعەرە لە شوئىنكى تردا ناوى « ئارەزووى جەژن » بوو.

بىر

تا خودا ھەز كا پەرىلەم! بىرى دىدارت دە كەم
بىرى چاۋ و زولف و كولم و بەختى نابارت دە كەم
ھىند دلم بۆت تەنگە پىم وا شاھ كەم چۆل چۆل بوۋە
بىرى ھات و چۆى دە ماودەم عەسر و ئىۋارت دە كەم
سەردەمى ۋە ك بولبولى شە و بۆ دلم پارايە ۋە
ھەلفرى و رۆيىت؛ كە چى ھەر بىرى گوفتارت دە كەم
شىۋەن و فرمىسكى تۆ بارانى ۋەرزى سەوزمە
يادى بارانت ئە كەم، بىرى وتەى زارت دە كەم
چاۋە كەم! تۆ ھەر مەزانە چى لە دلم دى ۋ دە چى
من ھەمىشە ئارەزوۋى ئە خلاق و ئاكارى دە كەم
بىرى بۆنى بسكى ئالۆز و خەيالانى تەرت
ھەستى ئە ۋ ھەست و نيازەى بى پەرسىتارت دە كەم
خۆت لە نىۋ ھەلبەستى مندا كرده ئوستوورەى ئە ۋىن
بۆيە تا ھەم مەدحى ئە برۆى تيغى خوين خوارى دە كەم
باسى عىشقى كۆنى تۆ بۆم نايە بە قسەى تازە ۋە
بۆيە دايم ئارەزوۋى مەيل و قسەى پارت دە كەم
ھەر غولامى تۆيە «ئاسۆ» بۆيە تا مردن دە لى!
«تا خودا ھەز كا پەرىلەم! بىرى دىدارت دە كەم»

بى قەرار

دەچمە ھەر كۆي تۆم لە يادى، ئەي ولاتە جوانە كەم!
شەرتە پىرىشم لە لاي تۆ رابىرى باوانە كەم
ھەرچى جوانى ھەندەران و دىتران زۆر ناس دە كەم
زۆرترم تۆ خوش دەوي، ئەي خاكي كوردوستانە كەم!
ئاو كەت بۆن خوشە، خاكت پىر لە پىت و شەو كەتە
باي شەمالت دل پىنە وەك نىگاي چاوانە كەم
كەزىە كالى ھەندەرانى ناىبزيون ھەستى من
شەرتە بەو پەنجەم فەقەت بسكى رەشى تۆ شانە كەم
تا شەتاوى پىرخروشت شك بەرم بە حرم نەوي
چاوى شىنى شك بەرم قەت ئارەزووى دەريا نە كەم
دوورخراوى و بى كەسى و مەجبوورە كوچ، فەرقى ھەيە
من كە مەجبوور نىم بە جىت بىلم، قەرار بى و نە كەم
خاكي بىگانان بە مەوتەن ناكرى مەجبوور نە بى
غوربەتى عەھدە ھەتا زىندووم لە گەلتا تانە كەم
راستە يارى ھاودلت بى خووشە، ئەمما گوئىگران!
ھاوزمان بى خووشترە قژ كالى دەسگىرانە كەم
بۆيە «ئاسۆ» قەت خەيالى ھىجرەتى پى خووش نەبوو
دەچمە ھەر شارىكى بىرى شارە كەي بۆ كان ئە كەم!

تۆبە چۆن دە كرئ له عىشق و خوڤه ويستى گيانە كەم؟
شەرتە تا ماوم لە ژيندا قەت خە يالى وانه كەم
لیم گەرین تەر بى قولاپەم تا بە شەونم، با ئەدى...
ئارەزووى سۆنە گەريى نيو گيژەنى دەريانە كەم
لەو هەموو رەنگانەو و دەنگدانەو گوييم پەر بوو
دەنگ و رەنگ ئىستا درۆن، با كارى واييجانە كەم
رەنج و دەرد، مافى هەول و دەستبەتالى ئىستە باو
خۆ دەزانن گەل هەموو، كاي كۆن ئەدى بايانە كەم
ليرەكانە كيشەيه بۆ تۆزى وەك ئينسان ژيان
هاوولان! مەنعم مەكەن، چۆن ئارەزووى ئەولانە كەم؟
خۆ لەوئ هەر هيچ نەبى هيچكەس لە برسانامرى
جا چلۆن من خۆم غەريى سەرزەوى وايچانە كەم؟
دل پەرم، هەر كەس دەبينم خوین لە دليايە و كپە
شەوگەلى تاريك و ليل، بى سوودە ئيدى مانە كەم
كئى وەكوو «ئاسۆ» غەريى نيشتمانى خۆيه تى؟
رپولە هەر لا كەم فيداتم ئەى ولاتە جوانە كەم!

قەت مەپرسە و پیم مەلئ تۆ بۆچی نابەى ناوہ کەم!
نیوی تۆ کوانئ لە نیو کاغەز دە گونجئ چاوە کەم؟
لاپەرەى میژوو ئەوئەند بەرتەنگە جیت نابیتەوہ
ئەى لە میژوو گەورەتر! بارانى بەیت و باوہ کەم!
تۆ وەرە نیو قالبى شیعرم لە میژوونوس گەرئ
هەستى من مەزرای ئەوینە و عەشقە جۆگەى ئاوە کەم
ئەم چنارستانە وا راست هەر بەرەو بەرزى دە چن
لپەرەوارى عەشقە من قومرى ئەوینم راو ئە کەم
وا چرۆى ئاواتى یە ک یە ک لئ دە پشکوون بئ و چان
خوا شوکور گولزارە ئیستا جئى گولە فەوتاوہ کەم
سەر لە سەر تاجى هەور بئ و چاو لە زوهرە و موشتەرى
رپووت و هەر پئى خاوسم لە شوین گولە دۆراوہ کەم
ئاسۆ گەر سوورى گولالانت لە بەر چاو ون دە کەن
چاو لە رپووسورى ئەوین کە، ئەو گولە هەرماوہ کەم

سقز - ۷۷/۳/۳۰

باغی بی گول

به دل دلداری نایینی، له شاری بی دلان چ بکه م؟
گولت تیندا نییه ئه ی باخ! له باخی بی گولان چ بکه م؟
چه مهن پاراوی خویناوه و چناریش به ژنی چه میاوه
نه روم له م شاره ویرانه ئه دی ئه هلی دلان چ بکه م؟
غهریم، ده چه م ههر شوینی ده لپی خه لکی ولاتی دیم
که سم لی بوونه بیگانه، له هاوری بی فلان چ بکه م؟
له ههر کووچه ی ره گی شارا ده چورپی خوینی خومالی
دلی شاریش به ده س خه لکه، له شاری غافلان چ بکه م؟
ئه من ههر بیستبووم جارن که ئاسک و سل و سرکه
له سیهر ره و ده که ن یاران، له نیو کوری سلان چ بکه م؟
ده روم ئه م خاکه پیروزه هه زاران هینده شیرین بی
مله ی تیندایه، ئاخو من له نیو خاکی ملان چ بکه م؟
منی گوزه ی دلم دایم له بوته ی عیشقدا قاله
له نیو خاوانی دل کالی، نه دیوی نیو کلان چ بکه م؟
برو سواره عه مه دریز بی - که نه شبووی- ئیره که ی باخه؟
که شه بوو بونی خوی نادا، له بونی کاگلان چ بکه م؟
وه ره ز بوو رو حی «ئاسۆ» که ت ئه وه نده قومری ئاسایی
له سهر په لکی گولان نالی، له ناله ی سهر چلان چ بکه م؟

شەرتە تا ما بێم لە ژین سەرمەستی دووی ئیوارە بێم
بە لاهەوش زیاتر زویر و بیکەس و بیچارە بێم
ئەوی پەریزادی خەیاڵی عاشقانی دڵ بەسۆ!
کەم بە ناز و عیشووە بە، بە کەم منیش ئاوارە بێم
گوارە جینگەیی گۆیچکەییە، بۆ هاتوووە تە سەر ڕوومەت؟
دەک فیدای ئەو لارە لارەیی پڕپڕەیی ئەو گوارە بێم
تۆ تریفەیی مانگی بەدری و سینە کەت شاری ئەوین
چی دەبێ ئە منیش هەژار و جل شپری ئەو شارە بێم؟
گوارە کەت کوردانە هەلواسیوە ئەمما ڕوومەت
وێک بە هەشتە، یارەبی خنکاوی ئەو سێدارە بێم
چوار چرایکی بە پێزە چاوە کەم دوو کۆلم و چاو
لێم گەرێی با من بە تەنیا نۆ کەری ئەو چوارە بێم
هاوە لان! مەنعم مە کەن وێک باغە دیداری و منیش
لێم گەرێن با باغە وانی باغی بەم ئەشعارە بێم
هەر بە تەنھا عاشقی «ئاسۆ» یە شاری گرتوووە
شەرتە تا تینم هەبێ هەر شیتی ئەو دڵدارە بێم

لەرزانه

نايهـلن مهـجنونى ويلى ئەم چيا بهـرزانه بم
لېم گهـرېن تۆ بى خودا با ههـروهـها ديوانه بم
خۆ بهـشى من ههـر تهـب و لهـرزه و تهـمه و بهـفر و سهـهۆل
يان بسووتيم گر گـرم، يان لېم گهـرېن لهـرزانه بم
گهـر ئەوينداری له ئەم دهـورانـهـشا تاوانه ههـر
رپيه كى ديم پى نيشان دهـن تۆ خودا تا وانـهـبم
من كه نهـمتوانى موریدی خانهـقاي خاسانى بم
لېم گهـرېن با خـلتهـنۆشى گۆشهـيى مهـيخانه بم
خۆ دهـزانم سهـوزهـلانى گۆرپى ياران چى دهـلین
تاكوو سهـوزهـم شين نهـبوون با شىتي ئەو سهـوزانه بم
من كه شىتي دهـستى پهـريانم دهـبى ترسم چ بى؟
ههـر پهـریش هـهـشـرم دهـكا دهـك يارهـبى ههـر چا نهـبم!
تۆ «وهـجاغى»، «تۆ شهـرپابى»، تۆ «شهـمى»، تا كهـى منيش
دوور له تۆ «ديوانه» بم، «پهـيمانه» بم، «پهـروانه» بم؟
كۆن بووه چيرۆكى زين و مهـم له بۆتان و جزير
ههـليه «ئاسۆ» با مهـمىكى تازهى ئەم بۆكانه بم

ترپەى پىي خەيالت

كە ترپەى پىي خەيالت دىتە نىو جىژوانى ھەلبەستم
غەزەل رادەچلە كى وە ك شىت، دە تۆقى كانى ھەلبەستم
كە ھاتى، مات ئەبى چركەى سەعاتە ژمىر، زەمان دەنوى
زمان دە گرى فرىشتەى لالى بى تاوانى ھەلبەستم
تكەى فرمىسكى شادىم و تكەى ئاوەنگى سەر كۆلمەت
مەبەستم تەر دە كەن جا دى بە خور بارانى ھەلبەستم
ترووسكەى چاوە كانت دەبنە تىشكى ھەست و ھىوا بۆم
دەنا زستان دەبەستى ئاوى بەر بەرمانى ھەلبەستم
لە خەلۆت دا كە سروەى يادى تۆم دەشنى بە روودا شو
بە شانەى زولفە كەت دە گرى شەنى خەرمانى ھەلبەستم
بەلى تۆ وە ك گەزىزەى سالە جارى دىيە سەر وە ختم
سەفای دلەى و سەفابە خشى كەژ و كوستانى ھەلبەستم
لە من شەرمى مە كە، روم تىكە، رووت جامى جىهان بىنە
گولپىكى تازە پشكووتووى لە نىو بىستانى ھەلبەستم
لە پەنجىرەى خەيالى سەوزى تۆوہ من بە يانىم دى
مە ترسى روونە «ئاسۆ» عەينى نىو چاوانى ھەلبەستم

نمی باران

به سهر گۆری خه یالاتی شه هیدمدا ده رۆیشتیم
له ژیر باری خه می ئیستا به رابوردوو چه می پشتم
که ژ و کیو و چه م و رۆبار و هه وشه پر له ئاوازن
مه لان گشت پیم ده لاین خاوه خه یالی بی نه شه و گشتم
ده لاین: «تۆ چیت خه یاله به دبه خت؟ بۆچ ناچریکینی؟»
به هار ده یکوت: «به باران، چلکنی دل چی هه بوو شوشتیم»
سو روشت ده یکوت: «وه ره لیم فیڕ به سووری و سپیه تی و سه وزی»
هه تاویش تیشکی زیڕینی خه می بی «په رچه می» کو شتم
منیش یه ک «سه وزه» هاتم چیمه ن و دار پاکی گو ییان گرت
گوتم: «تا کوو نه بو ته چینی خانووی رۆله که م خشتم»
به ئاونگی ئه وین و تۆزی میژوو ساز بکه م شیعرئ
زه مان نه یشواته وه، دیڕی بمینی لای بهر و پشتم
زمانی شه شه پهری شین بوو له سهر گلکۆی عه زیزانم
مه گهر بین و قه له م تیر که ن له ئی حساساتی نازشتم
له سهر گلکۆی عه زیزان پال وه کیلی قه بره که ی دایه
له «ئاسۆ» دا نمی بارانی شیعریم شک ده برد ر شتم

لە دەنگی بالی مەل شیتەم، لە ھارەیی سەر شە تاو شادام
ھە تاو کولم و چەمەن رۆخسار و گول تۆ دینتەو ھە یادام
دەلین خۆشە جریو ھە مەل لە کاتی بەر بە یانیدا
بەلام مەن ھەر بە موسیقەیی ئەوینی تۆ بە دلشادام
ئەوا قوربانە، دەی قوربان! ھەرە بۆ گەردن ئازایی
ئەسیری تۆم ھە تا مەحشەر، نە کە ی لەو بەندە ئازادام
لە بۆ ھەسفی شە پۆلی سینگی تۆ دەنگی غەزەل سووکە
مە گەر قولپەیی شە تاوی خۆشە ویستی بیتە فریادام
ئەمەن خنکاو و دامای تەلە و داوی درۆی دینم
نە ترسای پیت بلین کافر کە وا ھاتیتە ئیمدادام؟
کەسێ لەم شارەدا بۆ مەن قسەیی شیرین نەبوو ھە ک تۆ
کەوا نە تەھیشت بە بادا چێ گەزیزەیی رەنجی فەرھادام
کە سرتەیی خۆشە ویستی تۆ بە گوێی چۆما دە چرپینم
بریقەیی بەرزگی ماسی دە پرسێ شیو ھەن و دادام
ئەمەن «ئاسۆ» ی خەمی کوردەم ھە کوو ئوستادە کەم ھیمەن
ھە تا مردن ئەوینداری پەریزادی مەھابادام

(...)

عه جایه ب حاله تی سهیره، نه سهرمهستم، نه هوشیارم
له کن بیگانه سهرخۆشم، له گهڵ خویشانم ئه غیارم
دهبا بشکینن ئیسقانم؛ بهلام کهس گوشته کهم نه خوا
که من ئیستا که دل خوینم له دهس خۆیی و کهس و کارم
سکووتی پر هه رای رۆحم دهروونی کرده شیوهنگا
که نیسی ههستی شادیشم بووه جارز له ئاکارم
نه بولبول وه ک چه لان دهنگی له گویمدا خۆش نه و ماوه
نه قاقای پیکه نینی کهو ده بیته قاسپه کهی یارم
ئه ری من چیم، شهلم، شیتیم وه یا شه و گهردی شارانم؟
بهلام نا! چی ده لئین بیلین مراوی به حری ئه شعارم
وه کوو پهروانه هه ر شهیدای گولاله و باخ و گولزارم
وه کوو شه م هه ر ده تاویمۆ و له تاریکایی بیزارم
خورهی چۆم و شه تاوان بۆم ده بیته مؤسیقهی شادی
وه کوو لاو لاوی تیک ئالاهه تا ده مرم ئه ویندارم
تریفه ی به فری هه وراز و نشیوی سینه تا مابی
ئه وینداری به هار و گول، دژی بیدهنگی شه و گارم
ئه گهر «ئاسۆ» ی ئه وینی من له کاتی پیرییا تارم
ئه من بۆ به زمی خانه ی دل به ناله چه شنی سی تارم

باغی میراوا - ۲۶/۱۱/۷۷

ژىلەمۆ

لېم گەپىن من ژىلەمۆى پەروانەيى سەوداسەرم
تا بەدى كەم نوورى عىشقى رۆحە كەم دىتۆ بەرم
بالە كانم دەنبەو شەبالى شىعر و ھەلفىن
بووكى ئازادىم لە گەل دى و خۆى دەبىتتە رېبەرم
بەرھەلستى ئاسنىشىم لە سەر رې دابنىن
مستى پۆلام دايدەھىنى تۆرەمەى ئاسنگەرم
لېم گەپىن، چۆن پىم دەلېن لاي لاي لە بۆ شەوگار بگەم؟
من كورپى شەوقم رەواجى نوورە بازارپى سەرم
شەقلى ماچى من لە سەر كۆلمى ھەتاوا ديارە ھەر
دەى چلۆن بىزم دەھىنى گەر پەنا بۆ شەو بەرم؟
من گلى دلېان بە ئاوى عىشقى پىژاوم برا
بۆيە ھەر رەش ئەسمەرى دى زوو دەبىتتە دل بەرم
سەد كەژاوەى كۆچى يارانم بەرپى كردوون كەچى
بووكى بن تاراي شىعر قەت ھەر نەھاتە ياوەرم
تاوہ كوو «ئاسۆ»ى خەيالى شەمعى روى تۆم دەر كەوى
من سەراپا دەبمە گر، نامىنى شوينى سىبەرم

ياد

چۆن ھەتا ھەم رەش نە پۆشم، كوانى ھاوپرازی دلم؟
كى له پاش تۆ ژير دە كا مندالى بى نازى دلم؟
ھەورى غەم ئاسمانى شادىمى رەش و تار كردووه
كينيە غەم دە كپى بلى گوى بداتە ئاوازی دلم
خەلكى چاوه پروانى ساز و شىعر و ئاھەنگن له من
داخە كەم كەس گوپی نە داىە سازى ناسازى دلم!
كوچى تۆ ئاھەنگى فرمىسكى دەوى چۆنى بلىم؟
چۆن بدر كىنم له دوورى تۆ بە تۆ پرازی دلم؟
بولبولى شادى و ئەوینم! بۆ بە جیت ھىشتم له ژین؟
وا بەرەو رۆژپەر فرى شابالى شابازى دلم
ھەرچى دەزگای مومسقاىە سوو كە بۆ قورسىی غەم!
جا مە گەر ھەر خۆم بزەنم مەرسىیە جازى دلم
من له «ئاسۆ» م پرسى ئە حوالى دلى، ئەو پىی كوتم:
چۆن ھەتا ھەم رەش نە پۆشم، كوانى ھاوپرازی دلم؟

بە یادی تۆو ئەمشەو چاوە کەم کارێزە دەپروانم
لە ئاسمانی رەشی شەوگاری ئەم تەوریزە دەپروانم
لە ژێر هەور و برووسکە ی رێژنە بارانیکی ناوایە
لە چاوقرتاندنی ئەستێرە بەم لەنگیزە دەپروانم
لە تاریکی و تەم و بێ دەنگی هیچ باکم نییە؛ ئەمما
لە رۆژ و تیشک و نالە ی دڵ کە چەن بێ رێزە دەپروانم
بە یادی تۆ خە یالی مانگی تابان، یاس و ریحانە ی
گەلی شیرینە؛ ئەمما وە ک پەلی شەو دیزە دەپروانم
هەناسە ی لی بپرا هەستی ئەویندارانی ئەم خاکە
لە هەودای بیری شیعراویم کە چەن بێ هیزە دەپروانم
بەلینم داوای باسی دەردی کورد و کۆیلە یی ناکەم
ئەدی لەو پەنجەرە ی وا خۆر لەو ئاوێزە دەپروانم
شەوی قە ترانییە مەلبەندی «قە تران» بۆیە تا مردن
لە «ئاسۆ» روونی سبجەینی پلە ی ئارێزە دەپروانم

٢٣ ی رەشەمە ی ٧٤- تەوریز- نەخۆشخانە ی میهر

گەردال^۱

ئەگەر شەوقىي لە بەدرى سىنە كەي تۆ دىتە بەر چاوم
دەلئى ماسى شەپۇلى سىنەتم بەو شەوقە تاساوم
مەلىكى لانه وازم، ھەر شەوقى دارىكە ھىلانەم
لە ترسى تىرى تانەي باغەوانان سەيرە چۆن ماوم
وہ كوو گەردالى بەرنوورى ئەوين ھىند سووك و بى كەس مام
لە ھەوران تىپەرىم، ئىدى چ بوو وا سووك و بەدناوم؟
شەمالى مەيلە كەت لە كوئىيە؟ وا زستانى پىرى ھات
دەلئى زوقمى خەمت نىشتۆتە سەر سەر، گەرچى ھەر لاوم
دلم وەك چۆلە كەي بى پەل لە نىو ھىلانى سىنەم دا
دەلەرزى تا ھەلۆى بىر و خەيالت دىنە سەر راوم
ئەگەر پەيوەندى بەو زولفەت نىيە ئىحساسى شىعەرى من
لە بو وەك زولفى تۆن ھەستم، دەمى كرژم، دەمى خاوم؟
وہ كوو ئەو شىعەرە «ئاسۆ»ى لاوہ تىشم دىتەوہ ھەووەل
«ئەگەر شەوقىي لە بەدرى سىنە كەي تۆ دىتە بەر چاوم»

بۆكان - ھاوینى ۷۳

دەمەو ئیوارپى پايىزە و من مات و دامام
لە ئاسۆ رادەمىنم شىكلى تۆيە دىتە بەر چاوم
هەور وەك رۆوسەرى پەلكەى هەتاوى زەردى داپۆشى
كەچى تەرتر دەبى مەزراى خەياللى بى نەشە و خام
خەياللى چاوى كالى تۆ نەبى ميوەى شىعر ناگا
هەناسەم سوور دە كا بىستانى شىعرى شەختەلى دراوم
كە نىكۆش بىتە بەر پىيى من بە سوجدەى دابنى بۆ خۆت
كە تۆپاريزەرم بى كوانى ترسى كەوتى ناكام؟
ئەوا سوور هەلگەرا ئاسۆ و سورش وەك كۆلمى تۆى لى ھات
مەل و مۆر چوون بەرەو ھىلانەيان و من تەنى ماوم
چەنى ئىوارەيى جوانە خەياللم رەنگى تۆى داوہ
وشەى جوان وەك پەپوولە دەورى گولزارى قسەى داوم
لە خۆ بايى نەبى گيانە! ئەمن تۆم كرده گول بۆ زار
بە بى قەدرى بە لاما رامەبوورئى چاوە كەى چاوم!
ھەتا «ئاسۆ» بىنى كاتى ئىواران وە كوو جاران
لە ئاوينەى شىعدا دەتوینى جوانى بى ناوم

تەوریز / بۆكان - ۸۰/۸/۲۴

غەریبە

من له مالى خۆم غەریبم، بى كەس و بى چاره خۆم
دەك به دەردى دەس تەزىوى زۆرپەرى ئىواره خۆم
كوانى ئەو يارانە وا گشت ئاشنا بوون بۆ دلم؟
ئاخ له بۆ دەرد ئاشنایی! تائەبەد ئاواره خۆم
شەمعى روونى چاوه كانت روون دەكەن كووچەى دلم
تۆم نەبى شىت و غەرىبى شەوگەلى ئەم شارە خۆم
پر بە «كوردستان» دەنالینم كە چۆن شىوا گولم
ئەى بە تەنیا عاشقى ئەو بەژنە سىبەردارە خۆم
هەستى سركى نيونىگا دەخوینمەوه بى ئەلف و بى
دەك بە رىسوای نيونىگای ئەو چاوه پرنازارە خۆم
دەركى هەر مالم كە لىدا يەك خەشى پىم بۆ نەهات
خۆم گەدای بى نان و ئاوى جل شرى سەدپارە خۆم
تاكوو جۆبارى ئەوین ئاوم بدیرى بۆ ژيان
وەك بەرووى كوستانى كورد سەرسەوزى ئەم جۆبارە خۆم
نابەزم، لىم روونە «ئاسۆ» پۆشنە وەك شىعرى تۆ
خۆش خەيالى بەر ترووسكەى شەمعى ئەم شەوگارە خۆم

هیند دلم تەنگە دەلیم بەم شەووە لەم شارە برۆم
لە ولاتی کە جەفا حاکم و سالارە برۆم
نە وەفای کەس و کارە و نە سەفای ماوە ژیان
با لە دەس بێ بەزەیی هەر چی کەس و کارە برۆم
نە گولستانی دەبینی، نە گولای پیندە کەنئی
شەرتە لەو شوینە کە بولبول قەفەسی خارە برۆم
خۆشترین دەنگی شەوانەم غەزەلی رەنج و غەمە
لیم گەرین با بە غەمینی منی بیچارە برۆم
کئی دەزانی چ لە نیو ئەم دلەدا پادە برئی؟
خۆزگە بەو رۆژە بە تەنیا وە کوو ئاوارە برۆم
دەوروبەر چەشنی نەخۆشخانە یە، دوکتۆری نیە
شەرتە لەو جیگە کە دەرمان هەموو وە ک ژارە برۆم
چونکە زۆرداری بەرەندە ی گرهوی ئەم گەلە یە
عەھدە لەو جیگە بە دەس تا قمی بئی عارە برۆم
یارمە تی دا کە سئی «ئاسۆ» لە دەس ئەم ژینە دەبا
تا کوو ئەو شوینە ئەوین سەرور و سەردارە برۆم

دهسنوئیزی شیعر

خه زانه و زهرد و غه مگینن چه مه نزار و به راو و دیم
له ئه م وه رزی وه رینه یدا که سیره و عاجز و بی جیم
ده لئی ئه م تاوه بی تینه ش نه ماوه تیشک و تیرئیزی
که وا من سارد و بی تینم، ئه ویش گهرمایی نادا پیم
مه که ن مه نعم، له دهس ئه م چه رخه سپله گهر ده نالینم
ئه وهی هوی رۆشنی دل بی به جاری گشتی ون بوون لیم
له ژیر بالی پهریشدا ههستی ئازادی به دی ناکه م
ئیشاریکم هه بی به سمه، که ئازادیش نه بم هه ر دیم
پهریله ی ههستی دلداریم! غه ریبی چاوی کالی تۆم
چرای چاوت نه بی ریکا به له د نیم، دیار نییه به ر پیم
که ده تینم ته زووی ههستی ئه وینت وام ده چۆقینی
ده لئی مندالی بی به رگی ده می سه رماوه زی لادیم
هه تا تین و ئه وینی خۆشه وستی شک به رم، شه رته
له سه ر پپی سه خله تی ژیندا به مووی لانه ده م له م ریم
به کوردی گۆچ کراوه چون زمانی شیعی «ئاسۆ» که ت
هه تا دوارپۆزی روونا کمان به له بزی موکریان ده دویم

بوکان - ۷/۷/۲۰

له كوێستان

قه تاره‌ی قافیه‌ی گۆل دیت و من سه‌وداسه‌ری به‌سویم
ده‌به‌ستن ده‌ست و پینی هه‌ستم که مه‌ندی تووره‌یی هاوڕیم
خه‌لک پینی وایه من خه‌تمی که لامي عه‌شقی تۆم کردوون
که چی نازانن ئیستا که ش له ئه‌وووه‌ل حه‌رفی ئه‌لف و بيم
له‌به‌ر خال خالی کوێستانان خه‌ت و خالی گولان ون بوون
منی مه‌جنوون که چی هه‌یشتا به‌یادی خاله‌که‌ی له‌یلیم
له‌به‌ر هاڤه‌ی شه‌تاوان دار و به‌رد گوێی که‌ر بووه‌ لیڤه
که‌چی بو‌ بیستنی سۆزه‌ی ئه‌وینی تۆ سه‌راپا گویم
چنار ده‌نوینتی بالای و، نه‌مامی شوڤه‌بی پرچی
به‌هاژه‌ی ئاوی به‌فراوان هه‌موو خه‌ملین به‌راو و دیم
منی گۆشی چه‌م و رۆبار و هاڤه‌ی سه‌ر شه‌تاو ئیستا
وه‌رهبووی هاژه‌یی شارم، نه‌شه‌ی ساکاری کیژی دیم
ده‌لین پیم بو‌ته‌ مامۆستا که‌چی لیڤانه‌ شاگردم
که‌سی تا ئیسته‌ نه‌یناسیم، ئه‌ری یاران بلین من کیم؟
به‌لێ «ناسۆ»ی هه‌زارانی گه‌لی دی کاول و خو‌شم
به‌ره‌و ناسۆ ده‌رۆم تا هه‌م، هه‌تا کوو مابێ هه‌یزی پیم

گوندی قولقوله‌ی خاپوورکراوی کوێستانی بانه- ۷۴/۲/۲۲

باخى رەنگزەرد

چاۋە كەم كۈا من غەرىبىم؟ ئاشنام، يىگانە نىم
پىرى عەشقى لاۋى تۆم وام تى مە گە، فەرزانە نىم
راستە من سووتائوى رووتىم تۆ وەرە نىو باخى دل
تا بزانى بۆ گۈلى رووت بولبولم، پەروانە نىم
باخى رەنگزەردى خەزانى كى دەلى زەوقى نىبە؟
من بە زەردىش سەوزە ھەستىم، گىانە لەو باغانە نىم
بال و پەر سووتائوى دەردى بى كەسى و دوورى شەمى
كى دەلى لەم عەسرەدا ئەمنىش ۋەلى دىوانە نىم؟
ھەست و بىر و شىعر و فىكرىم تىكەلى رەنج و غەمە
بۆ خەمى گەل من سەراپا عەينى داوم، دانە نىم
تاكوو بشكىنم قەفەس ھىزم دەيە بۆ ھەلفىرىن
ۋىلى ئازادىم ئەمن قەت خەلكى ئەم وىرانە نىم
چاۋى تۆ مېھمانى مالى چۆل و بى تىنى دلە
خۆشە؛ ئەمما من شىاۋى ۋەسفى ئەم مېھمانە نىم
من ھەتا «ئاسۆ»ى ھومىدىم تىشكى روۋى جانانەيە
دلنىام پاش مردنىشىم كۆتەل و ئەفسانە نىم

ياساغ

بۆ منى ئەهلى خەيال ئىستە خەيالىش قەدەغەن
سەبرى بىستان و شەمامە و بەيى كالىش قەدەغەن
خۆ چەلان چا بوو بە يەك شووشەيى گەردن نەشە بووم
ئىستە ناشوكرى نەبى شووشە بەتالىش قەدەغەن
بە سەرنجىك و بزەي رەمزي هەوالى دەگەشام
چ بگەم ئىستاگە سەرنجىش و هەوالىش قەدەغەن
بشە بوو سەهمى منالى و دەمى لاويش دەمەكە
بە قسەي ئەهلى مەكە بىرى منالىش قەدەغەن
نە هەناسەي سەحەري فېنكى ئەدا پىم، نە شىعر
داخەكەم ئىستەكە خۆ سىحرى حەلالىش قەدەغەن
شەربەتى خەندەيى شىرىن بوو دەواي خوسرەوى دل
دلى بىكەس چ بلى شەربەتى تالىش قەدەغەن
پىم دەلەين كۆنەيە ئەم وئەيە، نالەم چى برا؟
چونكە ئىستاغەزەلى شىوہيى نالىش قەدەغەن
چۆلەكەي بال و چەقۇيە خەمى شىعري، «ئاسۆ»!
رپوو لە كوئى كا وشە؛ چون ئىستەكە بالىش قەدەغەن!

زانكۆي تەوريز - ۷۶/۱۱/۱۵

ئای که ...

بۆ ھاواریم: سەید عەزیز محەممەدی

ئای که ئەمشەو کۆتری سرکی وشەم چۆن رەو دە کەن!
ئای که ئەمشەو چاوە چلۆن فرمیسکی دووریت کەو دە کەن!
رۆح و فیکر و دل ھەموویان چاوەرپی تۆ بوون؛ بەلام
چونکە چاوە نەیدیت ھەموویان شیوەنی خۆ بەو دە کەن
ئەو پەریزادی ژیانی عەشقی ئەفسانەم! لە کوی؟
تان و پۆی ھەستم خەیاڵی ئەو خەمە ئەمشەو دە کەن
داوەتی ئەستێرە بوو ئەمشەو لە جیژوانی خەیاڵ
تۆ نەھاتی، تازە چۆن ئەستێرە تا رۆژ خەو دە کەن
دەسخەتی پاکی خودایە دەفتەری رۆخساری تۆ
ئەو کەسانە چاوی لێ ناکەن بەعەمدەن، سەو دە کەن
مورشیدم، تاوانی من ھەر خۆشەویستی بوو لە ژین
بەم گوناحە «پیری دەسگر» کوا زەمی «رپرەو» دە کەن؟
گەرچی ئەمڕۆش سووچی حەق و یژی و ھا سەردارییە
ئەو کەسە ییادارە چاوی پر لە زیخ و چەو دە کەن
ھەر بە «سەجعی» دەنگی تۆ بوو شیعی «ئاسۆ» ھاتە ناو
بۆیە وینە شیعرە کانی ھەر لە شیعی نەو ئە کەن

بۆکان - ۲۹/۱۰/۷۳

لە بېستوون

گەر بە کێوی بېستوون شیرین لە عاشق و ن دە کەن
تیشە کە ی فەرھادی عەشقیش بېستوون کون کون دە کەن
خەسرەوانی ئەم خەراب ئابادە بۆوان دائیمەن
عاشقی راستی حەوالە ی ژوانی پېش مردن دە کەن؟
شوورەیی بۆ ئەو کەسە ی شوورە ی دە کیشی بۆ ئەوین
چاوی شیرین یە ک نیگای دار بۆ قەلای ئاسن دە کەن
چاوەرپیی ئاورپیکی تۆم من بۆیە پۆحم بێ وچان
ئارەزووی دەریای دوو چاوی بێ سنوور و بن دە کەن
لەم شەوہی ئەنگوستە چاوە نووری هیوای تۆ نەبێ
گولپەری سەر لێو نیشانە ی توورەبای تۆسن دە کەن
من لە دەرزى پەنجەرە ی چاوی ئەوین دەروانمە شەو
بۆیە بۆم ئەستیرە کاری سەد چرای پۆشن دە کەن
عاشقی دەرمانی دەردی پۆحی خەستە و تینووە
ئەو کەسە ی ھەستی ھەبێ «ئاسۆ» لە ژین وە ک من دە کەن

کرماشان - ۲۵/۶/۷۳

پرسیار

ئەم گەلا سەوزانە بۆچی زەرد ئەبن؟
تووشی ساردی و ھەلۆھەرین و دەرد ئەبن؟
تا چرۆن تۆفان و تەرزەیی دوژمنە
ھەر کە پشکووتن بە گەرما زەرد ئەبن
بوون بە گول تا بولبولیکیان دیتە سەر
تووشی پلاری ھەزار نامەرد ئەبن
من لە پاییز توورە بێ حاسلە
شووشە کان ھەر ئاخیری تووشی بەرد ئەبن
ھەر کەسێ سەوزی بوی زەردیش ئەبی
زەردە کانن تا ئەبەد ھەر زەرد ئەبن
جۆگە ئاو رۆیی ئەبەد نایتەو
ئاوی دەستی یارە وە ک کەوسەر دەبن
کامە شادی و دەردە ھەر کۆتایی دی
گشت لە بەر تیکراره زەجراوەر دەبن
غەیری داری باغی دلداری نەبی
عاقیبت گشت دارە کان بێ بەر دەبن
ئەو شتانەیی سابتین «ئاسۆ» لە ژین
شیعر و ئەشقی جایدانن، ھەر دەبن

یارۆ دەیهوئ سابتی کا گەر نہ تهویم من
کام گهل به هونهر زیندووہ با بزانی لهویم من
خه لفی نه تهوہی مادم و لهم خاکه چه قاوم
دوژمن! به غه لهت تیمه گه! کهنگی عه لهویم من؟
ئه سستی رهیه هاوالی خه یالم به خه یالات
شابالی گرم پییه که چی ههر له زهویم من
ئه م خاکه مه کوئی فیتنه یه، ئه مباری درۆیه
بالم له قه فهز هه لپرووزا، بۆیه کهویم من
من گهرچی ره قییم نییه؛ ئه ممانه وه به رزه
یار چاوی له وه و ههر ئه و سه ره رز و نهویم من
چهن مهرزی ولاتم له بهری پییه وه هیشتا
بی هووده له بهر پیم ده تنن، ئاوی شهویم من
تا زیندوو به عاشیره که تم زه ندییه ریشه م
به و سه فسه فی برژۆل و برۆتدا سه فهویم من
یار پیم ده لئ: تو چاو و دلته ته ره نه بی وه ک یه ک
په یمانه که پر بوو ده رژی، بۆ سه نهویم من؟
ئاسۆی خه می ئه م خاکه م و عاشق به هه تاوم
خاکم به ئه وین ته ره بووه جا بۆ مه گه چیم من؟

نه زهر

ٺهي دل وهره با لهم شهووه دهيجووره سهفهر كهين
تهركي خهم و ترسي ههموو پڙيئيكي خهتهر كهين
با ههرچي گولي جوانه له ٺهلبومي دهريئين
بهرمال بن و مهش سوجدهيه كي سههوي له سهر كهين
ٺهو دهسه درويانه پييان ديكته ده كردهين
بسرينهوه، جا دهرسی ٺهوينداری له بهر كهين
دونيا وه كوو بازاره، گراني ههدهفه و بهس
ههريان به جههندهم ٺه گه سهريپاكي زهره كهين
حهيوان سيفهتي بهسيه، بهشهردوست به ههتههه
با له حزهيه كيش خزمهتي ٺاواتي بهشهر كهين
بهستمانهوه هيند خوار و خليچ مي زهري پر پيچ
پيچيكي بهراستي كه شياومان بي له سهر كهين
سوفي دهلي چاوت له شتي جوان مه كه قهت قهت
ٺهي دل! وهره با لهم نه زهري سهرفي نه زهر كهين
خوا جواني دروست كردوه، كوا جواني خهتاي خوي
زور ناحزه گهر ٺهمن و ٺهتو بهحسي له سهر كهين؟
ناحهزينه با وه ك «ٺاسو» له قه رني يه ك ويستا
بهرگي غهزلهلي فيكري ته ر و تازه له بهر كهين

فەرمان

پیی کوتم مە گری له بەر دەردی ئەوین، پیم کوت بە چاو
پیی کوتم عاشق بە وە ک فەرهادی چین، پیم کوت بە چاو
پیی کوتم عاشق دەبی رازی ئەوینی خۆی نەلی
وا نەبی ئەو شادییە دە کریتە شین، پیم کوت بە چاو
پیی کوتم تا رۆح لە رپی عەشقا بە هەرزان دانەنی
قەت بە مەم ناگی منیش تا بم بە زین، پیم کوت بە چاو
پیی کوتم پەروانە بە سووتان و جیژوانی لایە کە
بۆ ئەویندار هەر یە کە خەندە و گرین، پیم کوت بە چاو
پیی کوتم پیت خۆشە ناوت بەرز و بدرەوشی لە دوور؟
دور بە لەو شەخسانە و سەریان نەوین، پیم کوت بە چاو
پیی کوتم سەر با مەدە ساقی کە بادە ی دایە دەست
بی ترس بیخۆرە وە و جا بگرە تین، پیم کوت بە چاو
پیی کوتم کالی! دەبی بکولی بە تیشکی چاوی یار
خۆت نەخەیتە گۆمی قوولی چاوی شین، پیم کوت بە چاو
پیی کوتم تا خاکی کووچە ی ئیمە لات گەوهر نەبی
زەحمەتە ئەمن و ئەتۆ بۆیە ک ببین، پیم کوت بە چاو
پیی کوتم «ئاسۆ» دەبی قەت باسی عیشقی من نە کە ی!
لی نە دەن با تە پلی ریسوایت بە قین، پیم کوت بە چاو

لاساىى قورپە تولعەين

يىت و خودا رەحمى ھەبىيى يىنمەو ھە جارى چاوى ئەو
دېتەو ھە تافى لاو ھە تىم، لە ھەزە بە لە ھەزە، ھەو بە ھەو
دە چمەو ھە لاي ھە رچى مەلى چرىكە دارە بۆم بلين
قومرى بە قومرى، پۆر بە پۆر، بولبول و سىرو ھەو بە ھەو
بۆ مەگە يادى چاو ھە كەت ساتى ھە لا دە چى لە دل؟
لە ھەزە بە لە ھەزە، سات بە سات، پوئيا بە پوئيا، ھەو بە ھەو؟
دەر ھەوئى با داخى دللى شاعىرى ئاوارە يى گەل
تازە بە تازە، كۆن بە كۆن، كۆنە بە كۆنە، ھەو بە ھەو
ھە رچى دە ماری ھە ستمە بە يادى تۆو ھە لى دە دا
جمگە بە جمگە، رە گ بە رە گ، قولفە بە قولفە، گەو بە گەو
تە زىيىھى ئارە زووى دللم بگرەو ھەو بەو بسكە تەو ھە
خړ كە بە خړ كە، زىخ بە زىخ، دانە بە دانە، چەو بە چەو
رازى ئەو ينى شاعىرىت «ئاسۆ» لە شار دە گىر نەو ھەو
كووچە بە كووچە، مال بە مال، ھاوسى بە ھاوسى، ئەم بە ئەو

بۆكان - پايىزى ۶۴

«تاسە»

«يېشكەش بە ھاۋرپى شاعىرم كاك عومەرى رەسوولى
كە شىعرى من بە دەنگى ئەو فرچكى گرت»

«من بە دەرياي تاسەو ھاتووم بەرەو دیدارى تۆ
تۆش بە كىنوی سەبرەو ۋ ئىژى: چەلى لاچۆ برۆ»^۱
چاۋە كەم من تاسەبارى جارئ لى پرسىتىم
مەيلى سەد لەيلىم دەنېم كاتى دەينىم چاۋى تۆ
كى بە قەد تۆ حالىيە لەو دەردى عىشقەى رۆحى من؟
تۆ دەكەى ھەستى خەيالى عاشقانى دل بەسۆ
ئەو دەمەى جىم دىلى ئاخىر قەت دە پرسى حالە كەم؟
رۆحى من ھەنگاۋ بە ھەنگاۋ پىت دەلى: «تۆ خودا مەرۆ!»
گەرچى ھەر وايە ژيان، ئاكامى ھەر رۆيىشتە
باى جودايى پەرچەمى سەد مەجلىسى كرده پەرۆ
كوا «حەسەن»؟ دەنگ و چرىكەى ئاشناى رۆحى مە بوو!
تازە وەك بىگانەيى بۆمان دەلى ئەو «نا مەچۆ»
نا مەچۆ، گيانە مەچۆ، يارى عەزىزى من مەچۆ
ژىن فەقەت ماناى ئەمانەن: «ھەست و عىشق و رەنگ و بۆ»

(۱) ئەم بەيتە ھى كاك عومەرى رەسوولى مەھابادە.

دەسنویتیژی شیعر

خۆت دەزانی وا له نیو باغی گولا مزگەوتی من
نوێژ بەرەو قیبلە ی دلی خۆم دادە بەستم هەشت و نۆ
چۆلە کە ی تەبعی نزارم کوانی هیلانە ی هەبوو؟
تا کوو دەنگی ئاشنای گەرمت وە کوو بالی هەلۆ
بردییه تەشقی ئاسمان و چاوی بینا کردە وە
شەرتە «ئاسۆ» تا هەبێ شایبێ بە تۆ بێ نە ک بە خۆ

بۆکان - ۲/۱۰/۷۷

زىندانى غەزەل

لەو رۆژەوہ ئاوا کە لە من بى خەبەرى تۆ
سەر بۆتە زیادى لە سەرم سویند بە سەرى تۆ!
پرسیم لە نەسىم شوین و ھەوالت؛ کە چى دىتم
ئەو مەستە لەبەر بۆنى قىزى گولەمەرى تۆ
سەد خۆزگە بزانی کە چەنى تەنگە دلم بۆت!
من چەندە گوناحم؛ کە چى چەن عیشوہ گەرى تۆ!
وہ ک ئاسکى ھەلاواردە ھەموو شوینى دەنۆرم
خۆلم وەسەرى، ھىچ نىيە شوین و ئەسەرى تۆ!
دەستەنگى ئەمن قەت مە کە ھۆى رەحمى ئەوینت
دەستم بەوہ دەشکى کە نەگاتە کەمەرى تۆ
تۆ بەندەرى و من بەتەماى بەندى ئەوینت
زىندانى غەزەل قەت نىيە جىي جیلوہ گەرى تۆ
تۆبازى «خوړینكى»^۱ و لە ئوروو پایە دە کەى راو
ئەى خۆم بە نەچىرى دەس و پەنجەى خەتەرى تۆ
ئاسۆ! وەرە لەم عەشقە گەرى تۆ بى خوداکەت!
تاکەى بەتەماى عىشقى وەھا بى سەمەرى تۆ؟

بۆکان- ۷۸/۱/۱۴

۱ - خوړینک: شوینیکە لە ھەوزە گەورەى بۆکان.

بۇ مامۇستا حەقىقى

«سەبا» ھەستە دەخىلم، چون بەرىدى عاشقانى تۆ
پەيامى من بەرە بۆ ئەو موراد و مورشىدەى «ئاسۆ»
بلى چى ديوە لىم واقەت نەبوو جارئ پىرسى لىم؟
لە من را پىم خەتايە يان دلى ئىشاوہ لىم ئاخۆ؟
چىيە بۆچ لائەقەل نايىتە خەونم جارئ بىسىنم؟
بلى لايق نەبى كەللەم لە بۆ گۆچانە كەى وە ك گۆ؟
بلى پى: ئەى «حەقىقى» كانى رەحم و لوتف و دىندارى
دەزانى چۆنە حالى من لە غوربەتدا لە دوورى تۆ؟
ئەرى تۆخوا وە كوو جارائە ئىستەش ژوورى پر نوورت؟
وہا ھەر دىنە لات ئەربابى شىعر و ئەھلى دل كۆكۆ؟
دەزانى چۆن بە تىرى "دوورە تۆيى" تىك شكا بالم؟
مەلى عىسام و شەوگەردم، لە رۆژى روون بووم نامۆ
مەگەر يادىكى تۆ لەم حالەدا فرىام كەوى ئەينا
تەرە بخانەى دلم لىنى نايە دەنگى غەيرى شىن و رۆ
چلۆن «ئەحمەد» بەبى من دىتە لات و نايە فرمىسكى؟
كە من ئىستا لە دوورى ئەو دوو چاوم لىل بووہ و كەمسۆ
بە يادى تۆوہ باوہر كە لە ئىرەش لى ئەدا نەبزم
حەقىقى، پىرى عىرفانم! مورادم! مورشىدى «ئاسۆ»!

جوابی مامۆستا حەقیقی

بە فیدای بێ «سەبا» هینای پەيام و شیعەرە کە ی «ئاسۆ»
بە تەرزیککی لە میسری رالە بۆ کە نەعانی هینا بۆ
و هە ی رۆون کردە وە چاوم جە واهیر سورمە کە ی لوتفی
ئە شەعە ی لیزە رۆ پیی ناکرۆ بە م جۆرە شوست و شو
ئە و دووبارە سالی دووبە هارم دی، دنا کۆ دی
لە پاییزدا گوئی لالە و هە لالە و سوئسنە و شە و بۆ؟
برا بە یینکە دووریم لۆ دە کە ن دۆست و رە فیکانم
لە دەورم رە و دە کە ن یاران دە لێی هە لدین لە دەست ئاھۆ!
لە وێ دەم راکە لیم دووری لە یاران دوورە دیدارم

لە «مەولانی»^۱ دە پرسۆ چە ن ئە تۆم دیوہ ئە ویش ئە وتۆ
ئە تۆی گۆچانە کە ی دەستم، ئە تۆی راکیشەری هەستم
ئە تۆی بۆ ژانی ناسۆری دەروونم مە لھەم و بۆسو
وەرە با بۆت وە گێرم نە قلی کۆ لیلی^۲ برادەرمان
لە پاشی سال و نیویکی کە دیتم تیککی نا ئە برۆ
ئە گەر نەختی وە فا مابۆ لە کن دوو سۆ کە سان ماوہ
یە کیکیان رە سوہ سووتاوہ^۱ و ئە وە ی دی سە ییدە^۲ و «ئاسۆ»

(۱) مەبەست کاک ئەحمەدی مەولانی شاعیر و نووسەری بۆکانییە.

(۲) مامۆستا مەلا عومەر سالجی ساحیب شاعیری گەورە ی شاری سەقز.

دهسنوئیزی شیعر

«حه قیقی» ئاره زووی جارانی هه ر دیداری یاران بوو
که ئاواتی^۳ له دهس ده رچوو، به کئی دل خوش بکا ئه مرۆ؟
حه قیقی

(۱) کاک ره سوولئی که ریمی ناسراو به سووتاو شاعیر و ده بیرى فیزیکی
ده بیرستانه کانی شاری سا بلاغه .

(۲) مه به ست مامۆستا سه ید عه بدولقادری سیادهت کوری مه رحوومی حاجی
بابه شیخی تورجانه .

(۳) «مامۆستا سه ید کامیل ئیمام زه نیلی» ناسراو به «ئاوات» شاعیری
هاوته مه ن و میلی کوردوستان که له گه ل مامۆستا حه قیقی زۆر نیوانیان خوش
بوو . له کاتی نووسینی ئه و جوابه ی مامۆستا حه قیقیدا به تازه بی له دنیا
ده رچوو بوو .

خۆزگە بەو رۆژانە وا قىبلەى ئەمن بوو چاوى تۆ
شيعرى من بىووه نچىرى داوى زولفى خاوى تۆ
سەدەزار دەردى گرانم سەددى رې بوايەن بە كۆر
پاكى رېك وپېك دەبوون هەرتاكوو دەم بىست ناوى تۆ
مالە كەت كەعبەى دلەم بوو، جىي تەوافى رۆژ و شەو
قوفلى دەركەى شادى من بوو پەنجەرەى بەسراوى تۆ
ئىستە سركى و داوى ئالۆزى خەيالەم ناتگرى
هەر منم گەر دىمە سەر تۆر داوى ئالۆزكاوى تۆ
من وه كوو راوچى كەسىرە و بى نەچىرى گوى چەمەم
هەر وه كوو ماسى خزى نىو بەحر و نىو چۆماوى تۆ
دارە بى تىنووى قومى ئاوى شەتاوى عاشقىم
تىم بەالى چاوه كەم، چون وه ك گولى لاولاوى تۆ
راستە زەرد و زايفن ئىستى گەلاى لاوى ئەمن
هيندە هەستم هەن بە پىي خۆم بىمە راوگەى راوى تۆ
بۆيە «ئاسۆ» هەستى هەر وشكاوى نايى پايزيش
ماويه ك خويىندى لە باغچەى پەر گول و رازاوى تۆ

بۆكان - ۸/۶/۸۱

ياد

خۆزگە بەو رۆژەى بە بادەى عىشقى تۇ دل شاد ئەبوو
بادە چى بو؟ چاوى تۇ بو خۆى پيالە و بادە بوو
ليوه كانت هەر که هەستىكى بزەى هاتبايە سەر
دەرکى باخچەى شىعرى تەر بو هەستم ئاوالا دەبوو
وہى بە قوربانى خەيالىكى شەوانەت سەد غەزەل
هەر که دەرکەوتبايە تيشکت سەد غەزەل ئامادە بوو!
ماچ که هەر تاوانى زۆر گەورەى ئىمە بوو
نازەکەت سەختى دەگرت لىم، خۆ دەنا زۆر سادە بوو
کوالە زستانى تەمەن ترسم هەبوو يا شوپىنى بوو
هەر دەمى هەستى ئەوينى تۆم شەمالى وادە بوو؟
تالە کن تۆو مەجالى مەرحەبايىكى هەبا
من لە ناو هەستى دەروونم شۆرشى بەرپا دەبوو
ئىستە پاشى سىز دە سال ئەو زامە لىم هاتۆتە سۆ
خۆت بە چاو ئاشيرەتت کرد، خۆ دەنا هەر وا دەبوو
سىز دە وەرزی ژىنى من وەک دەر بەدەر بىم تىپەرى
دەردى عىشقت لىم کەوئى وا دەردمى پى چا دەبوو
تۆ لە رپى عەشقى خودايى خۆت بەلئىت فەرموو، دەنا
تاکوو مردن جوابى هەستى عاشقىم هەر نا دەبوو
ئىدى بۆچى بچمە دەر سەد سىز دە بى؟ «ئاسۆ» دەلى:
خۆزگە بەو رۆژەى بە يادى عەشقى تۇ دل شاد ئەبوو

كۆترى سووك بال له گويسوانەم هیلانەى كردبوو
هەرچی ژەنگ و ژاری دەردى بى كەسىمى شردبوو
خۆى دەزانى و ئاگاداره عىشقى من كرده هەلۆ
تاكوو زانيم ئابرووى سەر پاكى كۆترى بردبوو
ئەو وه كوو يەك نوخته بوو شيعرى ئەمن كرده عەدەد
پاك و باراشى جەزەى هيوای منى پا كردبوو
ئىسته زانيم لای گەلى كۆتر وه فامانای نيه
من به هيوای كۆمه كى بووم، غيرەتى ئەو مردبوو
من پلهى پەريان و پاكيم بۆ به كادۆ بردبوو
ئەو مەترسى هاوړه قيبى بۆ ئەمن هاوردبوو
وه ك نه باى ديبى و نه بۆران گوفتى خۆى بادايه وه
چونكه بۆنى عىشقى ئيمەى هەر دەلێى با بردبوو
ئىسته بۆم سەلما ژن و ئەسپ و تفەنگ خيويان نيه
وه ك نيشانە شيعرى «ئاسۆ»ى بۆ تەلە داكردبوو

سنه - ۸۵/۶/۲۵

باوهفاییکم نهبوو

نه‌ی وه کوو من قهت نه‌نالی، من نه‌واییکم نه‌بوو
ئاشنای زۆرم هه‌بوون دهر دئاشناییکم نه‌بوو
کوا، چیان لیهات ئه‌وانه‌ی رۆشنی دل بوون له‌بۆم؟
له‌و وه‌فادارانهدا من باوه‌فاییکم نه‌بوو
سه‌د چرای هیوام له‌ شه‌وگاری خه‌فت‌دا هه‌ل‌گه‌راند
چاوه‌رئ ماوم که‌چی شو‌عه‌ی نیگاییکم نه‌بوو
هه‌ر ئه‌من سووتام و شه‌م شه‌وگاری رۆشن نه‌کرد
له‌م شه‌وه‌ی ئه‌نگوسته‌چاوه‌ قهت چراییکم نه‌بوو
هه‌ل‌په‌روو کاون چرۆی ئاواتی لاویم یه‌ک‌به‌یه‌ک
بیجگه‌ ئاهی ساردی خۆم سۆزه‌ی سه‌باییکم نه‌بوو
هه‌ر چرای چاوی که‌ تیی روانیم په‌پوله‌ی ده‌وری بووم
عاشقی روونیم^۱ بلیم چی من خه‌تاییکم نه‌بوو
شه‌و که‌ حاکم بی‌ فه‌قه‌ت ئه‌ستیره‌ رووناکی ده‌ره
ئه‌ی ئه‌سه‌ف بو من له‌ ژیندا شه‌ونماییکم نه‌بوو!
وا به‌ره‌و «ئاسۆ» فرین یاران به‌ بالی شه‌وقی یار
هه‌ر ئه‌من جی‌ مام که‌ بال و ده‌ست و پاییکم نه‌بوو

بوکان - ۷۴/۱۲/۲۷

(۱) رۆشنی = رووناکی

دوورە یار

دئ نەوای شاری لە گویچکەم، من لە نیو باغم؛ کەچی
ئاشکرا دئیم و دەنوسم شیعر و قاچاغم کەچی
دئ بە رۆحمدا شنهێ دلدارێ لەم عەسری غەمە
من بە پۆلوی هەستی ئاورینی ئەتۆ داغم کەچی
هەستی هیچ ئازار و دەردیکم نییه ژوور و دەری
هەر لە خۆپرای و بەبئ تۆ مات و ناساغم کەچی
هیندە لیم دووری ئەوین و خۆشەویستی شەل دەبئ
باي شەمال دئ و پیم دەلئ: مەئمووری ئیلاغم کەچی
رۆحی هەردوو کمان بە ویکرا یادی یەکیان کردوو
تۆ لە سەنگاپووری ئەمشەو، من لە سابلاغم کەچی
پەرچەمی زولفت لە سەر «ئاسۆ»ی ئەوینم خۆی چەقاند
چاو لە خاکی خۆم دەکەم بئ شال و بەیداغم کەچی

ھاۋارى ھەناسە

فريام كەۋە ئەى تيشكى بەيانانى بەھارى
تۆنم نىمى بارانى پەلەى ھەيفە نەبارى
ئىستا ۋەرە مەشكىنە دلىم رۇھى رەوانم
بۆچىمى ئەگەر بۆم بىيە شەمەى مەزارى
يارەب ئەۋە كازىۋەيە يا سىنەيە ۋا ساف
يا تيشكى گەلاۋىژە لەۋى شىۋەنە كارى؟
زۆر تىنۋە ئەم تەيرى خەيالانى ئەۋىنەم
ئاۋى مەدەيە، تۆبى خۇدا گۆى بدە وتارى
ھاۋارى ھەناسەم بەقەدەر بەژنى ئەتۆگرت
تۆچۈۋىە كىن ئەستىرە ۋو ئەۋما بە ھەژارى
پروۋى ژالە سىپى بى كە گۆلى پايىزە ۋەك تۆ!
پروۋى زەرەدە ۋشەى پايىزە چۈن تۆى لە كەنارى!
سەر مەستى خەيالانى شەۋىتە ۋقەلەمىش كۆل
كوئىستانى غەزەل ماتلە تۆبچىە ھەۋارى
تەى بوۋ تەمەنى لاۋىيە كەم جارى نەبوۋقەت
پاست ۋەرگەرپى بۆم، چەرخى ئەۋىن خۋارە مەدارى
مىن دارى گەلا زەردم ۋسەر سەۋوز ۋدلىم تەر
تۆش ئەۋ مەلە تىژبالەى ئەگەر چەشنى قەنارى
يەك يەك قسە كانت دلى «ئاسۆ» دەھەژىنن
مىن شىتى خەيالانى ۋ ئەتۆش شوھرەيى شارى

گریان

سال رۆژی لەدایک بوونی «وەفا» کورم

هه‌ور وه ک چاوی من بۆ بی‌هه‌وایی نیشتمان ده‌گری
چناریش به‌و گه‌لا تازهی له شادی و خۆشیان ده‌گری
شه‌تاو بی‌ئوقره‌ ماوه، بی‌وچان وه ک ماری شین ده‌خوشی
له چیمه‌ن هه‌ر مه‌پرسه‌ چۆن به‌ شه‌ونم به‌ریه‌یان ده‌گری!
گولان هات و ولاتی کرده‌ تارای سووری خاشخاشه
نه‌چی ئاشق نه‌بی گیانه‌ دهنه‌ دهردی گولان ده‌گری!
چریکه‌ی بولبول و قاقای کچانی بی‌ری تیکه‌ل بوون
فه‌قه‌ت رۆحی منه‌ بۆ دووره‌ به‌زمی هاوه‌لان ده‌گری
له‌ کویستان کارگ و رپو‌اسان به‌ بار هاتن به‌ره‌ و شاری
چ خۆشه‌ ئه‌و ده‌مه‌ی ده‌ستی کچۆله‌ی شاخه‌وان ده‌گری
له‌سه‌ر دوندی چپای قه‌ندیلی سه‌ربه‌رز ده‌سه‌ر که‌ت سوور ده‌ی
ده‌بینی جا له‌ خۆشیانا ته‌واوی کوردسان ده‌گری
به‌هار هات و ته‌بیعه‌ت وه‌ک نیگارستانی ئه‌رژه‌نگه
فه‌قه‌ت شیعیی منه‌ بۆ ئه‌و وشانه‌ی رپاوان ده‌گری
له‌ سه‌ر تۆیه‌ گۆلی جوانم به‌هاریش ره‌نگی ژاکاوه
مه‌که‌ مه‌نعی ئه‌ گه‌ر «ئاسۆ» له‌ داخی دوژمنان ده‌گری!

بۆکان - ۱۳۸۵/۲/۱۶

گریانی دل

دلم بۆ ئەم ولاتە جوانە ئە گری
منالە و چاوکە چەن ژیرانە ئە گری
لە بەر چە خماخەدانی هەوری حەسرت
خە یالم هەر وە کوو بارانە ئە گری
دلم گولزاری سەد ئاواتی سەوزە
بەلام بۆ ئەم گەلە شیتانە ئە گری
لە بەندی زولفی خاویدا ئەسیرە
بە یادی دەستی فریای شانە ئە گری
ئە گەرچی زۆر لە میژە عاشقی گوارەم
دلم ئەمجارە بۆ لەرزانە ئە گری
شەنی با کۆرپەیی ئاواتم ئە کا ژیر
کەچی ئەو بۆ نەبوونی نانە ئە گری
کەس و کارم لە من دوور و کەنارن
دلم بۆ دووری هاوەلانە ئە گری
پەنام هەروایە یەزدانە لە ژیندا
چەمم بۆ لوتفی چاوەروانە ئە گری
لە کوین ئەی هاوەلانی هەستی شیعرم؟
کە «ئاسۆ» هەر وە کوو دیوانە ئە گری

شەونم

ئۆخەي نەمردم و لەو شەونمەم مژى
ئەقلم گوتى مەكە، ئەشقم وەسا دژى
ئەي ئەقلى دژ بە ئەوينم! برۆ، برۆ!
ئەي ئەشقى عومرى چل و نوۆ بژى، بژى!
فەرقى نىيە بو گرتنى داوينە يا بەهەي!
قەيدى چىيە هالا لە دلت پەلكە يا قژى؟
جامت حەرامە وە دەست كەوت پژاندنى
شەرت مەستىيە نەك پيالە بە خالى وە يا تژى
بەرمالى نووژى بى چەمەن و كانى ئافەرين!
كىو نووژگەيە، خاوينە گل و گيا و گژى
زستانى پىرى وەدەر نى لە دلتا چاوە كەم!
چارشيوى جوانىيە سەرما و تەم و مژى
زۆر تەنگە قافىە كەت «ناسۆ»! هەلى
مەعناى هەموو لە نبۆن بەسيە نايكوژى!

بۆكان - ۸۵/۲/۳۱

دهسنویتیژی شیعر

شهمالی کاتی نهوورۆزه و لای داوه پهچهی دووری
به ئەم بایه چرای دل ناکوژیتۆ خوش دەبی نووری
له زانستگای چه مەن پۆلی قوتابی گول وەدەر کهوتن
هه مووی هەر دل پینە زەرد و سەوز و چیرەیی و سووری
به تەنیا من له نیو پۆلی رەفیانم به جی ماوم
ژیانم راده بووری وا به مەزلوومی و به مەجبووری
دەلیی دەری هومیەم تووره کهی به ختی منی هەروا
له نوخشانەیی هەوێل رۆژم به خالی و بی نهخش دووری
ئەری ئەی به ختی رەش تا کهی له گەل من هینده ناسازی؟
ئەری ئەی کولمی گەش تا کهی له گەل من هینده ناجووری؟
هەتا دەستی هومیەم شل دەبی هەر چاوه ریم جاری
به باغی سینە تا بکشی به مەستییا به مەستووری
به لام پیت وانه بی گیانه ورەم به رداوه، هەر کرژم
هەتا کوو خاکی بهر پپی کوردم و فەرهنگ و کولتووری
وه کوو «ئاسۆ» له بهری را به ره و ژیر دەستی دەروانم
فریوی غەری قەت ناخۆم نه باکووری، نه باشووری

بوکان- ۸۱/۱/۱

پاییز

خشی پئی تیگە یشتن دئ له پەمزی جوانی پاییزی
دەلێی بۆنی بەهەشتی پێه شەوبای ژوانی پاییزی
لەبەر زەردی گەلا رەنگی تەبیەت مەعدەنی زێرە
بە زێر نایئ ورینگە ی بۆلبولی گریانای پاییزی
هەور هەروە ک دوو چاوی ناھۆمیدی بێ هەرا دە گرین
گەوالن بوونە تە کوینی ملی ئاسمانی پاییزی
تەپ و نم دایدە کا شەوگاری دوور و ساکتی لادئ
هەمووی ئاھەنگی بارانەن تەکی بارانی پاییزی
ئەگەر جار جار لە نیو پۆلی دروو دیار بئ گۆلێکی سوور
پەری شووخالی هەستاو بە شووی زریانای پاییزی
گەرۆوی شمشالی پیرە شوانی کوردی پەر لە ئاھەنگە
کەچی حەق نادیارە چەشنی سالان شوانی پاییزی
کە یە کەوتن بە تیکرا تەیر و سێروو «ئێرە جئ بیلن»
هەموویان بە درەقە ی رێیان، تەکی گریانای پاییزی
منیش تەیریککی بئ بالم لە شەوگاری رەشی ژین دا
خەریکی شیوہنم تەنیا لە نیو بیستانی پاییزی
لە دەس ئەم پایزە دل تەنگە «ناسۆ» روو بکە مە یخانە
مەگەر فریات کەوئ نالە ی بەیان بەردانی پاییزی

دەسنوئیزی شیعەر

نزیكە گەل نەجاتی بی و گولۆلهی بیته سەر راستی
مەلین قەت دەورە ناگۆرئ ئەوہی وای کوت ملی ماسی
کە پەرچەم بوو بە دەسرهی دەستی سەرچۆپی ئەدی زانیم
بە بلویر و بە بالۆرە گەلی کورد مافی خۆی ناسی
بەهار هات و تەبیەت بوو بە کانگای رەنگ و ئاوازە
لە زستان و لە بەدبەختی نەماوە دەنگی یان باسی
گولی سوورم! لەبەر تۆیە بەھارم چەشنی پایزە
لەبەر چاوم درووی شینە گولی سەر پەلکی رێواسی
ئەتۆ حەقتە لە ئامیزی رەقیبا غونچەئاسایی
گولی لیوت بېشکوی چون خەزالی دلەبری لاسی
ئەمن مەزلوومی لاوی خۆم بژاری مووی سەر و شیوەم
بە هیچ داسیکی نادرۆی؛ مەگەر بە برۆی وە کوو داسی!
لەمیژە وە ک پەپوولە باوەشی گول جیی حەشارگامە
گولم زۆر دیوہ ئەمما تۆ لە نیو پۆلی گولان خاسی
گەلم تا خیوی پەرچەم بی و گولم ئازادی سەردەم بی
دەبی حالی چ بی «ئاسۆ» بە خۆی و شیعەر و ئیحساسی!

بۆکان - ۸/۲/۸۶

چاوی چاوم! تۆ گولالەي جوان و نەخشیني مني
تۆ ھومیدی ژینمی، ھۆی شادی و شینی مني
من ئە گەر مەجنون و بیژەن، یاخۆ فەرھادی گەلم
ھەر ئە تۆ لە یلا و مەنیژە و خاسە شیرینی مني
زۆر لە مێژە من لە میحرابی برۆتدا نوێژ دە کەم
تو لە جینی تەحیات و سوجدە و بانگ و ئامینی مني
وا دەلێن فەسلی بەھارە و دەچنە سەحرا و چۆل و دەشت
لای ئە من زستانە؛ ئەمما تۆی کە ھاوینی مني
شار و کووچە و سەر شەقام پڕ پڕ لە چاوجوانن؛ بەلام
ھەر ئە تۆی تەنیا شناسی چاوی جوان بینی مني
تۆ غەریبی لێرە کانە وە ک ئەمن، بۆ پیکەنین
ئانکەرا و سیدنی بە من چی؟ تۆ پەری چینی مني
من لە مێژە وام بەلێن داوہ دژی بێدادی بم
زولمی زالم هیچە لام تا ھۆی ورەي ژینی مني
تیر لە گوفتارت نەبوو «ئاسۆ» لە ترسی ناکەسان
سیمە کەش نامەحرەمە، تۆ مەحرەمی دینی مني

دەپۋى

دېم دلى مەجنون بە تالى موو بە دووى لەيلا دەپۋى
پېم كوت: ئەي شاي خۆشەويستى بۆ بە يەك ھەودا دەپۋى؟
پېكەنى و فەرمووى كە ئىرە شارى عىشقە بى خەبەر
كەل بە موو بەندە، ئەگەر تۆش بى لە جىيى من وا دەپۋى!
تۆش ھەتاوى بووى لە نىو شارى دلم خۆت دا نىشان
چەشنى مانگى يەك شەوەش گورجى دەبى ئاوا دەپۋى
من بەتەنيا جى دەھىلى و ئاھى ساردى نىو شەو
چۆن بە پىي خۆت ھاتى بۆ لام، ئىستە واش تەنيا دەپۋى
گەرچى نىسانىكى بى بەرگ و گولە و دىنا تەمە
وهرزى بارشتى خەمە و تۆش خەم دەچىنى و جا دەپۋى
من چنارىكم گەلام زەردە؛ بەلام رېشەم پتەو
كۆترە بارىكەي ھەوالى و تۆلە بۆ ھەر لا دەپۋى
چەن بەياني ھاتىت و ھىلانەت لە سەر شانم نەكرد
دەك نەك گىرى ئەوين بى وا بەبى پەروا دەپۋى
وہك مەلى شەو سەردەمى خويىتدەت لە بۆ ھەستم بەلام
دات لە شەققەي بال و بى ھەست جىم دەھىلى و وا دەپۋى
چەشنى «ئاگر» خۆلى بن كۆنەھەوارت ھەلگراند
«ئاو» لە بىرى ھەستى «ئاسۆ» ھات و وا ۋەك «با» دەپۋى

ترووسکە ی هیوا

نەمکوت ئەم وەرزی خەمە توولی هەتا سەر نابێ؟
نەمکوت ئەم دەردی ئەوینەت لە دلا هەر نابێ؟
دەردی هیجرانە لە مەلبەندی ئەوینداری ئەگەر
هیچ مەترسێ کە ژیان دەردی سەراسەر نابێ
"شەرقی ئەوسەت" ئەگەر مەرکەزی زولم و ستمە
رۆژھەلات جینگە ھەلاتی گەلی لاو ھەر نابێ
دیارە ھەر چۆمێ مراوی نە لە باوەش دەگری
دیارە ھەر ئێسکێ لە دەریایە بە گەوھەر نابێ
بۆ گری سینە فەقەت سۆزی ئەوین بێ بەسە بەس
مافی ئینسانە ئەوین باسی بە خەنجەر نابێ
ئەو کەسە سیبەری بن بەژنی چناریکی ھەیە
دلنیام ژینی شەھانی لە بەرابەر نابێ
پێکەنینی گۆلەباخم گەلی جار دیو بەھار
کەچی وەک زەر دەخەنە سەردەمی دل بەر نابێ
سەر لە «ئاسۆ» وە دەرد دینێ بزە ی تیشکی ھەتاو
شیعری دلدارێ ئەدی بێ کەس و بێ دەر نابێ

بوکان - گولانی ۷۶

پینکه نینی گولہ باخ

نہ مکوت ئەم دہردی ئەوینەت لە دلا ھەر نابیی؟
نہ مکوت ئەم وەرزی خەمەت توولی ھەتا سەر نابیی؟
«شەرقی ئەوسەت» ئەگە ھەر مەرکەزی زولم و ستەمە
پۆژەھەلات جیگە ھەلاتی گەلی لاو ھەر نابیی؟
دەردی ھیجرانە لە مەلبەندی ئەوین بۆتە پەتا
ھیچ مەترسیی کە ژیان دہردی سەراسەر نابیی
دیارە ھەر چۆمی مراوی لە پەنای جیی نادا
دیارە ھەر ئیسکی لە دەریایە بە گەوھەر نابیی
بۆ کلی سینە فەقەت سۆزی ئەوین بی بەسە بەس
مافی ئینسانە ئەوین، کاری بە خەنجەر نابیی
پینکە نینی گولہ باخم گەلی جار دیوہ بەھار
کەچی وەک زەردەخەنە ی سەر دەمی دل بەر نابیی
ئەو کەسە ی سیبەری بن بەژنی چناریکی ھەبی
دلنیام ژینی شەھانی لەبەرانبەر نابیی
سەر لە «ئاسۆ» وەدەر دینی بزە ی تیشکی ھەتاو
شیعری دلدار ی ئەدی بی کەس و بی دەر نابیی

که سهرم گيڙي خه يالې غه زه ليکي سل ټه بي
قه له مي هه ستي ټه وين بؤ وشه کوا ماتل ټه بي؟
سهرې سه د تاج و ته قه د دوس به سهران د ټنه زه وي
کامه شيت و به ده وي بي به ټه وين عاقل ټه بي
کوا دلّم ته نگه به فيل و فهره جي قه ومي درؤ؟
ههر جي سيحريکي هه يانه به نمي باتل ټه بي
داري هه ستم به قه را بالي حه قيقه ت سه وزه
به سه بي مه يلي برا، کي دلّي وا پر کول ټه بي؟
تا له سهر په لکي گولي پروو نه مڙي شه ونمي عه شق
چون په پووله ي دلّي که س ويلي ته وافي گول ټه بي
ټه ي ترووسکه ي سه حه ري شه ونمي هيواي دلّه که م!
ناوه رؤکي غه زه لم ههر به ټه تو کامل ټه بي
باوه شت کوشکي مورادي حه ز و ئاواتي منه
هه ستي خاويني خه يالت نه بي زين موشکل ټه بي
به ته زووي هه ستي ټه وينت ده م و ده ست د ټنه وتار
ټه و ده مه ي سارده دلّم، گهر له غه مت غافل ټه بي
گري ريسوايي منه سووري ده گيري «ناسو»
تا نه سوو تيم به ټه وين کواني ټه وي م مه نزل ټه بي؟

خویندەواری عاشقانه

قەترەیی فرمیسکی چاۋ، قوولی بە قەت دەریا دەبی
تا بەرەو ئاسۆ برۆی ئاسۆیی دی پەیدا دەبی
من دەزانم ئەم ئەوینە ی بۆتە ئاوی زیندە گیم
عاقبەت ھەر شۆرشیککی پاکی لی پەیدا دەبی
تۆ ھەتا بووکی خەیاالی خۆشەووستیت خۆش نہوی
جوابی نامە ی عاشقانه ی گەل پەرەستیت «نا» دەبی
من گرپی شەمعی جەمالی ھەرچی گول بوو خویندەمەوہ
خویندەواری چاۋە کەم بۆ وەرزی شەو ئاوا دەبی
ئەو دەلی ھەر من دەزانم رەمزی تازە ی زیندە گی
بەم قسە ی قەرزی قەلەم جا چۆن لە ئەستۆ ی پا دەبی؟
سەد خراپیش بی لە گەل ئیحساسی پاکی عاشقی
وہ حشە تی ناوی کەمی گەر گەورە تر بی چا دەبی
ھەر کەسی گەر قیبلە کە ی بەر حەزەرە تی گول بی بە ھار
ھەرچی نووتۆزی بی قوبولی بارە گای ئەولا دەبی
بۆیە «ئاسۆ» سەر شەتاو و چۆمی لا ئاواترە
لەم گولستانە دەلین زۆرتر دروو پەیدا دەبی

بۆکان - بەھاری ۸۰

بە یادی ئەدەب

نوسرەتێ تا کوو نەبێ بۆچی ئەدەب شەیدا دەبێ؟
کوانی میسباحی بەرافى حاکمان و شا دەبێ؟
نووری ئەشقه گەر دلی شەوگاری رەش خۆی دەر بخوا
رۆژی رۆوناکە و نەخۆشی دل رەشی پێ چا دەبێ
تالە باغی خۆشەویستی ساز نەکا جۆلانەیی
کوانی کاتی مردنیشی باغچە بۆی مەئوا دەبێ؟
ئەو شەوی رەش بوو بە بەرقی مەجلیسی پاشا و گەدا
رۆشنی و شیعەر و ئەدەب لێکدان، برا، ئاوا دەبێ!!
تۆ لە گەل یارت دەبێ گیانیکى نیو دوو جەستە بى
جا ئەوى دەم فاسیلە و مەودا هەمووی یەک لا دەبێ
گەر خەتی خوارت لە بن سەردا نەبێ ژیر ناکەوى
هەر بە پاکیشە حیساباتی لەووە پێش پا دەبێ
شاعیری و کوردایەتی لەم عەسرەدا وەک نان و دۆن
گەر بە راستت بێ ئەووی بۆ حەول ئەدەی پەیدا دەبێ
هەر بە حەول و پاکیه ئەو چۆل نشینەى «مامی» کورد
کیو بەجێ دێلێ و مەقامی حاکمی «بەغدا» دەبێ
باسی چاو و راپو مەکە «ئاسۆ» حەسوودی هێند هەیه
«کیو» لە سەر دەس دابنێ لای دوژمنانت «کا» دەبێ

بۆکان - ۲/۳/۸۶

سال رۆژی فەوتی میسباحوودیوان

ئەو دەمەي چاوم بە چاوشىنى دەريات رۈون دەبى
تىدە گەم چۈن فەردى عامى بۇ سىحر ئەفسوون دەبى
سەدەھزار ھېزى بېكىشى ھەن لە يەك قرتاندا
كەي شەپۇل وەك ھەستى ئاشق بۇ قەراخ مەمنوون دەبى؟
عېشقى شىرىنە كە فەرھاد بەرد دەنووسى وەك كىتب
چاوى لەيلە گەر بقرتى سەد قەيس مەجنوون دەبى
بۇنى عېشقە و فاسىلەي لا وەسلەتە و چا و چا دەك
تا زولە يىخايى نەبى يۇسەف چلۇن مەزنوون دەبى؟
خالى يارە چەشنى نوختە حەرفى پى مەعلووم دەبى
مالى يارە گەر دەرت كەن ھېستە ھەر بۇ چوون دەبى
سەر كەريزى فېكرى تۇ وەك بەحرى نۇروئىزە و سويد
گەر كەريز و چۆم نەبى شەت رۈوبەرۈوى كەم بوون دەبى
مافى خۇمە بۇ شفا چا و كەم لە سىناي سىنە كەت
وەك ھەزار ھەر كەس ئەقل بى ھەر دژى قانوون دەبى
خۇم بە قوربانى وتەت بىم بۇچى نامدوئىنى چەلى؟
تەبعى «ئاسۇ» بە و بزەي لىوانەتە مەوزوون دەبى

سەقز - بۇكان

لہ پاش مردن بہ من چی ہر چی پار کہ پھیکہرہی من بی!
بہ من چی قہبرہ کہم ژوانگہی گہلی لاو و کچ و ژن بی!
ئہ گہر ساقی ئہوئستا مہی لہ دہفری من دریغی کا
دہ پار پیمؤ لہ ئاھوورا: رہ بی شوشہی دہسی کون بی
قوتابی مہ کتہ بی کم من کہ دہرزی پہرچہم و خالہ
پہ شیمان نیم ئہ گہر جہستہم تہواوی دہرزی ئاژن بی
دہروون وہ ک جامی بینگہردہ، مہہیلہ خلتہ پیسی کا
بہ سابوونی ئہوین بیشوؤہ دل، زور حہیفہ چلکن بی
ئہمن خنکاوی نیو دہریای دوو چاوی شین و بی دہنگم
ئہتؤ پیت وایہ قہت ناوم لہ کؤری عاشقان ون بی؟
بہ چاوی تیژی دلداری کہ چاوم لی دہ کہن جوانان
ئہدی قرچؤک دہبین شوولی قہفہز گہر پاکی ئاسن بی
لہ گیژاوی ژیان تدا ئہوین بیتہ پہر و بالت
وہ کوو سؤنہی نہ بی ترست، ژیان گہر بہ حری بی بن بی
ہہ تا «ئاسؤ»ی! ہومیدی من بہ ئیشارہی ئہتؤ پروونہ
وہ جاخی شیعہ کانیشم دہبی ہر پاک و روشن بی

تہوریز - ۸۱/۶/۲۰

پهیمان

شهرت و پهیمان وا بهر پیزه گهر شکانی تیا نه بی
پیاوہ تی کاتی به هیزه قہت و چانی تیا نه بی
ساقی گهر پیالہی پری پیدای له دستی و ہر گره
مہستی وا خو شہ ژومارہی ئیستیکانی تیا نه بی
ہر کہسی ہات و بہ کہس خوی پی نشاندا ی کہس نیہ
خو شہ میژووش سہر گورشتہی ناکہسانی تیا نه بی
ئاوی عیشقہ خاک و خو لی بیکہسی دہشواتہ و ہ
سفرہ با ہر تیکہ نانی ہنندہ رانی تیا نه بی
چاوی تو چاری نہ خو شینی دلی چولم دہ کا
چول دہ بی شوینی ئە گہر چہن چاوہ کانی تیا نه بی
گۆی زہوی و ہک تو پی فوتبالہ، خرہ و باری نیہ
پووشہ لای من گہر خہریتہی کوردستانی تیا نه بی
تو و رہ قیب و ئەمن و شیعریش، ہر کہسی خوی و گولی
لیی گہرئی تہ قسیمی گہردوون با تہبانی تیا نه بی
رؤژی ئەو و ہل سہمی من بہ زیاد کراوہ چاوہ کہم
کامہ دل ہن جیی برینی دوژمنانی تیا نه بی؟
ژین و ہہایہ شادی و گریان بہ یہ ک بہ سراونہ و ہ
نہمدی گریانئ سبہی قاقا کیشانی تیا نه بی
سہد قہلای کون تازہ بوو، سہد تازہ کاخیش دارمان
چیتہ «ئاسو»؟ تو دہ لئی ژین دارمانی تیا نه بی؟

زہنگی جودایی

کہس نہ بوو گہر حہ نچہ رہی عہ شقی بہ دووری گہ نہ بی
کہس نہ بوو پہ نچہی گوشینی زہردہ بہی لی سہ نہ بی
وردہ وردہ کون دہ بی چیرؤکی عہ شقی ئہ من و توش
حہ یفہ ئہ و تین و ئہ وینہ ہہر بہ سؤز و گہ نہ بی
لہم ہہوارہ ہہر دہواری عہ شقہ واقہت نا پوی
بیجگہ لہو نہمدی دہواری گہر بہ بای ژین شہ نہ بی
نایہ تہ سہر لیوی کہس بادہی خہ یالی مانہ وہ
تا وہ کوو پیالہی دلی بو خوشہ ویستی پہ نہ بی
کہی لہ جوگہی شادمانیت پووشی غہم دہ خریتہ لا
گہر شہ تاوی پہ خرؤشی جوان پہرہ ستیت خور نہ بی؟
رہورہوی ژین وہ ک کچی جوان وایہ، لا ناکاتہ وہ
تامی نامینئئ نہ گہر جارجارہ گورگ ئاور نہ بی
تؤ ئہ گہر غہ مباری جہوری گورگی خوین ریژی مہری
دوور بہ لئی! نہ یدیوہ کہس خیلی گورگ زگد نہ بی
ہہر کہسئ لافی برایی و گہل پہرہ ستی لی ئہ دات
جوانی تی بروانہ «ئاسؤ» ناگہ دار بہ زہ نہ بی

شەمى ھىوا

شەو شەمى ھىوا نەبى رېگا لە رېيوار ون دەبى
ھىندە سەخت و رژدە رېگا كالى ئاسن كون دەبى
سووتنى پەروانە بو تۇزقالى شەوقى نىو گرە
من گرى شەوقم لە دلدا، عاشقى وەك من دەبى!
با «ھەزارىش» بم، ئەوينىكى «حەقىقى» م گەر ھەبى
«ھىدى ھىدى» دەردى سەختى بىكەسىم «ھىمن» دەبى
چون ھەوارى خۆشەويستى تۆى خەزالم ھەلبژارد
تازە كەى باكم لە ژارى تىرى چاۋ چلكن دەبى؟
گەر بزەى پەريانە كەى غەم لابلەرى لىوت نەبى
كوالە گۆشەى شاعىرانەى ژىن دلّم ساكن دەبى؟
شەرمى پى ناۋى ئە گەر چاۋىكى رەش رەش دل بەرپت
دل نىشانەى تىرى ئەبرۆى چاۋرەشى شەرمەن دەبى
من لە سەر بالى فرىشتەى سەوزە پۆشا جىم ھەيە
كوانى ئەو ترسەم ھەيە؟ ھەستم جەغارئاژن دەبى!
ھەر كەسى ھات و كوتى: «ئاسۆ»! ئەوين سووكت
دەك _____
تۆبلى: تا سووكت نەبى مەل كوالە ھەوران ون دەبى؟

پیی بلیی ...

پیی بلیی خالو مه لا هیوای به نوئیزی شه و نه بی
رؤژ له فیلی بی له م و له و، شه و به هیوای خه و نه بی
تا برؤی تو بی گولم میحرابی مزگه وتی دلم
هسته مه نوئیزیکی من هفتا رکاتی نه و نه بی
وا به فیز پیت دامه نی کاکه له ئاوزه نگی خه یال
شاید نه و پی پیت سیراتی موسته قیمه هه و نه بی
وا به هاره و بولبولی سه رمهستی گول هاوار نه کا:
شیتیه ئیستا له کوستان گویت له قاقای که و نه بی!
چاوکه چون وهستای سوروشت ره نگاندی سه حرا چه شنی بووک
مهنزه ری وات پی نشان دم قهت له نیو مه سکه و نه بی
چونکه سه رسه وزی چه م و روبری کوردی بووم نه من
هیچ چه می گیزی نه دام غه مزه ی چه می پر خه و نه بی
ترسی خنکانت نه بی گهر چووینه نیو به حری نه وین
چون ده بی ئاومالکه تووشی خورگهن و گیزه و نه بی؟
حاجی ماچی به رده که ی خوی پی حه جه و من خالی تو
جا چ بوو، قهیدی نیه چه شنی حه جی من له و نه بی!
(تاله «ئاسۆای نووری تو دا دیومه شه وقی عاشقی)
ترسی تاریکیم نیه هه تا که یه ک په رته و نه بی
بهندی کۆسه ی بۆکان - ۱۳۷۲

پارکی نامۆ

دەمەو ئیوارییە و تیشکی هەتاویش دەیههوی لاچی
لە ئاسۆ خۆ وهشاری و پرچە کە ی زیڕینی هەلپاچی
لە نیو پارکینکی نامۆ چاودەگیرم بۆ بزە ی لیوی
بزە ی چی؟ لیو دەبی تازە بە بادە ی کۆنی غەم دا چی
بەدی ناکەم لە سەر لیوی کەسێ سرتە ی سلاویکی
سلاو ئەمڕۆ دەلیی پوولی زەمانی پیشوو و ناچی
هەزاران سوورە گۆل شەونم لە سەر لیویان ترووسکە ی دی
پەپوولە ی عاشقیش تینوو و غەریبە و هەلۆەدای ماچی
ئەوا پر کۆشی سەوزی ئاسمان ئەستیرە کۆن؛ ئەمما
بزە ی هیچیان لەوانە ی ئاسمانی شاری من ناچی
هومیل ئەوڕۆ غەریبە، ناھومیل دی هەروە کوو خۆرە
خەریکە بەرگی سەوزی شیعرە کانم پاکی داپاچی
ئەوە ی شادی لە نیو ئەم خەلکە برد و شیوہنی هینا
بە نووکی خەنجەری تۆلە ی حەق ئەستینی خودادا چی
لە داخ ئەم ویشکە بی دینانە «ئاسۆ»! روو کە مە یخانە
جیە و تەسبیحە کەت دانێ لە رەھنی ملبەن و خاچی

تاران- قەلای حەسەن خان- ۷۲/۱۱/۱۵

دهسنویتی شیعر

دہنگی زہنگی ئاشنا

بؤ کؤنگرہی پاوہ

وا له دوور دیسان زرینگہی زہنگی سہر کاروانہ دئ
بؤنی شیرى شیعری پاکی خاکی ہہورامانہ دئ
ہہورہ ئیستا دیتہ ئامان تا بریسکہی باسہ کم
دیتہ چاوی ئارہ زووم و دایہنی بارانہ دئ
ئہ و چل و چپو و پلہی گہردوون کہ پیی نہ درابوو تل
خاک و خؤلی پاییزی چہشنى کلی چاوانہ دئ
وا بہ بلویری گہرووی میژوو ہہوای «مہجنون» دہلین
«بالادہستانی» بہ رؤحی پاکی «ئہ کبہر» خانہ دئ
سازہ دئ، ئاوازہ دئ، دہنگی قہناری و بازہ دئ
سؤزہ دہم، ہہمرازہ دئ، ئاہہنگی سہربہرزانہ دئ
شیعری عہبدولقادرہ «پاوہ» ی بہ پاوہ رادہ گرت
زایہلہی سؤز و ہہناسہی بیری «بیتسارانہ» دئ
شاخی ہہورامان، بہ بالی شیعری ئہ و شابالی گرت
وا تہزووی بہرزی و بہرپیزی «شہو» لہ گوئی بؤکانہ دئ
دوو کہلی ئاہی ئہوانہ بؤ ولاتی بہش خوراو
ئہ و ہہناسہ و ئاگرہی ئیستہش لہ «کرماشانہ» دئ
خاکی «موکری» تا گہزؤی «ہہورامی» شیرینی نہ کا
کوالہ زاری شاعیرانی شیعری «فہرہادانہ» دئ؟
بیتوونی دہردی ئہم کویتانچیانہی کیوبہرہ
کون کونی تیشہی ئہوینہ دہردہچی و دہرمانہ دئ

دەسنوئیزی شیعەر

گەرچی پاییزه له پاوه رهنگی کینوان زهرد نییه
دەنگی بولبول وا له سەر هەر سەرچلی قهزوانه دی
گەر دهپرسی بوچی دەنگی وا زولال و دل گره
گویی دلّم ههستی ده کا ههستی له ژوور هه ورا نه دی
زهردی پاییزی ولاتم سهوزئه بی عهینی بههار
وه ک کراسی تازه رهنگی لهم ولاته جوانه دی
تو په ژاره ی چیته «ئاسۆ»؟ گوی گره «هیدی» دهلی:
«من به خورپه ی دل دهزانم ههستی پیی جانانه دی»

بوکان - ۷۴/۶/۲۱

من دەلیم مەگري که بسکەي زەر دە لەو دوو لیوہ دئ
ئەو دەلئ کوا زەردی پاییز پیکەنینی پیوہ دئ؟
لیم دەبیتە حۆریکی نیو بەهەشتی وادەیی
هەر کەسئ گەر بۆنی خۆشی عەترە کەي تۆی لیوہ دئ
سۆفی پیی وایە بە رەش نووری ئەوین تاریک ئەبی
ئەي ترووسکەي جوانی تۆ بۆچی لە بن چارشپوہ دئ؟
گەر دەلئیی تاوانی من بوو ئاشکرا بوو رازە کە
ئەي پەیاپەي ئەم پەيامانە لە خزمەت کیوہ دئ؟
هیندە سەبرم کرد هەتا پەردەي سەبووریم لا درا
خۆت دەزانی چاوہ کەم من کەنگئ سەبرم پیوہ دئ
تۆ بەلئینی وەعدەیی دیداری دیکەم پی بدە
جا دەزانی باسی جوانیت چۆن لە شار و دیوہ دئ
ئەو بەهارەي تۆ بەجیت هیشتم خەزان بوو بۆ دلەم
ئێستە بەم هاوینە بۆچی دەنگئ تۆ لەم نیوہ دئ؟
پاییزم هەر لا بەهارە، وەرزی عاشق هەر یە کە
تا لە باغی سینە کەي تۆ بۆنی یاس و سپوہ دئ
شەرتە تا «ئاسۆ» بژی هەر وا بە یادی تۆ بژی
سوور بزانی ئەم خەیاڵە بۆنی خوینی لیوہ دئ

تەووریز - هاوینی ۷۹

دەنگى پىي ئەسپى تەمەن

وردە وردە دەمى كۆچبارى ھەوای لاويىھە دى
دەنگى پىي ئەسپى تەمەن لەم كەژە بەرداويىھە دى
پەرى پەرى پەرى بوو لەم گىژەوھە شابازى خەيال
سىرپەيى بالى دەلىي شىوھنى بى راويىھە دى
ناونىشانى نىيە ئەو گۆرە كە كوشتەي عىشقە
نالە نالى كە ھەبى ھى خەمى بەرچاويىھە دى
داخە كەم رەمى ئەو وىن كە وتووھە دەستى نە يار
زەوق و شادى و مەي و نەي ئىستە فەقەت ناويىھە دى
چۆن دەلىي لاچۆ خەفەت، دەر كەوئى با بووكى بزم؟
دەورە دەورەي سەتەمە ھەختى كەوا باويىھە دى
گەر قەلەم مەستە لە دەسما لە بەر ئەو بۆنەيە وا
پەنجە كەم گرتى تورەنجى كەچى ھەر ماويىھە دى
وەرە دەنگ ھەلپە ئەي بولبولى گولزارى ئەو وىن!
تەلى تارى نەشە كەم دەنگى لە سەر خاويىھە دى
ھەورى بارشتى دلم! وادەيە، دايرپژە بەخوڤ
ئاسمانى بۆنى سەبوونى لە بەر ئەم ساويىھە دى
خەمى «ئاسۆ» نە خەمى بى دەسەلاتى و كزىيە
چەمى كوئىستانى سەرم ھازەيى بە فراويىھە دى

ئەگەر ئاویتە ئىشتىيائى لى بى عەكسى ھەلگىرى جارى
بە غەيرى رومەتى جوانت چ نەخشى دى وەناشارى
بە خەندەى لىوى تۆ دارى غەزەل بۆم دىتە بەرھىنان
نىگات سەوزى دە كا ھەستم، نە من، ھەر وشكەل و دارى
دەزانم وىشكەسال ئىدى نەماوہ دەورە كەى؛ چونكا
لە ھەورى شىعەرى من غەيرەز تەرى چى دىكە نابارى
ئەوہى پىى واىە زانايە، دەبىتە مەدرەسەى جوانىت!
ھەزار فەرزانە بى مەردوودە ئاخىرى دىتە ھاوارى
ئەرووشىنى خەياللىش كۆلمەكەت گىانە لە بەر خۆتە
ئەگەر مەىلم لە سەىرى باغى روخسارت نىبە جارى
گەرى دىدارەكەت بەردايە جەرگى سارد و ناكامم
دەبرئى جەرگ و دل بىت و بە لوتفى خۆت نەكەى كارى
ئەگەر پىت خۆشە وشكاوى نەبى كانى ئەوینى من
بەسە بۆم يەك بزەت بىتى بە رومما كاتى ئىوارى
فىدائى خال و خەتى تۆ بى خەيال و بىكەسى «ئاسۆ»
لە من زىاتر كەسى دى نايەتە نىوزارى شامارى

نان و ھەژاری

گولی بۆن خوۆشی تەمەن پەرپەرە لیبی ھەلدەو ھەری
گلی دل تازە تەری شەونمی دەرواتە سەری
لە گولی ئاگری عیشقا دەگرئ گۆزەیی دل
خۆزگە بەو شەخسە کەوا لەم کلە ساغ ھاتە دەری
پژد و دژوارە برا رینگەیی سەر دوندی ھونەر
کئی ھونەر مەندە ئەگەر ھیندی پتر بچتە سەری
غەمی ئەم نان و ھەژاری گەلە چارەیی نە منم
نان لە چنگالی بەور دایە بە خوین دیتە دەری
من پەنای تۆم ھەبئ ترسم نییە گێژاوی بەلا
لە پرا بیت و لە گەل خۆی گولی ئەم ژینە بەری
پەنجەرەیی رۆو بە ھەتاون نەزەری چاوی گەشت
سپری ئەم بەستەلە کەم، رەمزی ھومیدم! نەزەری!
ھەوری جەوریکی لەمێژینە یە دایپۆشی ھەتاو
وادە یە شیتە شەمالم وەرە تاو بیتە دەری
دەرفەتە ساقی ژیان! دەفرە کە با خالی نەبئ
پۆژی دئ جوانی دەبئ و نابئ لە «ئاسۆ» ئەسەری

ئہ گہر غہم لیم گہرئ

باغہ لم پر شیعری پاراوہ ئہ گہر غہم لیم گہرئ
شورہت و ناوم بہ پووشئ ناوی گہر زہم لیم گہرئ
بال لہ سہر ئہ ستیرہ دہ سوئ شاہہ لئوی ئاواتہ کہم
گہر لہ مہ ولا باسی رنج و شین و ماتہم لیم گہرئ
کہی وہ کوو مندال بہ بوو کی چینی شیعرم ژیر دہم
گہر خہ یالی باغی بہ روئ و شہودزی مہم لیم گہرئ؟
گوئ زہوی وہ ک تویی کایہی ہستی شیعریمہ ئہ گہر
لہم ولاتہ جوانہ دا کہم بوودی پہر چہم لیم گہرئ
بوئ ہوی تہیری ئہوین ہیلانہ لای شیعرم بکا
گتڑہ لوو کہی بال شکین! ہر تاقہ یہ ک ژہم لیم گہرئ
من چریکہم ئاشنای گوئی دل پہ ژارانی گہلہ
بوئ نہ یارانم، ہہ یاران! ہورہ ناکہم لیم گہرئ
با وہ کوو پہروانہ جیژوانم لہ سہر گول بی منیش
ئہی خہ یالی ہجرت و باسی وہلی و شہم! لیم گہرئ
تاکو (ناسؤ)م روون دہ بی شہو چاو لہ ئہ ستیران دہ کہم
نامہوی گولزاری تینوو و جامی کہم کہم لیم گہرئ

ده سنوٲٲڙى شيعر

كه ترپه ى لاقى باران دٲٲٲ و ده ركه ى په نجه رهم ده گرى
خه مى شيعرٲكى دووريش دٲٲٲ و وتارى حه نجه رهم ده گرى
شهنه ى بالى مه لى يادت كه هٲلانه ى به جئ دٲلئ
ده بٲٲه گول وشه ى شيعر و په ربه ى ئهم ده فته رهم ده گرى
به هٲو ى هه لفرٲن ته ٲرى ئه وٲنم دئ كه بال بگرئ
سو ٲ ى فرمٲسكى جئ هٲشٲن جه ناحى مه ٲسه رهم ده گرى
نه هاوارئ، نه گرىانسئ، نه ئاهه نكئ، نه حه ٲرانئ
نه شيعرئ وه ك چه لان ده سٲى خه يالى شه وچه رهم ده گرى
به ته نيائى له نٲو ژووړٲكى بئ ئاوازى دلدارى
خوړه ى لووساو كى ژٲر باران نٲكائى بهر په نجه رهم ده گرى
هه موو گيانم ده بٲٲه هه سٲى يادت له و سه رى دونٲا
خه مى شٲنئ ٲاوت سه وزى هه سٲى نٲبه رهم ده گرى
ئه گهر په رڙٲن و شووره ى كوئه ياسا، لٲم گه رٲ هه ر دٲم
به لام بئ ده سٲه لانئ دئ و رچه ى ئه و له مٲه رهم ده گرى
به سه ربازى غه زه ل ٲٲشى سو ٲ ى دوورٲئى گرت «ئاسو»
مقه سٲى تٲڙى سانسوړه به رى ئهم له شكه رهم ده گرى

بوكان- ۱۱/۱۲/۸۵

كۆپى ياران

بۇ جوانە مەرگ دوكتور محەممەد خالىدى

مەرگ حەققە و ئەوھى ئىنسانە دەمرى
ئەوھى خاوەن ژيان و گیانە دەمرى
مەرگ کوا باكى لاوہ ياخۇ پيرە؟
هەژارە، خاوەنى سامانە دەمرى
بەللى فەرموودەيى زاتى خودايە
«ئەوھى خىوى ژيان و مانە دەمرى»
بەلام ئەم داخە يە کجار سەوزە کاکە
کە مامۆستايى هیشتا جوانە دەمرى
گەلنکيش هەن لە سەر مافوورى نەرما
لە دەورى دوكتور و دەرمانە دەمرى
هەموو کەس بۆى بەداخۆن و غەمىنن
دەللى مردووى گەل و جيرانە دەمرى
بەللى ھى واش ھەيە لەم کۆنە کە پرە
سەرىنى بەردى ژير عاسمانە دەمرى
بەبى شين گير و خزم و کەس لە چۆللى
بە سەربەرزى تەواو کوردانە دەمرى

دهسنوٲٲڙى شيعر

بهلام كا كه خه مى تو چوَن له بير كه م
له دلما يادى رٲى زه نجانہ ده مرئ
له سہر تو من حہمہ گيان چى بنووسم؟
له دواى تو نرخی شيعرى جوانہ ده مرئ
قوتاييت پاكى چاو پر خوين و ئاون
بزہى شادى له سہر ليوانہ ده مرئ
چلون «ئاسو» ت به جئ هيشت و وهها زوو
له ميشكم زه وقى ئہم هہستانہ ده مرئ؟

سہقز - ۲۳/۱۱/۷۷

دلّم ... دہشکئی

دلّم بہم وہ عدہ بی شویتانہ دہشکئی
قلہم نووکی له تاو ئہم ژانہ دہشکئی
وہا شہرتہ کہ شووشہی دلّ بلاوی
بہ بہردی تانہ ہہر ہاسانہ دہشکئی
دہزانم رہ نجی من بی سوودہ چونکا
بہ دہس مہ یگیڑہ کہم پہیمانہ دہشکئی
ئہ من ئہو جوان پہرہستہی تینووم وا
کہ تینوویم بہ چاوی جوانہ دہشکئی
وہا ئالۆز بووہ ہہودای خہ یالّم
لہ زولفی شیعرہ کہم دا شانہ دہشکئی
لہ بیگانہی کہوی تیشکی گری شہم
سکووتی سووتنی پہروانہ دہشکئی
کہ رۆژی گہل بہ ئازادی بینم
لہ نیو لہ ش ئیشی ہہرچی ژانہ دہشکئی
مہلین «ناسؤ» بہ ہاوار و شیعارہ
سکووتی بی کہ سی ئینسانہ دہشکئی

بوکان۔ ۷۲/۱۲/۱

ماندوو

بی وچان چهن ساله ههر دیم و دهرؤم و نایگه می
هاوسه فهر گشت جیم ده هیلن، بؤچ منیش گویان ده می؟
شهرته ئیدی لهو هه موو جی مانه عیبرهت وهر گرم
وهک وهلی دیوانه بهم سووتانه سازی کهم شه می
خیل به ره و خواری هه واری عاشقیمه و داخه کهم
ههر له روئادا دواوم ههر نه بوو بؤم هاوده می
گه یمه سهر لووتکه ی هه واری خو شه ویستی و تیده گه م
سه ددی سهر ریگامه ئیستا زهر دو ماه و ئهسته می
شادمانی ههر به گوشه ی چاوی چاوم لی ده کا
جا که وابوو بؤچی نه چمه ژیر ده واری ههر غه می
لیوی ههر لیونالی ئالا ههستی شیعریم نه مگه زی
شهرته ئیدی دهست بدا قهت نه بمه زوری ههر که می
کی وه کوو من بوو به په روانه ی جه مالی ههر گولی؟
کی وه کوو من بوو به ماسی ههر شه تاوی ماته می؟
بوومه خولیا ی شه می ههر ته وریز و ورمی و سه بزه وار
من چه ما پشتم، که چی ئه م ریگه پشتی ناچه می
یا ئه من «ئاسۆ» ی ژیا نی ئه م زه مان و عه سره نیم
یا وهره ز بووم له م هه موو ناریکیه ی بنیاده می

(...)

بۆ مەرگی حەسەن

ئەگەر هەستی دلم بۆ تۆ بنووسم خۆم دەسووتینی!
ئەگەر باسی نەگەم چ بگەم؟ خەفەت جەرگم دەقرچینی
ئەگەرچی ویشکەسالە و هەوری ئاسمان بێ بەزە و پەرحەن
لە بۆ تۆ دیمی بەر چاوم لەبەر بارانە ژەنگ دینی
هەتا تۆم بووی لە ئەم رێدا هەموو کەس ئاشنای من بوون
بەبێ تۆ چاوەکە چاوم! غەریبم دەچمە هەر شویتنی
«حەسەن» ئەی هاوئەلی سەرتاسەری عومری ئەوینداریم
لە پاش تۆ شەرتە ئیدی دل بە دل هێچکەس نەلاوینتی
چلۆن ئارام گری دلمان کە ئامانجت بەجی ماوە
بە ئامانجت نەگەي تۆخوا ئەری ئەم ژینە چی دینی؟
لە ئاسمانی خەيالی من شیعەر هێند مات و دل تەنگە
لە بۆ تۆ هەوری ئاسمانیش تەکی ئەسەری دەبارینتی
دەلیم هێند بێ وەفایە ئەم ژیانە بۆ چ کەس نەگەرم
بەلام چ بگەم غەمی کۆچت لە هەستم سەر دەشیوینتی!
وەرە سەر هەلبەرە گیانە لە تۆی ئەم خاکە بێ مەیلە
بزانیە خویش و بیگانە چلۆن بۆ تۆ دەنالینتی
زەوی ئەي لاشەخۆری بێ بەزە و بێ دل! هەتا کەنگی
کە پاییز دی دەرووخینی کەوێلی تەیری گەرمینتی؟

دەسنووتژی شیعر

(حەسەن) گیان! تازە بێ تو من بە ھار و پاییزم وە ک یە ک
گە لاریژانە تا مردن مە گەر با بوئی تو بینی
ئومییدی دیتنی دووبارە تە «ئاسۆ» ھە تا مردن
بە لام ئەم دیتنە پیم وا وە کوو ئەفسانە دەنویتی

سوننە تە - پاییزی ۷۹

بە ھار لە پاییزدا

لە پاییز قومرییە وا (سکووتی) باغانە ئەشکینی
خەیاڵم شەقلی بی دەنگی گەلارپێزانە ئەشکینی
خەزان ئەوسال بەھاری دووھەمی نیشانی خەلکی دا
سکووتی کیو و دەشتی دەنگی فیتە ی شوانە ئەشکینی
بەھاریش بەم ھەوای بێداد و زولمە تامی نامینی
کەوا زالم ریکۆردی کاری نامەردانە ئەشکینی
نە بولبول دەنگی وەک جارانی بە یادی گول لە کیو بەرزە
نە شەختە شووشە پەنجیرە ی چلە ی زستانە ئەشکینی
عەجایەب وەرزی نامۆیە نە پاییزە، نە زستانە
شەقە ی شابالی کۆتر و سکووتی ئاسمانە دەشکینی
چ چاوەروانیکت ھەن لە ئەو ئیمانە قرچۆکە
کە دەسنوێژی وەرە ی ئاشق زەرە ی پەیمانە ئەشکینی
گولێ سوور لەم خەزانە ی دا وەھای دل خۆش بە ژین کردووم
شەمی من شەوقی سەد شەمعی وەلی دیوانە ئەشکینی
رەدیفیش تیک بچی «ئاسۆ» جەھەندەم ھیندە عاشق بە
کە ھیچکەس گەرد و تۆزی لاقی ئەم شاعرانە ئەشکینی

ئیحرامی ئەوین

هەتا کوو روونە چاوت خۆت مەخە بەر تیری هەر چاوی
حەبای خۆت لێل مە کە کاکە لە بۆ هەر شۆرەت و ناوی
لە کابە ی پاکی دلداری کە ئیحرامی ئەوینت گرت
ئەدی سۆنە ی چەم و رۆباری تەر نابێ لە هیچ ئاوی
دەزانم خۆ گولالان بێ وەفایە وە ک تەمەن دەروا
بە چی دلخۆش دە کە ی بەم ژینە؟ هیندە ی دوودلێش ناوی!
هەتا کوو خالی مەحبووبان هەبێ دل قەت مە کە خالی
هەتا ئەو شک بەری تۆخوا مەچۆ سەر دانی هەر داوی
خە یالی خواوە خۆ گرتن لە بەر خۆری خورافاتا
هەتا پیری پەلت بگری پەنات بێ پەرچەمی خاوی
رقی یەزدان لە عەشق و خۆشەویستی قەت نەبزواوە
بەو ی کافر دەبی بتییت و نەگری دەستی داماوی
ئەگەر خالق دەست بگری بەرەو رپی پاکی ئینسانی
کلیسە و مزگەوت و مە یخانە هیندەش بە یینان ناوی
کە سیرە و بێ پەنا ماوم لە رپەندانی بێ رپی
خودا «ئاسۆ» یی روون دەرخە ی لە ئەم سەرما یەدا تاوی

نامہ وی

عیلمی بی بہ ہرہ و ژیان بی ئەمەل، من نامہ وی
غەم بە خەلوار و بزەش ہەر چەل بە چەل من نامہ وی
رینگە دوور و مەنزەلت بی شوین و تۆش وا نابەلەد
عیلمی کەم، گۆچانی دەست و لاقی شەل من نامہ وی
تاجی شاہی و تەختی خونکاری دەلین کە یفی ہە یە
عاقیہت تاجی کە بی تہ کاسە کەل من نامہ وی
جا دلێ وا بی غەور بی گول برووشینی پلہ ی
لہ و ولاتہ ی ہەر دروو دیتہ عەمەل، من نامہ وی
باغی ئاواتی گەلێ کەس بوو بە دەشتی بی نہ شە
شەرتہ ئەو کیلگە و بە یارہ ی بی تہ زەل من نامہ وی
چە ہچہ ہە ی قومری لہ باغا ئیستہ تەوقی ملیہ تی
باخی بولبول گەر بی تہ کاخی قەل من نامہ وی
با ی شەمال با راشہ کینی داری «ناسؤ» ی ویستہ کەم
تا نہ بی تہ داری ئالا داری کەل، من نامہ وی

بوکان - ۷۶/۳/۸

خه می نوی

حه یفه لهو شاخانه وه هه ر قاسپه قاسپی که و نه یی
حه یفه لهو باغانه وه قرمزنی بازنه ی ئه و نه یی
ئه و ده مه ی تیکه ل ده بن حه یران و شمشالی شه پۆل
حه یفه لهو ده مدا چریکه ی «پایزه ی» پیره و نه یی
من ده زانم په مزنی ئه م زه ردی و خه زان و سه وزیه
پوژی روون قه دری نییه، تا تاریکایی شه و نه یی
په نگه هه ر نه خشی ژیانم خو م به تا قی کرده وه
پاکی بی په نگن هه تا له و نووره یه ک په رته و نه یی
ده ک غولامی نووری رو خساری ئه وین بم چونکه هه ر
ژین سر و تاریکه تا تین و ترووسکی له و نه یی
بولبولی باغی ئه وین بیتوو له پومیش بیگرن
حه سته مه ده نگ و چریکه ی له و په ری وه رشه و نه یی
هینده کو ن و نوی به سه ر یه کدا درا ده ردی دل م
ده ردی کو ن ئیشی که مه تا کو و خه میکی نه و نه یی
تینی هه لبه سته شه وانم هه ر له «ئاسۆ» هاته ده ر
روون ده کا هه سته ده روون بیتوو به پوژدا خه و نه یی

دەسنوویژی شیعەر

لە بەی قمرئنی بارانە ی خەمی شیعریکی سەرشیواو
کە دەس نوویژی شیعەر دەگرم بە فرمیسکی قەتییسی چاو
لە بانگی بەربەیاننی دا کە شەونم شوعلەھاویژە
ئەمن تەحیاتنی وهسفی تۆم بە کوردی پئی وه کوو نوویژە
بەلئی گیانە پەریش وه ک تۆرەزاسووک، خوین گەرم نابئی
لە پووشپەر پوومەتی خۆریش وه کی تۆ پر شەرم نابئی
ئەگەر مانگی دەمەو کازیوہ زەرد و زایف ئەنوینئی
پەریوہ شەرته کە ی ئیدی کە ئەرکی خۆی بەجئ بینئی
لە تاریکی شەوا شوعلە ی دووچاوت شەوقی رینگامە
لە غەمخانە ی ژیانم دا بزەت هۆی زەوقی هیوامە
کە سرتە ی عەشقی تۆ بە گوئی پەری دا شەو نەچرپینم
بە شۆرپاہی تکه ی چاوم سوپای بارانە دەشکینم
ئەگەر پۆژ دئی بە یادی چاوه کانت بی وچان دەگرم
کە شەو دادئ وه کوو ئەستیرە تا کوو بەربەیان دەگرم
دەلئی بۆچیتە ئەم نالین و شین و دەرد و ئەفغانە!
بە گریان دادەمرکی ئاگری ئەم جەرگە بریانە
لە نیو گریاننی تۆدا من بە دەنگی دەردی خۆم زانی
خەزاننی مەیلی تۆم دی جا بە رەنگی زەردی خۆم زانی
بەلئی ئەی شیوہ پەریانە! نمونە ی عەشقی جانانە!
کەسئ دەرسی ئەویننی تۆ نەخوینئی دوور لە عیرفانە
ئەتۆ «ئاسۆ» ی بەیانانی شەوی تاریک و بی نووری
بە دايم وای لە سەر زارم کەچی بۆ هیندە لیم دووری؟

بۆکان- ۷۳/۱۱/۱۶

نەورۆزى ۷۳

نەورۆز! نەورۆز! نەورۆز! جەژنى پىرۆز!
نەورۆز جەژنى نەتەوہ و ھۆز!
نەورۆز! نەورۆز! دل تەنگ پرتەم!
نەورۆز جەژنى گەلى بى خەم!
تۆ سافى نیت، لای من «دوردى»
ھەرچەن جیژنى كۆنى كوردى
پىم دەلین تۆ رۆزى شادیت
بەلام تىنى ناگەن، تۆ وانیت
تۆ ئاگرى، تىنى، گىرى
سەوزى، سوورى، لە غەم پىرى
تەقەى، تۆقەى، شۆرى، كەچى
گەلان شادن بە ئىمە چى؟
یادت ھەر دوو كەلە و ئاگر
ھەر ئەمسال لە پار خراتر
پاستە جیژنىكى زۆر پاكى
رۆزى بەندى ئاژىدھاكى
بوومە بوومە ناییتە نان
جى كورد ئەورۆ بەندە و زىندان
لەو رۆزەوہ تاكوو ئىستا
لەو لای سووتانى ئاویستا

نەمدى تۆ جار يېكيش لە جار
خۆشى بېنى بۆ مەى هەژار
نەورۆز! نەورۆز! نەورۆز! نەورۆز!
يادت بۆ پۆلەى گەل و هۆز
يا «سنه» يا «هەلەبچەيه»
كۆتە، بەندە، كەلەبچەيه

نەورۆز جەژنى پر هەست و سۆز!
دنهى شيعرى هەستى ئالۆز!
پيىم دەلەين جەژنى ئيمه نى
راس بى يان درۆ به مە چى؟
كاوه خراب، جەمشيد خاسه
فەرەيدوون خو خود نەناسه
به ئيمه چى؟ سەدان ساله
حالى ئيمهيه ئەم حاله
كە نەورۆز دى خۆشيمانه
فەسلەى بادەنۆشيمانه
گەر بەر ئەدەين لە سەرما و سۆل
دەچينه دەشت و سەحرا و چۆل
پيىت وا هى بى كەسەرييه؟
نەخىر، هى دەربەدەرييه

ده سنوئیزی شیعر

ساله هایه بی جی و ریگهین
ریمان دیار بی، شهو بی جیگهین
ده لیین ناشتی! ده مانکوژن
مالمان ئەدری سەنگ و سووژن
بزه له لیومان قاچاخه
میدالی سەر شانمان داخه
گولاله مان خوینی لاوه
دارمان به خوین ئاو دراوه
من پیت نالیم رۆژی دلسۆز
یادت بو رۆلهی گهل و هۆز
هەر زیندان و دار و بهنده
به دزی گریان، پوالت خهنده

ئێوارهیه، شار پر دوو کهل
دهروونی ئەمنیش وه ک مه نجهل
له بادهی تالی خه م سه رخۆش
خۆشی سالی نوئ فه رامۆش
سه ریان هەر گر، دهروون هەر گر
کووچه ئاگر، ولات قاقر
مۆسیقا نه وای دل تهنگی
وهزنی شیعر بی ئاههنگی
دهوروبهر و سه رمان درۆ
سیس وبی ئاو نه مام، چرۆ

کانی ویشکە، رۆبار لێلە
شمشال ژەن شین گێری خیلە
کورمان ئەوەی تیگە یشتوون
ئەوانە ی وا پیگە یشتوون
لە گەل شۆرە کچان رەشپۆش
ئەوانە ی دی مەست و بی هۆش
منیش پیری دەست ئەم رازەم
نەورۆز نەلێی سالی تازەم
چەن سالە کۆنەیان کردوون
بە سەر زیندوون، بە دل مردوون

بە تازەبوون دەلێن نەنگە
گریان لای ئەوان ئاھەنگە
یان دەبی ئەھلی سامان بی
یان ئوستادی لەخۆدان بی
رەنگ نین سوور و شین و ئاوی
دەلێن رەشپۆش بە تا ماوی
منیش چ بکەم بی مەوتەنم
بی ئالا و ماف و مەسکەنم
گەر دەلێم لەل جیم چالی رەش
جەزای خەندەم فرمیسکی گەش
پێدە کەنم تاوانبەرم
بەشیو بێم دەلێن نەیارم

دەسنوئىژى شىعر

ئاگر ھەلگەم نەتەو ھەيىم
قورعان خوين بىم، كاك ئەحمەيىم
كۆمۆنىستىم رېش بتاشم
رېش بىلگەو ھاورپى جاشم
نەورۇز! من كوردىم، كوردى روت
لەتاو ئەم دەردە جەرگىم سووت
كوا بى مېژووم؟ كوا بى دىنم؟
و ەك رۇژ روناكە ئايىنم
گەر ئاگر ھەلدە كەم ئەمشەو
پەنا بۆ مەي دەبەم ئەمشەو
ئاومالكى خەو دەسووتىنم
ھەناسەي سارد و ە جۇش دىنم
دەچمە ھەلاو ە مەلاو ە
لە جەژنى جەمشىد و كاو ە
دەلېم ھەتەرى مەتەرى
دەپرسىم ھەتەنە ئەرى؟
خۆ سوالكەرىنم، خۆ دەجال نىم
عاشقى گەرە مشقال نىم
دەلېم ھەلاو ە مەلاو ە
بەشى كوردانىان نەداو ە

بۆكان - ۱۳۷۳/۱/۱

نەورۆزی ٨٣

نەورۆز! نەورۆز! نەورۆز! جەژنی پیرۆز!
نەورۆز جەژنی نەتەو و هۆز!
نەورۆز! نەورۆز! سەر سالی کورد!
پۆژی شادی مندالی کورد!
نەورۆز! نەورۆز! جەژنی دیرین!
تەواو بوو دەورەى ناویرین
نەورۆز! نەورۆز! خۆشحال، دلشاد
نەورۆز! جەژنی تۆرمەى ماد!
تۆ دوردى نیت عەینى سافیت
بۆ ئازادى کوردان کافیت
لە بیرتە سالی حەفتاوسى
خزم و جیران و دراوسى
لە ترسى ئاگر هەل کردن
خستمانیانە حالى مردن؟
ئەو سالە دەموت تۆ و نیت
دەنا تۆ هەر پۆژی شادیت
ئىستا سالی هەشتاوسى یە
مزگینىیە کى تازەم پێیە
ئەوسال غەممان فەرامۆش بوو
شۆلەى ئاوری شەر خامۆش بوو

ئیمه‌یش واین له ریزی گهلان
له وه‌ری ئازادی مه‌لان
ده‌چینه ده‌شت و سه‌حرا و ده‌ر
هه‌وای غه‌م لاده‌به‌ین له سه‌ر
نه‌ما ده‌وره‌ی ده‌ربه‌ده‌ری
ده‌ربه‌ده‌ری داینه‌سه‌ری
کورد ده‌وره‌ی دیلی رابرا
گیلمه و ته‌عال وه‌لا خرا
پیمان نالین ترکی کیوی
پیمان نالین جنی و دیوی
زه‌مانمان ره‌سمی ره‌سمیه
کوردیش هه‌روه‌ک ئاره‌وییه
زه‌رده قوڤه و وشتر ئیدی
نامان چه‌وسینتته‌وه چی دی
داری به‌روو له لی‌ره‌وار
خه‌لفی داکوتاوه به‌هه‌زار
مازوو و گوێز و توو شیرین‌تر
ئه‌وسال په‌ل ده‌رده‌که‌ن ئیتر
هه‌وری ئاوسی پر باران
تیراوی کردوون به‌یاران
کوستان پر له قاسپه‌ی که‌وه
که‌ند و له‌ند و رژد و گه‌وه

رہ زمان کراوہ تہ کمیشی
چاو کہ پاییز و کشمیشی
شورہ بی وہ ک زولفی چاو کال
قژی داهیشتوہ تال تال
باغتمان گولیان زووتر دا
فہرشی چہ مہن زوو راخرا
ئہوسال ئالامان دہشہ کی
چہ ندئالایی بؤتہ یہ کی

نہ وروز! کوا قاسیدی دلسؤز؟
تا پہ یامی جہ ژنی پیروز
یان بہ کارہ با یا شہ مال
لہ ہر چوار پارچہ مال بہ مال
لہ گہل چہ پکی گولالہی سوور
بچیتہ ہلہ بجہی شارہ زوور
لہ سہر ہر شہ ہیدی چلی
لہ سہر ہر گلکوی گولی
دانئی و سہری دانہ وینئی
رہ سمی فہرہنگی جی بینئی
خہ لفی گہر بہ خوین ئاو بدرئی
بہ جیی بہر ئازادی دہ گری
ئہو خوینانہی رژا سہر گل

ئیسټاکه بوون به داری گول
سوور هه لگه راوه ئالای کورد
له سه دوندی چای هه لگورد
له ویه بچیتته ئاگری داغ
راوه ستی به رانه ر سا بلاغ
له ئیو سا بلاغ بورجی دیاره
چاوه پرسی په یامی یاره
«هه ژار» چاوه پرسی په یامه
«هیمن ماتله، ها! نامه!!
ماملتیه وه ک به حری بی بن
قه تار ده لئی بو مام هیمن
ته لئی بکاله ناله شکینی
با زیره ک وه خه بهر بینی
بلی به سواره و حه قیقی
به سه ید کامیلی ره فیقی
وه ک جه ژنی ده وره ی جه مهووری
یه ک گر نه وه هیدی و نووری
مه لا غه فوور چاو پر نه سرین
له ته نیشټ گۆری «خاله مین»
گویی به ئاوازی ئهم زه نگه ن
تامه زرۆی بیستی ئهم ده نگه ن

نەورۆز مەن زۆر قسەم پێیە
دەزانم تۆش جوان گویت لێیە
راستە تۆ وە ک ئاگر سووری
بۆ مەن وە ک بەردی سەبووری
گوئی بگرە بۆ ئەم داستانە
«فیدرالی بوو بە جەژنانە»
قالاوانی دلپەشی پێس
لە گەل دوژمنان دەست کیس
خەریکن لێمان تی بەدەن
دلنیام ئەوان تینی ناگەن
لە ئازادی دل بە قینن
مەرگی خۆی تیدا دەبینن
ئێستا کوردان زۆر یە ک گرتوون
وان لە فیکری یە کپارچە بوون
گەورە کانمان دلسۆزترین
سەگە هار منداڵ ناگرن
میللەتمان کاتی دەخەوی
ناترسی لە مۆتە ی شەوی
پساو بەند و کە لە بچە
باغچە ی لاوانە هە لە بچە
لە سەر مەزاری هەر شەهید
داری سەوزە و نوقل و نەبید

بى شەمال پەيامى پىيە
بۆ ھەر جىيى كوردى لىيە
بۆ ئارپارات، بۆ دالاھوو
بۆ قەندىل، بۆ بان ھۆبە توو
فىنكايى ئازادى كوردان
دىئىتتە نىو وادى كوردان
وا كوندەبوو ماوھىتتە
ويلى نىو كەلاوھىتتە
گىرى ناكەوئى كەلاوھ
لە ترسى تۆرەمەى كاوھ
لە دەشت و مىرگ و چىمەنان
لە ئاھەلدىر و دىمەنان
دەنگى قاقاي چاۋ كالانە
خىنگەى بازنە و خرخالانە
«كانى ئاسكان» كانگەى ئاسكە
«سەرچىنار» جى ژوانى ناسكە
«قەرەداغ» قۇپى و سەرچۇمى
تىكەلاۋ بوون سەيد و ئۆمى
«ھەورامان» سەرى گەيىھەور
سەگى ھارى رەوى لە دەور
چە تووھە گالەى عارەبان
لە گەل جامانەدا بران

رۆژی کورد تیشک دەهاویژێ
ئیدی کورد خوینی ناپیژێ
بەجیی ھاوار و واویلا
دئ ئاوازی لەیلا لەیلا
نەورۆزا! نەورۆزا! نەورۆزا!
نەورۆزا! جەژنی نەتەو و ھۆزا!
ئەمسال ئالامان شەکاوە
دەورە کوردقەران نەماوە

نەورۆزا! جەژنی نەتەو و ھۆزا!
رۆژی ئازادیت لێ پیرۆزا!
نەورۆزا! نەورۆزا! خۆشحال، بێخەم
لە سەر چیات پەویو تەم
ھەشتی مارچ دووھەزار و چوار
بوو بە میژووی کوردی ھەزار
جیی خۆیە نەسلی داھاتوو
بیکەن بە مەبدەئ بۆ میژوو
مژرۆیشت و پوورەشی برد
ھەتاو ئاسۆی پووناکتر کرد
ھەلالە و سوێسنە و شەوبۆ
و دەر کەوتوون لە دەشت و کۆ

دەسنوئىژى شىعر

بولبول دەنگى ھەيرانى دى
قومرى ھەستاوتە سەرپى
خاسە كەو بزەى دى بە داو
خۆى داوتە بەرتىشكى تاو
دەخوينى لەو شاخ و بەرزە
دەماوتەند دىننیتە لەرزە
منىش بەم شىعرەى نەورۆزم
مىزگىنى دەبەم بۆ ھۆزم
ئەم مال، ئەو مال، ئەم بان، ئەو بان
دەگەرېم كووچ و كۆلانان
دەبا قوتايانى پىشوموم
بە شىتەشیت بکەونە دووم
دەلېم بەوھى دل خاوتە
من! شىتە كەى نالەشكىنە
ئىستا مىزگىنى بەھارىم
پىيە لە بۆ كوردەوارىم
دەلېم ھەتەرى مەتەرى
كى ناپەزايە چاوى دەرى
ئوخەى ھەلاوہ مەلاوہ
ئەوسال بەشى كوردیان داوہ!

ہہ لمی فرمیسک

بؤ کؤچی مامؤستا حہ قیقی

لہ سہرمدایہ ہہ وای ہہ لہ سستی
ہہ لمی فرمیسکی لہ واژہ ی ہہ سستی
تاو و تینی ئاہی دہروونی گر بی
گہ شہ فرمیسکی دلئیکی پر بی
شہ ونمی شیعیری حہ قیقی و کوردی
بدرہ وشی بہ درشتی و وردی
وہ کوو دور بی نہ کہ فی سہر ئاوی
ہہ سستی بی ہہ سستی لہ سہر دہر باوی
بیٹہ بای فینکی دلی گر گرتوو
بیٹہ وہ نالہ یی شمشالی گہروو
ہہ میسان دہردی جودایی بی گلہ ی
جہ و ہہری چاوی شیعیر بیٹہ کلہ ی
پی بریٹم خہ فہت و چاوی تہر م
کہ چی ہہر وایہ لہ بہر بہختی شہر م
لیم دہ توری پہری شیعیری ئاوا
کاتی مامؤستا دہ کا مالالوا

لە دلمدايه خەمی خەمخۆری
هاتە سۆ کۆنە برین ناسۆری
لە هەموو لایئ ئە گەر دەروانم
شیوەنی شیعرە بەلئ دەیزانم
لە دلئ پاکئ بەجئ ماواندا
هەر نە پیران، لە دلئ لاواندا
تۆزی کۆچبارئ حەقیقی هۆنەر^{۱۹}
بووہ تووتژی خەفەت و کردی سەر
هئیدی غەمناکە کە رۆیئ پیشەنگ
«نووری»ە مات و پەشیو و دل تەنگ
«عەتری» هەلبەستی بە وینەئ نووری
بەرگی رەشپۆشی بە بەردا دووری
کەچی لەو لاوہ بە خێری دینن
بە زمانی پەرییان دەیدوینن
خالەمین باوہشی بۆئ ئاوالا
کاک هەزار هەر دەشە کینئ ئالا

(۱۹) مامۆستا بە لاوی نازناوی «ع.هۆنەر» بووہ.

مامہ ہیمن دلئی مزگین «ئاوات»
کوانئی «حافر» کہ حہ قیقیش وا هات!

لہ وپہری ہہستی چلؤنی و چہ مہرہ
دوور لہ ہہر خوؤف و خہ یال و خہ ترہ
ہہ میسان چہ شنی پہ پوولہی بی ئاو
بال دہ گرن و دہ فرن روو بہ ہہ تاو

دہست دہ لہ رزی دلئی چی ئینشا کہم؟
چؤن دلّم دیتی کہ مامؤستا کہم
شینئی بؤ بکہم کہ پہ پوولہی دین بوو؟
ہہ لہوہ دای بہ حرئی خودا ناسین بوو
پوونہ لیم رؤحی لہ فیردہوسی بہ رین
بہ بزہ پیم دلئی قہت بؤم مہ کہ شین
من کہ شینگیری گہلم، ہہر بؤیہ
حہوہ جیم کوانئی بہ شینی تویہ

وہرہ ہاوری وہرہ گویم لی بگرہ
ئہو دہمہی تیری خہ تام تی بگرہ
مہلئی بؤ شیعری ئہ تو ہہر شینہ
بہ خودا تہبعی تہرم رہنگینہ
وہلئی کاتی کہ شہمی کووژاوه

دەسنوئىزى شىعر

شەوى رەش پەردەيى خۆى داداوه
چۆن پەپوولەش نەچزىتى بالى؟
«باى نەمان ھات و شەمى دامالى»
ديارە ھەر تاوى دەبى ئاوا بى
مەرچى ئەو مەرچە ئەگەر ئاوا بى!
تیشكى ھەستى لە دلاندا ھەر وا
نوور بىدا و بىت و بچى بى پەروا
شىعەرى تۆ تاوى دللى «ئاسۆ» يە
ئاسۆ ھەر چووكە قوتابى تۆ يە

بۆكان - ۲۸/۱۰/۷۵

لەگەڵ بولبول

بۆ رۆحی گۆرانى بێژى دەنگ خۆش، نەمر بەرپێژ محەمەد ماملی

بولبول! بالندەى ئیسک سووک!
سینگ پرنهواى دەندووک بچووک!
ئەویندارى گول و گولزار
لە سەرما و بئى دەنگى بێزار
تینووی خوناوہى پەلکى گول
سرودخوینى مەدرەسەى دل
شەیدای بەیانانى بەھار
دل پر نالەى کۆ بووی شەوگار
سەربەستى بادەى ئاوەنگى
شارەزای کووچەى دل تەنگى
بۆچى نەوا و نالەت نایە؟
دیسان بەفرە و ھاژەى بایە
دیسان سیخوارە و خەزەلەر
دیسان کراوى باخ بەدەر؟
دیسان سابلان سەر بە تەمە
ئۆپىرەى سەنفۆنى غەمە
دیسان دوور کەوتى لە خۆشى
یان تۆش بۆ «ماملی» رەش پۆشى؟

نالېي چىن ئەم گەرمە شىنە؟
بۆ نالەي گەرووت غەمگىنە؟
يېرى شىرى لى نەپزابى؟
«مىيەم» رەشى نەپۆشابى
يانى ئەم شىن و گىرانە
ھى يېرى كانى ئاسكانە؟
يان مام «ھىمىن» ئىتتىزارە
ھەر چاۋەرۋانى «قەتارە»؟

بولبول! بالندەي پىر ئاھەنگ!
ئەي گۆرانى يېزى دل تەنگ!
وەرە باھەلگەين پىكەوہ
گەر سەرمايە و ئەگەر شەوہ
بە ئاھەنگى موسىقاي ئاخ
بگىرىن بۆ بولبولى «سابلاخ»
بگىرى، نم نم، توى توى، وردورد
بۆ موسىقاي رەسەنى كورد
گىران، ھاوار! ھەست ناھىلى
ئاوارە بووم لە دوای خىلى
دەلېن كى تازە وەك جاران
خوش دە كامە جىلىسى ياران؟
چاۋى شىعر چۆن نە كا گل
لە گىرانى مەرگى بولبول؟

ھاوړې توو بی خوالیم گهړې
چاوی رقت دەر نەپهړې
راسته تا گویي ئاهەنگ مابئ
تا ییری شوخ و شەنگ مابئ
تا ییری شیري نەپژینئ
«ماملی» نەمره و هەر ئه مینئ
بەلام چ بکەم ئەشکی پوونم
ئاشکرای دە کەن دەر وونم
کۆچی یاری، کۆچی سووره
کۆچی ئەم کۆچی سرووره
کۆچی سروور غەم هینەرە
مەینەت هین و شادی بەرە
هەر چەن هیند دل تەنگی ناوئ
تا رۆژ گزینگی دەھاوئ
تا هەتاو هەلبی لە «ئاسۆ»
نامرئ دەنگی ئەو ھاوړیی تو!

بوکان- شەوی ۳ی ریبەندانی ۷۷

وهنهوزی ئاره زوو

ئهی تریفهی شهوقی ریتوینی نیاز!
ئهی ههناسهی سرکی بن چارشپوی راز!
ئهی شنهی ئاواتی رۆحی بهربهیان
ئهی له سییه رهمکهری پهیتی ژوان
وهک خه یالم دیه بهر چاو جاربه جار
وهختی تیک دهلقی نیگا بی ئیختیار
تۆ تکهی ئاونگی چاوی ئاره زووی
به م چلهی هاوینه بو رۆحم ته زووی
سییه ری تۆم بی به هارم بو چیه؟
سییه ری بن تاقه دارم بو چیه؟
ئهی تریفهی چاوی سهوزی ئاره زوو!
باوهشت جینگهی وهنهوزی ئاره زوو!
جیی شهوانت ههوری سینگی ئاسمان
رپی ژوانت سه ر شه قامی کاکه شان
بو دوانت کۆل ئه بی تیغی زمان
چاوه کهت زنجیر ئه کا چه رخی زه مان
جاله کاتی داوهت و سهیر و سمپ
خۆی ده سووتی بو شاعر پینووسی گر
هه ر نیگایینکت له چاو ده شنیتته وه
دهر کی شاعر یکم له روو ده کریتته وه

چاوە ئەدر کینیی قسە و پاشگەز دەبی
گەر دەهاوی و دواوە خواوەن تەز دەبی
تۆ ئەگەر چاوت ئەوین حاشار ئەدا
بۆ تەزوو دینی بەم ئەم بیچارەدا؟

ئەهێ لە گولواژەهێ شیعر جوانتر بزەت!
چاوە بزێ هەووریشم ئەو بسکە خزەت!
هەستی تۆ گەر بیته دەسنوێژی شیعر
ئەو دەمەهێ هەست پێ دەکەم چیژی شیعر
هەر وشەهێ راوی دەکەم بۆت زۆر و کەم
پاکێ هەلەدەخزێ ئەگەر ناوت دەبەم
گەر خەیاڵت بۆ شیعر دەبنە هەوین
واژە بێ گۆرپین بە دووی یە کدایە دین
دەنگی خۆشت گەر لە گویم دەنگ داتەووە
هەر شریتیکی هەمە دەیشواتەووە
چ بکەم ئاخەر بۆ دڵم ساز و نەواي؟
چەندە لێک دوورین ئەو نەندەش ئاشنای!
تۆ هەوینی شیعرێ تازەهێ ئەمشەوی
ئەو کەسەهێ من هەلوەدا بووم بۆی ئەووە

لێم گەرێ بێ پەردە هیندی شت بلیم
من لە گەل ترس و هەوەس دا ناکولیم

ئاگرى عىشقى لى سىنەم بەر بوو
تىكەلى خوين، بەلكە تا ئىسكەم چووه
بۆيە تۆم كىردۆتە سەرمەشقى لىهوى
چونكى لەو خاكەيت و پەروەردەى ئەوى
من پەپوولەى شەوقى تۆ و ئەو ئاگرەم
تا دەسووتىم زۆرتەرە تىن و ورەم
بۆيە ناترسم كە بمكاتە خەلووز
سەوز و سەختە عىشقى كەم وەك دارە بووز
گەر لىق و پۆى پاكى هەلپاچن بە زۆر
سەد لىق و پۆى دىكە دەپۆى نۆر بە نۆر
من بەهارى ئەو قوتابى خانەمە
فەسلى هاوینی هەوار و لانیەمە
پاىزى ئەو فىرى كىردم پاىزە
هەر كىراس زەردى كە دىم دىمە بزە
من بە رىبەندانى ئەو گەرمە دلىم
هیز و تىن و عەشق و تاو و ئەسكلم
شىعر و عەشقى لاوەتشم هەر لەو
هەول و دەولم گشت لە پىناوى ئەو
جا ئەگەر من هیندە مەدحى تۆ دەكەم
هیند و شەى تازە و نەبىسراو كۆ دەكەم
چ بکەم ئاخىر تۆ كە وەك كانى و كەوى
رۆحى «ئاسۆ» و دەستەپەروەردەى ئەوى

بۆكان- ۷۴/۷/۶

یہ کی ئہ یار

ہاتہ گویم دہنگی ھہوہل رۆژی ئہ یار
ئہو دہمہی وا بوو کی رازاوی بہہار
خؤ دہلہنگیتی وہ کوو تاووس کہژی
سہیرہ بی رۆحیش لہوی دہم دا نہژی
دہنگہ زیندوو بوو بہلام گر گر بیوو
تاری ئہو کی بو وتاری سر بیوو
جا پہنابہر بوومہ بہر گویچکہی قہلہم
پی پی گوتم بو دہنگی ئاوا ئاوہلہم
ہہم دہبیستم، ہہم دہنووسم ئہم ہہرا
تاہلی بگرن لہ سندووقی سہرا
دہنگی وہرز پریکی پروتی ئاشنا
وای دہ کوت خؤش خؤش لہ نیو ناخی منا:
«دہستی پر ہیزی گہلی ماندوو نہبی
چؤن بہراو و دیمی گہل پر توو دہبی؟»
ہہر منم دامچاندووہ دیم و بہراو
دہستی ماندووم تہنگ و سینگی خہم ہہراو
رووتہلہ و بی کہوشہ خوینی جہرگہ کہم
ہہر دراو و پینہبارہ بہرگہ کہم
شہو لہ بہر ئیشی جہمامی دہستہ کہم
نارہناری دہرد و ژانہ بہستہ کہم

دەسنوئىزى شىعر

بۆچى پىم ناخۇشە من پارووى چەور؟
وا دەبى بۆ من بچىتە بن ھەور؟
بۆچى مندالى ئەمن ديوانەيە؟
سەر تە پۆلكانى قوتابى خانەيە؟
لېم گەرپىن ئاخىر دىلم يە كجار پىرە
قەرپنى بىستەم رۆيى من خانووم قورە
كەم دىلم خۇش كەن بە مزگىنى و بەلېن
سالەھايە ھەر دەلېن و ھەر دەلېن
ھەر دەلېن و بۆ ئەمن نايىتە نان
ھىندە ئەم دەردانە بۆ من ئاشنان
تازە ئىدى سەر كوتەم ناكەن بە زۆر
نايەلم رە نجم بە با دا مفتە خۆر
مستى پۆلام دايدە چىنى تووى خەبات
نان و بەرگم بۆ دەھىنى وەك خەلات
ژىن بەرەو پىشى يە «ئاسۆ» پوونە بۆم
چۆن دەبى بن بىر نەبى دەرد و دىلۆم؟

ساروقامىش - ۷۵/۲/۱۱

تۆزى غوربەت

بۇ ھاۋرېم ھەسەن دەرزى

وا خەزان ديسان لە باغى مەجلىسى ياران خزا
جەرگى ھاۋالان بە سىخى دوورە يارى ھەلچزا
سۆزى ئەو سازەى كە وا ھەر نەشئە بوو ئاھەنگە كەى
تازە لە گوپى ھاۋەلاندا چوو غەرىبى دەنگە كەى
«دەردى دل بۇ كى بە يان كەم»؟ كى لە دەردم حالىيە؟
ۋەزنى شىعەرى عاشقى من دەنگى كى ھاۋالىيە؟
«بە فرى بە فرانبار لە سەر شىعەرى ئەمن ناچىتەۋە
تۆ بلىي كەنگى عەزىزى ئەو دلەى تۆش بىتەۋە»؟
ئەو دلەى تۆ بۆچى ھەر دايم لە غەم پىر بوو برا؟
گەرچى بۇ پرووناكى بەزمى ئىمە سووتاي ۋە ك چرا
تۆ بلىي شادى لە ئىمە بۆچى ناكالىتەۋە؟
چون نەقرچىم تازە «كالىم» قەت لە بۇ نالىتەۋە!
دەردى دوورى تۆچ بوو وا ھەر بەتەن تر بوو ۋرەت
تەنەرۋىشتى ئەمن حالى نەبووم لەو ئاگرەت
ئىستە زانىم سۆزى دەنگت بۆچى ۋە ك ئاگر دەچوو
تا بە فرمىسكى غەمت نىماك ئەبوو چاتر دەبوو
ئىستە زانىم دەردى ئەم كوردە ۋە كوۋ ھىچكەس نىيە
لىي نەنىشى تۆزى غوربەت سەد ھونەر بى بەس نىيە
«ئىستە زانىم چاۋە كانم ناۋەرۆكى شىعەرى غەم
رۆشنىش بى ۋىژەرى خۆى پى دەسووتى چەشنى شەم»

دەسنوئىزى شىعر

ھاۋەلان! مەنەم مەكەن شىعرم پەيامى شىۋەنە!
پاكى جىي پىي ھاۋەلانە ھەرچى دەشت و دىمەنە
ھەر كەسى جوى بىتەۋە لەو خۇشەۋىستانە دلى
بولبولى پايزىيە و ھەر شىنە كارى بۆ گولى
شىعرى من ۋەزنى نەماۋە ھىندە قورسە ئەو خەمەم
بۆنى شىن و شىۋەنە ئاھەنگ و بەستە و زەمزەمەم
تازە كى پروونى دە كا «ئاسۆ»ى خەياللاتى گەشم؟
شەرتە ئىدى چەشنى قومرى نالە بى ھەر وا بەشم

بۆكان - ۷۷/۹/۸

هەورامان ، هەوری بارانی شیعەرە

کۆمەلە شاخێ وە ک سەید سەرسەوز
ئەستێران لە سەر لووتکە ی بەو نەوز
هەور بە دەسیانۆ هاتوونە ئامان
بۆیە پێی دەلێن شاخی هەورامان
تا چاو کار دە کا چۆمە و دار و کیو
کتییی عیشقن هەوراز و نشیو
چەرە، هەورازە، بەرزە، زەنویرە
بە فووی بالی مەل هەوا بلویرە
کاتی دە گەیتە شاری مەریوان
بەرەو زریوار دە کیشی ئینسان
وە ک ئیکسیر وایە و لا دەبا ئازار
تیشکی ئیوارە ی خۆری زریوار
بە تاییەت کاتی شایی و زەماوەن
دلە و دەبیتە باخچە ی بی خواوەن
هەر ساتی دە کشی بە شکل و ناوی
بۆ نیو باخچە ی دل پەپوولە ی چاوی
ئیدی هەر تۆی و شیعەر و عەشق و کول
هەر هەورامانە و دەریا و دار و گول
مەگەر لیت تیک دا وە ک خەوی رەویو
هەوالی تالی ئەحوالی ئەو دیو

ده سنوئیزی شیعر

دهنا ئالایه له مه زرا و قوپی
دهسپه ی هه لپه رکپی بوو کی سه رچوپی
داوه ته، به زمه، چوپی کیشانه
ناز به مسقاله، هه ر شان به شان
هه ر شان به شان و سینه راوه شان
هاتوونه سه یران خه لکی کاکه شان
لیره دایه ژین تامی شیرینه
بو ئه و مرۆشه ی شه یدای ئه وینه
خوایه گه ر سه یری چاوجوانان نه با
شادی ده بووه پووش به ده م بای سه با
گه ر گیری غه می، زال به به سه ریا
وه ره سه یری که له م قه راخ ده ریا
ده هاری ریا و ده غه له و که له ک
وه ک ئاشی ده وران گه ری په شبه له ک
ده نگی مؤسیقا و سه رخۆشی و رۆژپه ر
شاعیر توونی ئه کا بو شیعریکی ته ر
منیش وه ک کابرای فولکلۆری کورد
پاش سه یری ده ریا و چیا و پارک و پرد
«تازه م زانیوه مه ریان ده شته»
ئه مه که ی ده شته عه ینی به هه شته
له و ده شته راسته ی بی چال و به رزی
وه ک باز ئه چریکا حه نجه ره ی «ده رزی»

لە كاخی كۆخا ھاوړپى «بەختیار»
بە جووت وەك «زیرەك» دەیانكوت كەویار
لە دەورەى كۆتەل مەلای بیساران
پەنابەر دەبم وەك گەستەى ماران
فیدای رۆحت بم دل بینە سەما
من لە حەببەتا شیعرم پى نەما
ئەو كراس سەوزەى رەگەز ھەورامە
تۆ نەبى وەسفى نازانرى نامە
وەفریام كەووە تینى بۆ ھەلبەست
زەوقم پیر بوووە منى جوان پەرەست
ئەم شیعەرەش دەیلیم رۆحى گۆرانە
پىم حالى دەكا ئەم ھەلبەستانە
بە شیری شیعری شاخی ھەورامان
شاعیر گۆچ دەكرین بۆ مەسنەوى جوان
چاوى تیر نابى، وشەى نەبانە
تا تیر نەپوانى لەم ھەورامانە
ئەستیرەى ژینى نایەتە خەندە
تانەزانى ژین بە ئەوین بەندە
بەتایبەت عیشقى جوانى و نیشتمان
ھەست دەكرى لە سەیر شاخی ھەورامان
ھەورامان دەشتە، ھەورامان باخە
ھەورامان دارە، ھەورامان شاخە

دەسنووتژی شیعر

هه‌ورامان ئاوه، شاخه‌ی شه‌تاوه
گشت گیانی ده‌رده و خۆی راوه‌ستاوه
هه‌ورامان «ئاسۆ»ی ئاسمانی شیعره
هه‌ورامان هه‌وری بارانی شیعره

بۆکان- ۷۵/۷/۳

باغی بہروی

یاران سیوم دی، یاران سیوم دی
شہمامہی شلک، گول بہ لیوم دی
ہہناری باخی دوورہ خیوم دی
دوو توپہل ناسک سپی میوم دی
دو کوتری سپی ناو ہیلانہم دی
دو کارگی کہمای خرپیلانہم دی
گرکہی سافوسول بی پوانم دی
تہلای دہستہ گوش دہست لاوانم دی
دو توپہل بہفری سہر گزنیژم دی
جووتی کالہبہی سینہی کیژم دی
دوو گلؤلہ نہرمی بہن تہنافم دی
دوو ہیندہی مہرمہر قہندی سافم دی
دوو دووگی بہرخی مرینوسم دی
دوو ہیلکہی گہورہی وہ بی پوسم دی
دوو تہرزہی سافی نووکی مہمم دی
دوو مانگی بہدری دوور لہ تہمم دی
دوو تووری تہرچک سپی و سافم دی
دوو ماشہر لؤکہ بی غیلافم دی
جووتی خاصہ کہو لہ سہر بہفرم دی
دوو مشت مراورید شووشہ دہفرم دی

دەسنوئىژى شىعر

دوو سىپى كەرويشك گەرمەلانم دى
دوو خرچەى تورتى ئىو يىستانم دى
دېتم دوو بەرخى بەبى شوان و كىشك
لە كۆزى سىنە ئەياندا باوئىشك
ھەر چاوم پىپى كەوت بەراگوزارى
حەيا كۆچى كرد لە لام يە كجارى
لاقم بى ھىز بوو بۆى گەرامەوہ
تەنھا لايە كى كرد بە لامەوہ
خوايە لە كرددەت ھەزار ماشەلا
من چىم دى لە تۆى يىخەى ئاوہلا
واى تاساندووم ناچى لە بىرم
لەمپرۆوہ بە تاي زولفى ئەسىرم
ھەرچەندە خۆ ھىچ نايى لە دەستم
دەنگ ئەداتەوہ لە ئىو ھەلبەستم
خۆزگەم بەو كەسەى باغەوانىەتى
وہ ك «ئاسۆ» شىتى شكلى جوانىەتى

بۆكان - ۷۶/۳/۱۱

كولوو كولوو، بەفر ئەبارى
چەن وەرەز بىووين لە شارى!
لە مالى دانىشتبووم، وەرەز
وینەى جاو خۆم دابوو لە گەز
بەلین بوو خۆشم نەدوینم
«وەستا عوسمان» ھاتە شوینم
لە گەل پۆلى ھاوړى بەدل
خەمى شاريمان نا ژىر گل
چۆل بوو لەبەر چاوشار و باغ
بىجگە لە كانیە كەى دوراغ
قەزای دەرى لە ژوور كەوى
تەواو نەگەبىوونە ئەوى
«سەید عەلى» و «سەعید» چوونە دەر
تا «پارده كان» یە كیاندا بەر
وەسفى نازانرى تانەى
چارداخى باوكى بانەى
«عەولاش» دیار بوو خاوەن مال بوو
شارەزا و بەلەد و زال بوو
شۆفیر بوو «كۆلكە زېرینە»
دیارە چەن ھىدى و ئەمینە

«عەولای» لە بەر خزیی عەرزی
وێک دەعبای کابرا دەلەرزی
چووینە نیو چارداخی گەرم
تەختی بە پووش و کانەرم
لەبەر یەکیان نابوو ملیان
سەعید و گۆرانی و قلیان
خۆ منیش هەر بە ئاھەنگی ئەو
غەم لە نیو دلما ئەکەن رەو
دەچمەوێ کاتی مندالیم
جی ژوان و هەواری خالیم
یادی یارانێ دوور ولات
ولاتی پەر لە کارەسات
دەمکاتەوێ خاسە کەوێ
هەر بخوینم پۆژ و شەوێ
بە یادی ئەو شادی و سەما
لەم ولاتە شوینی نەما
هەر شیعر و بەستە و زەمزەمەم
لە زار نەبێ لە زۆر و کەم
کە بابی کۆلکەزێرینە
لە بەر ئەو بەفر و بارینە
تامی زیوێ و فەقی دەبێ
تۆزێ خەفەت لە دل دەسپێ
«سەید عەلی» و کتری و چایە کە

«وەستا عوسمان» و تەھویبە
من شیعەر و «عەولاش» گۆرانی
سەئید و سیخ و قلیانی
ئاسمان کەرپۆه و کینو خامۆش
دەشت و دار و باخ سپی پۆش
بەزمی کە یخوسرەوہ لێرە
ساقی فریام کەوہ دێرە
ئەم شاخ و کینو و ناو باخە
خەم پەوین و شادی ناخە
ئەم شاخ و پەوہز و گەردە
جیگە شۆرەلای کوردە
ئەم ھەلدێر و رژد و گەوہ
جیگە قاسپەقاسپی کەوہ
ھەتا راوچی زۆرتەر بێنن
ئەمان باشتر دەچریکینن
ئەم شاخ و کینو سەربەرزە
لانی شۆرەلای تەرزە
ئەم بەفر و ساردی و زستانە
ھەناسە ساردی ئەوانە
بۆ ولاتی چۆل و خامۆش
بۆ ژینی ژێردەستی و کەرنۆش
بۆیە من لێرە مەست ئەبم
تیکەلای ھەلبەست ئەبم

دەسنوئیزی شیعر

چیانئەوانم بیری دەخا
پردە ی ترسم وەلا دەبا
هەناسە ئاسان دە کیشم
غەم ناییتە دلی ریشم
بەلئی یارانئە هاوڕەنگم
قەت مەزانن من بئە دەنگم
جار جار ئاوا یادم دە کەن
خیرتان دە گاشادم دە کەن
قەت لە بیری ناچی پاردە کان
شیعر، مەستی و بەفر و باران
بیری شادی و خووشی جاران
چەند کەوتینە یادی یاران
چەندە یادی «عەزیز» کرا
«موجاوریان» هەر دوو برا
هەموومان هاتبووینە نالە
بە یادی سەوزە کە ی «سالە»
یا خوا یاران هەر وا جەم بن!
خیلی خەم و نە یار کەم بن!
ئیدی «ئاسۆش» وینە ی جاران
شیعر ئەلئی بە یادی یاران

بۆکان - ۱۳۷۷/۱۱/۱۸

بینه ری ئازیزی کوردی دل به غم
هه لکه ماهواره ت، سه یر که جامی جه م
رؤحی جه مشید دی و وه کوو کارتون ده لی!
ئیره تارانہ و مه کوگی دوو که لی
دوو که لی دینداری گه وره شمان هه یه
هه ر یه که ی لای یه ک جه ناح به شمان هه یه
هینده باریوه به سه رمانا درؤ
خوت له ناو ده ریای درؤی دیندا بشؤ
هه ور و هاژه و هات و چوونی دوو که له
هه ر چزووی ماری شه قام و داوه له
بو تکه ده ی پوند و دولار و ئانه یه
قاقری پوخسار و زولف و شانہ یه
گه رده نه ی بازار ی شارستانه گشت
بینه خه لوار و له شت پرپر که مشت
ئیره دانشگای به قهت پاریس هه یه
سی ئه وه نده ی ویی شه قامی پیس هه یه
لیره دانشجوو هه موو پر دانشن
گشت له شه تره نجی ئه وینداری کشن
به رق و ئه نتیگرا ل و ئه ستیره ی سو هیل
پاکی قوربانی خه تی دؤعای کومه یل

لێره ئوستادان له زۆریی دەرس و ئیش
دەستیان ناگا بدەن تیغی له ریش
ئاخرین باسە و خەبەرداروو دەکەم
گەرچی هیندی هەست برینداروو دەکەم
ئەو کەسانە ی لێرەو هەل کۆک ئەکەن
ئەو هەموو زولمە و قسە ی ناپۆک ئەکەن
زاهیدی رۆژ و چەتە و جەردە ی شەوین
لانی گورگە ئێرە، مەر گەرمی شەوین
لێرە تاران گەل له نیو قوردای چەقین
ئێرە تاران! مەرکەزی ئێران زەمین
حەیفە ئەم شارە بە پیتەختی بکە ی
هەر دەبی ئێرە بە پی، تەختی بکە ی!

تاران - ۷۷/۱۲/۲۴

شینی قہ لہم

کاتی ہاواری قہ لہم دیتہ خرؤش
کہر دہ بی سؤزی خہ یالی سہر خوش
کاتی مؤسیقہ لہ زہری دہ کہوی
پیکہ نین بی کہ سہ ہہر چاو دہ یہوی
ئو دہ مہی تۆز و تہمی کۆچی ہہوال
دی و دہ پڑی بہ کزی چاوی خہ یال
ئو دہ مہی تاوہ کہ سیرہی دہ کہوی
نایہوی مژ لہ ولاتی برہوی
ئو دہ مہی زوقم و زرووقہی سیخوار
دیتہ جیی ورشہیی دہ سمالی بہ ہار
ئو دہ مہی خہم بہ خہ یال پیدہ کہنی
ساردہ با بسکی وتہم رادہ ژہنی
لیو بہ جی دیلی قسہی خوش و بہ تام
ئو دہ مہی رادہ چہمی بہ ژنی نہ مام
ہیلی کاغہز وہ کوو گۆری سر و سارد
لہت دہ کا جہرگی وشہ ہہر وہ کوو کارد
قہ لہ مہ ہستی لہ گہر نابی وہ پرہز
دیتہ نالین وہ کوو شالووری قہ فہز

قه‌له‌م ئاخ‌ر چیه، تۆ بۆ به‌خه‌می؟
کاغه‌زت نووکی چه‌قۆش بئی قه‌له‌می
زاری تۆ ئاوی حه‌یاتی تیدا
ژار که هیچ، نوقل و نه‌باتی تیدا
وه‌ره شه‌کراوی به‌ زارت‌دا بی
سارده به‌فراوی به‌ زارت‌دا بی
تۆ سپی ره‌ش که‌وه ئه‌ممانه به‌ شین
«سه‌وز» و «ئاوی» به‌ وه‌کوو خه‌ونی ئه‌وین
ئه‌و ده‌مه‌ی هه‌ستی به‌ سۆزی مه‌ستی
به‌ هه‌ناسه‌م له‌ گه‌روودا به‌ستی
وه‌ره تۆ بۆم بیه‌ مه‌ی، بۆم بیه‌ نه‌ی
قه‌له‌م هه‌ر تیژ به‌، نه‌چی کۆل بی، نه‌که‌ی

قه‌له‌م ئاخ‌ر چیه تۆ بۆ به‌خه‌می؟
کاغه‌زت نووکی چه‌قۆش بئی قه‌له‌می
که‌چی دل پیم ده‌لی تۆ بۆ به‌خه‌می
نه‌فه‌ست سارده، چیا‌ی سه‌ربه‌ته‌می
بۆیه تۆ ره‌نگی وشه‌ت هه‌ر شینه
چاوی شین جوانه‌، حه‌قیقه‌ت‌بینه
حه‌فته به‌م حاله‌ بی‌ نارازی
چونکه‌ جی‌ماوی له‌ په‌نجه‌ی قازی
په‌ نه‌جه کام په‌ نه‌جه؟ ئه‌وه‌ی په‌ نجا سال
نووسی و هۆندی هه‌تا‌کوو کور و کال

ئال و گۆرپىكى بكن ئەندىشە
تاوہ كووشىر نەبىرئ لەم بىشە
بۆيە چاوت بە نم و ئەسرىنە
چاوى تەر كانى دلى خوئىنە
ديارە تا خەم تەلى تارت بژەنى
مەينەتى تانى خەيالت دەتەنى
هەر كە تەم لەرزى لە پەنجەت بگەپى
ئىدى قەت بەردى خەمت نايەتەپى
چاوە كەم ژانە نىشانەى بوونە
هېچ پەرۆشيت نەبى (ئاسۆ) روونە

بۆكان - ۲۸/۱۰/۷۶

له کۆنگرە ی ئەرکەوازی ئیلام

زۆر لەمێژە ئەوهم مەیلە
ئاواتی دەروونی کەیلە
بە بالی شەوقم هەلفرم
سینگی رەشی شەو هەلدرم
غەم بخرمە ئامان ئامان
وێک شاخەکانی هەورامان
باران بە سەرما بیاری
وێنە ی تەیری کۆچەر جاری
بنیشمەو سەر دالاهووم
بالم لە هەتاو هەلبسووم
زیدی کۆنی کورد بینم
باغ و چۆم و پرد بینم
ئیلام و هەرسین بینم
شەدە و کەمەرچین بینم
ییمە زیدی ئەرکەوازی
ئەو پیرە ی دەنگ و ئاوازی
لە میژوو دەنگ ئەداتەو
ژەنگی میژوو ئەشواتەو
وێنە ی شمشالی پیرەشوان
دێتە نالەشکینە ی بۆکان

من دەخاتە سەر شابالی
بە گەرۆوی چەشنی شمشالی
فیرم دە کا چۆن بەخوینم
تاسە میژووی کۆن بشکینم
بە فووی شیعی مۆکوریانی
لابەم تەوژمی زیریانی
ئەو با تووشە سەرما دینی
مەل دە نیری بۆ گەرمینی

زۆر لە مێژە بە و ئاواتەم
لاچی لە سەر شیعرم ماتەم
پەپوولە ی ئاوات و هیوام
بیتە ئاو گۆلزاری ئیلام
لە ناو باخجە ی شیعی گۆران
هەلالە بچنی بۆ سۆران
پە یامی دار بەرۆوی بانە
بیینم بۆ ئەم دارستانە
بلیم هەر دوو لە یە ک ریشە یین
برا و هاو ریشە ی هەمیشە یین

هەر دوو گۆچ کراوین کاکە
بە ئاوی کانی ئەم خاکە

ده سنویتیژی شیعر

ئۆخه‌ی ئاواتم به‌دی هات
که‌وتمه‌ ناو گولزاری ئاوات
دالاهووم دی به‌ سه‌ربه‌رزی
زه‌وی له‌به‌ری ده‌له‌رزی
سه‌ربه‌رز چلۆن ده‌بی نه‌وی؟
وه‌ک شیعره‌کانی مه‌وله‌وی
ئه‌وشه‌و دیتم دو ئاوی روون
له‌ شاری ئیلام تیکه‌ل بوون
شیعری موکری و ئه‌رکه‌وازی
دایکی نیشتمانیس رازی
ده‌یکوت به‌ ئاوازیکی خو‌ش
دار و به‌ردی ده‌هینا جو‌ش
شیری مه‌مکم هه‌لالتان بی
ئاسمان «ئاسۆ»ی خه‌ یالتان بی

ئیلام - ۷۳/۶/۲۳

مه رسییه «؟»

ئهی ئه وهی هیزی خه یالاتی منی!
ساله وهختیکه له بهر چاوم ونی!
ساله وهختیکه به ئاواتم شهوی
سۆزی دهنگت شه و له پهردهی گویم کهوی
ساله وهختیکه دللم لانهی خه مه
چاوه رپته و داخه کهم جیی توی که مه
ئهی چ بوو، بو بو ده میکیش نایه وه؟
ئهی شه می پروونی دللم بو توایه وه؟
خو ئه تۆ جیگهت له نیو دلمایه هر
شیوه کهت تیکه ل به خویته و نایه دهر
راسته به روالهت له کۆشکی میژووی
یا به قه ولی دیکه میوانی خوی
گویم دهیه تۆ ئهی له میژوو گه وره تر
ئهی شه پۆلی به حری توورهی قهت نه مر
وه ک په پولهی دهوری شه م ده تویییه وه
ئهو ده مهی ده تویییه وه ده ژیییه وه
خه ونی سووکی و سرتیه ک هه ل ناگری
رپۆحی بارانی و له هه ورای، نامری
پیکه نینی چاو که ژالی چاوه رپی
گوئی ئه ویندارت کپیش بی دپته گوئی

دەسنوئىزى شىعر

وہ ک خورہی کانیاوی پروونی دەم نزار
قوولترە مانات لە گۆمی بی بووار
تۆ شنەى کویستانی بەرزى بی نەشەى
بۆ گۆلى سىس و پرووکاو وہ ک گەشەى
تۆ ئەوینى، تۆ دنەى، وہ ک تین دەچى
وہ ک شنەى شەویای دەمەو ھاوین دەچى
هەستى عەشقت پى دە گرسى ناو بە ناو
خوینى عەشقى میللەتى و نایتە ناو
چەندە تامەزرۆى تەماشایى ترم
من پەپوولەم، عاشقى نیو ئاگرم
مشتەرى یى ئالەتیت وہ ک من کەمن
کوانى میژوو تۆ دەناسى وہ ک ئەمن
وا وەرە ئەى تۆ لە میژوو گەورەتر!
ئەى نىگات ھەر عەینى چەخماخەى ھەورا!

ئەو کەسەى عاشق نەبى بی ھۆیە گەر
ناوى تۆ جارى بەینى بی سەمەر
ھەر کەسەى بی عەشقى راستى رى کەوى
چال و رى ناناسى حەتمەن تى کەوى
ھەر کەسەى عاشق نەبى سادق نییە
تۆ خودا ژین بی ئەوین مانای چییە؟
کى لە نیو گولدا غەریبى ھەست ئە کا؟
کوا دروو بولبول بەحالیش مەست ئە کا؟

تۆ گۆلئى بووى بى بەھانە و بى گروو
چقلى چاوى ناکەس و خىلى دروو
ئەم ولاتەت عاشقانە خوش ئەويست
گوپچکە دەنگى تىرى تانەى ھەر نەبيست
بۆيە تا سرتەى ئەوينداریكى پاک
ئاوہدان کا قوژبن و ئامیزی خاک
يادی تۆش ھەر والە دلدا باقىيە
ئاوہکەت بۆ بادەخۆران ساقیيە

سەردەمیکە ژەنگى میژوو دەبەھەوی
ئاوى زیرت رەش بکالیرە و لەوی
سەردەمیکە شەوپەرەستانی زەلیل
ون دەکەن ناوت لە میژوو بى دەلیل
ساردهبا رۆچنەى لە جیژوان نایەوہ
قەل لە جیى قومرى سەرى ھەلدایەوہ
سەردەمیکە داوہتان بى شەوگەرن
بالى سۆنەى گوپی شەتاو بە خۆین تەرن
سەردەمیکە باى «سەبا» زیندانییە
شەختە کۆکە و ھیرش و جەولانییە
سەردەمیکە عاشقن سووک و چرووک
مەل بە قوفلى داوہیە بە مل و دەنووک

ده سنوئیزی شیعر

کهوته سهر گوفتاری حهق توئیژی درۆ
چاوه کان به درۆ له گهڵ یه ک دینه گۆ
بای سه داقهت لهم ولاته کهوتوووه
پیره شه نیاری حهقیقهت خهوتوووه
لاوه کان گشت چوونه دروینهی ئەلهم
داوته، بهزمه له جی خهرمانی خه
وا جهزه ی سوور کردوووه فرمیسک و شین
نان و تووشی بو نه ماوه پیکه نین
ههرچی خهلف و داره توونین بو شهواو
گوپچکه پاکی شل بووه بو چاو و راو
ده فیری ده خلی گهڵ فریوه، ته فرهیه
چاوی ئاواتیش هه مووی لهم ده فرهیه
لاوه کان زوریان له دوو کهلدا و نین
شییری مال و ریوی هه ردی دوژمنن
کواله کوپی ئیستا بینی چهن به کول
عاره قی شیعرم ده نۆشم پر به دل؟
کوا سوراچی؟ میسره عیش مه ستم ده کهن!
دیم به ره و به رزی بچم په ستم ده کهن

گویی له ده ردم راگره به ردی سه بوور
چۆن نه چرژئی مالی هه ستم وه ک بلوور
کۆشکی ته نیاییم فه قهت ئەژنۆ که مه
چهن له ویدا شین بکه م بو تو که مه

مالی ئاوا بئی له ویش فرمیسکی چاو
وا به خور دئی هیچ نییه هه وجیم به ئاو
نان و ئاوی ئەم گه له شین خواردنه
تیگه یین و ترس و خو لئی بواردنه
بووینه گورزی سه دهه زار فیل و فهرج
ئه نقهره و تاران و به غداد و کهرج
گشت ئەمانه پر له هاواری مه یه
جامی ئاواتی گهلش هه ربئی مه یه
هه ر وشه ی مافی بوئی قاچاخه هه ر
نه جمه یی سه رشانی هه ق خواز داخه هه ر
هه ر ئەوان تیر و ئەمه ش هه ر چاو له ده ست
بوونه بوت بۆمان، ئەمه ش وه ک بوت په ره ست
شیعری دل داری کز و ئازورده یه
باری مه نه ت هه قده سی ئەم کورده یه
هه ر ئەمه ین سووتاو و په نجکیش و هه ژار
ده س برین و کۆنه پۆش و کۆله وار
په نجی شان و پیلی ئیمه ش بو ئەوان
تاوه کوو دانی هه بی قه ت ئاشه وان
ئاش به تال ناکا مه گه ر خوا گیژی کرد
هه ر ده هاری گه نم و جو و داها تی کورد
کاکی کوردیش چی؟ هه موومان دژ به یه ک!
تاقمی سوور و بری ره ش یان به له ک

دەسنووتىزى شىعر

بۆ مەنافىع باب و فرزەندىان نەھىشت
كەس نەمەك ناناسى ھىندەي تامە چىشت
چارە نووسى مىللەتەش بى ناونىشان
خۆ نەماوى تا بەدەي رېمان پىشان
دەنگى شىرانەت بللى توخووا مەكەن
ھەتلەيە ئەم رېگە توخووا وا مەكەن!
ھىند لە فېكرى خۆ مەبن ئەي نىشتمان
حەيفە بفرۆشرى ئەوين بۆ ئاو و نان!

زۆر لەمىژە دەمەھوئى زۆر شت بلېم
كەس نىيە گوى راگرى دەردى دلېم
كەس نىيە ھاوار و نالەم بژنەھوئى
بوومەتە دەرد و پەتا، كەس نامىھوئى
دەچمە لای ھەر كەس دەلېي مۆتەي غەمم
ئەو لە من چەپلەي دەھوئى و من ماتەمم
ئەو بەلېي سەر زارەكى و مەدھى دەھوئى
ئەو تەمى كەللەي بە ھەلبەست ناپەھوئى
ئەو دەلېي من بىمە ئاوينەي رپا
جالە بەرما خۆي بىنىي جان تيا
ئەو بە جارى دەيھەھوئى خۆي سەر كەھوئى
چش منى پىشپىل دە كا مۆتەي شەھوئى
چوومە لای ھەر كەس بە عەزمى ھاوھلى
بۆم دەخوئىي ئايەتى گوى رايەلى

کەس نەبوو پەردەى دلم ھەلداتەوہ
کەس نەبوو شووشەى دلم بشواتەوہ
کەس نەبوو کەریارى ھاوارى دلم
کەس وە کوو تۆ گوپی نەدا ھەست و کولم
ھێچکەسئ فرمیسکى چاوم ناسرئ
گەوھەرى فرمیسکى من کەس نایکەرئ
گەوھەرى فرمیسکى من شینی گەلە
سەد وە کوو نوو حیش دەخاتە پا مەلە
گوومی شینی شیعیرى من توو کالى کر او
دیتە لرفە ھەر وە کوو ئاوى شەتاو
چونکە ھاوارى وشەى شیعیرم تەپن
گوپی گەلى ویشک و برینگی لئ کەپن
شیعیرى من سەرپاکى ئایاتى دلە
ھەلگری سەرتەى حیکایاتى دلە
ئایەتى دل گوینگری پاکی دەوئ
شەرح و تەفسیری مەلای چاکى دەوئ
شەرحى دەردى دل کتیبئ گەورەىە
خۆى بە تەنیا چەندە سیکل و دەورەىە
بۆیە خۆم پئ تاک و فەرد و بئ کەسە
عاشقم بەو دەرس و دەورە و مەدرەسە
عاشقى شەرحى ئەوینم بئ دپۆ
کوانئ ھەستم مەست ئە کا گریان و رۆ؟

دەسنوئىزى شىعر

گەر دەلېم من مەرسىيە تۆ؛ وانىيە
من خراپ بىم، كەس وە كوو تۆ چاننىە!

ئەو خەمەي تۆ ھىند خەمى سادەش نىيە
كارى شىعر و شىوون و بادەش نىيە
شىعرى ئىستا ھەست و ئوخزنى كەمە
دوور دەھەنگىوئىت و قورمژنى كەمە
شىعرى ئىستا سوو كە بۆ قورسى خەمت
تەسكە بۆ داوئىنى بەزنى ماتەمت
كىشە كەي كىشەي لە دوون بۆ نواندى
سووكىيە ھۆي نەقد و ھەلسەنگاندى
شىعر ئىستا بەحرى پانە و بى سنوور
بى شەپۆل و سەوز و گەش چەشنى بلوور
تىشك و دەنگۆي چاۋ كە ھىچ، گۆي كەپ دە كا
دەچىيە ناۋي تا قولاپەت تەر دە كا
كوانى ئەو شىعرانە وا مووچر كى بوو؟
بۆ سىياسەت جار و بار چىنگور كى بوو؟
ھەر بە يەك بەيتى ۋە كوو پۆلوو و سكل
مەنجەلى دل پىي دەھاتە جۆش و كول
كۆن بوو ھەرچى خەدى پىاوانە يە
ۋەك غەرب بوون قىلەي ئەم لاوانە يە
غەرب ئە گەر تە كنىكى بى ئەژمارە ھەر!
شىعرى بى تامىشى نوقلى زارە ھەر!

ئىۋە زانست و عىلم فىر بن لەوان
شيعر و موزىكيان زەئيفە و ناتەوان
خۆ نەماۋى تا بە پىنۋوسى پتەو
ھەر لە رۆژاۋاۋە دەنگيان دەى لە خەو
چاۋى خۆت بۆ لاۋ بکەيتە پەنجەرە
جا بلېى كاکە ئەمە گشت سېەرە
مەبنە جۆلا، سەردرى خۆتان نەۋى
ھەر گەلى بۆ خۆى نەۋى سەر ناکەۋى!

جاروبار دېم داخى مەرگت بەرمە كىنو
تۆزى بۆت بگريم لە بن يەك دارە سىو
داخە كەم لەم ۋەرزەدا كىلگە و بەيار
ۋشكە دېمىكن تەنانەت تاقەدار
دارە توو چەترى سەرى كون كون بوۋە
شۆرەبى دەرزى قىژى لى ون بوۋە
تاقەدارى سەرمەزاران بوون بە كۆر
پاكي پاراون بە فرمىسكى شەپۆر
كۆرى بن باغ و چنارستان غەمىن
دەنكە فرمىسكە بە جىگەى پىكەنىن
ناۋەرۋكى شيعرى گۆرانىش كزە
زامى ئاھەنگى كەمى خوش ئاۋدزە
ھات وچۆ و پرسىن و شوخى و گەنجەفە

ده سنوئیزی شیعر

جیی له گۆشه‌ی سهر شه‌قام و نیو سه‌فه
سه‌رده‌می شادی و چه‌پی بوونه چه‌مه‌ر
هه‌ستی ئازادی نه‌ما چه‌تاله‌ ده‌ر
هه‌رچی خاوه‌ن ماله‌ ژێرده‌سته و غه‌ریب
ئه‌جنه‌بی و خوێری له‌یه‌ک دریا‌ن ته‌ریب
که‌سپ و شوغلی سه‌رده‌میش قاچاخیه
بی‌سه‌وادی باو و خوێدن یاخیه
سه‌ده‌ه‌زار خۆزگه‌م به‌خۆت وا بووت نه‌جات
له‌و خه‌می ژینه‌ی گه‌لی بی‌ده‌ست‌ل‌ات
داخی ئه‌م خه‌م خواردنه‌ زانا‌کوژه
هه‌له‌په‌ره‌ستیش داری ده‌ستی خوین‌مه‌ژه
پشت و روو و راست و چه‌پ و خوار و سه‌روو
هه‌له‌لووشن مافی ژێرده‌ست وه‌ک زه‌روو
باب و رۆله‌ش وا له‌یه‌ک بوون بی‌خه‌به‌ر!
پو‌حمی دایک و بابه‌ک‌ش نه‌یما ئه‌سه‌ر!
کی ده‌ویری هه‌ر به‌سه‌رته‌ش بیژی له‌ل؟
باسی بزنه‌ و نانه‌که‌ی شوانه‌ و ئه‌جه‌ل

من هه‌میشه‌ پیش ئه‌وه‌ی بیم یا‌ن برۆم
ترسی مالا‌وایی‌یه‌ که‌ند و کلۆم
چه‌نده‌ سه‌خته‌یه‌ک به‌جی هیشتن له‌ژین
جا که‌می‌کیشی هه‌بی تامی ئه‌وین
گه‌ر نه‌بی هیوایی دیکه‌ بو‌ه‌ناو

ئىزنى رۆيىن كوانەدا بارانى چاۋ؟
چاۋ بە يادى دىتنى دى سۆى ھەيە
لاق بە ھىۋاي ھاتنى دى رۆى ھەيە
چەن "بە خىر بى" م خۆش دەۋى بۆ سلاۋە كەم
ھىند لە سەر چاۋم دەترسىم چاۋە كەم
گەر نەبا ھىۋاي ترووسكەى چاۋى رەش
پاشى تۆ ھەر گۆشە گىرىم دەبوۋە بەش
من ھەتا رۆحى عەشق مابى دەژىم
بۆ ئەۋىن يە كپەنگ و يە كپوو ۋە ك پەژىم
تا بزەى پشكۋوتنى گول ھەر ھەيە
ناۋەرۋكى شىعەرى ئەمنىش تازەيە
بۆيە پىۋەم بىنمە كۆتايى قسەم
بۆنى ھىۋاي پىۋەيە دوايى قسەم
بۆيە شىنى تۆم لە لا كەسرى نىيە
خۆشەۋىستى سەردەم و عەسرى نىيە
تا دلى «ئاسۆ» يە پىشكەى شىنى تۆ
ھەر گولى لالەن يەقەن پەرژىنى تۆ

بۇكان - ۷/۵/۷۷

تۆزی خەمی

تۆزی خەمی لەم گەلە هەلنیشتوو
چاوی خەم و دەردی بە جووت ڕشتوو
شاعیر و نووسەر هەموو چاوی پر نەمن
عارف و عامی هەموو دل پر خەمن
دەشت و دەمەن هاتوو نە گریان هەموو
ورد و درشت خاکی موکوریان هەموو
بۆ چییە وا خەندە لە لێو مردوو؟
دەستی ئەجەل کێهە کەسی بردوو؟
ئەو دلی ئاواتە کە قەت نەسرهوت
بەو هەموو ئیحساسە لە لێدان کەوت؟
دەک نەفەسو تاسی بە تاسەم، ئەجەل!
بیتە ملت دەینی هەناسەم، ئەجەل!
خۆ ئەو «کامیل» هەلەمەت ساندهو
نەزم و نيزامی کەلیمە هەر بەو
نایەتە سەر زاری شیعر یە ک نەفەس
چەشنی بزە ی لێوی هەموو قەوم و کەس
من چ بلیم ئیستە لە شەرحی فیراق؟
لالە زمانی قەلەمی ئیشتیاق
من لە خەمت چۆن بە دوو چاوم چەمی
چاری دە کە سۆزی دەروونم کەمی؟
شاهمی، ئاواتمی، شەمسکی منی

تازە بە یە کجاری لە ئاسۆ و ن
جا مە گە من بێمە گەدای مەولەوی
تیکەلی نە ی کەم گری شیعری لەوی
«جان جهان دوش کجا بوده ای؟
نی غلطم در دل ما بوده ای»
مدفن تو تک تک دل های ماست
کی تو بمردی که نمردن تراست
کوا ده مرئی ئەو کەسە بۆ گەل ژیا؟
دەستی ئەجەل بە لێ گەلی کە جیا
من غەمی تۆ کاکە بە چی دە برپرم؟
هیندە لە بەر کۆچی ئەتۆ دل پرم
هەروە کوو «زەنبیل» ی ئەتۆ مالی دل
تیک چوو، رووخواوە؛ کەچی دیتە کول
هیند لە کولە وە ک دلی «جە عفر» لە بۆت
گویی گره «ئاسۆ» کە تە شاگردی خۆت
دیدە نی دیداری مە پۆژی حەشر
شاد بئی پۆخت، شاعری پیری نەمر!

زەنبیل - ۱۳۶۸/۶/۵

خەمى رەنگىن

خەمى سوور نىشتەوۈ سەر كۆلى شىعرم
دە گووشى بۆ شەپايى بۆلى شىعرم
خەمىكى سەوزە دەئاسم لەمىژە
وہ گریانم دەخا و بۆ خۆى نەوئەژە
دەلىي دەردى ئەوئىنكى خەمىنە
دەمى سەوزە، دەمى سوور، جارى شىنە
كە دەگرى ھەورى نىسان لىي دەترسى
ھەوئى شىعى عەشقە و پىي دەگرسى
دەلۆپى شەونمى چاوى وەكوو دور
بە رىز دەتكى و دەبىتە چۆمەللى خور
بەزەى گەر دىتە سەر لىوانى تىنوو
لە ودمى شاخەكانىش دەبنە مینوو
دەلىي دەردى ھەلەبجەى شارەزوورە
كە ھەر ناسۆرە ئەم نىزىكى دوورە
خەمى من چون خەمى رەنگىن كەوانە
كە راستە و ھەر ئەوئىنى نىشتمانە
بە خىر بىي ئەى ھەتاوى خۆشەويستى!
لە تۆرا بەرزە ناوى خۆشەويستى
بە خىر بىي ئەى خەمى رەنگ ئەرخەوانى!
ھەموو رەنگى؛ بەلام كوا تۆلەوانى؟

لە بۆ نەخش و نىگارت كامە نەققاش
ئەتۆى كىشاوئە ئو جۆرەى كە ھەى باش؟
نەخىر تۆ نوورى، ناگونجىي لە گل دا
دەبى بکشىي لە نىو ئىحساس و دلدا
بەلى تۆ نوورى دەردىكى بەرپىزى
ئەوینى نىشتمانى زۆر بەھىزى
دەلىلى رپى، لە شەوگارا ھەتاوى
لە ئاسماندا ھەتاوى نىو ھەناوى
بقونجى چاوى لە نىو دلدا وەدى دىي
لە دل دەرناچى ئاخىر تۆ خەمى كىي؟
ئەرى كى بى گرفتارت نەبووبى
بە پى خواسى بەرەو شارت نەچووبى؟
لە تاوت خەو لە چاوى شەو نەتارا
چ تال و خوشى وەك بادەى گەوارا

بە خىر بىي ئەى ھەتاوى خوشەوىستى!
لە تۆرا بەرزە ناوى خوشەوىستى
بەلى تۆى دايەنى ئەم ھەست و شۆرە
ئەگەر ھەرپەنگە، زەردە، شىنە، بۆرە
دە ھەستە بۆم بىە فووى پاكى عىسا
بكىشە سەر بە لاشى رۆحى پىسا

وهره زیندوو کهوه ئهم بی دلانه
دلی گشت ئهم چه تانه، ئهم ملانه
وه کوو زاروو که به خوین هه لده ماسین
له باسی عیشق و دلداری ده تاسین
نه حالی بوونی بلویری گهرووی کهو
نه ههستی بوونی ژارووی بزهی شهو
نه ئاهیی بو هه ناسه ی دهرده داران
نه هاواری له بو حالی هه ژاران
بلی بین بینه بالی یه که هه تا ههین
له میژره هاوده می ئه و ئه شک و ئاههین
بلی با بهس بی ئیدی جامه لووسکی
بلی کهم ئهم به ئه ودا هه لپرووسکی
بلی با بینه یار و یاوه ری یه که
ئهوین ری بی، ئهوین پی بی، ئهوین چه که
ئهوین هوی گه رمی ئاههنگی دلانه
ئهوین هوی شه رمی ئاونگی گولانه
ئهوین بو وهی ده بی هاواری به رمی
ئهمن نالییم ئهوا هیمن ده فه رمی:
«ئهوین نه بوایه پی ناوی بخوی سویند
جیهان چۆل بوو په پووش تیندا نه ده خویند»
ئهوینی بی له دل رابی نه پهنگی
که عاشق بیته سهر هیوا به دهنگی

لہ خہو را کا ئہ وانہی دوورہ ہہستن
دڑی یہ ک بوونی خہ لکی رادہ وہستن
لہ دەوری سوورہ گول بیتہ پہ پوولہ
دلان لیک باخہ بہر کا بی پسوولہ
وہ کوو جی پی بی بہ لہد ریواری زانا
لہ ریہ ندانہ بہ فراوی و گرانا
شنہی وہ ک فینکی شہوبا بی لہ ہاوین
وہ سیلہی ری دروست بیت و خودا و دین
بیتہ دەنگی ہاواری ئہ ویندار
بہ گوپی گولدا بچری پی ہہزار جار
بلی با دەستی یہ ک بگرین ہہ تا ہہین
لہ میژہ ہاودہمی ئہم ئہ شک و ئاہہین
بہ یہ ک بوون و کول و کوی خوشہ ویستی
دہ گہینہ نووکی «ٹاسو» ی خوشہ ویستی

بہ ہاری ۷۳

دوو بەيتى

قەسەم بە و جازىبەى بى شىۋە كەى تۆ
بە تىشكى چاۋە دل ئەنگىۋە كەى تۆ
خەيال ھەرچەندە ناسك بىت و تەر بى
ئەبەد ناگاتە رادەى لىۋە كەى تۆ

دەلین فرمىسك و شىن دەرمانە بۆ خەم
گپرى كوورەى دەروونى پى دەبى كەم
ئەمن سۆزى ھەناسەم ئاگرىكە
ئەسەر ناكالە تىنى ئاۋى دوو چەم

وہ كوۋ بالى پەپولەى دەم بەيانم
ھەموو بۆنى گپن باسى بەيانم
ئەگەر وا بى بزە و زەردھەلگەپراوم
«بەھى» نىم خۆرەتاۋى دەرد و ژانم

كزى شەوگارى رپپەندان و تۆفيم
خەم و دەردى ژيان واى ھەلگولۆفيم
بەپپى عومر و تەمەن ھەر لاوم ئەمما
بە دىمەن شىشە عە كسى وىشكەسۆفيم

بە مەرگت پیم بفرمووی چۆنە حالت
دلیم پێی شادە وە ک وەسلێ مەحالت
خە یالت بوو چە لیکێ لیم پیرسی
وەرە! «ئاسۆ» بە قوربانی خە یالت

چ ناقە و مئی عەزیزم، پۆحی «ئاسۆ»
لە نیو مەزرای جە مالت گول بکەم بۆ
هە تا شین نە بوو شە شپە پمان لە سەر گۆر
دەسم شین بی لە باغی سینە کە ی تۆ

بۆ تابلووی مندالیکى برسی ئافریقا

به کام تاوان زهوی توی کرده خوراک؟
گلینهی چاوه کانی دایکی برسی؟
کهوا دالی مهرگ خوی لی مه لاس دای
خه می نان نایه لی لیشی برسی

لیان پرسیت ئه ری رازیت به دنیا؟
که چی ئاواش زیانت پی ده به خشن؟
هه را که، گوپی مه لایک که ر که، به شکم
له خه وه هستن ئه وه ی له و به رزه په خشن

له سه ر ئه م تۆ په خو لینه نییه که س
ئه وه ی لی رانه یه گوپی خندراوه
هه زار ناله ت له گوپی واندا به پووشی
له بهر له ززه ت سیله ی ره حمه ت براوه

ددانت سپیه وه بوو ئه ی سیابه خت!
دره ختیکیش نه بوو بمری له بنیا
به رۆژی روون ئه تویان کرده خوراک
ره شی شه و گاریان به ش دای له دنیا

محەمەد سەئید نەجاری (ئاسۆ)

بە گوێی بادا بچرپینە خەمی ژین
دەبا بیبا بەرەو چوارقارە کە ی تر
بلی مانای چ بوو دنیا لە بۆ تۆ
بە غەیری برسێتی و بەرتاوی ئاگر؟

وێ کوو رەنگی لەشت تاریکە «ئاسۆ» ت
بلی هەر تا قیامەت هەر وەها بی؟
مەترسی مستی پۆلا هاتە کایە
دەبی رۆژی گەلی برسی رەها بی!

بۆکان - ۷۷/۸/۱۰

به هار

که ژاوهی هه وریکی سپی
رازاوه به سه بر و سووکی
له سه خوانی زینی شه مال
به هار دههینین به بووکی

سه ر گۆی مه مکی چرۆ خر بوون
شیری ژیانان تی زاوه
زاوای سوروشته کینو و که ژ
رهنگی سپی بووی گه شاهوه

وه ر هز بووم له هاژهی شه قام
شاری ئه وینه دهشت و کینو
له سه ر ئیسکی نه ونه مامان
هه لاله زه ردهی هاته لیو

خۆلی ویشکی خاکه لیوه
تهیه مومی نوئیزی بوونه
جریوهی خۆشی مهل و مۆر
وشه ی گۆرانی دهروونه

ہہ تاو شاعیر، چیا شیعرہ
مہ زرا چیرؤ کی ئہ وینہ
پہ رہی کاغہ ز چیمہ نیکی
نہ نوو سراوی سہوز و شین

بی وشہ و خہت بہ لام پرہ
لہ شیعی رہ مزای ژیان
قافیہ گولہ، دار رہ دیفہ
ہاژہی شہ تاو مہ عنا و بہ بیان

لہم و ہرزہی ژینی دووبارہ
منی تہ نیاج دل تہ نگم!
دہ لئی کہوی پہ رہ وازہم
بی بال، بی ہیز، گیژ و مہ نگم
ئاخ بو دہستی بگری بالہم
لہم مہ نگیم بینیتہ دہر
بہ شکم کانی وشکی ہہ لبہ ست
بدالہ قولپہ و بیتہ سہر

کانی ہہ ژار، کانی زولال
کانی یئ رووناک بہرہو دہریا
بژی، باژوی و ہہ ناو بدا
بہو گیا و گولہی والہ بہریا

ده سنوئیزی شاعر

له تهنیایی و دلی ده شتا
ده چریکینم ده نگم گره
له دهروونه وه ده سووتیم
په نجهی نووسینیشم سره

ئاخر چ بکهم شاعیریکی
دهس به سهر، بی چاره نووسم؟
هر که ریم که وته ئەم شوینه
ناتوانم شیعری نه نووسم

سیخان- جهژنی رهمه زانی ۷۳

۱۳۷۳/۱۲/۱۱

باوہ خولی

شہ پۆل بۆچی وا بہ لہ زہ؟
دہ بیا ہرچی والہ بہ ریا
ہہ لڈیری چیا لہ سہ ختہ؟
یان خۆشہ جی ژوانی دہ ریا؟

نازانئ گہ بیہ نیو دہ ریاش
چوار دہ وری ہہر لی دہ تہ نن!
شہ وی سامناکی بارانیش
تا رۆژ وہ ک مہ شکہ ئہ یژہ نن!

رۆبار، کانی، دہ ریا، شہ پۆل
ہہ تاو و ہہ وور و بارانہ
مہ بہستی بنیادہم چییہ؟
یاخۆ خوداش لہم کارانہ؟

دہ ریا گہ یژہ، زانا گہ یژہ
کہس ہیچی لی حالی نابئ
خہ یال نابیتہ نیو زانین
دہ عبای کیوی مالی نابئ

دەسنوئىزى شىعر

جار جار خۆم لە خۆم ون دەبم
دنيا دەبیتتە نوختە يەك
ئەم خەلكە بۆ ھىندە كالن؟
ئاخ بۆ ھاوړى يى پوختە يەك!

ھاوین، پاییز، زستان، بەھار
سەوزى و زەردى و بەرزى و نہوى
بە دەورى يە کدا ھەلسووران
مانگ، ئەستىرە، ئاسمان، زەوى

ئىستا زانیم رەمزی چيیە
ئەم رۆینە کوردییەى جوانە
کاکالی ژینى بنیادەم
بە دەور خۆدا ھەلخولانە

ژیان بۆتە باوہخولى
تا ھەلسوړپى گيژتر دەبى
«ئاسۆ»! بەرزە دەست پى ناگا
تا بەرز بى جى لىژتر دەبى

ئاستارا- ۷۷/۱۱/۲۵

قوربانی

قوربان وەرە قوربانە!، قوربان وەرە قوربانە!
سا بىمکە بە قوربانی ئەو زولف و قىژە جوانە
لەم لامەوہ نەورۆزە، لەو لامەوہ قوربانە
«ئاسۆ» بە فیدای حالت، کوا ماچى بە جىژنانە؟

بۆکان - ۷۸/۱/۸

دوایین پەيام

نازیزە کەم روک پیت بلیم
دەفتەرى شىعرە کانیشم
ئەو کاتەى دەدوپی لە گەلم
ئەرى کام دەنگ بەرپترە؟
زىرپی سەر بالی پەپوولە
قالی کردم، هەستى كرى
بەلام ئیستا پاش چلوسى
تۆ هەستى شىعرىم كرى
ئەم پەيامەم دوا پەيامە
گولی گولدانى شىعرم بى
تۆ هەوینى شىعرە کانى
تالی مووت بە دنیا نادەم
دیارە تۆش وەك من لەم دنیا
گەدای بەردەرکی عاتیفەى
دژی ترس و درۆ و فىلى
نالەت تەوقە و دەچتە مل
تۆ کانیاوی پوون و پاکی
گەر ووی قاقات ئەخنکینن
هەرچی مەلى شەیدایەتى

کاتى دل یادی تۆى تى دى
هەر بۆنى پاکی تۆى لى دى
گوپچکەى خەم و دەردم کپە
لە دلدارى و ژوان و چپە؟
لەو کاتەووە کە منداڵ بووم
تا لە گەل گولدا هاوال بووم
خولى ژینى پەر ئەوینم
خۆم لە نىو تۆدا دەبینم
تۆ بى خوا لیم دلگىر نابى؟
هەر دەمىنى و قەت پىر نابى
دەسگىرى رپی تارىکمی
هۆى خەيالى بارىکمی
غەرىبى و هاوړپى ئەستېرەى
شەیدای پووناکی و پەنجىرەى
قومرى ئەسیرى بەر پەردەى
شەیدای قاقای سەر ئەم هەردەى
لە چىای سەربەرزى کوردستان
هاوار بۆ عەرزى کوردستان
لە خاکی خۆى غەوارەى

محەمەد سەئید نەجاری (ئاسۆ)

قسەى سىمى تەلە يەفونىش
ئىستا زانىم چاوى چاوم
سكووت پىرپر لە ھاوارە
من تەكى فرمىسكە كانت
لە خاكى خۆمان غەرىبين
برۆ! برۆ! خوات لە گەل بى!
لە سەر بەرمالى شىعەرى خۆم
ئىدى ھەتا فەسلئى گول بى
لیم گەپى ھەر لىو توونى بىم
دلى «ئاسۆ» دوایین پەيام
خوات لە گەل بى بە جىم بىلە

پاكي دەلىي شەوارە يە
ھاوار ھەزار سال بىخنىكى
لە گەل فرمىسكا ھەر ئە تەكى
سەر بە سەر بە گەوھەر نادەم
بشروى دەست لى بەرنادەم
من لە مېژ سالە بى نازم
خۆشەختىت لە خوا ئە خوازم
گولى رووى تۆم لە بىر ناچى
لە بۆ سرتە و بزە و ماچى
ھەلدە قىچىنى پىست و ئىسك
لە گەل خەم و شىعەر و فرمىسك

بۆكان - ۷۸/۱/۱۸

بىۋەفائى

پەرىلە كەم! ئەو شىعرانەى بۇ تۆم گوتىۋون
قەرار بىۋەفائى بىۋەفائى
شەرت بىۋەفائى تۆ جامى بادە بىۋەفائى و مېنىش تىنو،
ھەتا دەمرم نەتخۇمەۋە
لەو شىعرانەى بۇ تۆم گوتىۋو ئىدى حاشا،
شىعرى مەن نىن، ھەموو زۆلن
ئەو قەلەمەى بۆت ھىتابووم دەشكىنم،
بۇ نووسىنى شىعرم كۆلن
ئەو دەفتەرەى پەپەپەپە بۆنى زولفا...
نى تۆى لىۋەفائى، دەيدىرېنم
عاقىل ئەبەم لە سەر بەرمالى شىعرى تەر
ھەر ھەۋەسبازى نەدوېنم
ئەو شەۋانەى تاكوو بەيان چاۋ بە فرمىسك
دەگەپام بۆت لە شىعرى جوان
عومرى مەن نىن، عومرى مەن نىن، حاشا لىيان،
پەشىمانم، زۆر پەشىمان
ئەو گىرمانەت ۋا لە بۇ مەن بەسۆزترىن...
گۆرانى بو، گوۋى لىۋەفائى دەخىم
مەن پەپوولەى دەۋرى گولم، بىۋەفائى
گەر ھەلالەى دروو بېچىم

ئەو نامانەى بۆم نووسیوی- دەستم بشکێ-
نامەى ھەست و دلپاکى بوون
ئەتۆ و پاکى؟ برۆ، برۆ، حاشا لە پاک!
بەرى دارى غەمناکى بوون
تۆ شۆرەبى سەر کانیایى پروونى کورد بووى؛
بەلام ئیستا کە گۆراوى
ئەتۆ بازى خورپىنک بووى بەلام ئیستا
بە بیری غەربى دۆراوى
منیش ئەو شاعیرە کوردەم، تاوانى من
بێجگە لە چپە و دلدارى و ماچ
گوناح لە نامەمدا نییە، ئەگەر بێتوو
وینەى مەسیح بۆم دەن لە خاچ
ئەمشەو لە داخى تۆ وشە دەلێنى دەرزین
لە ناخى ھەلچووم پۆ دەچن
ئەستیرەکان دەزیرینن، بۆ من دەگرین،
ھەر لە چاوانى تۆ دەچن
ئیستا زانیم ئەستیرەش ھەر وینەى ئەتۆ
بێوہفان و بەیان دەپۆن
برۆن! برۆن! لە پاش ئیوہش جوانى و وەتەن
دلدارى مێژینەى «ئاسۆ»ن

دوو بەيتى

دلى كىي وه ك دلى من دايمه كه يله؟
هه ور كه ي وه ك ئه من گريانى مه يله؟
له مه جنوون گهر پيرسن: بو چته چاوت؟
ده لى: «چون جيى خه م و گريانى له يله»

بۆكان- هاوينى ۸۶

لە بەرزىيەو

خۆزگە مەلىكى كۆچەر بام بۆ سەيرى گەرمين و كوستان
يان بولبولىكى دەنگ خۆش بام بمخوئىدايە بۆ دوور دەستان

بالىندە بام بە زمانى گەر هاوالە كانم گاز دە کرد
لە نووچكەى بلىندتر چنار هيلانەم بۆ خۆم ساز دە کرد

ئىدى دوژمن نە لە زمانم نە لە جىي ژينم دە گەيى
لە ترسى سووتمانى وتەم مېشكى بىرى چەوت دە مەيى

خۆزگە هەلۆى چايەك بام لووتكەى، بەرز، بەرز، بەرز
بە چاويكى پەر لە مانا لەويو دەمروانيە ئەررز

لە بەرزىرا مەلى خەيال هيندەى دىكەش تىژبال دەبى
هەرچى جاران لات بلىند بوو لەبەر چاوتدا چال دەبى

هەرچى رۆرد و گرد و خرپە لەبەر چاوتە گلۆلەيە
ئەوەى جاران پىت گەورە بوو ئىستالات چەن چكۆلەيە

دەسنوئیزی شیعر

لە پەنجەرە ی عەینە کەووە دەروانمە ئاسۆی دووری شار
هەواریکی گەوال و پروتال خۆی لە ئاسمان داوہ حەشار

زەوی لە ئاسمانی چنۆک چاوہرپی دلۆپی ئاوہ
چاوی ئاسمانی بەزەیش لە ئاستی تینوان قووچاوہ

ئە ی من چ بکەم مەلئ بئبال؟ لانیواز، بی دانە و بی ئاو؟
رینگە ی هەلفرین لی قاچاخ؟ لە هیلانە دا هەلکورماو؟

بەلام نا، نا، بالەفرتە ی نیو قەفەزیش هەر پەروازە
شوولی قەفەز قرچۆک دەبن ئاخری هەر دەشکی دەروازە

ئەوسا هەلفرین ئازادە بۆ لووتکە، بۆ ئاسمان، بۆ بەرز
ئەوہ ی لە سەر سوفرە ی زەوی لە ترسی نان لیی هاتووہ لەرز

لەو سەرہوہ تەماشای کە ی قاقا پییان پیدە کەنی
هەموو چکۆلە دەبنەوہ دارا، نەدار، هەژار، خەنی

نۆبار - ۷۶/۳/۲

شەپۆل

بۆ چىيەي كورم بە بۆنەي رۆژي لەدايەك بوونىهوه و

سەرەتاي هەژدەهەمين هاوینی ژيانی

شەپۆل ئەلەي ماری تینوون
بەرەو سینگى قەراخ دەکشین
گول ئەستیرەي ئاسمانیکن
بە سەر ئەرزیدا رادەخوشین

دەریا مەشکەي مالى خوايه
هەتا رۆژ پەري دەيژین
لە دوورترین سووچي شەوا
کچي خۆر بە بووکی دینن

خۆر دەم لە سەر پشتی ئاسۆ
ئاسۆيەکی مەیلەو ئاوی
سوور و شین، زەرد و نارنجی
دیتە سەر بە ئالۆزکاوی

پەلەپەلە هەوری سپی
لە بەردەمیا سەمادە کەن
وینەي ئاوینەي بەر هەتاو
سلاو لە بووکی دەریا دە کەن

شەپۆل شەپۆل چەندە بە لەز
یە ک دی و یە کتر بە جی دیلن؟
ئەلنی جووتیاری دوا کە وتوون
تەو یلی دەریا ئە کیلن

گۆلی ورمی! ئەری تۆخوا
چەن سالە وا بی ئارامیت؟
تامیشت بۆتە فرمیسکت
هیندە گریای بۆ ناکامیت

تاو بی هۆقرە، شەپۆل توورە
کە ف ئە چینی تا دوور دەستان
پیم وا پەشیمانە لەوەی
بە جی هینشت سەوزایی کوستان

شەپۆل ئە گری و شیوەنیەتی
ناتوانی بروا سەرە و ژوور
بیری پال بە فراوی کردوو
ئاوا دەیکاتە لوورە لوور

بە لەوەر وە ک خالی رەشی
رپومەتی دەریا لە دوور دوور

محرمہد سہ عید نہ جاری (ناسؤ)

بی دہنگ و سہدا ہلدہ فرن
تائہ و پیری سنووری نوور

شہ پؤل شہ پؤل ئیدہن لہ کؤل
نہ ک بہ رپوینہ، ہر بہ چہ پی
بہ تہوژمی پہ نجہی دہریا
بہردی قہراخ تہزی لہ پی

بہندہری گولمانخانہ ورمی۔ ۷۶/۴/۱۳

شەهوی یەلدا

بۆ شاگردەکانم

ئەمشەو پۆلێ کۆتری سپی
پا بەسراو بە داوی خەیاڵ
هەودای تەپکەیی مێشک ئەپسین
ویکرا ئەدەن لە شەققەیی بال

ئەمشەو پۆلێ پەپوولەیی کز
بەلام رەوێک، بال ناسکی سل
پیلەیی زستانی ئەپسین
دەفرن بەرەو جیژوانی گول

ئەمشەو شەمال بە شمشالی
حەنجەرەیی شیعریکی سەرسەوز
خۆش خۆش ئەتوورپێتی بە گوێی
ئەو رێبوارەیی ئەدا وەنەوز

حەیران، سوارۆ، زەردە پاییز
لە دەندووکی سووری مەلدا
دەبنە سەمفۆنیای رۆوناکی و
دەشلەقینن شەهوی یەلدا

شہوی تاریکی پر حسہس
تہنانت شہوقی تہستیرہ
بہ ہہوری رہش حہشار تہدری
لہبہر وہی شوعلہ رادیپرہ

لیرہ سہفی درؤ و کہلہک
تاعہرشی خودایی تہفری
کوا شوعلہی گول تہستیرہیہک
تائہم ریڑہیان دادری؟

کوا ہناسہی شیعری متفہرک؟
ودمی داری وشکی سہرچاک
بخاتہ نہشئہ و شنہوہ
چرؤی بیتہ دہر لہ ژیر خاک؟

جالہم شہوہ تاریکہدا
من دلخوش کہم بہ کام ہیوا؟
کام ئاواتم بلاویہنم؟
سہر بکیشمہ کام پہسیوا؟

چا و له هەر سووچیکى دەبەرم
جوانى غەریب و بەندییه
کوا شه پۆلى توورەى بەسام
بشله قینى ئەم مەندییه؟

سرتەى لیوى دلدار نەبى
لۆکەى غەم گویچکەى کەر کردووم
چپەى پەریانەى تۆ نەبى
ئاوماڵیکى شه تاو بردووم

وەرە لەم شه وه تارىکە
چراى رېگای ئەوینم بە
وەیشۆ غەورى شووشەى دلەم
بەیداغى سەوزى دینم بە

وەرە با زولفت پەرچەمى
رەش پۆشانى داخ لەدل بى
ئەمشەو درێژترین شه وه
لەگەل بسکى تۆ کامل بى

وەرە با مەوجى ئەو دەریای
چاوت بمانخاتە مەلە
کاروان رۆیى، درەنگە شه و
با هەستین لە خەو بەپەلە

شەوی یەلدا با درێژ بئ
حەریفی زولفی تۆ نابئ
زولفت پئ نویتی پوونا کین
لە شەو مە ترسئ، با وا بئ

ئەمشەو درێژترین شەو
لەم شەو گارە پەشە پائیز
لە سەر سوڤرە دەوڵەمەندان
شووتی و ئاجیل کراوە پیز

لە سەر سوڤرە پووت و برسیش
هەناسە سارد و ئاوی چاو
شەو چەلە شەوی یەلدا یە
لە شادی و خۆشی بەش پراو

بەلام ترووسکە ی هیوا دئ
ئاسۆی هەزار پپی دەبی پوون
تۆ ئەو «ئاسۆ» پوونە ی منی
وەرە بیزارم لە نەبوون

ھاوتاي ھەتاو

بۇ ژىيلاى جوانەمەرگ

بەيان ھىشتا

لە پەنجەرەى سوورى شەفەق

سەرى نەھىتابووە دەرى

يەك يەك ئەستىرە بى شەبەق مابوون؛ بەلام

ھىزى چاوتروو كانىكىان ھىچ پى نەمابوو لە سەرى

ولات كړ و كپ و بى دەنگ

كانى چۆل و

ھەوا ساردى بەيانىكى دوای شەو زەنگ

مەلان لە ناو ھىلانەى شەوياندا كړ خەو

كچىكى رەش پۆشى تەنياش لە سەرچاوەى كانى، دل تەنگ

دەرزىكى زىواژنى سې، گۆزەى كانياوى بوو

ھەر سات ئەيگرت بەم دەستىەو

تاوى ئەيدا بەو دەستىەو

سىنگى «ئاسۆ» سىلى تىرېژى چاوى بوو:

«ئاخۆ كەنگى ھەتاو ھەلدى با دەرزىيە كەم لە گەل ھەتاو بگۆر مەو»

بەيان ھىشتا

لە پەنجەرەى سوورى شەفەق سەرى نەھىتابووە دەرى

محہ مہد سہ عید نہ جاری (ناسؤ)

مانگ مجموعہ یہ کی سپی ہلپرووکاو و بی زریوہ
لہ قہراخی رؤژاواوہ کپنوشی ٹہ برد بؤ کانی و دہرزی و کازیوہ
ٹہ میس تاوی بہ پرچی مانگدا ہلڈہزنی و ٹہ کشایہ سہر
چہن بی ٹوقرہ چاوہ پئی بوو خؤر لہ ناسؤ کہی دیتہ دہر!

جار جار تہ زووی بہر بہ یان پہ نچہ کانی لی سہ دہ کرد
توندر دہرزیہ کہی ٹہ کوشی و بہ ہالاوی دلی گہرمی
دہرزی و پہ نچہ و ہہوری ساردی بہ تہوژمی پر گر دہ کرد

ٹہو ٹہیزانی لہ چؤمی چاوہ پوانیدا دوورہ بہستین
ٹہو ٹہیزانی لہ زستانی دل لہ دوایی دوورہ گہرمین
شلوی نابوہ پیش، پیش ٹہوہی دیسان شہوہزہنگ شہونمی
ناو قہلہمی ٹاواتہ کانی بچؤر نہوہ
چاوہ پروان بوو کہنگی ہہ تاو سہر دہردینی و
دہرزیہ کانیاں بگؤر نہوہ

کہ چی لہ پر
بایہ کی توورہ ہلکرد
رہ شہبای مہرگی لہ نہ کاو کردیہ گولی خہزان لی دراو
تازہ ہہ تاو خہریک بوو سہر بیئیتہ دہر
ٹہم دہرزی لہ ناو دہستیکی و
دہستہ کہی دی تکہ تکی خوینی جگہر

دەسنووتۆزى شىعر

بەرەو ئاسۆى نەمان رۆيى

رۆحى پاكى فرى،

فرى هەتا تەشقى ئاسمان رۆيى!

بەلام هەتاو

لە پشت چىاي مل بە كوينا

دەرزىيىكى نوورى بۆ نارد و بۆي كرده ديارى

ئىدى ئەويش

بوو بە كچى نوور و هەتاو بۆ دوارۆزى ئافره تانى كورده وارى.

سەقز - ۷۵/۷/۸

خہ می رہنگا ورہنگ

ہہ موو رپوڑی لای ئیواری
خہ میکی سوور یا شینی مہیلہ و ئاسمانی
بہرینگی خہ یالم دہ گری
چاو لہ ناسؤی سوور دہ پروانم لہ کاتیکدا رپوڑ دہ پہری
بہ شکم رہنگہ کان بینہ یہ ک
بہ لام سہ د داخ
سات لہ گہل سات ناسؤ رہشتر ہلہ گہری
لہ ژیر چارشوی شہوہ زہنگ
خہ مہ رہنگا ورہنگہ کانم ہلہ گہ کورمین
خہ یالی من بہ جی دیلن
لہ ناو شیعری سپی سپی خو مات ئہ کہن کر و بی دہنگ
شار، وہ ک شارہ میلوورہ یہ کی پرغہ وغا
ئاسمان، وہ ک دہریایی بی سنوور
ناسؤ، وہ ک چاوی کور کورژراو
دار، وہ ک دہستی پارانہ وہی سؤفی خہ مناک
گلپہ کان، وہ ک چہ خماخہی ہہ وریکی دوور
دلی منیش وہ ک خہ یالی عاشقیکی کز و دل پاک
پہ نجہی پینووسم کیش ئہ کہن

ده سنوٽڙي شيعر

بي ھيز، غه مناک و کش و مات
نووکي قه لہم ده لٽي تيره و له که واندا يه خسير ماوه
به لام هه يھات
نامانج دوور و سيړه له چاو هه لگير اوھ
لہم جه ننگه له سامنا که دا!
رټوي پاشاي بالندانه و
شير له لانا به ند کراوھ.

چ سه رمايه کي سامنا که!
ده ستي قه لہم قه لہم کراو!
رټگهي جي ژوان تير نازنه و درگاي ټو وين گاله دراو
شيعر يش وه ک ته يرئ چه واشه
خو له ديواري سينگم ټه دا
په سا په سا واژه ي شيعر م لي ده يته فرميټسکي چاو،
به ره به يان
کاتي چاو هه سستا له خه وي
په پووله کاني نيو ناخم سر له نوي ده چنه وه گولگه شت
ټه وسا ئيدي هټورهټور خه مي ئيواره م ده رپه وي
ئيدي ټه و خه مه م ده رپه وي.

ته وريز / ۲۴/۲/۷۶

خۆت مەشارەوہ

رەنگت وہ ک نەرگس
خوین ھیندە شیرین
دەنگت: ئاوازی سیحراوی ئەوین
میش تامەزرۆی سەوزایی و بەھار
گوپچکەم تینوہ بو ئاوازیکی پر بی لە سۆزی ئەوین و دلدار
پووت وہ ک مانگە شەو
مووت رەنگ تەلایی
میش زار تالی گژ و گیا و کہ کرە
یە کجار تامەزرۆم بو مژینیکی ئەو لئوہ شە کرە
سۆمای چاوانم!
خۆت مەشارەوہ
دەزانم وہ ک من دلت بە تاسەن
ئەوہم زانیوہ و عاشقی بالات بووم
لە ئیشارە کہی سالی پارەوہ

بوکان - ۲۶/۶/۷۶

زه لکه

کۆما کۆما پووشی بی دهسته لایتم
له سهربانی نازاره کان کرده گیشه و
چاوه پروانی نه ورۆزی بووم
کوا چه خماخه ی هه وری به زه ییکی خوایی تا ئه م ئاگره م بو
بکاته وه؟
کرپوه نامخوینته وه و
شیعری باران چهن دلۆپه
له بن پیلووی چاوه کانما قه تیس ماوه
رڤنووه به فریش لووتکه لووتکه تریفه ی دی و
شه مال له بن مه قنه ی کیژی قوتابی
خۆی هه شار داوه
منیش وه ک کتییی بی که س
چاوه پروانم دهستی بیت و
لاپه رهم هه لبداته وه
بین بین جامی شیعه کانم بخواته وه
شه قام زنجیری پاکانمه و چۆم
شه قامی چۆلی ماسی
داوی خه یال وه های له خۆم پیچامه وه
هه زار «سه وزه» و «قاسپه» و «چپه» دهرم ناکه ن له که ساسی
به جیی سه فا

محەمەد سەئید نەجاری (ئاسۆ)

حەوزى دەروون لیخن دە کەن
ئەستیرە کان لیم بوونە چرای جادوویی و
رپی مالی خوام لی ون دە کەن
کاکەشان بۆتە هەژدیها و ملوێتکە کەى سورە بیام لی هەلدە لووشی
شەو سە ماگەرێکی پیرە و
رەقسى دەس و قەد و بالای
لە گەل شە پۆلی مۆسیقای یە ک ناگرن و
چاوی بینەر لی دە قووچی
منیش قام بیژیکى سە یرم،
جاری وایە
حە نجرەم گوێچکە کەر ئە کا و
جاری واشە
دە لی هاواری نیو خەو
چریکەم تا لە خۆم نووسیم هەر بۆ لای گوئی خۆم دیتەو
لە دەروو نمەو سەر ناکا و تەنانەت خۆشم ناییسیم
بیشی بیسم نایناسمەو
چەن گوناهن ئەو دەنگانەى
لە گەر و زیاتر ناییسرین!
قەت نەو یژران
مشتەرییان هەو داکانى ئەو قورگە یە
کە هەر لەو ی زان و نیژران
شە پۆلی بۆنى بە هەشتی

له گهال رابوردنی پۆلی پهری
به رۆحمدا هاتن
وا رۆحمیان داگیر کرد لیم
چاو، بوو به کۆرپهی سه رشیواو له شه قامی چۆل و قه و غا
دل، بوو به موتریبی عاشق، له گهال مانگه شه و هاته دوو
به زمانی دوو کهال و ناگر
کهوته ناو حاله تی خۆی و ئه مجار دای له سیمی ناخر
من و رۆح و ئه تو و ئه وین
تو و ئاههنگ و من و به سته م
مانگ و ئاسۆ و چیا ی بی دهنگ
بووینه له شی و ته و ژمی سارد له خۆی گرتین
بۆنی به ههشت له ده ماغما
شوینی نه ما و
هه موو بۆن و دهنگ و رۆحی
ده رزی ئاژنیان کرد جه سته م
به یان، به جریوه ی مه له کان
له نیو پۆلوو و ژیه مۆی ژان خۆم دۆزییه وه
به ره و ئاسۆی روون ری که وتم
ده شم زانی دوایین ساته کانی شه وه
هه ر بۆ سه ر چۆم
هه ر سه ر که وتم
که چی رواییم هه تا لووتکه زۆری مابوو
ئیسک و پلووسکی ریواران هه روا مابوون،

محەمەد سەئىد نەجارى (ئاسۆ)

لەم لاۋلاۋە

لەبەر چاۋم ھەموو سەريان تىژتر دەبوو

ھىندىكىيان دەبوونە خەنجەر

ھەتا زۆرتەر دەرۆيمە سەر

تىكەل دەبووم لە ھەور و تەم

زۇريان لىم دەبوو بە قەلەم

مىنىش بەجىي شىعرى دەروون

ھەر ئەوانم دەنووسىيەۋە

ھەتا خۆشم لەبەر چاۋى تەما ون بووم

ئىستا پەلەقارەى ژىنە

لە ناۋ زەلکاۋى رۆچووندا

ئىستا دەمەقالەى ئەشقى لەگەل عەقلا

لە كاتى تارىك و پرووندا

مىنىش بى لەمپەر و ھىوا

بى دەسەلات، چاۋەرۋانم

بە بەر چاۋى سروە و بەرەبەيانەۋە

پۆلى پەرى

جەستەى خۆم شىعرە كانم ھەلەۋژىرن

خۆشم لە دوور سەريان دەكەم بى ئىختىار

چاۋەرۋانم لىم گەرپىن بەرەو لووتكە رىگا بىرم

يان بەزەلكەدا بچمە خوار...

تەپکە

ژیان بوە تە ژان لیم و ئەمشەو و شە
وێک رەوێ ئاسکیکی سلە
مۆسیقای خەلوەتی ئەمشەو
ئاهەنگیکی غەمگینی گیرانی دلە
ئەیی یاخییە کەیی ولاتی بەهار!
لە بن کام گۆل دەتشارنەوێ نەیارانت؟
بۆ نازانن لە بن هەر گۆل
سەدان بولبول ئەچریکینن بۆ یارانن؟
لە بن کام سێبەری عەشقا دەتشارنەوێ؟
سێبەر دەکەن لە رووی هەتاو؟
بۆ نازانن ناوت تیشکە و تریفەیی دئی و
گزینگ ناوت ئەدا لە قاو؟
ئەیی چەخماخەیی دلئی کوردان!
ئەم گورگانە لە نیو کام هەور دەتشارنەوێ؟
بۆ نازانن و تەکانت لە گەل پەلە
بۆ گەلی کورد ئەبارنەوێ؟
ئەری بلیی عەرز چوو ک بی
وا لە هیچ کوئی ئەم جیهانە بەرینەدا
جی بی بۆ تۆ بەدی نەکرا؟

محەمەد سەئید نەجاری (ئاسۆ)

یان ھەر وایە ئاکامی کورد لەم ژینەدا؟
نە مووسا لە سەر کینوی توور تکای کرد و
نە عیسا ھەناسە ی پیا ھات
فەلە کان بوونە دەس کیس و
دالاشە کان ھیناتیانەو ھە بو ولات
نە یانزانی تو بارانی پەلە ی مامە ھەرزە پێی دارا بیری
تووی ئازادی ئە چینی و وینە ی شاخە سەربەرزە کان ھەر نامری
دەنیام تا پشتیوانت، دەستی دۆعای سەدان دایکی پاکی کوردە
ھەر سەرسەوزی وە ک دار بەروو؛ چونکا پێشەت
لە بن ئاو و خاکی کوردە
پێشە لە ئاو چلۆن و شک دەبێ گیانە
ھەزار سالی ھەلپەرتیون؟
مەلی عەرشی رووی لە «ئاسۆ»ن، دەنیان بن
ھیچ ڕاوچیە ک نای ئەنگیون!

بوکان - ۷۷/۱۱/۲۸

باران

چاو و دلی ئاسمان و کچ تەر بن جوانه!
ئەم خاوەنی رێژنە ی عەشقه و
ئەو بارانە!

هەور ئەگری، ئەبارینی، ژینی پییه
ژین بی ئەوین مانای نییه
ئە ی خاوەنی ئەوین کئییه!؟

سەقز/ بۆکان - ۷۷/۱۲/۱

سه فه ریکی بی کوتایی

بۆیه کهم جار
له بهر چنگی ئەم خهریته پشیلویه پیم نا دهری و
به ره و قبیلهی ئاواتینکی چهن ساله ی خۆم
نوێژی سه فه ریکم دابه ست
کیو ههر کیو بوو
ئاو ههر ئاو بوو
دار ههر دار بوو
ئه وه ی بۆ من فه رقی هه بوو
نیگای خه لکی لادی و شار بوو.
ئێستا من وام له و په ر سنوور
تازه زانیم سنوور خه تی بی مانایه
ئیره ش وه کوو ئه وی وایه
به لام لیڤه، خه لکی زمانیان نازاره
خه ت و جل و بیر و بروا ناسارنه وه
بافتی شاریش دێهاتییه
مه تعه مه کان چیشته ناخۆشن
که وچک و چنگال قاتییه
که چی به سه ر ئەم حاله شدا
من ره گره گم هوشیار نییه
چونکا لیڤه ئه وه ی بۆنی بیگانه بی هیچ دیار نییه
فه رقی چه کوش و بزمار نییه

شویتی له شاری مار نییه
لیره شهوان ئەستیره کان نزیکترن
زۆر گه شترن
خه لکی به تاسه ی مافه وه به لای یه کدا پانابرن
کچان روومه تیان سوورتره
گومه ترسی چاوه پرکی
هیچکس چاو له یه کتر ناکا له پشت په نجیره و دووده ری
که چوونه دهر ژنان لیره بی رووسه ری
هیچ ناترسین له تووسه ری
خاک ههر خاکه
ئاو ههر ئاوه
دووکان پرن له وشتانه ی له ولا ئەمدین
به لام لیره په نجیره ی دووکانیان به زمان خه تی نووسراوه
ساله های سال من وه ک دهر ویش هووی بو ده که م
وینه ی سه رباز ساله های شهوان تا پوژ
به خه یال یه ک دووی بو ده که م

لیره ترس غه واره یه
لیره ئەسکیناس پاره یه
لیره ماشین سه یاره یه
لیره هه ناسه هه لکیشان زۆر ساده یه
شادی سواره و غه م پیاده یه
که می بی نه زمی گهر هه بی
هه ی نه وه یه

محەمەد سەعید نەجاری (ناسۆ)

ژینی سەربەستی بۆ ئیمە رەنگیکێ کال و سادە یە
ئێرە ولاتیکی دیه، پێتەختە کە ی دلی منە
ئە گەر شەو گەلی تاریکە، رینگا ئە گەر سەخت و ئەستەم و باریکە
بەو هی خۆشە غەوارە و ئەجنە بی ونە
بەرانبەری پیاو و ژنە
لێرە ئە گەر خاک توونییە، دیوار نەوین، شاریان کپە
لە عەوێزدا زاریان پڕە لە دلدارێ و ژوان و چپە
ئێرە شاری ولاتی لێک بلاوی دلەمە و
لە ولاتە یە ک گرتوێ کان، لە واشگتۆن، لە نیویۆرک
کاخ ئە پووخی
تەرم ئە سووتی
خەلک هەلدین
بەلام لە نیو دلی منا، لەم شارە خاپوورە ی جارێ
گولی شیعری بە یادی سەربەستی کوردان
لە قوولایی دلما ئەروین

قەلادزی - ۱۱/سپتامبر/۲۰۰۱

ئاگر

ئیواره یه ک
وه ک نه ورۆزی سالی سالان
شاعیریکی سهر ماگه ستوو به جیی پووشوو
وشه ی بو شیعی کۆ ده کرد
سهر نجیشی نو قمی لیلی ئاسۆ ده کرد
ههر که دیتی ئاسۆ لیل بوو
به دوا ی سی وشه دا ویل بوو
ئازادی و گول و ریبه ندان
ئه مجار هینای له په نای یه کتری دانان
له ههر وشه یه که م پیتی لی هه لگرت و خستیه سه ر یه ک
له شه ویکی گوسته چاوی ولات داگر
له سه ر نوو چکه ی ناله شکینه
هه لی کرد و بوو به «ئاگر»!

بوکان- ۸۰/۱۱/۲

پامانیک

بەرد، گەرما
جریو و قەلبەزە
چۆم، قوم قومۆ که
من و خەیاڵ و سکوت و سەرگیزی
ئای بیرەوهری منالیم
پەپوولە سپیەکانی سەر گولی سووری درۆشینە
چەندتان غەریبی دەکەم
«خۆم دارەییە که ی ریشه که نیاوم»
لە سەر بەردیش ناوم ون ناکەن
ئەو چاوه نەرمانە ی فیری دلدارییان کردم
لە ژیر هیچ بستە ئاسمانیک
شوین پیم ون نابیی لەم سەرزەوینی عەشق و عاتیفە و شیعەر و
خۆشییەدا
جارجار
قولپە ی گریان ی سەوز دامدە گری و
لە یادی یاران ی جارار
ئیدی بەرد بۆ قوم قومۆ که ناخەم
تا تەماشام بکا تەماشای دەکەم
ها وەرە ددانە کانم بیژیرە
ئەووەتی لە تۆ دوورم ئەوانیش تاقولۆق بوون

بیری بژاردنی تۆ دە کەن
ئەم کێوانە جارانی بۆ هێند لای من بەرز بوون؟
ئەم هەستە ی ئیستام بزر؟
بەلام ئیستا ئەوێ جارانی لام بەرز بوو بزر بوو و
بەرزە کانیشت ئەوێ ئەوێ ئەوێ ئەوین
ماسی قولاپ چەشتە
برسیەتی چەشتە و هەویر
گەرما و
چایە کە ی نیو کتیریە رەش
ئیستا فینکاییم پێ نادا
ئەم ساردە هەناسە ی ناو یە خچال و فلاسک
کێ ماوێ؟ کێ رۆیی؟ ئە ی بۆ کەس نەهات؟
یان هەلتە کاوێ داوینی ئەم چۆم و باخە لە شالووری شەیدا
بەلام نا
«بۆران» هەناسە ی گەرمی شیعر دە پۆزینی
بە سەر کاغەزی سپی دلی رەنگی منالیم و بیداریدا
بەم خاکە ی قەومی پاکاندا
ئاسۆش هەر وا سوورە لە سەر خەمی خوینی پیاوچاکاندا.

ماچ

بۆ ماچە مێژووییە کە یە مام جەلال و سەددام

چۆلە کە یە ک ددانی ماریکی ماچ کرد

مار نە یویرا هەلیلووشی!

هەلۆ کوتی:

ئەری نە ترسای ماچت کرد؟

ئەویش کوتی:

«ماری ترسە نۆک چاترە

من دەزانم لە پشت سەرمۆ

مە ترسی چال و ئاگرە!»

بۆکان - پاییزی ۷۱

هیرۆ

گولە هیرۆیه کی سپی پرسى له هیرۆیه کی سوور:
«ئەرى تۆ بۆچی وا سوورى
دەلیی بوو کی پەردەى نوورى؟»
گوتى: «گیانە دەزانى من بۆ سووراوم؟
له سەر گۆرى شەهیدىکی گۆرغەریبی کورد رواوم!»

سنه-هاوینی ۶۷

كەلكەلە

بە يادی تۆ

نەما جىيەك

جاران سرتەي تۆم لى بىستىي و

نەچمە ئەوي

بۆنى يادت

گوللاويكە و پىنى مەست ئەبم

دووريت خەمىكى تازەيە و

ئەمەه ژىنى

بەلام گيانە

سبەي بۆ من ماناي نىيە

بەبى يادی قسەکانى

پىرى و دوينى!!!

ساروقاميش - ۸۵/۸/۲

سه‌مای پهری

له‌بهر سه‌مای پهری جوانی لیم ده‌پسی هه‌ودای ئه‌ندیشه

جوانی و هه‌وه‌س

فه‌قر و درۆ

ئه‌وین ده‌که‌ن به‌گالته‌جار

ئاخ نازادی!

ئه‌وه‌نده‌ی هه‌نگوینت هه‌یه

چزووی ناحه‌زیت پر ئیشه

ئایا ئه‌وینه یان هه‌وه‌س؟

ئه‌من نازانم چ باسه!

به‌لام لی‌ره له‌باکۆی پاته‌ختی عه‌جه‌م

من هه‌ر دلم

لای بۆکان و که‌رکووک و وان و «سیواسه»!

لی‌ره هه‌تاو

له‌و جیی جارانی هه‌لنایه

که‌لا ره‌نگه‌ سه‌وزتر بی

به‌لام هه‌وا

بۆنی ئه‌وینی لی‌نایه!

محمەد سەئید نەجاری (ئاسۆ)

خانوو

وینەى نەردیوانى فریشتەن و بەرەو عەرپشى خوایی دەپۆن

شەقام

پەرپەر لە پەرىن و دايمه خەرىكى هات وچۆن

پابواردن و شاران دیتن وەك مەى واىە

هەر دەم دەم و كەم كەم خۆشە

زۆر مانەو بەهانەىە

دار و بەردى ئەم ولاتە

پەرپەر لە بۆنى غوربەتى و

قەسەى ساردى بىگانەىە!

باكو - ۲۸/۳/۸۶

شەۋىي لە نياگارا

نياگارا، لە لاي خەلكى ئابشارە

بەلام ئىستاكە لەم شارە

شويتىكە ھەر عەينى بەھەشت

پەر لە پەرى و شەراب و حۆرى و بىخەمى

چاۋ نازانى چاۋ لە چى كات؟!

پى نازانى بو كوى پروات؟!

ھۆ پەرىلە! چاۋم لىتە

چاۋت ۋە ك سانىھى ساعاھە

بەلام دلت لە ترسى ھەسوودى كابرەت

ويتەى دلى ئەمن ماتە

تا دى باكوم پى خوشترە

ولات خوشە

بەلام لىرە نازادى يە كجار دل گرە!

باكو/ بادۆ- شەۋى ۱۶/۳/۲۹

غەریبە

لە وولاتە ی کە هیچکەس تو نانسێ

بە هەشتیش بێ

سەرت ناخری هەر دەماسێ!!!

باکۆ. ۸۶/۳/۳۰

دەنا کورتی

بۆ رۆحی هونەر مەند سەید عەلی ئەسغەر کوردستانی

ئێوار ییە ک

بە لۆژە لۆژ

ئە و کاتە ی وا پێلی دەریای توورە ی خە یال دە مەه ژینێ

ئە و کاتە ی رۆژ دوایین چاوی لە لووتکە کان دە قرتینێ

بە سەر پردی هە و دای شیعریکی بە ستە لە ک رادە بوورم

لە پر دەنگی،

لە پە نجه رە ی دیوہ خانیکی بە رزە وە

لە گەل بزە ی چا و جوانیکی سر کی رۆ و خوش

هانه نا و دە روونی رۆ و خا و

بە لام بە روالە تی خامۆش

دەسنوئىژى شىعر

لەبۇ تەشقى ئاسماننىكى سەرسەوز و پىپىيان بىردىم:

«دەنا كورتى چت لى كردىم»

ئاي كۆترەبارىكە تىژبال!

ھۆ سەقرە تىژرۇكەي چاوكال!

مەرپۇن، مەرپۇن، ئەوا مىنىش كەوتىمە سەربال

دەرپۇم بەرەو ئاسۆى شەپۆلى ئەم دەنگە

رۈو بە بزەي ئەو غونچە گولەي سەرپەر پر پر لە ئاۋەنگە

ھۆ سەقرە كان!

تۇخوا لىرەم جى مەھىلن

لە گەل خۆتانم ئاخىر

لەم ئىۋارەي لاي شىۋانە بالى ھەلفىرېنم گرتوۋە

گويم تىۋە بو دەنگىكى تىژى ئاشنا

لە پەنجەرەي دىۋە خانىكى بەرزەۋە

لە گەل بزەي چاۋجوانىكى سركى رۈۋخۇش

داۋدئاسا دەنگى داۋە

ناسىمەۋە،

بالم گرت و مىنىش ھاتم بەرەو گەردنە خۇشەكەي متفەرپكى لاي

«سەلۋە تاۋا»

دىسان دەنگە،

نزىك نزىك نزىك ئەبى و

لە حەنجەرەي مەكانەۋە دەچرىكىنى:

«دەنا كورتى چت لى كردىم»

بە قسەي خەلكىت لە گەل كردىم»

محەمەد سەئید نەجاری (ئاسۆ)

بە دوای دەنگە
چاوم خولخولەى بين خواردوون، لە جىگای خۆم هەلەدەسوورپىن
منىش بى دەنگ و شىك هەلاتووم
دەتكوت دەنگە بەرقى هەبوو
دەزانم دەنگە هى كى بوو
بەلام شەبۆلى ئەمجارەى لە گەل جاران
عەزر تا ئاسمان فەرقى هەبوو
ئەمجار رۆحى سەيد عەلى ئەسغەرى زىندوو
دیتە گىانى گەروومەو
منىش بە تارى حەنجەرەى شىعەرىكى تۆسن و سەرکەش
ئەچرىكىنىم پر بە دۆلى «ئاویەر، ئارىز و كوچكەرەش»
هاوار دەكەم:
كورتى، كورتى
زۆر لەمىژە رۆحى شەيدام هەلەدەدای دىتنى تۆیە
چۆن مەرە كىوى چاوەنەخەو، تا بەيانى چاوەنەكۆیە
زۆر لەمىژە رۆحى منىش
بە هەوای هەلمژىنىكى شەنى خۆشى كوستانى بەرۆكى تۆیە
بۆ لىم ونى؟
بۆ خۆتم لى دەشارىيەو
كورتى مەرۆ، مەرۆ
ئەگەر بچىتە ناو هەورانىش دلىنام بۆم دەبارىيەو

کورتی بووکه رازاوه که ی له توی جلی شیعی سوورا
کورتی جوانه په روه رده که ی خوینی هه تاو
له ناو په ردوی خیر و نورا

هیچ ولامم ناداته وه

زانی دلمه ندی ئەم کاره م که بۆچ هیچ جوابم پی نادا
خودا کردی و له پر

تریشقه ی چه خماخه ی هه وری پرپیت

هه وری له سهر کورتی لادا

تیشکی چاوه پر فرمیسک و گه شه کانی

وه ک بریسکه ی تاوی تینوو

له ناو شه وه زهنگی ژیندا بگاته سهر کانی او ی سارد

خۆش خۆش بۆم ده ترووسکایه وه

من بی هۆش بووم

کورتی کردیه بان به رزی لیم

به دهنگیکی زولال و سیحراوی و خۆشتر له هه وه لجار دواندمی

پاوه ستابووم

پواندمی

کردمی به داریکی سه رسه وز، پر گه لا و ته ر

له سهر کیلی خه یاله مردووه کانی زووم چه قاندمی

نازانم ماوه ی چه ن سه عات لیکمان پوانی

نه من زانیم، نه نه و زانی

محەمەد سەئید نەجاری (ئاسۆ)

بەلام لە پڕ کورتی بوو کۆترەباریکەیی سەرخۆش
دای لە شەققەیی بال و ھەلفری
لە دوا نیگادا پێی گوتم:
«دوام مە کہوھ

پیم حەیفە تۆش بە ئەوینم بسووتینم
بڕۆ، بڕۆ دیدارمان خۆش
گەر عاشق نیت با نەسووتی
ئەم دیدارەش لە نیو گۆرستانی دلتا
بینێزە و بیکە فەرمامۆش

ئیتەر من و قولپەیی گریان
ئیتەر من و فرمیسک و ئیش
لە دوای ئەم یە کہم دیدارەم
لە دوای کورتی بوومە دەرویش
وہ ک مەولەوی بە دوای شەمسا
بە دەف و بە شیعەر و نہی
بوومە شیتە پەتیارە کہی ناو کۆلانی مە یخانە کان
پیاڵە بە دەس بۆ چۆرئ مە
سنە گەرپام
سابلاخ گەرپام
سەردەشت، بانە، سەقز، بۆکان
پرسیم لە سولەیمانی و ھەلەبجە، شارەزوور

قامیشلی و جزیری و بوتان

به لام کورتی

له ناو میشک و خه یالم دا شوینی دیار بوو

دلی له گه ل دلم پاک بوو

که چی بو خوی لیم بیووه بوو کینکی رهش پوش

له گه ل رۆحی منا خاک بوو

جار جار به زینده خه و ده مدی

کیژی به ره و لووتکه ی کینوه کان هه لده کشا

کاتی چاوم هه لده هینا بزر ده بوو

چاوم وه سه ره یه کتر ده نا

کورتی بیده نگ لفکه ی له چکه که ی شور و جوان

لۆیی له هه ور، لۆییکی له نه رزی ده خشا

ئینستا ساله هایه کورتی

ده سگی رانی هه تاهه تای شیعر و هه ست و عه شق و ده نگ و لاهه تیمه

که پیریش بم شه رته خوایه

گراوی دی بیجگه له نه و چی دی نیمه

کورتی بو من هه سته، گرّه، رۆحه، تینه

کورتی بو من ئاوی ژینه

نه ک ئاوی ژین وه ک ژیا نه

کورتی لای من «کوردوستانه»

محەمەد سەئید نەجاری (ئاسۆ)

دەليام تا ئەو كاتهى تال تال مووى سىپى
خه تى ژين نامەى روومه تم به سىپه تى دەنووسنه وه
تا ئەو رۆژهى كورتى ئەينم به شادى
به دلخوشى، به نازادى
شيعرم بىته حەنجەرەى سەيدە لى ئەسغەر
چاوم بىته شەمى رىگای شەو رۆشنگەر
دەستم بىته ياريدەدەر
پر به گەرووى عەشقى پىرۆز بچرىكىنم
«دەنا كورتى چت لى كردم مندال بووم تو پىرت كردم»
بۆكان-۱/۶/۷۳

سه وزه پۆش

که نیشکه سه وزه پۆشه که ی شه قامی عیشق و عاتیفه
دلی من ئە ی گوئی که رووت
هه ویی هه تاوه بۆ گه شی
ده زانی چه نده عاشقی وته و زمانی تۆم ئە من
ده ده ی ده گه وهه ریکی دیش له به حری ژینی بی به شی
په پووله زه ده که ی ئەوین!
که میکی دیش له زه ردی زیپی باله که ت هه واله که
ده با وه لا چی ژهنگی خه م له سه ر ته می خه یاله که ت
وه ده ر که وی ترووسکه تاوی رسته یه ک
که ده ر بخا دلۆپه یه ک
له به حری عیشتی پاکی تۆ و له سه د یه کی جه ماله که ت
شکاوه شاپه ری مه لی خه یالی شیعی عاشقیم
پساوه تالی گشتی ههستی فیکری بیکری لاوه تیم
ده ده ی گریی ده بی وچان به تالی زولفه کاله که ت
ئه من فیدای جه ماله که ت!
که نیشکه سه وزه پۆشه که ی شه قامی شیعر و عه تری گول
له میژه دل
خه مینی کۆنه لانی رۆژه کانی پیشووه

محەمەد سەئید نەجاری (ئاسۆ)

لەمیزە دەستی شیعەرە کانی تۆم تەزووی سەھۆلی مەیلی تی چوو
لەمیزە دل بە دیتنت ختیلکە نادری و منیش
لە سەر کەژی رەشی سەرم
زوقمی تەمەن بلوور بلووری کەوتوو
دە دەی بە رەمزی عاتیفەت بەھارە یادگارە یە ک
گەزیزە یە ک، بەھانە یە ک
زپە ی تە لی شەوانە یە ک
لە باخچە پر لە بۆنی یاسی خۆشەویستی حەوشە تان
چە پک کە نا،

تاقە چلە ریحانە یە ک
هە تا کوو بە فری لا نساری رپی ولاتە کەت بچنیتەو
منیش بە هەستی لاوەتی چە لانی جیژوانەو
قەلەم بە دەس بلیم غەزەل
چە کامە یی، وە لاقە لەن تەرانە یە ک
بە دەنگی پر لە سۆزی هەستی مەستی عارەقی ئەوین بە کول
وە دەر کەوی دەروونی پر لە رەمزی رازی خۆشەویستی میللەت و
نەمینی بە فر و بەستەلە ک
فرێدەری حەشارگەری دوو چاوی تۆ و
وە دەر کەون بە لە ک بە لە ک

گەزیزە کەم!
ئەوێ کە هەر وتە ی دلت لە تۆی حەریری نامە یە ک

ده سنوٽڙي شيعر

پرن له رازي ويستي گهل به قهت دلي چه كامه يه ك
من نه و په پووله بي وزه ي شه مي جه مالي عاشقيم
له سهردي مه يلي سووره گول پرووز پرووزه باله كه م
ده ده ي به نه شته خه نده ي
به يادي فه سلي نه و به هار
شنه ي شه مالي شاديه ك وه رينه سهردي ماله كه م
له بير ته روزه كاني وا
هه تاوي به خته وهر به سهر كه ژ و چيا له ژوور و دهر
به زهرده خه نده زاله بوو؟
وه تيشكي نه و به هاري خو ي له روهي پاكي شاعيرا
ده كرده گر، چه پك چه پك
غه زهل، شيعر، و ته و مه قام حه لاله بوو؟
ده نه ي ده بوچي چاوه كه م كه ئسته گيري نه گبه ته؟
نه سيري هه وري حه سره ته؟
شه قايقيش له نيو دلي زه وي و كه چي له داخي مه يلي ساردي نه و
په رپوه ره نگه سووره كه ي، كراسه كاني له ت له ته؟
كه نيشكه سه وزه پوشه كه ي شه قامي به فر و خوين و گول
دلي من، نه ي گولي كه روت غه ميني گنجي مهينه ته
به هاره كه ت
به هاري چي؟!
وه رزي خه م و په ژاره كه ت
به لي به لي، هه واره كه ت به رپوه يه

محەمەد سەئید نەجاری (ئاسۆ)

مەترسێ ھەوری ڕەش وەھا بە سینگى پڕ لە عاتىفەى حەوىقى
ئاسمانەوہ

بە چەسپى غەسبى دل ڕەشان

وہ نالکى ھەتاھەتا

دەبىنم ئەو گولانە وا بەرپۆھىہ

بزەى ھەتاوى شادىيان بە لىوہىہ

یەقىن دەبى کە رۆژى مىللەتى ئەمەش

بە چاوى قەلب و سىرپ و سەر

نەزەر بکەن بە چاوى گەش

ختىلکەيان بختە دل

کراسى مەخمەرى چەمەن لە بەژنى سەوزى کىوہ ڕەش

مەترسە سەوزە پۆشە کەم

بەھارە کەت بەرپۆھىہ

گولالە کان

بزەى ھەتاوى شادىيان بە لىوہىہ

بۆکان - شەوى نەورۆزى ٧٤

ولاتى من

كەم پىم بلين
ئەم شىعرانەت دەورەى كۆنن
رۈبوردوۋە دەورەى شىعرى مەى و رۈباب
ئاخر گىانە
من شاعىرى ولاتىكم
كە لەويدا
خوين ھەرزان ترە لە شەرۈاب!

بۆكان-۷۵/۷/۳۱

شاعىر

كە پىم بلين
دە بەسىەتى ئەو شىعرانەى باسى شەرۈابە يا كەباب!
ئاخر گىانە من شاعىرى ولاتىكم كە لەويدا:
«خوين ھەرزان ترە لە شەرۈاب!»

بۆكان- زستانى ۷۸

کووچە

بۆ شاعیر سەفا سەننانی

بە کووچە کە تان دا رۆییم
تەنیا، تەنیا، هەناسە سارد
هەوری شیعریکی بی نیشان
بە سەربانی مالتانەوێ گێژی دەخوارد
بە کووچە تان دا رابوردم
غەمبار، غەمبار دل تەنگ و مات
کووچە کە تان بۆنی شیعەر و عەشق و بارانی لی دەهات
من غەمگین و عاشقانه رادەبوردم
نەم نەم بارانیککی سەوزی ئەویناوی تەپری کردم
کاتی هاتم
کۆتریکم دی، لە بەر پەنجەرە ی مالتانا بە دل تەنگی هەلکور مابوو
پیش قەمژنی نیگای تینووی من هەل قەری
گەیمە حاستی ماله کە تان
شوینی پیی دۆینی پیی تۆ مابوو
هێمان رۆحی عەشقی تیاوو

بۆکان_ ۲۸/۹/۷۳

قسەى دل

زۆر جار هاوالان پیم دەلین که تو له ناو شیعره کانتا باسی قسەى
دلته ناکەى!
منیش بەم تانەى یارانم
له داخا وه ک مؤم' دەسووتیم
ئاخر برا،
قسەى دلتم شیعریکى ئاگراویه
ئە گەر بیلیم خۆم دەسووتیم!

بوکان- ۷/۷/۷۵

دیمەنى کچیکى سواکەر

چمۆله یه
پوو به شادی و به زم و مه جلیس
دلتهنگى من بهو دیمه نه
هاواریکه،
جینویکه پوو به ئیسکی هه لپرواوی رپیه رانی زالمی گهل
یاخۆ پاشای پیسی نگریس!

شنۆ- ۷/۶/۱۳

هەورى لە مل

هەورى لە مل!

كاتى تىنى نىگاي گەرمت

هاويشته وه كوستانى سڤ و ساردى دل

له گولجارى دلى شه يدام سەدان نىرگس يەك يەك پشكوت

بەرەبەيان، كاتى تيشكى هەتاو ئەنگوت

من خەرىكى چىنى گول ئەستېرە بووم له شه و گارى رەشايى مووت

هەورى لە مل!

تو خەلكى كام ميرگە زارى ئەوينداريت؟

كه وا تيشكى نىگاي ويلت تەويلى ئەسرين داديتى؟

تو خەلكى كام سەرزەوينى عەشق و جوانيت؟

وا لا تىلى بزەى ساردت دلى خۆره تاو دە كولينى؟

بسكت ئالۆزى كام بارەش، كام توفانە؟

وا هەر چلى زولفى سيات بۆنى غوربەتى لى دە كرى

جارجار بە دزە لە سەر لىوت بزەى شادى شين دەبى

سەدان كۆرپەى ئاواتى بەجى نەهاتوو بە دواى پىلوى چاوتا دەمرى

كات بە يانپىكى سەرسەوزە و

شوينمان باخەلە يىك غەريب

كه تەنانەت بۆنى گولانىشى نامۆن

كه چى دلى پرى ئەمن خەرمائىكى پرى له پىتە

دەنكە دەنكە دەخل و دانى، بزەى لىوى ئاشناى تۆن

هەورى لە كۆل!

ده سنوئیزی شیعر

خۆ ده زانم ئه وین کۆتری دهسته مۆیه و
له سه ربانی هه موو مائی دلی ته ردا به ته قله ده نیشیتته وه
به لام چ بکه م؟
سه ربانی مائی عه شقی من هینده به رزه
شه فقهی بالی مه لی عه ریش به سالی جاری نایسم
که چی ده لئی له و سه ربانه تووک لی کراره
ورده ورده کۆتری ئه وین ده خولیتته وه
هه وريله که م!
توخوا بلینی خوا بکا و وا زوو بنیشیتته وه؟

پینگای ته ورپز- ۷۶/۱۱/۱۵

به تہ نیا

تہ نیا، تہ نیا
وہ ک گہ لایئ لہ دار جوی بی ہر بہ شینی
شہ قام پر لہ خہ لک و
دہ لئی دارسانیکی چؤل و ہؤلہ
ماشین وہ ک پہ پوولہ ی سہ رشیت ہارووژاون
منیش تہ نیا
بی جینی شوینی حہ سانہ وہ
شہ مالی یادت دہ مات و ہہ لم دہ گری
چاوی یادت سپی سپی
چونکا لہ ہیچ قوربتیکا سیبہ ریشٹ ناکا بہ دی
ئاخ کہ من ئە مشہ و چہن تہ نیام
ئاخ چارہ نووس چہن دل رہ قہ
بہ لام ہیشٹا بی ہیوا نیم
نیو چاوی خؤم ئە وہی حہ قہ

مہاباد۔ ۷۲/۳/۹

وهر گپړاوی غه زه لیکي حافز

لهم دهور و زه مانه ی ئهوی پر فیل نه بی له گهل
پیا له ی شه راب و شاعر ه ئه ویش تایه تن غه زه ل
پرووخانی ده بی به ردی بناغه ی چ خانووی
خانووی ئه وین نه بی که قه تی بو نه بوو خه له ل
سه ر گه رده نه ی سلامه تی جه رده ی فره ن، ده خیل!
بی پیا له نه روی! زور سه ری کردو ته کاسه که ل
زولفی کچه شوخی کی له ئه ستو که، لی می مه لی
گه ر به خت و هاتی زوهره بوو یا خود ئه گه ر زو حه ل
بروانی به دوو چاوی زرنگی ئه گه ر له ژین
دونیا یی کون و کاری جیهان عه ینی جامی پهل
هیوام به ژیان زوره به تایه ت به وه سلی تو
هیچ ناکری که ئیزن گه ر نه دا ئه جه ل
هر من به ته نی تووره له بی «کرده وه» یی نه بووم
پسپوری جیهان گشتی دژی عیلمه بی عه مه ل
لام وایه که سی حافزی باهوشی نه دیتبی
هیند مه ستی کرد له جه ره ی «باده» که ی ئه زه ل

وهر گپړانی «ئاسو» - بوکان - ۷۳/۲/۳۰

بخش فارسی

لاله‌ی هجران

به همراه بی‌نشانم: ز- توکلی
گر شرح دهم لختی داغِ دلِ شیدا را
چون لاله بسوزانم آن سرِّ هویدا را
خالی نبود آنی از یمن کلامت دل
باور نکنم دانی احوال دل ما را
ای کفتر گم گشته! باز آ که من از هجرت
کتمان کنم از دیده آن گوهر پیدا را
ای شبنم صبح از تو، وی قطره‌ی اشک از من
تا کی سِزَد این سودا، بیچاره‌ی سودا را؟
هم در دل و هم جانی، با مایی و پنهانی
فرقی نهم آنی پنهان و هویدا را
یادی کن از این خسته، این بلبل پر بسته
چون گشت فراموشت میقات مصلی را؟
باز آ، «افق» از هجرت مجنون و ولی گرد است
لیلای منی مشکن، آن عهد و وفا یارا!

ارومیه، بهار ۷۰

دیار

دیده غرق خون شود گر کوی یار آرم به یاد
سینه گردد خون فشان بوی دیار آرم به یاد
بوی گل، بوی بهار، از بوی تو دارد نسیم
زین سبب در مهر مه بوی بهار آرم به یاد
بی تو چون برگی نحیف ام ریخته، پژمرده، زرد
تا که خود بینم خزانِ روزگار آرم به یاد
بی بر و بارم، چنان تنها، که می لرزم چو بید
در فراق ای صنم کی برگ و بار آرم به یاد؟
من شنیدستم ز روز حشر و حرّ و ترس وی
زانکه بی تو بودم در سبزوار آرم به یاد
از «افق» تا سرخی خونِ شهادت دیده ام
گاهِ مردن مرگ با عزّ و وقار آرم به یاد

سبزوار، مهر، ۱۳۶۸

برای تعمیر مسجد قبله

این همه آهن آلات وجه‌الضمان ندارد؟
خرج کجا کنیدش، آنجا که آن ندارد؟
قبله کجاست آخر رو به کجا کنیدش
خانه‌ی دوست قبله‌ست، او که مکان ندارد!
بی‌دلی ار بجوید چیست نشانه‌ی او؟
با چه زبان بخوانیش؟ او که زبان ندارد!
رو سر خویشتن گیر و غرق ریای خود باش
کی تو بینی این جاش او که نشان ندارد
اوست مرا چو رحمت بهر تو رزق و روزی‌ست
گر چو منش شناسی خانه چنان ندارد
در پی آب و نانی، غافلی، آن چنانی
کلبه‌ی رحمت وی زحمت نان ندارد
تن چو ستور پر خور، جان ز تلاش خالی
آهن و زرق و برقت ارزش جان ندارد
گر بشناسی او را بشکنی این سبور را
سنگِ دل آب گردان دل که میان ندارد
سوی «افق» نظر کن قبله‌ی دل همان‌جاست
مسجد و دیر و قبله شرح و بیان ندارد

تضمین

به گرامی دبیر ادبیات بوکان: محمد یزدان پناه
حرمت شاه نه اورنگ نگه می دارد
نام وی نفرت از ننگ نگه می دارد
گل که فخرش به جهان خداداده و لیک
گاه رفتنش نه این رنگ نگه می دارد
شاد کی گردی از این ورطه که غرقاب بلاست
صلح را پس زده و جنگ نگه می دارد
حیف از آن آینه کو لطف و صفایش باید
که درین کلبه فقط زنگ نگه می دارد
خواهی ار چین غمت نقش جبین حک نکند
عشق او ورز، ترا شنگ نگه می دارد
تکیه بر پای تعقل چو کنی چوب قدر
پای چون سرو ترالنگ نگه می دارد
پدري پاک جهان دیده نوشت این تک بیت
که مرا همچو مل آن منگ نگه می دارد
«گر نگهدار من آن است که من می دانم
شیشه را در بغل سنگ نگه می دارد»

یاری

اشک‌هایم را دو چشمان تو جاری کرده‌اند
آری آری یارها تا بوده یاری کرده‌اند
آه از این فریادهای مانده در حلق سکوت
خود سکوتی گشته از بس بی‌قراری کرده‌اند
من خراب آن وداع تلخ‌ام و نی مست می
آن کسان دانند اگر زین می‌گساری کرده‌اند
ای خوشا آنانکه در بازار عشق و عاطفه
جز محبت آنچه را باشد حصاری کرده‌اند
آنکه با رهوار عقل اندر میان راند فرس
لاف می‌بافند دائم نی‌سواری کرده‌اند
بی‌هواخواهی تو زاهد عبادت گر کند
آن عبادت نیست بلکه خود قماری کرده‌اند
نور جویی از «افق»؟ بنمای خورشید رُخت
یاد شوقت رگ رگم را همچو تاری کرده‌اند

ارومیه، ۷۴/۱/۱۸

نگاه (۱)

به دوستم نادر قادری

وه که نگاه تو چه ها می کند!^۱
کودک دل را چو صدا می کند
از نگهت پُرس که این ظلم را
با دل غمدیده چرا می کند؟
بین که در آن موج شط سینه ات
ماهی احساس شنا می کند
صید دلم گشته ای و صید گر
صید نوش را نه رها می کند
بسته به منقار شود هر کسی
دانه ز دام تو جدا می کند
تابش مهتاب رخت در شبم
شور غمی تازه به پا می کند
هر که جدایی ز تو داند صواب
بار خدایا چه خطا می کند
وانکه مرا با تو نشانَد دمی
غزوه ای در راه خدا می کند
آه، غمت در افق عشق من
نشو و نما، نشو و نما می کند

بوکان، اسفند ۱۳۷۴

۱ - مصرع اول غزل از «امیر حقیقی» است.

ساقی اگر خبیره بوَد داند اگر چه می کند؟
هوش در آن مستی ما در دل سر چه می کند؟
در قَدح لاله بریز آن می اشکِ تاک را
خط جبین را بهلش تا بنگر چه می کند
موسم گل شد رفقا بلبل سرگشته کجاست؟
سنگِ گل آورد ولی نسل بشر چه می کند!
سینه‌ی باغ را ببین، لاله‌ی داغ را ببین
ماه چراغ را ببین تا به سحر چه می کند!
منتظران یاد را بر دَمَن و دشت بخوان
بر غم فوت بوسه‌ای چشم به در چه می کند
بوسه بزن بر لب جام و یاد لعل یار کن
یار وفادار بگو عمر هدر چه می کند؟
فصل شباب بگذرد، تا غم فردا نخوری
خاک بر افلاک شود بنده‌ی زر چه می کند؟
سبزه بروئید لب کرسی انتظار من
چشمه‌ی خون گشت دَمَن با دل تر چه می کند؟

آن - این

ما را که خنده‌ی آن خاطره‌ها یاد می‌کند؟
خمیازه‌ی اندوه کجا شاد می‌کند؟
اندوه نوگل سرما چشیدگان جور بین
چون باد در دل ما ساری و بیداد می‌کند
کو ارتعاش می‌دهد آن باد تار صوت را؟
تا این گلوی اشتیاق چنین باد می‌کند
«بهمن» که ظاهر او جاذب و کولاک می‌کند
یادی به حسرت از این موسم «خرداد» می‌کند
دوشیزه‌ی شادی، غم شیرین زندگیش
یادی ست سبز که بر تیشه‌ی فرهاد می‌کند
از پارس‌ها مَه‌راس ای «افق» بتاب خوش
اشکی بریز تو بر یادی که از قوم ماد می‌کند

بوکان، ۷۷/۹/۱۴

همراه

به برادر ارجمندم خالد قلعه‌کوهی

ترا کردگارم ز ناز آفرید	مرا هم سراسر نیاز آفرید
جمال ترا بهر من رمز کرد	مرا هم چه بی رمز و راز آفرید
از آن با نگاهت گدازد دلم	ترا سوز و من را گداز آفرید
بدانست کو من چه مجنون و شم	چو لیلی ترا شوخ و شاذ آفرید
خرابات عشقم چو مخروبه بود	ترا هم‌رهم کرد و باز آفرید
تو خاموشی و من چونی در نوا	نگاهت ز من روح ساز آفرید
مرا در حریم طلب‌گاه عشق	چنین شاعری پاک‌باز آفرید
مرا گُرد یغما دل و دین نمود	ترا دختری ترک‌تاز آفرید
بین این «افق» را ز شوق رخت	غزل را به قدس نماز آفرید

مهاباد - ارومیه، پائیز ۷۲

رسوا

من که رسوای تو گشتم از چه اندیشم دگر
از همه بیگانه‌ام با یاد تو خویشم دگر
سودی از دنیاپرستی نیست حاصل در جهان
تا گدای تو شوم درویش دل‌ریشم دگر
چند در دریای فکرت غرق کشتی، غرق گیل؟
ساحل عشقم کرانه، ضد تشویشم دگر
کس به گردم نارسد در راه پر آشوب عشق
چونکه در دیوانگی از قیس هم بیشم دگر
تا که گلزار رخ تو شد حریفم، باختم
نیست یاور هیچ فرزینی که من کیشم دگر
جز خیال وصل تو سودایی در سر کو مرا؟
جز ره وصف تو راهی نیست در پیشم دگر
هم خراسان، هم عراق و اصفهان را دیده‌ام
باز گشتم، واله‌ای از «ساریقامیش»م دگر
گردم و عشق تو ما را پارسی آموخت لیک
تا «افق» رنگین شود از هیچ نندیشم دگر

بوکان - بهار ۷۴

یاد

باز یاد مهر آن نامهربان افتاده‌ام
همزبانی کو که من بی‌همزبان افتاده‌ام؟
راهم از چاهم نبود آن آگهی فرقی نهم
در چه سبب زنخدان ناگهان افتاده‌ام؟
بر هوای کوی او لاف لطیفی می‌زدم
حال در میعاد رندان سرگران افتاده‌ام
کشتی بی‌ناخدایم در میان موج درد
دور و ناپیدا کران، بی‌بادبان افتاده‌ام
در حریم زلف او همراز بسیاری دلم
نیست باکم گرز چشم بی‌دلان افتاده‌ام
نیست پایایی در این گرداب بی‌پایان عشق
آشنا! من بی‌شناکردن در آن افتاده‌ام
قیس کُردم لیک لیلایم مرا مجنون نکرد
از نیاز با تو بودن اینچنان افتاده‌ام
تا نگاهی بر افق کردی ز روی مرحمت
من به یاد آن نگه بی‌خان و مان افتاده‌ام

عشق جاودانی

من فریب زندگانی خورده‌ام
بادهی عشق نهانی خورده‌ام
یاد چشمان تو مستم می‌کند
گویى آب زندگانی خورده‌ام
همزبانی کونوشد راز دل؟
چوب این بی‌همزبانی خورده‌ام
یار همراه و نیبم روی او
«صبر» تلخ «لن ترانی» خورده‌ام
موسی دل گویدم لب دوز و من
گوئیا شیر شبانی خورده‌ام
یک نفس بی عشق نسپردم رهی
آب عشق جاودانی خورده‌ام
بادهی هجر تو پیرم می‌کند
لیک من گول جوانی خورده‌ام
هر زمان عشقی به فریادم می‌رسد
تا غم این بی‌نشانی خورده‌ام
بی‌نشانی بهتر از آتش «افق»
کی غم این بی‌نشانی خورده‌ام؟

ارومیه، ۷۴/۱/۱۷

بازگشت

باز آمدم، باز آمدم، با این دل شیدایی ام
باز آمدم، باز آمدم، با این غم و تنهایی ام
دانی چرا باز آمدم هر چند رسوا کردی ام؟
دانم که می‌خواهی مرا با آن همه رسوایی ام
دیری ست روحم تشنه‌ی باران ابر عاطفه است
کو آذرخش یک نگه در این شب یلدایی ام؟
غم ایستاده بر دَرَم، روح صداقت در بَرَم
چتری ست حرمان بر سرم از شور جان‌فرسایی ام
ای مونس شب‌های من! هم درد و هم دریای من!
در خود بگیری گر مرا من گوهری دریایی ام
ای سرمه‌ی چشم جهان! خونی مرا در رگ جهان
تا تازه گردد جانم و افزون شود بینایی ام
پرتو بیفشان از «افق» می‌خواند اینک مرغ صبح
مگذار پیری بشکند این شور و بزم آرایی ام

بوکان، ۷۵/۴/۲۵

دانه

من به بوی تو در این ورطه‌ی ویرانه شدم
به امید لب تو تارک پیمانه شدم
در حریم خم ابروی تو راهم گم شد
سربه سر شیفته و واله و دیوانه شدم
وه که دیوانگی روی تو بر من چه خوش است!
تا که مجنون توأم عاقل و فرزانه شدم
اندرین مرکز ایران چه پری بسیارند!
پریا! من به رخ شمع تو پروانه شدم
منگر اینجا که چنین محو تماشا شده‌ام
با غم خوب تو دیری ست که همخانه شدم
ار گدای غم عشق تو شوم شاه شده‌ام
خوش بر آنم که سر زلف ترا شانه شدم
به خدایت دل من بر همه کس دلدار است
آشنا با تو شدم، از همه بیگانه شدم
«افق» ار با تو کمی دم ز محبت کم زد
تو پی دام بُدی، لیک ترا دانه شدم

تهران، پارک ساعی، ۷۸/۱/۲۶

آرزومندی

این بار نمردیم و به هم باز رسیدیم
یک جام دگر از لب لعل تو چشیدیم
بی گوش و زبان رازی که در قلب نهان بود
با گویش پیوند نگه گفت و شنیدیم
هر چند که چشم تو حکایت کند از یاس
ما جز طلب از وادی عشق تو ندیدیم
در پرده نهان می کنی آن چهره و لیکن
با عشق تو صد پرده‌ی پندار دریدیم
دیدنی همگان دوخته بر ما نظر و ما
از وحشت اندیشه گجان زود رمیدیم
از نیش وداع و ز تب تلخ جدایی
بر کالبد و قلب هم ای بس که خلیدیم
چون کفترِ غلتان پر انداخته؛ اما
بی بال تپیدیم و چه مجبور پریدیم
نو کرد غمی کهنه «افق» را دل و شعرش
افسوس رسیدیم و بدیدیم و نچیدیم

تهران، ۷۱/۱۱/۲۶

راز

با من از آن راز پنهانی بگو
مرد مردانه ز هجران دم مزن
با سبک رو حان گران جانی مکن
بر من آشفته حال پر ز درد
گر تو هم چون دیگران بی وفا
از زلیخا، از منیژه، از همه
بوی هجرت می دهی، کوچیده ام!
من شهید زنده‌ی عشق و دل‌ام
در کنار سبز اقیانوس عشق
من سکوت‌م ناله‌ی فریادهاست
تا «افق» روشن شود از مهر تو
از دو چشم پیر کنعانی بگو
رازهای پاک و انسانی بگو
با من از آن راز روحانی بگو
داستان عشقِ صنعانی بگو
می روی، پیشم نمی‌مانی بگو
از خودت، از هر چه می‌دانی
بندری! از روم و رومانی بگو
تو اگر بی عهد و پیمانی بگو
از غروب ماه «تورانی» بگو
گر تو هم از عشق نالانی بگو
راز شرم را چو می‌خوانی، بگو

بوکان - ۷۷/۱۲/۱۴

مراد

فرض عین است اگر با من دل خسته شبی
همنوا گردی و گویی چه مرادی طلبی
وه که از شدت شادی نتوانم گویم
نار یا سیب زرخ یا رطبی یا عنبی؟
زلف بر باد ده و پخش و پریشانش کن
تا بیابم دل زندان شده‌ام بی سببی
یا رب این نوگل خندان به من ارزانی دار
که شوم هم نفس سیده‌زادِ عربی
هر که با آل تو همراز شود پیروز است
ای محمد که قریشی و مُطَهَّر نسبی
قلم از دشت چشمان تو جوهر فِکَنَد
گر نویسد سخن از مدحت آن لعل لبی
راه از چاه ندانم چو به من نگری
سرم از پا نشناسم دهی‌ام گر رطبی
یار اغیار مشو! کس چو منت شناسد
باده‌ی بی لعل لب‌ت داد به من وه چه تبی!
یا «افق» را به ثناخوانی خود خوان همه روز
یا مرادش بده از لعل لب‌ت شمسه شبی

ای مهر من امشب تو چه زیبا شده بودی؟

دلبر نه، دل انگیز و دل آرا شده بودی
دوشینه اگر قمری و طاووس بُدی باز
امشب گهّری بهتر از این ها شده بودی
شهباز نگاهت پی گم گشته ای می گشت
خوی کرده رخ و زلف چلیپا شده بودی
از شربت اشعار طربزا و دلآویز
چون طوطی گویای شکرخا شده بودی
از بهر من بیدل حیران، مه پنهان
بر مجلسیان مجری اجرا شده بودی
با آن نفس گرم و دم عاطفه زایت
پنهان ز نگاه من شیدا شده بودی
من قیس گه نجد فراق؛ ولی افسوس
در مجلس بیگانه تو لایلا شده بودی
هر چند که پنهان بودی از چشم رقیبان
در عین نهانی چه هویدا شده بودی!
این حرف دل زار من گفت «عماد» است
«گم گشته ی ما بودی و پیدا شده بودی»
از بهر «افق» چون مه خرداد گذشته
هم لیلی و هم شمس و مسیحا شده بودی

مه‌باد، ۱۶/۸/۷۲

مهمان

دیشب گل گلخانه و جانانِ که بودی؟
ای شمع شب افروز! تو مهمانِ که بودی؟
امروز من از هجر تو همخانه‌ی اشک‌ام
دیشب تو نیوشنده‌ی هجرانِ که بودی؟
پیمانه به یاد تو تهی کردم و افسوس
معلوم نشد بر سر پیمانِ که بودی
من بلبل سرگشته‌ی گلزار تو بودم
تو غنچه‌ی خندانِ گلستانِ که بودی؟
من غصه‌ی هجران ترا شرح نمودم
تو شمع شب افروز شبستانِ که بودی؟
من در چَه بیژن به دو چشم تو امیدم
تو نَخشب نورانیِ زندانِ که بودی؟
دیشب که تمنای یکی بوسه نمودم
در فکر چه بودی و شتابانِ که بودی؟
بشکستی تو آینه‌ی احساس «افق» را
ای سنگِ دل امشب گل گلدانِ که بودی؟

بوکان - ۷۷/۱۲/۲۷

گل پرست

نمی دانم ای دل چرا این چینی
چو پروانه بر گل رسی می نشینی؟
چو بوسیدی آن آستان مقدس
مکانی سزاوار برمی گزینی
بسوزی، بسازی، بنالی ولیکن
جز از شوق دیدار کس را نینی
ندانی که خنجر بر آهیخته خار
زند بر دلت تا بخواهی بچینی؟
صداقت پرش نیست آبی چو بالت
چو پر می گشایی نه اهل زمینی
ندانی که دانم مرا خوار کردی
و دانی که دانم چرا تو غمینی
کسی را ندیدم بدین گل پرستی
بله ای دلِ غافل من! تو اینی
«افق» سرخ گشته ست پَر زن که دیر است
ولی تا گلی را نبویی نچینی

بهار بوکان

آید اندر عشق سبزی تار شادی‌های من
تا نسیم دل‌فروز نوبهاران می‌رسد
ارض کردستان بهشتی می‌شود اردیبهشت
تا خروش نوبهارانش به بوکان می‌رسد

در فضای پاک جنگل‌های اطراف و دَمَن
رمز پابرجایی‌اش را بشنو از رقص چنار
سنبل افتادگی بین شاخه‌ی گیلاس را
رود سیمینه چون طغیان می‌کند گاه بهار

در نفس‌های پگاه شهر بوکان بوی عشق
از افق چون هاله‌ای آید به معراج دماغ
وه چه رنگین می‌کند سیمای شهرم را بهار!
صوت بلبل، موج رود و ساز عشق و شکل باغ

روح را رنگین کند گلبانگِ صَوْتِ جوی و رود
فکر را تزئین کند گلخند مه رویان شهر
فکر هجرت را رُباید از دماغِ دلبرم
مهر و ناز و صوت و پند خوب نیکویان شهر

دوبیتی

همدمی با من ز هجران دم نَزَد
شادی یک دم طعنه بر ماتم نَزَد
چون دلم با غم نگردد یار غار؟
کو اگر بر سینه هم زد کم نَزَد

گشته ام از شوق یاری سینه چاک
اهل فضل و نسب او خوب و پاک
لیک گر چرخ زمان یادش نکرد
آنکه یزدانش پناه هستی چه باک؟

تخمیسی بر غزلی از مهدی اخوان ثالث

به برادر همیشگی ام «مصطفی قزلباش»

ز هجرت ماه امشب تار و سویم برنمی آید

شبم کاری کند بر من که از محشر نمی آید

نهانی معترف گردم تُرا بد گر نمی آید

«تُرا با غیر می بینم صدایم درنمی آید

دلم می سوزد و کاری ز دستم برنمی آید»

بین چون قیس دیوانه به نام لیلی ای شادم

نبود اندر دیارت کس رسد امشب به فریادم

چو ترکت کردم و رفتم به سوی محنت آبادم

«نشستم، باده خوردم، خون گریستم، کنجی افتادم

تحمل می رود اما، شبِ غم سر نمی آید»

ندانی حال شب هایم، چه سود از آه و زاری ها

از این زخم زبان ها و فغان زین بدبیری ها

از این رسوایی عشق و از این بی بندوباری ها

«چه سود از شرح این دیوانگی ها، بی قراری ها

تو مه بی مهری و حرف منت باور نمی آید»

اگر از یک کلامی عاشقانه سرد و بیزاری

محرمه د سه عید نه جاری (ئاسۆ)

توان تاب سوزان گداز عشق کی آری؟
نه شرط و رسم ما این بود و باز آر این هدف داری
«مَنه بر گردن دل بیش از این طوق جفاکاری
که این دیوانه گر عاقل شود دیگر نمی آید»
شبان تا صبح همراهم سهیل و خوشه‌ی پروین
زهی سودای خامی کز دلم بر بود عقل و دین
نمی دانی چه سانم تا شوم دور از لب شیرین
«دلم از دوریت خون شد بیا در اشک چشمم بین
خدا را! از چه رحمت بر من ای کافر نمی آید؟»

ئاسۆ - ۷۷/۱۱/۲۰

تب (۱)

من امشب با دلی سیر از غم تو
به یاد چشم مستت باده خوردم
تو ای از من شده فرسنگ‌ها دور
من اینک دل به یاد تو سپردم

ستاره همچو چشمت زان افق‌ها
به سویم دزدکی رو می نمودند
تمام واژه‌های شعرم امشب
به سوی شوق تو پر می گشودند

تنم از لرزه‌های عشق سرشار
دلم در سینه از وی شاد می شد
همینکه یاد تو همراه می گشت
خراب آباد دل آباد می شد

فضای سینه پر می گشت از تو
به یادت اندر آن صبح غم آلود
دلت چون قطره اشک صاف و بیرنگ
نه اشک از شیشه هم شفاف تر بود

تو اقیانوسِ ژرفِ حسِّ پاکی
ولی من از همان حس سینه چاکم
نیارم گفتنِ شعرِ دلم را
نیاری تابِ دردِ هولناکم

مگو دیگر تو از نمناکی غم
به دل احساس کردم نالهات را
چو شاگردِ اوّلی در مکتب عشق
نوشتم مشقِ رمزِ زالهات را

تهران - ۷۷/۱۲/۲۵

تخمیس غزلی از دکتر فرشیدورد

این شهر چه زیباست؛ ولی غصه‌شکن نیست
هر گس گذرد سرد و کلامش به دهن نیست
این خاک چه خوب است؛ ولی مهرش به تن نیست
این خانه قشنگ است؛ ولی خانه‌ی من نیست
این خاک چه زیباست؛ ولی خاک وطن نیست
آن پرتو دانش که زند برق به شدت
آن علم و تلاش و همه تکنیک و طراوت
آن مردم نامونس و سرشار ز همت
آن کشور نو، آن وطن دانش و صنعت
هرگز به دلاویزی ایران کهن نیست
شاید که شوم غمزده از روح و دل و جان
در جایی که نبود اثر از ترس غم نان
گم کرده‌ای دارم ز که پرسم من انسان؟
در مشهد و یزد و قم و کاشان و لرستان
لطفی ست که در برلن و دهلی و پکن نیست
اینجا نبود فرق سفید و سیه و زرد
هر چند که در کشور من هست بسی درد
اما چه کنم مهر وطن را چه توان کرد؟

در بابل و گرگان و خراسان و بروجرد

نقشی ست که در قاهره و شام و یمن نیست

خسته شدم از گردش هلسنکی و میلان

عمرم سپری گشته در آن‌ها چو ذیلان

موجی شدم از موجهی این بحر مغیلان

در دامن بحر خزر و ساحل گیلان

موجی ست که در ساحل دریای عدن نیست

ای خاکِ گران‌قیمتم، ای مهد دلیران!

ای خفته به نزار تو آوازه‌ی شیران!

دانم وطن خوب من ای کشور ایران!

در پیکر گل‌های دلاویز شمیران

عطری ست که در نافه‌ی آهوی ختن نیست

این زمزمه‌ی بلبل باغت چه خدایی ست!

خوشر ز صدای تو بگویم چه صدایی ست!

نایی که شکسته به امید چه نوایی ست؟

آوارگی و خانه به دوشی چه بلایی ست؟

دردی است که همتاش در این دیرِ کهن نیست

در جایی که نبود خبر از محنت اشرار

تنهای تک‌ام، بی‌دل و اقوام و کس و یار

با این همه درمان و همه دکتِرِ غمخوار

ده‌سنویتیژی شیعر

آواره‌ام و دربه‌در و خسته و بیمار
هر جا که روم هیچ کجا خانه‌ی من نیست
آن سان شده‌ام خسته و آواره و عاجز
هرگز نشود در دل من شادی‌ای نافذ
از بهر که گویم سخن از قصه‌ی جاحظ؟
از بهر که خوانم غزل سعدی و حافظ؟
در شهر غریبی که در آن فهم سخن نیست
مسکو چه ملنگ است؛ ولی نیست چو تهران!
مادرید فرنگ است؛ ولی نیست چو تهران!
بغداد چه شنگ است؛ ولی نیست چو تهران!
پاریس قشنگ است؛ ولی نیست چو تهران!
لندن به دلاویزی شیرازِ کهن نیست

مادرید، ۱۳۶۱، دکتر خسرو فرشیدورد
تخمیس: بوکان، ۱۳۸۱، محمد سعید نجاری

برف

برف آمد و پوشید همه صخره و گه سار

مه دود دل عاشق دل خسته ی دلزار

یخ بست همه شبنم و آلاله و گلزار

بر شاخه ی هر بید و درختان سپیدار

یک هاله ز غم گشته پدیدار و نمودار

بلبل ز سر شاخ گل سرخ برانند

بر پای عروسان دمه سیم فشانند

قرقاول و قمری و چکاوک چو نمانند

در خُلد بهاری دگر آواز نخوانند

بر شاخه ی خشکیده گل نیست بجز خار

بر جمعی که در ناز و تنعم همه غرق اند

هر دانه تگرگی به مثل مهره بگویند

از مجلس و از باده و از یاوه و ترفند

آه دلِ سرمازده از یاد ببرند

مفلس ز دی و بهمن و اسفندِ دل آزار

ده‌سنویژی شیعر

چو چشم پلنگ است نفس‌های دی سرد
بی تاب و توان پرتو خورشید جهانگرد
نورش که دوا بود کنون گشته یکی درد
در حجره خزاینده کس و خویش و زن و مرد
تکیه زده بر مسندِ بلبل زغن و سار
آن ساقه‌ی گل کو به چنین روز فتاده‌ست
منگر چو گیاهش؛ نه گیاه عین نماد است
او لاشه و تندیس جوانی و وداد است
در بارگه داد چو خونِ دل ماد است
گویید به تو این عهد نمائد چو مه پار

تهران ۱۳۸۶

تخمیس غزل بوی دوست از دکتر عبدالله جاسبی

دل به ملامت مرا طعنه زند سوی دوست
من ز چه رو تاکنون شعر سخنگوی دوست
بوی نبرده دمی از قدم کوی دوست
ای سخن سبز عشق غمزه‌ی جادوی دوست
ساده‌تر از ماهتاب صورت دلجوی دوست
روی مرا بنگری نیست خبر از بهار
زرد شد آن سبزه‌ی روئیده بر جویبار
دست من و دامت، روی به ما کن نگار!
روی تو طرح بهار، سبزتر از روزگار
ای شب یلدای من طره‌ی گیسوی دوست
دل به چه کس بسپریم؟ نیست کسی همچو او
غیر دو ابروی دوست جمله چو سنگ و سبو
کی شده این زندگی، هی بدوم کو به کو؟
زندگی من شده یک دل و صد آرزو
تا که تجلی کند چهره‌ی نیکوی دوست
ای شده اندر جهان قاضی حاجات من
یک سخن از لعل تو جمله دواجات من
از نفس عاشقی ست طاعت مزجات من
لحظه‌ی عشق است و باز وقت مناجات من

ده‌سنویژی شیعر

گلشن سجاده‌ام پر شده از بوی دوست

مملکتِ عاشقی‌ست، عشق بیاید به کار

روز من از نقش تو تار شد از نور و نار

روز چو شب بی فروغ، شب به شبم تارِ تار

در شب ظلمت، عزیز! باز برایم بیار

شعله‌ای از آفتاب، پرتوی از روی دوست

بوکان، ۸۶/۴/۲

تخمیس غزلی از حاج سید انور هاشمی

ای برتر از خیال و اوهام و راز هستی
ما را رهان ز نام و ز ننگ و رنگ و پستی
دانی چرا چنینیم؟ بی چشم و پا و دستی
عشقت کشید آخر ما را به شور و مستی
باید شکست در هم کانون خودپرستی
آلوده بود جسم و روان و تار و پودم
تاراه داد ساقی در جمع آن و دودم
در ورطه ای فتادم گم گشت هست و بودم
سجاده باد بود و تسبیح گم نمودم
دل گفت: بارک الله از این حجاب رستی
تا کی چو جغد کوری ویرانه مسکنِ تو؟
روزت چو شام گشته از ما و از منِ تو؟
رو خویش را رها کن در خدمتِ تنِ تو
بی پرده باش زین پس میخانه مأمِنِ تو
تا بنگری و بینی اسرار و راز هستی

ده‌سنویژی شیعر

«جامی» به جامی ارزد افسانه‌ی جم و کی
«خیام» در خرابات فارغ شد از رگ و پی
«حافظ»! کجاست ساقی؟ پیش آر باده و می!
«عطار» و شهر عشقش، «رومی» و ناله‌ی نی
ما را به رقص آورد در کوی می‌پرستی
آه نهاد عاشق دردی ست جاودانی
معشوق و ناز و عشوه، ما راست سرگرانی
«ثاسو» به عشق رو کن تا خویش را رهانی
«انور» قلندری کن در این جهان فانی
زیرا غبار دل را با آب دیده شستی!

بوکان، ۸۶/۵/۴

نگاه (۲)

ترسم از چشمان پر گفتار تو
آن کلامی را که خواهم نشنوم
لحظه‌ای در باغ حسنت بگذرم
و آنگهی یک عمر هم رسوا شوم

خواهم آن رسوایی و این زیستن
لیک پا را تاب گردش بیش نیست
سوزد از شوق هوا پای هوس
عشق آید در خروش: این واله کیست؟

من چی ام؟ خاکستر پروانه‌ای
سوی تو با بال شوق آیم کنون
لانه ام آن دامن پر مهر توست
بی پناهم در نمکزار جنون

موج این دریای شورم غرقه کرد
سوختم، پره‌ای پروازم بریخت
آن نگاه نافذ چشمان تو
تار و پود عصمت از هم گسیخت

ده‌سنویژی شیعر

ای مرا تو مهر رخشانی، بیا
شب دراز و کوتاه امید پگاه
مقنع از رخ برف‌کن، بر من بتاب
مستِ مستم کن فقط با یک نگاه

بوکان، ۳/۱۰/۷۳

تب (۲)

تقدیم به همراه شاعر م س - د

تا تبت در بستم پا می نهد
روح احساسم به او جا می دهد
تالبت چون غنچه ای وا می شود
گوش دل محو تماشا می شود
مستِ مست از باده ی نابم کند
خشکناکِ این جَومِ آبم کند
در جمال تو خیالی دیده ام
سبز گرداند تن خشکیده ام
قاب تصویر خیالم گشته ای
بهر پروازی چو بالم گشته ای
نوشی ار خونم، حلالیت، نوش
پَر زنم تا لانه ی آغوش تو
همرهم! آغوش واکن، خسته ام
اینک امشب مرغکی پر بسته ام
تیر صیاد ستم در سینه ام
سینه وا گن همره دیرینه ام!
شعر من تا با تب تو در گرفت

ده‌سنویژی شیعر

مرغ دل در اشتیاق پر گرفت
نالهام تا صبحدم همراه شد
ای بسا بی تو شبم بی گاه شد
دفتر سیزی‌ست همره نامه‌ام
کی مرا خوانی فدایت خامه‌ام؟!
ای نسیم پر نگاهت یار من!
تازه گشتی کعبه‌ی اشعار من

بوکان، ۷۵/۸/۴

خون جگر

خیز، قلم! هان بچکان ژاله‌ای
بر رخ شعرم بنما هاله‌ای
ژاله‌ای از خون جگر ارغوان
قدرت این طبع من ناتوان
چونکه دلم، خسته‌ی نامرد شد
هین! نفس گرم سخن سرد شد
در دم آن شخص تلگراف پست
خواه رئیس و ولی و هر چه هست
بی ادب و زاهد و روبه‌صفت
ظاهر او واعظی اندر عظمت
عده‌ای بر دور و برش همچو سگ
لاشخور و ترسو و بی حس و رگ
باطن او مار، ولی پرز خال
می‌شناسد ز حرامی حلال
خلق بگویند مهندس بوَد
این نه مهندس که پر از فس بوَد
آنکه برایش چو یکی خر بود
راس همه بوَد

ناکسی اندر خم افسردگی
خواجه‌ای اندر خُم دل مردگی
غده‌ای بردست ز بیعاریش
شک نکنم در ره غداریش
چون پدرش عارف وارسته‌ای ست
لیک مرا تاب سخن بیش نیست
محض رضای اخوی و پدر
هجو رکیکش نکنم بیشتر
آی و کمی کاکه را شنو
مفتی اصحاب نظر را شنو
یاری و هم صحبتی دیر کو؟
آن نفس گرم چنان شیر کو؟
هر که بر او دوست فراموش گشت
شیر اگر بوده کنون موش گشت
من که رفیق قَدِمِ اویمی
این سخنانش به مثل گویمی
گو به رئیسست به لسان خودت
درد دل مشترکان خودت
گر به ریا و به رشا رهبر است
او نه رئیس است که گاوی نر است

هتک به اهل قلمش ترس نیست؟
بر سغه آنکسی باید گریست
کو به کلک بهر فریب اناس
فرق نداند ز عوام از خواص
گشت پشیمان اگر او بعد از این
پاره کنم این رجز آتشین
ورنه دهم تا به ولایت برند
پردهی بی پردگیش بردرند

چرخ فلک^۱

چنین گویند در دوران پیشین
امیری بود بس سفاک و بی‌دین
به آزار فقیران شاد و خندان
شمار کشتگان وی هزاران
کلام دل‌رُباش فحش و بی‌داد
به خون رنگین همیشه تیغ جلا
سر بس‌پار سرداران بریده
دل بس‌پار دل‌پاکان دریده
نگاه و دید او کین بود بارش
حریق و قتل و غارت بود کارش
ندیدش هیچکس لب‌خند بر لب
گرازی بود او رو همچنان شب
درنده، بی‌امان چون بیرز اول
بسی دانای دزدی و چپاول
ز بیم او جهان پر ترس و تب بود
هیولای مخوف تار شب بود
به نامش بچه گریان شد آرام

۱ - ترجمه‌ی شعری از شاعر کرد محمدامین شیخ‌الاسلامی متخلص به همین .

از او لرزان چو بیدی خاص با عام
کلوپ دزد و قاتل بود خانش
همه ارزل غلام و نوکرانش
از او بیزار مردم، زو هراسان
ریاکاران به دورش همچو بیجان
ز حق بیزار و فردی بس ریایی
یکم دهقان دشت بی وفایی
به خوبی ضد و معشوق بدی بود
ز شرّ غارتش شهری نیاسود
لغاتِ نامه‌ی این فردِ بی‌پیر
همه دار و طناب و قتل و زنجیر
بدین سان دشمن خلق آن حرامی
نیارستی کسی گوید کلامی
از او راضی خدای جنگ و زندان
چو گرگی در میان گله پنهان

ولی این مرد ظالم دختری داشت
که با شبنم به نسبت خواهری داشت
عزیزی، نازنینی خوب و مه‌وش
نگاری دلربایی پاک و دلکش
تنش چون سرو باریکی قباپوش
بدان سان با نمک زیاتر از روش
سیه گیسو چو روز زبردستان

پریشانی که کرد عاقل پریشان
ز جعدش سنبل نورسته عاجز
ز شرم روی او شد لاله قرمز
ز رشک آر ماه با رویش عدو بود
ز مویش رنگ عنبر لاله رو بود
بجز آنانکه رمز عشق دانند
دگر کس خط مژگانش نخوانند
تبسم چون شفای درد بیمار
کلامش بارش گه گاه آزار
چومی آمد به رقص آن حور جنت
بدادی برگ گل دستش اذیت
بر آنکس کو شناسد سیب سینه
بهای آن دو سیش این زمینه
همه اخلاقش از بابا جدا بود
پری یا حور مینوی خدا بود
طبیعت تار و پود آن سان تنیده
ونسوس آوازه‌اش را ناشنیده
به این زیبایی الحق شرمگین بود
دلش نازک کلامش آتشین بود
اگرچه باید او در آسمان بود
ولیکن چال او کاخ شهان بود
هما پر بایدهش چون چتر بر سر
نه اینسان بسته‌ی روپوش و معجر
بایستی که بر بال عقابان

به صحراها پرد حرّ و شتابان
رؤد میعاد پیش خیل کبکان
نه اینسان بسته ی دست نگهبان
کُند با مشتری او گفت و بشنود
به همرازیش زهره مشتری بود
رؤد گردش به کوهستان پر آب
به آواز پرنده خیزد از خواب
تراود پرتو خورشید بر دوش
نسیم آهسته نازد جعد گیسوش
بخندد همره گل صبح صادق
زید در زندگی شادان و عاشق
سحرگاهان سراید با بلابل
ز صوت او بُود دیوانه عاقل
ببایستی به آزادی نشیند
نه آب اشک چشم خود بیند
به آب ژاله او رخساره شوید
گل دیدار پاکان را ببوید
چنان بایست همراه جوانان
برقصد در سماع و رقص شادان
پسندش خود کند همراز و همسر
چو سوغاتی پدر ندهد به دیگر
قفس زندان طاووس قشنگ است
در بسته برای دخت ننگ است

میان کاخ و قلعه بسته دختر
دُر است، اما میان سنگ و خنجر
حریر و اطلس هر چند باشد
چه کار آید؟ چو رخ دربند باشد؟
چو نگذارد نگهبان رفت تا در
تو بگذارش که باشد کفش از زر
به دردش کی خورد آن زینت آلات؟
که او در خانه‌ی خود چون شه‌مات
چه کار آید لباس خوب و ممتاز
چو دختر را ببندند چشم چون باز؟
چو زهر است آن خوراک چرب و گرمش
کسی کو روز هم در جای گرمش
چو سجن دختران کاخ امیران
چه بهتر کوخ آزاد فقیران
طبیعت این چنین است گوش می‌دار
بوَد محتاج همسر دار و نادار
چو دل دادند شهدخت و گدا هم
دل از عاشق شدن کی می‌کند رم؟
حیات منفرد لذت چه دارد؟
اگر چه بر فلک هم پا گذارد!
نمی‌بیند خوشی هر کس که بی‌خفت
به یاد جنت او در دیرها خفت
گذر کرد آنکه عمرش بی‌ملاقات
بر او تازند جمله درد و آفات

حدیث زندگی را عشق داند
ز عشق این چرخ گردون زنده ماند
به سوگندم چه حاجت گر نبود او؟
نبود آوای جغدی هم در این کو؟
زیانستی دمی بی عشق شد سر
نخوردش گول این افکار دختر
دلش شد رهبر و بگسست پابند
شد عاشق بر جوانی بس هنرمند
هنرمندی که پاک و بهرور بود
و گهگاهی بدانجایش گذر بود
هنرمندی که می زد پنجه بر تار
چو بارانی ز آتش بود و رگبار
هنرمندی که آواز حـزینش
شفای دردمندی بُد طینتش
هنرمندی که احساسش بسی گرم
درونش پر ز درد و رنج و آزر
هنرمندی ز خیل سوته بالان
و جمله رگ رگش در عشق نالان
هنرمندی که پور رنج و غم بود
همو دیوانه‌ی دیو ستم بود
هنرمندی که خود گُشنه، دلش سیر
ز کین ییزار و یار صلح و تدبیر
هنرمندی ز عصر خانخانی

که خالی جیب و دل پر شادمانی
در آن شب‌های رقص و بزم و آواز
به چشمان گفتگو کردند آغاز
تماشا چون گره می‌خورد با هم
هویدا می‌شدی آن رازها هم
پسر شد واله‌ی آن دخت زیبا
بیچیدش کمند عشق در پا
چه داند عشق ربط قوم یا دین؟
چه پرسد کواز آن قشر است یا این؟
چو در دل عشق ساکن گشت و آرام
ندارد فرق چندان گبر و اسلام
ز عشق است آر «زلیخا» تا که دیدش
بشد مفتون عبد زر خریلدش
ز عشق است آنکه صنعان با وقیحی
شود چوپان خوگ آن مسیحی

اگر خاتون اسیر عشق او بود
دل مرد جوان پر آتش و دود
درونش منقلی پر آتش و سوز
نمانده هوش و سینه آتش‌افروز
نمانده در درون تاب و توانی
پر از رنج و عذابش زندگانی
ز دورادور بود این عشق سوزان
پس آن برج و بارو و نگهبان

که مرز و قلعه و بارو همیشه
گند چون گل محبت راز ریشه
بلند، دیوار و کاخ میر پُر کس
همیشه بسته در هم پُر ز عَسَس
مگر چون طیر آنجا کرد پرواز
مگر سیلاب آید در شود باز
مگر روزی که بزمی داشت سردار
برند آنجا پسر را تا زند تار
ز درز پنجره معشوق بیند
و سحر تار وی بر دل نشیند
زمان بگذشت و شد این عشق محکم
نتابد عشق را کس حتی امیر هم
به دور دوستی قلعه نشاید
که اندیشه به هر سوره نماید

بشد دختر از این اوضاع خسته
که تا بگشایدش این راز بسته
فرستادش زنی پیش هنرمند
بگفتا این حریق و هجر تا چند؟
دگر کافی ست هر چه باد، بادا
رَویم، این زندگی بر باد بادا
شدم بیزار و دل زین عمر ریش است
به آزادی زیم یک لحظه بیش است

همه رخت و زر و خورد و نگیتم
فدای لحظه‌ای با او نشینم
دگر کافی ست این هجران او را
کنم دفن این عروس آرزو را
هم آغوش خیال هم چه حاصل؟
بود در کار خیر اندیشه باطل
دگر تا چند دفن آرزوها؟
نگردد قفل و بند سینه‌ام وا
بیاید تا رویم از این ولایت
مرا برهاند از این کان آفت
اگر سرباز جانباز است و مرد است
مرا آزاد کردن خود نبرد است
دگر این سوز و هجران و دعایش
ندارد سود و رنگی نه حنایش
نترسد از یساول‌های بر در
که مرد از آن کان آرد دُرّ و گوهر
در دژ را شکستن چاره‌ساز است
و گرنه بر چه کس یک لحظه باز است!

شنید این ماجرا را چون هنرمند
بگفت آماده‌ام با میل و لبخند
نخواهم دل نباشد خاک پایش
نخواهم سر نگردهد پُل برایش
بر او هم باز آغوش و بر من

مرا بس، گر شود او همسر من
اگر در راه او جانم نثار است
برایم جای فخر و افتخار است
چو در راهش به دار آزار بینم
به زیر پاسبی سردار بینم
اگر در راه او بر دار گمردم
بسی خوشتر که من سردار گمردم
شبی تاریک و قیرین باز شد در
به زور ادرتِ شا از روی دختر
عوض کرد دختر آن تالار و آن تخت
با آزادی اگرچه زندگی سخت
به همراهی آن یار وفادار
به سوی سرزمین عشق و دلدار
حدود و مرز را طی کرده یک سر
به سوی شهر یک سفاکِ دیگر
که آنجا هم امیر ظالمی داشت
که او هم تخم کین در سینه می کاشت
در آنجا هم همه زندان پر بود
همه شهر از نگهبانان پر بود
در آنجا نیز جلادی روا بود
هم آنجا بی هنر فرمانروا بود
در آنجا گرمتر بازار نامرد
همه مردم غمی ز آزار نامرد

در آنجا هم دروغی پیشرو بود
جواب وعظ مردان «دور شو» بود
سرانجام آن دو شخص ساده رفتار
برای زندگیشان یافته کار
یکی شد کارگر با رنج و زحمت
دگر کس رخت شو با میل و رغبت
به روز آر کارشان دشوار بودی
به شب هنگام ره هموار بودی
به روز آواره بهر کار و نانی
به شب هنگام بزم خسروانی
تن نازک اگر آزار می‌دید
ز باغ زندگانی غنچه می‌چید
ندیده در جهان کس نوش بی‌نیش
ز شطرنج صفا کردن بُود کیش

چو کردندش امیر از کار آگاه
چو خرس تیر خورده می‌کشید آه
ز عدل و داد، ز دین کرده او پشت
نگهبانان در را جملگی کشت
بگفتا آبرویم رفت بر باد
چنین کاری ندارد هیچکس یاد
سزد دخت من و مرد هنرمند؟
کُشم هر دو، اگر در کعبه خُسبند
نخواهم زندگی دیگر بدین سان

شوم مهتوڪ شاهان و اميران
فرار از خانه كی كار شهان است؟
مگر این دخترم دُختِ شبان است؟
شوم پیش رعایا سر خمیده
نریزم خون این گیسو بریده
کنم این سرزمین بر هر دوشان تنگ
بشویم تا به خون این لکه‌ی ننگ
مفتش‌ها گمارم میل تا میل
کنم پاره ز دوش این جامه‌ی نیل
به ره انداخت جمعی چشم و جاسوس
شدند آن کاسه‌لیسانش زمین‌بوس
سگ زنجیرش آمد گاه نخجیر
برای تار و پو بگسست زنجیر
چه ناکس مردمان سودجوی‌اند
ز بهر پول عاشق را بجویند
چو آن گرگان میش آسای پستاند
میان گلّه اما گرگ هستند
یفتادند دنبال هنرمنند
سراسر آن ولایت را بگشتند
نبود از این دو دل‌داده نشانی
همه برگشته و باناتوانی
به شه گفتند: گویی پر گشودند
گذر از مرز این کشور نمودند

بگفتا: پس روید این است دستور
بگردید آن ولایت‌ها اگر دور
نترسید از کس و این است رایم
خبر زان دو بیاریید از برایم
ز هر جایند یابید و بیاریید
چو سگ نخجیر را بر من سپارید
دهم خلقت قبا و پول و دینار
بیندید ار دو دست این دو سگ‌سار
ز دریا یا به روی ابر بالا
بیندازیدشان در دام حالا
قدیمان گفته‌اند این نکته و بس
که خدمتکار خادم همچو کرکس
بیابد لاشه را تا که کند بو
به زیر خاک یا آنکه لب جو
ز من پول و شما سعی و تفحص
گشتم هر کس که نماید تجسس

کسان را دل ز ناکس ریش ریش است
که کرم میوه هم از جنس خویش است
اگر پول و طلا حاکم نباشد
بلور زندگی از هم نپاشد
اگر اندیشه‌ها مادی نمی‌بود
نه ظالم آتش و مظلوم هم دود
اجیر ار ملتش را نافر و شد

ستمگر بر ستمکش کی خروشد؟
نگردد گر سوار کینه بر زین
بسی ممکن شود سرباز، فرزین
به نزد من تمام این جنایات
دلیل مفتخواران است، هیهات!!

بسی گشتند جاسوسان بی عار
به دنبال دو عاشق، دو وفادار
یکی مطرب، یکی شیپورچی شد
یکی دریوزه گر، یک سورچی شد
همه راه و خیابانها بستند
خدایا این حرامیها چه پستاند؟
دو عاشق بی خبر زین دام و صیاد
به کار خویشتن سرگرم و دلشاد
اگر چه فقر مالی در میان بود
دگر کم کم نه ترس شاهشان بود
به آزادی بخوابی بر حصیری
فدایش تاج و تخت و بخت میری
چه خوش باشد بلندی بی نیازی!
به آزادی خوری نانی، پیازی
چنین گویند یاری گفت با دوست
ترا آگاهی از هر شهر و هر کوست
کدامین جا خوش است و دلرباتر؟

بگفتا: «خطّه‌ای کانجاست دلبر»
چو دل شادست تا دستان بُرد داس
اگر تن خسته خود، آسوده احساس
چه باک ار دست خسته از کار باشد
چو شب‌ها گردن دلدار باشد
اگر دستی به شب در سینه باشد
چه باک ار زخم و حقّش سی نباشد
لبی گرمی مکد شب‌ها لب یار
نگردد خشک از رنج و تَفِ کار
کسی گر طعم آزادی چشید او
ز کار و رنجش آزاری ندید او
چه باک ار درد بی‌فرشی بگشتش
چو شب‌ها یار مالد نیک پشتش؟
کسی کو یار گیرد شب در آغوش
به یک چو رختخواب از پر قوش
چو شب‌ها یار پشت و شانه مالد
تو بگذارش به روز از کار نالد
چو هر دم عشقشان بر هم بیفزود
یکایک لحظه‌شان عمر خضر بود

ز جاسوسان یکی بود مخنث
کثیف و پیرسگ، نااهل و ناکس
سگِ زنجیری خاص حرم بود
عزیز شرّ و دشمن با کرم بود

که خود بی بهره از لذات همسر
به رویش بسته عشق و زندگی در
نه شوق عشق و حسی دیده بود او
نه آغوش حییش باز بر رو
نه غیرت داشت و جرأت همچو انسان
که خود بی بهره بود از حس مردان
درون لبریز از حقد و حسد بود
بخواهی تا کثیف و شوم و بد بود
چو او خود گشته محروم از خوشی ها
بُود ضد همه مردان دنیا
چو «سنگ» و «زن» به پیش او یکی بود
ز آزار زنان هم پشت نمود
عجیب آن است اگر انسان اینسان
نباشد کینه ور با قشر انسان
کسی مقطوع نسل آمد عجب نیست
که وی الگوی نامردی و پستی ست
به دستور شه او در یوزه گر شد
گسپل سرزمین های دگر شد
که تا یک روز خواجه آن سگ پیر
شناسا شد ز کویی دختر میر
یقه باز و دریده، سینه لخت است
ز گرما گونه ها زبر و زمخت است
زده سستی آستین بالا و مشغول

بشوید رخت و پخت خلق با پول
ولی بارد چنان باران شادی
ز پیشانی چو بزم کیقبادی
بسی شد خیره آن نادان بی‌شور
«که این دوره چه سان گشته است ناجور»
نگه کن این زمان و دوره شد چون
چنین اشرافی و این طشت و صابون؟
گناهستی بر این خاتون و برزن
به دنبال لباسی کوی و برزن
که این پرورده‌ی شگر و شیر است
عزیز کاخ و دیوان امیر است
همیشه بر درش صدها کنیز او
لباسش تا بخواهی بس تمیز او
همه فرمان و امر او روا بود
کسی جز او در آن کاخ از کجا بود؟
به زیر سایه سیمین ساق دختر
می‌افشانند او را مشک و عنبر
کنون رو سوخته بی رخت و چادر
ز بهر تکه نانی گشته گازر
مگر این مغز خر خورده‌ست این سان
عرق ریز از برای پاره‌ای نان؟!
مُرفه در جهان کم بود چون او
یقین گشته دچار سحر و جادو

چه کومه فهم آن انسان انسان
شمارد فرق دخت شاه و چوپان
بگوید گفته ی پیشینیان است
همیشه شه شه و چوپان شُبان است
مُسلم کرد بر انسان احمق
سواره هی سوار و زیر بیدق
نگین خاتم شه دخت لیره
خس و خاشاک هم سهم فقیره
خوشی باید برای دخت میران
کند نان جمع دخت مرد چوپان^۱
بدید او دختر اما حیف و افسوس
ندیدی دختر آن نامرد جاسوس
غروب هنگام چون از کار برگشت
به گرم آغوش آن دلدار برگشت
همان جاسوس پست شوم نامرد
قدم اندر قدم تعقیب می کرد
نگه کرد آن کثیف و گشت آگاه
بریده یک جوانش چشم در راه
رسید آنجا و تا دیدش همچو یک قوش
شکارش کرد و بگرفتش در آغوش
زمین نگذاشت تا بردش نشیمن

(۱) در کردستان مرسوم است چوپانها علاوه بر حقوق خود از هر خانه ای روزانه یک قرص نان می گرفتند و معمولاً دخترانشان نانها را جمع آوری می کردند.

اهورا شد در آنجا پرتو افکن
سپرد آنجا به یاد و همچو طوفان
به ره افتاد آن خواجه شتابان
چنان چابک سوار اسب سرکش
تو گویی همره او پاره آتش
ز عشق خلعت و هم درهم و زر
چنان گفتی بر او هم بال و هم پر
هماره کار نامرد این چنین است
همیشه نفع و سود خویش بین است

اگر راضی شود زو میر ظالم
چه باک از حال دلداران عالم!
چه باک از خلق باشندی بلاکش!
رود در جیب او درهم چه باکش!
ز بی نانی یتیمان تا بمیرند
ولی زو پشت میزش را نگیرند
بسوزد پیرزن را دل، چه خواهد؟
ولی پُست و مقام او نگاهد
به او چه سرنوشت فرد بی کس؟
مقام و پول او باقی بود بس!
چو او در خانه اش از کیف مست است
چه باک از خانه ای بی سرپرست است
اگر سیل ستم شهری برده ست
چه غم از بهر وجدانی که مرده ست!

شـتـابان از در حاکم در آمد
بگفتا ماو گم گشته بر آمد
رسانیدش ز من اینک سلامی
بگویشدش نهان دارم پیامی
چنان سرّی ست عرضم با امیر است
به زودی هم رسانم باز دیر است
همان لحظه رسانندش بر میر
بگفتا میر با اقبال و تدبیر
همیشه بخت و اقبال چنین باد
شکوهت حاکم این سرزمین باد
که پاداشت برای من صواب است
شکارت یافتم اینک به خواب است
تو اقبال هماره پایدار است
چه فرمایی که هنگام شکار است؟
دگر برگشت پشتاپشت و استاد
بشد زان مژده حاکم خرم و شاد
صدا زد: ای غلامان هی، کی آنجاست؟
به داخل ریختند از چپ و از راست
بگفتا خوب این خواجه شناسید
شما که نوکران خوب و خاص اید
کنید او را همه گوهر فشانش
دهید این خلعتِ گوهر نشانش

فراخواندش وزیر و مستشاران
میان‌بسته همه آماده یاران
چه یاری؟ بنده‌های گوش داده
ز رویش مرده‌آسا ایستاده
عبوس، اخمو و بدخون و دغل‌کار
دروغین و منافق، پست و بی‌عار
میان مردمان چون شیر غدار
ولی در پیش او روباه مکار
چه او می‌گفتشان فردا چه رای است
همه گفته: شها، فرمان‌تورای است
بگفتا: ای مه‌مان بار گاهم!
بگوئیدم چه باشد رای و راهم؟
فراری گشته این دو زین ولایت
شده ساکن ز شهری بی‌حمایت
که میر آن دیار از دوستان است
بسی با جرأت و فرمان‌روان است
نویسم نامه‌ای می‌خواهم از او
نبرده هر دو تا زین ماجرا بو
ببندد دست و پاشان زار و خسته
فرستد پیش ما با دست‌بسته
اگر او هم به ما دستور دارد
به جان آماده‌ام بر ما سپارد

شبی تاریک چون بخت فقیران
چو فرجام ستمکاران و میران
نه مه پیدا، ستاره گشته بی نور
نه پیدا آتش چوپانی از دور
درون ظالمان هم همچنین است
در آن دم کو دلش لبریز کین است
به ظاهر ساکت اما پر ز جریان
پراست از رازها بی نبض و شریان
در کاخ و سیه چال ارچه بسته ست
یکی مست و هزاران زار و خسته ست
ز کنجی بیوه ای سرگرم ناله
ز کاخی مهرُخی می در پیاله
پدر در گنجی از مرگِ پسر زار
به قصری نیمه لختی پنجه بر تار
یتیم گُشنه نوشد آب بینیش
ولی فرزند خان قرآبه در پیش
ز کوچه خفته مسکین چند خروار
ز یک سو بخش پول سود، خروار
ز یک سو بزم تیپ باده آشام
ز یک سو هم مهیا چوب اعدام
اگر این گفته ی پیران گُرد است
«که شب چون قلعه ی مردان گُرد است»
ولی افسوس این نکته نهان است

که شب ستّار ظلم ظالمان است

دو عاشق خفته در یک کوخ آرام
نه ترس از مکر داروغه و یا دام
کجا دلدار پاک و صاف و سالم
خبر دارد ز کید و مکر ظالم
مسلم گرز چین یا از زئیرند
امیران، دشمن قشر فقیرند
میان جمع خود پر غیرت و رگ
ز هر اقصا نقاطی خان و هم بگ
فراری گردد از چین دختر خان
ز ماچین کسر شأن میر نادان
کسی تسکین دل دارد ز میران
گُند بیتوته در چنگال شیران
نشد معلوم ایشان، میر، میر است
محبت‌های همشان در ضمیر است
به کوخ کاخ آسایشان یساول
ببردند یورش و کردند چپاول
ز خواب خوب نوشین بوده هر دو
ز مکر و خدعه‌شان آسوده هر دو
گرفتند و بیستند دست و پاشان
فرستادند سوی خانه‌هاشان
فرستادند پیش میر سفاک
که تا رنگین کند از خونشان خاک

نفس زد صبح و صوفی‌ها یکایک
شتابان رو به مسجد رفته بی‌شک
مؤذن با دو چشم خواب‌آلود
بخواند «الله اکبر» دیر یا زود
بگفتا تا نیرنند آب و نانم
اگر چه بی وضو، خوانم اذانم
زن هیزم کش از بهر نمازش
چو پاشد، بعد از آن راز و نیازش
به همسر گفت خیز و پوش جامه
زمان کار و وقت شب تمامه
برو چون نیمه شعبان گشته آتی
بخیر پیراهنی تو بهر فاطمی
بگفتا کارگر زن همسر من
عجب خوابیدی امشب ای کلک‌زن!
هله دیر است و هنگام تلاش است
پگاه و گاهِ امرار معاش است

تلومی خورد خان بر گشت پایین
تو گفتی می‌نویسد خط لاتین
به خانم گفت: ماساژم ده ای زن
چه مستی کردم امشب؟ وای بر من!

جناب شیخ با خانم بفرمود:
یکی را گورود در خانقه زود
بگوید من نمازم خواند و خفتم
خلیفه خود کند هر آنچه گفتم
خلیفه با تبسم گشت حالی
بگفتا من فدایش، چشم، حالی

سپیده سرزد و هم زد کتابش
جوان تا آن زمان نأبرده خوابش
چو قصد خواب کرد آن فرد دانا
شنید از مادرش: دردا، فغانا
گناه این دو عاشق چیست آخر
که این سان کشتشان این مرد کافر؟
چه کاری بود کرد این خوگ جلاذ؟
به شهر افتاده اکنون داد و فریاد
فدایت من! خداوند فقیران
چرا قدرت دهی بر این امیران؟
خدایا! خانقا، کافی ست کافی
خدایا، محض آن آیات شافی
دگر اقبال او را واژگون کن
زهی بی شرمی؛ این تختش نگون کن
بگفتا: «مادرم فریادت از چی ست؟»
بگفت: «زین ماجرایت آگهی نیست؟
امیر امشب بکشت آن هر دو عاشق

هنرمند و همان محبوب لایق
به شهر افتاده شیون خانه خانه
عزادارند از این قتل شبانه»
پس از این آگهی نالید و زارید
همی می کوفت سینه، اشک بارید:
«خدایا، خالقا، دانای هر کار!
رهان ما را از این بی شرم سگسار
به جرم عاشقی این مرد دین گم
جوانان را کُشد در پیش مردم»
بگفتا: مادرم ناله ت چه سود است؟
ستم را چاره کی فریاد و رود است؟
بدان تا آن زمان نادان و خوایم
به دست میرها خانه خرابیم
زنند و می کُشند تا می توانند
ز بهر سود و خوب این کار دانند
که تا محفوظ گردد ملک و ثروت
به زیر پای بیندازند ملت
اگر ایشان منافع را بیانند
چه باک از خانه ی مردم خراباند!
کُشند اینان جوان و مرد و دختر
نویسنده، سخنان و هنرور
بدان تا مردم از هم دور مانند
چنین بر ما سوار و خوب دانند

چو دانایانمان نَقّال اوی‌اند
کجا مردم حقوق خود بجویند؟
از آنجا دختران ما کنیزند
چنین خان و زن و دخترش عزیزند
به جنبش تا نیفتد قدرت خلق
ندارد سود مادر نفرت خلق
اگر ز حمتکشان گشتند آگاه
خراب آباد گردد خانه‌ی شاه
چو روشن فکر ما گردند عالم
دگر بر ما نغرد میر ظالم
خدا روحش بیامرزاد دختر
که گفتش جمله‌ای چون درّ و گوهر
«در در را شکستن چاره‌ساز است
و لیکن بر چه کس یک لحظه باز است»
ره آزادی برده قیام است
دگر دوران میر و شه تمام است
بدان کو جیره‌خواران زمانه
شمارند این حقیقت را فسانه
ولی روزی رسد دوران زند تاب
نگردد پشت کس خم پیش ارباب
چو هنگامش رسد آن جنبش خلق
قبای پادشاهی‌شان شود دلق

۱۹۷۸/۲/۱ - ماموستا هیمن

ترجمه‌ی ناسو - بوکان - ۱۳۷۳/۵/۲۹

نالهی جدایی^۱

ساقیا زین سو گرای از این گذر
رو به ما با جامی از می بر گذر
نیست چون من مشتری در میکده
شاد و بی غم هایشان را می مده
می حرام است آنکه را خندان و شاد
تا گریبانگیر ما بی غم مباد
این شراب تلخ داروی غم است
ای حرام هر که او دردش کم است
باده هر گز لایق بی درد نیست
ای حرام هر که او رُخ زرد نیست
بهر آن لاغر تنی اشکش نمک
ظالمی فربه بنوشد گو نمک
می ز بهر آنکه زخمش کاری است
بی غمی ار نوشد از بی عاری است
بهر آنکس کو دلش چون لاله داغ
خود پسند اینجا چرا گیرد ایباغ؟
آنکه بی کس نبود و خانه اش خراب
همچو زهرش باد یک جرعه شراب

۱ - ترجمه‌ی شعر ناله‌ی جدایی از شاعر کرد ماموستا همین .

آنکه رنج زندگی را ناچشید
آنکه رنج و درد و آهی را ندید
بهر تیر غم نشد آنکو نشان
بار جورش خم نکرد کتف و میان
آگه او بر جود جاران نشد
زخمی تیغ ستمکاران نشد
آنکه از حلقوم وی شد دست باز
رانده شد دشمن ز خاکش بی نیاز
آنکه دور دولت دشمن ندید
از کتف یوغ اسارت وا کشید
له نکردش آنکه دستاس زمان
یا نرفتی جیغ او تا آسمان
آنکه هجران عزیزان را ندید
طعن و لعن بی تمیزان را ندید
گردد بدبختیش ننشستی ز رو
یا نشد محصور از هر چارسو
آنکه خورد هم او به زیر سایه خفت
بهر عشرت شب به ترک خانه گفت
از چه آید تا گند میخانه تنگ؟
جائی بسیار است از بهر جفنگ
آنکه در میعاد شهدی خورد
من تعجب می کنم گر می خورد
گر نراندش کسی از هر کجا

بوید او مَه‌روی بستان خدا
آنکه دست در باغ سیب‌استی مدام
می‌تواند طفل دل را کرد رام
آنکه رقصد با نگاری خوب و پاک
آید اینجا جمله گویندش به چاک
می‌فشارد آنکه دست و پنجه‌ای
دست در گردن کند بی رنجه‌ای
بوید او رخساره‌ای همچو بهشت
یا نزد با پشت پایش سرنوشت
می‌مگد آنکوز گردن شبنمی
کفر محض است داد می در شب، نمی
آنکه آسوده جهان بر وی گذشت
دید اسیر و برده و بر وی گذشت
ماه‌رویش چشم اندر راه بود
با تبسم در به رویش وا گشود
غمخوری گر گوش دادی راز وی
می‌کشد هم نازنینی ناز وی
دست‌گیرش دست نرم او بود
مُتک‌ایش نرمی بازو بود
دارد او در کالبد تاب و توان
روزگارش تار نه، بختش دوان
جای او در میکده بس نابه‌جاست
اینچنین کس باده‌ی سُرخش چراست؟

ساقیا! اینجا بیجا، اینجا بیجا
رو به ما کن، ره مپو بالا، بیجا
این بلند پروازی ات بشمار عار
بهر من جامی لبالب کن، بیار
بهر چون من بی کسی بی شک حلال
یک تن سرگشته دور از خویش و خال
ره نشین، منزل اندر دست باد
گشته دل ناسور زخم کهنه یاد
زی من آواره و دور از وطن
بلبل بی بهره از گلزار و چمن
بال و پر بشکسته ی گشته خموش
رانده ی حق خورده ی بی زاد و توش
پیر مفلوک ز میهن در به در
دیده پر خون، دل ز بهر غم مقرر
گوژپشت و بی پناه و بی قرار
بی کس و مجروح و طرد روزگار
خشک لب بس دردمند و ناامید
شاعر زیبا پرست بی نویسد
ساقیا! آخر کجا؟ خیره مَران!
ای تو هم گردن کج این قلدران!
ای تو هم صراف گوهر با هنر
کو؟ که را بخشیده خوشبختی گهر؟

ایـن فریـارنـگـشـان دادت فریب
خیره کرد چشم ترا هم زرّ و زیب
زر بلا و صاحب زر بی وفاست
جاودان مآند هنر، کان صفاست
شوخ دست است مال و این بحثی کهن
شخص مال اندوز دان پیمان شکن
ارج زیبایی چه داند زر پرست؟
ذوق از پیری بوّد باده پرست

نه مرو، زیامرو، آنجا مرو
بهر زر مگذار خود را در گرو
این هوسبازان ندارند اطمینان
غارت باغ است هم و غمّشان
ساقیا! نزدیک شو، اینجا ییا
می به من ده تا که می گویم ترا:
«مست مستم ساقیا دستم بگیر
تا نیفتادم ز پا دستم بگیر»
شد هویدا گرز مستی پرتوی
گویمت این شعر نغز مولوی:
«بشنو از نی چون حکایت می کند
از جدایی‌ها شکایت می کند»
گوش کن محبوب چشمان مست می
تا بنالم سخت سوزانی زنی

کی شود ناله از جدایی بی اثر
خواه از نی یا ز مردی در به در؟
زان به نی هم کرده ام آه و حنین
شیونی دارم نکرده نی چنین
تا بر آرم آه سوزانم بهل
تا ز چشم اشکی افشانم بهل
گریه‌ی من شیونی انسانی است
بانگِ خُرّ و بونه‌ی یکسانی است
گریه‌ام از بهر گُرد بی حق است
ملتی کز وی کنند حاشا و هست
خواهم آید اخگر شعر از دهان
وَز افق وسعت بگیرد هر زمان
قلب لحم و نیست قلعی، سیر شد
بهر نالیدن زمانم دیر شد
درد هجران، درد دوری گُشت من
درد هشیاری، صبوری گُشت من
روز و شب‌ها یاد یاران وطن
بُرده از من خورد و خواب و وقر تن
نیست اینجا یاد و غمخواری برم
ساقیا جز می کجا روی آورم؟
خاک و شهر و میهنم شد ناپدید
دورم از یاران و از گفت و شنید
رو به هر سو می کنم بیگانه‌ای است

ردی از میعاد قلبی دیده نیست
شب شراب ساهری را می چشم
روزهایم درد بی‌اویسی کشم
چون نالد قلب من بهر خدا؟
چون شود دستانم از زانو جدا؟
چون نالد قلب زخمی تا شود؟
نالدار سنگی ز سنگی و اشود
کهنه زخم هجر کرده رشته‌ام
آنچه محبوبم بُدی واهشته‌ام
گشته‌ام از نازنین خود جدا
رانده گشتم من ز خاک خود خدا
گشته‌ام آواره، دور از میهن‌ام
پای اندر دامک دشمن تنم
بکر مکار است نا از من گرفت
خار «زین و مه‌م» ره میهن گرفت
همچو «مَم» افتاده در چاه حسد
«زین» کجا و کی به فریادم رسد؟
کو «قره‌تازدین»؟ «چکو» «عرفو» بس‌اند
چون پلنگان تا به فریادم رسند
«لاس» بودم خار چشم هر رقیب
گشته‌ام آماج تیر نانجیب
غرقه در خون گشته، تنها و ذلیل
نیست «خانزاد» و «خزالم»، کوش ایل؟

دیرگاهی ست زمزمه‌م اندر گلوست
همچو «شَمزین» چون «شَمیله» داشت دوست
چون «سیامند»م ز کوهی بی کفن
چاک کرده سینه، شاخ نارون
سرد گشته زخم و مرگم برده‌د
کو «خَج»م تا شیونم را سر دهد؟
ماه دی بود و چله‌ی کوچاندنم
همچو «ابراهیم» از آنجا راندم
کو «پریخان» تا سراید ماجرا؟
چون نسوزم همچو اخگر من! چرا؟
او ز گلشن، من به صحرا زیستم
من «ولی دیوانه» از چی نیستم؟
خاک گُرد ای موطن آباد من!
همسر و فرزندم! ای اجداد من!
ای کسانی کز دلم می‌نگذرید
حال بیندم به جایم آورید؟
روزگارم همچو چوبک کرده خُرد
تاب و نای از من گرفته درد گُرد
حال خندد بر من و شکلک نمود
آن هیولا کو ز من ترسیده بود
ای رفیقان، ای عزیزان و وطن!
ای رفیق و مونس و هم‌رزم من!
گر که می‌نالم ز ضعف و عجز نیست

بهر وصلم می دؤم تا هست زیست
کوشش من سخت پُر تمکین بُود
چونکه قانون طبیعت این بُود
«هر کسی کو دور ماند از اصل خویش
باز جوید روزگار وصل خویش»
راه پویم گام‌هایم سُست نیست
گرچه پیرم کیست گوید چُست نیست؟
باز پیمایم گُهِ و اینم سرشت
تا بیایم رو به باغ چون بهشت
تا بیایم رو به باغ و چشمه‌سار
من ز اینان پشت کردن؟ زینهار!
آیم هر آن رو به صخره یا دَمَن
مرغزار و سبزه و کوه و چَمَن
آیم و پویم بسی بالا و پست
رو به مَرغ و هر گل و هر جا که هست
آیم و پویم نشیب و هم فراز
رو به غار و دره و صحرای ناز
آیم و بینم ز قنَدیلان شعاع
آیم و نو سازم آن بزم و سماع
آیم و بینم در آنجا رودبار
رودهای بس عمیق و آبشار
آیم آیم رو به ایل باصفا
روستا، آن معدن و کان وفا

ده سنویتی شیعر

تا بیینم زاد گاه و سرزمین
خویش و همزاد از کهن و از مهن
آیم و با شیردوشان پایکوب
دست هم گیریم و شادان، پاک و خوب
آیم و معشوقه گیرم در کنار
می ژدایم خیل دشمن همچو خار
کرده استنشاق کوهستان گُرد
شب روم جالیز و در بُستان گُرد
آیم و ساغر در آنجا بشکنم
بوسه گیرد تلخی آن از تنم
آیم و بی باکَم از حصر و حصار
هی پری داده به دیوان الفرار
تا بماند نور چشم و تاب پا
آیم آیم، آیم آیم، آیم آ
آیم و تا مانده در من تاب و یاد
ور بغلتم خاک گردان زنده باد

ارومیه ۱۳۷۲

عقاب

در فضای بهشت کردستان
تشنه کامانی را می بینم
که بهر جرعه ای از جام آزادی
به سخره می گیرند دریا را
مالامال باد جامشان!
بر قله ی سر به فلک کشیده ی قندیل
عقابانی را در حال پرواز می بینم
که در پهن دشت کردستانِ مصلوب،
کرکسان را به رزم می خوانند

متبرک باد نامشان!

۱۳۸۵/۲/۲۲

گریه

ترا من سپاس می‌دارم
ای خواهر ژاله‌های متبرک نرگس زرد
که امین فرماندهی غم می‌خواندِ تان به رژه!
در سپیده‌دم تراوش چشمه‌سار اندیشه‌ها
چه زلال تکیده‌ای بر سایبان مژه!
انعکاس کد امین خاطرهای
از برگ‌های بی‌منفذ امید آتیه
به تشعشع در آ
صبحدم نزدیک و دیر نشده است
شمع نیز در فکر آتیه‌ی خموشی خود است.

بوکان، اسفند ۷۳